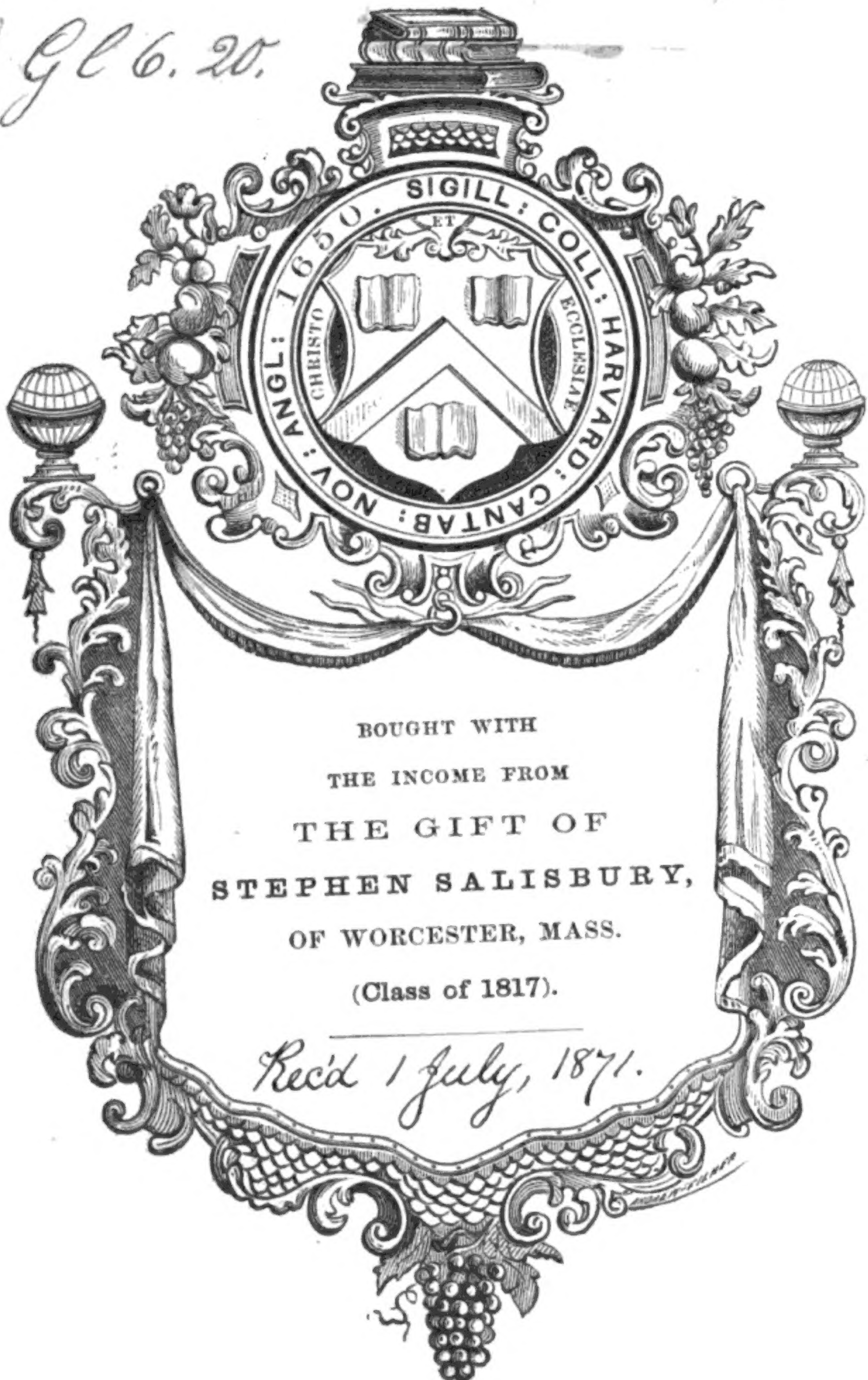

SIGILL : COLL : HARVARD : CANTAB : NOV : ANGL : 1650.
CHRISTO
ET
ECCLESIAE

IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER DE OSTENTIS

EX CODICIBVS ITALICIS AVCTVS

ET

CALENDARIA GRAECA OMNIA

EDIDIT

CVRTIVS WACHSMVTH

ACCEDVNT

ANECDOTA DVO

DE COMETIS ET DE TERRAE MOTIBVS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXIII

LIPSIAE TYPIS B. G. TEVBNERI

RVDOLPHO · HERCHER

AMICO

S · P · D

CVRTIVS · WACHSMVTH

PROLEGOMENA

IN

LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

Inopinato mihi et invito accidit, ut Lydi de ostentis nugas edendas curarem. casu vero cum primum, dein consulto quaerendo conplures codices repperissem, ex quibus Lydianus liber et emendatius scribi et magna ex parte suppleri posset, Lessingio assentiendum esse vidi, qui edendis Iuli Firmici supplementis ita praefetur (VIIII p. 425 ed. Lachmann.): „*Was die Welt einmal hat, muss sie so ganz als moeglich, so ganz als es ihr von Anfange bestimmt worden, haben. Was einmal zur Kenntniss der Welt gebracht worden, muss sie so genau, so zuverlaessig wissen koennen, als moeglich.*"

Lydiani de ostentis libelli usque ad initium huius saeculi tres tantum editae erant reliquiae. primum Ianus Rutgersius in variarum lectionum libro tertio c. 16 p. 247—260 ceteris Nigidi Figuli fragmentis tonitruale etiam adnexuit, quod Nigidi esse dicit et totum Graeca interpretatione redditum exhibet Lydus cap. 27 usque ad 38. edidit autem hoc fragmentum Rutgersius ex apographo Meursiano, ut ipse ait p. 289[1]), et Meursius ex codice Palatino Heidelbergae descripserat[2]). iste codex tum erat trecentesimus

1) quod fugit Hasium, qui in commentario de Laurentio Lydo eiusque scriptis p. XXX dicit, Rutgersium neque in ipso opere neque in libro de vita sua unde ephemeridem eam sumpserit indicasse.

2) cf. Meursi not. in Leon. tactic. Lugd. Batav. 1612 p. 447... *Nigidii Figuli de tonitruum per singulos menses et dies significatione librum, quem Lydus e latina lingua in Graecam transtulit, extat ipsum opus in bibliotheca Palatina, ubi nos ante quinquennium descripsimus et edendum dedimus Iano Rutgersio.*

duodecimus inter Palatinos bibliothecae electoralis (vide catalogum codicum Graecorum illius a Sylburgio confectum in Miegii monum. piet. et liter. Francof. 1701 p. 92 sq.), nunc inter Palatinos bibliothecae Vaticanae asservatur eodem numero signatus. dein fragmentum dissertationis Lydianae de terrae motibus (cap. 54 med. inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις κτλ. — cap. 58) ex codice bibliothecae Angelicae, quae in coenobio S. Augustini *alla Sapienza* Romae est, expressum est in calce libri Lydiani de mensibus a Nicolao Schow Lips. 1794 editi p. 130—134. tertium calendarium Clodii Tusci (Lyd. c. 59—70) latine interpretatus est initio saeculi decimi sexti Nicolaus Leonicenus Thomaeus, professor Patavinus, cuius interpretatio sub titulo *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes* saepe prodiit; namque et Ovidianorum fastorum editionibus priscis praemitti solita est, primum (ut videtur) Aldinae anni 1516 et ad calcem Iulii Firmici atque quadripartiti Ptolemaei latine versi Basil. 1533 p. 79—84 et in Petavi uranologio Lutet. Paris. 1630 p. 92—101 edita est.

Totum vero de ostentis librum anno 1823 Carolus Benedictus Hase ex codice Caseolino publicavit hac usus inscriptione: *Ioannis Laurentii Lydi de ostentis quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi fragmentoque Manl. Boethii de diis et praesensionibus ex codd. Regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit Carolus Benedictus Hase. Parisiis MDCCCXXIII.* iste codex Caseolinus inventus erat circa a. 1785 prope Constantinopolim Curucismae (is suburbanus est ad fretum pagus) in villa Constantini Slutzaris patricii viri, ubi Ioannes B. C. d'Annse de Villoison libros pertractabat aliquammultos partim cusos partim manuscriptos, superstites eos ex magna bibliotheca, quam Nicolaus Maurocordatus librorum rariorum et veterum admodum studiosus cum a. 1722 sultani nomine in Valachia regnaret e Graecorum monasteriis conquisiverat. hunc igitur Lydi codicem cum Villoiso legato Gallico ad portam Othomanam Gabrieli Augusto de Choiseul-Gouffier indicasset et ille significasset se in desiderio esse eius codicis, dono accepit eum paulo post a Con-

stantino Bei Morusi principe Slutzari affini ipsique amicissimo. translatus autem post mortem legati in Regiam bibliothecam codex ex eo nomen Caseolini duxit; insignitus est in supplemento catal. cod. Graec. nondum expresso numero 257 (vide Kleini quaestion. Nigidian. p. 7). scriptus est codex Caseolinus nono saeculo vel decimo ineunte, versibus 31 in singulis paginis, in membrana folio minori (ut volgo dicimus). insignes in eo sunt itacismi, confunduntur enim ι et ει; ι et η; η et ει; β et υ; ε et αι; υ et ω; υ et οι; υ, οι et ι, ει, η; c et θ; ου et ω. accentus et spiritus neglegentius notati a manu recenti saeculi XVI vel XVII superscripti sunt; νῦ ἐφελκυϲτικὸν multis vocibus adhibetur etiam sequente littera consonanti. is igitur codex continuit olim tria Lydi opera, librum de mensibus, de ostentis, de magistratibus Romanis; sed cum iam in bibliotheca Slutzaris inventus sit initio et fine truncus, supersunt hodie duntaxat folia 102, quorum 37 pertinent ad librum de ostentis. ex his 37 foliis 26 posteriora fuerunt consuta numerata adiuncta ad corpus codicis, 11 priora separata cum extra codicem tum inter se et adiecta in involucro quodam absque numerali nota ulla. ea 11 folia disiecta secundum conspectum operis in capite quarto expositum ordinavit et disposuit Hasius. quo facto apparuit, post folium quartum (post verba μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα, cη in capite nono p. 17 v. 13) duo minimum folia intercidisse, atque pariter unum certe post folium sextum (post verba Πέρϲαϲ τε in capite decimo quinto p. 38 v. 8), ceteroquin nihil deesse praeter paucissimos versus in exordio libri. accessit tamen gravius incommodum; decem priora folia misere sunt lacera madoreque vini et vetustate adeo affecta[3]), ut Villoisoni (proleg. ad Iliad. p. XLVI) in cella vinaria potius quam in bibliotheca codex asservatus esse videretur. incredibili autem accuratione et diligentia Hasius ex eis descripsit quae legere potuit sententiamque quandam

3) ceterum Klein l. s. narrat, litterarum ductus nunc denuo apparere, quod quibus de partibus codicis dictum esse velit nescio.

LIPSIAE TYPIS B. G. TEVBNERI

RVDOLPHO · HERCHER

AMICO

S · P · D

CVRTIVS · WACHSMVTH

PROLEGOMENA

IN

LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

Inopinato mihi et invito accidit, ut Lydi de ostentis nugas edendas curarem. casu vero cum primum, dein consulto quaerendo conplures codices repperissem, ex quibus Lydianus liber et emendatius scribi et magna ex parte suppleri posset, Lessingio assentiendum esse vidi, qui edendis Iuli Firmici supplementis ita praefetur (VIIII p. 425 ed. Lachmann.): „*Was die Welt einmal hat, muss sie so ganz als moeglich, so ganz als es ihr von Anfange bestimmt worden, haben. Was einmal zur Kenntniss der Welt gebracht worden, muss sie so genau, so zuverlaessig wissen koennen, als moeglich.*“

Lydiani de ostentis libelli usque ad initium huius saeculi tres tantum editae erant reliquiae. primum Ianus Rutgersius in variarum lectionum libro tertio c. 16 p. 247—260 ceteris Nigidi Figuli fragmentis tonitruale etiam adnexuit, quod Nigidi esse dicit et totum Graeca interpretatione redditum exhibet Lydus cap. 27 usque ad 38. edidit autem hoc fragmentum Rutgersius ex apographo Meursiano, ut ipse ait p. 289[1]), et Meursius ex codice Palatino Heidelbergae descripserat[2]). iste codex tum erat trecentesimus

1) quod fugit Hasium, qui in commentario de Laurentio Lydo eiusque scriptis p. XXX dicit, Rutgersium neque in ipso opere neque in libro de vita sua unde ephemeridem eam sumpserit indicasse.

2) cf. Meursi not. in Leon. tactic. Lugd. Batav. 1612 p. 447... *Nigidii Figuli de tonitruum per singulos menses et dies significatione librum, quem Lydus e latina lingua in Graecam transtulit, extat ipsum opus in bibliotheca Palatina, ubi nos ante quinquennium descripsimus et edendum dedimus Iano Rutgersio.*

duodecimus inter Palatinos bibliothecae electoralis (vide catalogum codicum Graecorum illius a Sylburgio confectum in Miegii monum. piet. et liter. Francof. 1701 p. 92 sq.), nunc inter Palatinos bibliothecae Vaticanae asservatur eodem numero signatus. dein fragmentum dissertationis Lydianae de terrae motibus (cap. 54 med. inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις κτλ. — cap. 58) ex codice bibliothecae Angelicae, quae in coenobio S. Augustini *alla Sapienza* Romae est, expressum est in calce libri Lydiani de mensibus a Nicolao Schow Lips. 1794 editi p. 130—134. tertium calendarium Clodii Tusci (Lyd. c. 59—70) latine interpretatus est initio saeculi decimi sexti Nicolaus Leonicenus Thomaeus, professor Patavinus, cuius interpretatio sub titulo *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes* saepe prodiit; namque et Ovidianorum fastorum editionibus priscis praemitti solita est, primum (ut videtur) Aldinae anni 1516 et ad calcem Iulii Firmici atque quadripartiti Ptolemaei latine versi Basil. 1533 p. 79—84 et in Petavi uranologio Lutet. Paris. 1630 p. 92—101 edita est.

Totum vero de ostentis librum anno 1823 Carolus Benedictus Hase ex codice Caseolino publicavit hac usus inscriptione: *Ioannis Laurentii Lydi de ostentis quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi fragmentoque Manl. Boethii de diis et praesensionibus ex codd. Regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit Carolus Benedictus Hase. Parisiis MDCCCXXIII.* iste codex Caseolinus inventus erat circa a. 1785 prope Constantinopolim Curucismae (is suburbanus est ad fretum pagus) in villa Constantini Slutzaris patricii viri, ubi Ioannes B. C. d'Annse de Villoison libros pertractabat aliquammultos partim cusos partim manuscriptos, superstites eos ex magna bibliotheca, quam Nicolaus Maurocordatus librorum rariorum et veterum admodum studiosus cum a. 1722 sultani nomine in Valachia regnaret e Graecorum monasteriis conquisiverat. hunc igitur Lydi codicem cum Villoiso legato Gallico ad portam Othomanam Gabrieli Augusto de Choiseul-Gouffier indicasset et ille significasset se in desiderio esse eius codicis, dono accepit eum paulo post a Con-

stantino Bei Morusi principe Slutzari affini ipsique amicissimo. translatus autem post mortem legati in Regiam bibliothecam codex ex eo nomen Caseolini duxit; insignitus est in supplemento catal. cod. Graec. nondum expresso numero 257 (vide Kleini quaestion. Nigidian. p. 7). scriptus est codex Caseolinus nono saeculo vel decimo ineunte, versibus 31 in singulis paginis, in membrana folio minori (ut volgo dicimus). insignes in eo sunt itacismi, confunduntur enim ι et ει; ι et η; η et ει; β et υ; ε et αι; υ et ω; υ et οι; υ, οι et ι, ει, η; c et θ; ου et ω. accentus et spiritus neglegentius notati a manu recenti saeculi XVI vel XVII superscripti sunt; νῦ ἐφελκυcτικὸν multis vocibus adhibetur etiam sequente littera consonanti. is igitur codex continuit olim tria Lydi opera, librum de mensibus, de ostentis, de magistratibus Romanis; sed cum iam in bibliotheca Slutzaris inventus sit initio et fine truncus, supersunt hodie duntaxat folia 102, quorum 37 pertinent ad librum de ostentis. ex his 37 foliis 26 posteriora fuerunt consuta numerata adiuncta ad corpus codicis, 11 priora separata cum extra codicem tum inter se et adiecta in involucro quodam absque numerali nota ulla. ea 11 folia disiecta secundum conspectum operis in capite quarto expositum ordinavit et disposuit Hasius. quo facto apparuit, post folium quartum (post verba μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα, cη in capite nono p. 17 v. 13) duo minimum folia intercidisse, atque pariter unum certe post folium sextum (post verba Πέρcαc τε in capite decimo quinto p. 38 v. 8), ceteroquin nihil deesse praeter paucissimos versus in exordio libri. accessit tamen gravius incommodum; decem priora folia misere sunt lacera madoreque vini et vetustate adeo affecta[3]), ut Villoisoni (proleg. ad Iliad. p. XLVI) in cella vinaria potius quam in bibliotheca codex asservatus esse videretur. incredibili autem accuratione et diligentia Hasius ex eis descripsit quae legere potuit sententiamque quandam

3) ceterum Klein l. s. narrat, litterarum ductus nunc denuo apparere, quod quibus de partibus codicis dictum esse velit nescio.

expiscatus verba restituit et ingentes lacunas spatii exactissima ratione habita explevit. quamquam in codice Caseolino prorsus certa coniectura de evanidarum litterarum numero ex areola vacua duci nequit. namque litterarum numerus in singulis versibus differt plurimum, in plerisque tamen habentur quadragenae octonae aut quinquagenae, sed eae et cursivae fere sunt et saepe in fine versuum paulo pressiores et intermistae hic illic compendiis scribendi. eis siglis denique eadem ipsa vox nunc exaratur nunc suis litteris, ut vel in lacuna trium litterarum explenda . . . difficile saepe sit dictu utrum KAI legendum an, quod spatium non maius occupet, SЄN, hoc est καὶ (compendio scriptum) ἐν et sic centiens[4]). in ea quoque re editorem mira pressit fati iniquitas, quod in priori et ea maxime lacera parte libri usque ad vicesimum caput nullo omnino alio codice sublevatus est. ad recensendam autem reliquam libelli partem quibus praeterea usus sit codicibus ipse narrat praefat. p. XII his verbis: „institutio tonitrualis (c. 21—26) reperitur cum in codice Regio 2381 fol. 70 vers. tum in codice Veneto 324 (vide catal. bibl. Gr. Divi Marci, digest. praesid. Laur. Theupolo p. 149), qui per annos decem et sex penes nos in bibliotheca Regia identidem a me tractatus est, donec temporis flamma eum abripuit. Nigidii Figuli diarium tonitruale, quod proxime sequitur, editum iam extabat in Rutgersii variis lectionibus p. 247—260 mendose admodum, non ita tamen ut eius quoque comparatio cum codice nostro non usui mihi ad tollenda menda nonnulla nostri fuerit. tonitruale Fonteii, diario Nigidii subiunctum habetur in codice Regio 2381 fol. 70 vers — 71 rect. Labeonis observatio de fulminibus extat item in cod. Reg. 2381 fol. 71 rect.; alteraque commentatio eiusdem argumenti, quae continetur cap. 43—52, in Regio (nunc Veneto) 324, quem memoravi, disquisitio de causis terrae motuum (cap. 53 et 54) cum item in cod. 2381 fol. 70

[4]) quae de codice Caseolino narravi deprompsi ex Hasii commentar. de Lydo. LXXI sq. et praefat. edit. de ostent. p. V sq.

rect. tum in Regio 1991 fol. 1 rect., ita tamen ut is quem posterius nominavi verbis plurimis immutatis aut praetermissis, epitomen potius quam fragmentum Lydi continere videatur. sequentia inde a capite 54 non solum in duobus quos dixi codicibus extant, sed impressa quoque sunt in editione Schowiana opusculi de mensibus p. 130—134, vitiose admodum. postremo calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum latine iam cusum erat in Petavii Vranologio (p. 94—101) sub nomine Ptolemaei per Nicolaum Leonicum e Graeco translatum. quam Leonici versionem passim retractavi; Graecum textum nunc primum edidi ex codicibus tribus, nempe Caseolino, Reg. 2381 fol. 74 rect. — 75 vers. et altero Regio 1991 fol. 17 vers. — 24 vers."

Interim Fridericus Osann ex codice Laurentiano plut. 58 n. 13 (quode statim accuratius disseram) descripserat Phurnuti quae ibi fertur de cometis disputatiunculam Lydique libro per Hasium evolgato eam non Phurnuti sed Lydi esse cognovit et explere aliqua ex parte lacunam posteriorem, quade supra dixi. eius frustula quaedam edidit in auctario lexic. Graec. et Roman. et, ut ipse in praefatione p. XVIII ait, nil prius, nil antiquius sibi haberi duxit, quam ut fragmentum illud de cometis editione principe auctius multo et integrius statim edendum curaret, quod supplementi instar editionem Hasianam tamquam comes perpetuus sequatur.[5]) et exierunt (ita enim narrat praefat. ad Cornutum p. XXVI) revera folia tria quattuorve impressa prelo; tamen editio quominus absolveretur singulari nescio quo fato prohibita fuit. edidit praeterea Cramerus (anecd. Oxon. III p. 403—408) ex codice Canonic. 41[a] excerpta quaedam ex Lydiano libro, quibus prior illa lacuna (in capite nono et decimo) suppletur, valde tamen decurtata ea et corrupta, vel testium Varronis Nigidi Apulei nominibus omissis. utrumque Lydianum opus restaurandi subsidium fugit Immanuelem Bekker, qui anno 1837 tres Lydi libros de mensibus,

[5]) cf. idem in ephem. litt. Hal. 1832 supplem. 100, p. 798 sq.; ad Pompon. de orig. iur. p. 94.

de magistratibus, de ostentis edidit in corpore scriptorum historiae Byzantinae Bonnensi.

Ipse vero excussi codices Laurentianos quinque, Vaticanum Palatinum unum. Laurentianorum antiquissimus saeculi XI membranaceus (plut. 28, 34) continet collectionem uberrimam scriptorum astrologicorum Graecorum[6]), inter eos frustula quaedam Lydiani libri, caput nonum usque ad verba cελήνην παρατηρήcειc (p. 19 v. 2 vid. adnot. critic.), Labeonis dissertationem (cap. 42), disquisitionem de causis terrae motuum (cap. 53—54 med.) ubi fere consentientem habet alterum Laurentianum plut. 28, 14 fol. 146, calendarium Clodi Tusci (cap. 57—70). atque magnam optimarum scripturarum copiam cum in ceteris Lydi fragmentis tum in calendario exhibet, in quo etiam notationes singulorum dierum saepe inter se permutat ita ut fere semper collato Columella (qua de re infra) eius ordinem unice verum esse probari possit, et multa addit, quae omittunt ceteri praeter Leoniceni interpretationem sine dubio ex codice persimili profectam et plerumque ab Hasio neglectam. ea igitur additamenta propter praestantiam codicis malui in contextum recipere, quam reicere in adnotationem; fortasse perperam, cum interdum non bona Graecitate sint conscripta et exhibeant inauditum verbum παχνήτηc ita ut facile interpolationis suspitio exoriatur. dein in codice Laurentiano plut. 80, 23 chartac. saeculi XV post Theophrasti characteres teterrime scriptae leguntur astrologicae disputationes haece 1) περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ cεληνιακῶν διοcημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεcμάτων (fol. 12 rect. — fol. 16 vers.), 2) περὶ κεραυνῶν (fol. 16 vers. — fol. 18 vers.), 3) περὶ cειcμῶν (fol. 19 rect. — fol. 22 rect.), 4) τὰ μέρη τῆc cφαίραc οἰκήματα, 5) πῶc δυνάμεθα εὑρεῖν τὸ ζῴδιον καὶ τὴν

6) permulta in ea sunt inedita, ex eis ego quae ad rem nostram faciant Lydo adnexui dissertationem de cometis et alteram de terrae motibus; unum addo, disputationem περὶ τῆc τοῦ κυνὸc ἐπιτολῆc καὶ προγνώcεωc τῶν ἐξ αὐτῆc cυμβαινόντων, quae in Geoponic. Graec. I c. 10 legitur, multo ampliorem exhiberi ibidem.

μοῖραν ἔνθα ἐϲτὶν ὁ ἥλιοϲ alia similia earum disputationum quarta (epitome vulgaris Chaldaicae doctrinae) et quinta (in qua παραδείγματοϲ ἕνεκα dies quidam anni 936. post Augustum Caesarem ponitur) nihil ad nos pertinent; tertia est Lydiana disquisitio de terrae motibus (cap. 53—58), secunda eiusdem dissertatio de fulminibus (cap. 43—52), prima denique exhibet Lydi capita 9—15^b (p. 40 v. 21) ita, ut et prior lacuna codicis Caseolini tota expleatur, altera maxima ex parte. quod ad priorem lacunam attinet ne hic quidem codex Lydi ipsius verba referre videtur, epitome tamen certe est multo amplior quam ista Crameriana; in postrema parte saltem in eo verba Lydiana valde decurtata esse docetur non solum paucis eis, quae servavit Caseolinus ex Campestri de cometis dissertatiuncula, sed etiam duobus aliis codicibus Laurentianis plut. 31, 37 et 58, 13, quorum ille chartaceus scriptus est saeculo XIIII, hic membranaceus anno 1491 ab Ioanne Rhoso (ut testatur subscriptio: μετεγράφηϲαν καὶ τὰ παρόντα ἤτοι φρουνούτου περὶ θεῶν καὶ κομητῶν διὰ χειρὸϲ ἐμοῦ ἰωάννου πρεϲβυτέρου ῥώϲου τοῦ κρητὸϲ $\overline{α}^{ω}$ $\overline{υ}^{ω}$ $\overline{Ϙα}^{ω}$ μηνὸϲ ἰουνίου $\overline{κη}^{η}$ οὐενετίαιϲ.). in utroque, in illo (fol. 386 r.) περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀϲτεροειδῶν, in hoc (fol. 31 r.) περὶ κομητῶν inscripta[7]) eadem Lydiana legitur de cometis disputatio (in cap. 10 usque ad cap. 15^b, p. 40 v. 21), qua ultima pars prioris lacunae codicis Caseo-

7) in hoc codice ea dissertatio Cornuto tribuitur idcirco tantum, quod φρουνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν praecedit. ceterum uterque codex ita incipit: τοϲαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ ϲελήνηϲ καὶ τῶν καθ᾽ ἑτέρων ϲυμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ ϲχεδὸν ἡμῖν γινομένην τοῦ ϲυγγράμματοϲ πρόφαϲιν, φαμὲν δὴ τὸ τοὺϲ κομήταϲ ἀϲτέραϲ ἐπεξιόνταϲ τοῖϲ ἀπ᾽ αὐτῶν δηλουμένοιϲ καθάπερ ἡμῖν ἐκ τῶν προειρημένων βίβλων γέγονε δῆλον. γινόμενοι γὰρ κατὰ τοὺϲ ἐκλειπτικοὺϲ καιροὺϲ κτλ. secuntur ea quae in cap. 10 p. 23 v. 14 leguntur. dein post verba ἡ ϲύϲταϲιϲ γίνηται p. 24 v. 12 addunt ea quae p. 22 v. 11 — p. 23 v. 11 scripta sunt.

lini, plerumque certe posterior lacuna expletur, Campestri verba, quae inter utramque media in Caseolini folio quinto et sexto servata sed valde mutila leguntur (p. 35—58 ed. Hase), plena omnia scribuntur. qua in re nefas duco non palam contestari, Hasium ita sese insinuasse in Lydi ingenium et stilum, ut in supplendis verbis maxime laceris, quae expiscatus est ex Caseolino (in cap. 9—15), semel tantum a veritate omnino aberraverit, ceteroquin semper sententiam rectam, plerumque ipsa verba scriptoris assecutus sit; etiam ingeniosa coniectura[8]) ultima ea verba, quae ante folium quintum Caseolini interciderunt, restituerit fere ad litteram congruenter eis quae nunc ex codicibus addi possunt. in codice autem Vaticano Palatino 312 fol. 183 v. rubre scriptum est: προοίμιον ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βροντῶν et continentur cap. 21 et 22, tum praemissa inscriptione βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτίου (sic!) τοῦ ῥωμαίου κατ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ; μηνὶ ἰανουαρίῳ περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου secuntur cap. 23—26 et fol. 185 r. inscripta περὶ βροντῶν ἀπὸ σελήνης capita 39—41. dispositionem hanc falsissimam neque Fonteio sed Vicellio cap. 23—26 tribuenda esse, infra docebo; tenere tamen eandem videntur codices Regius 2381 et Venetus 324, id quod colligo ex verbis Hasi in commentar. de Lydo p. XLVI: „quartum fragmentum libri de ostentis, de tonitribus generatim, aeque ineditum illud quidem, in codicibus inscriptum esse solet: Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφέως, ἐπὶ τῆς βασιλείας ὄντος Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Ἀναστασίου, περὶ βροντῶν. inc. πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅσα τοῖς φυσικοῖς περὶ βροντῶν ἐδόκει (i. e. exordium capitis 21.) des. ἀνὴρ δυνατὸς καὶ βαρὺς τοῖς πράγμασιν (i. e. finis capitis 41.). invenitur in codicibus duobus 1) in nostro Regio 2381 fol. 70 v. — 71 r. 2) in

8) quam non debuit Bekkero tribuere Hertz de Nigido Figulo p. 41.

Veneto fol. 282 vers — 284 vers." postea fol. 186 r. Palatinus exhibet Nigidi tonitruale: atque incohata collatione cognovi, ex hoc codice tunc Heidelbergensi Meursianum apographum a Rutgersio editum fluxisse. itaque nolui per totam dissertationem codicem iterum excutere; sed hic illic, praecipue eis in locis, ubi de veritate scripturae dubitarem eum inspexi et nonnullos errores Meursi correxi. quodsi discrepat mea lectio a Meursiana, scias codicem a me consultum esse; ceteroquin Meursiano apographo credidi. potuit vero Nigidianum tonitruale ex hoc codice non tantum saepe corrigi, sed etiam suppleri, id quod aliquotiens editores non animadverterunt. denique in eodem codice fol. 190 v. leguntur capita 54 med. — 58.

Codicum igitur horum omnium quinam in singulis adhibiti fuerint capitibus, ut uno conspectu appareat, usus notis eisdem atque in adnotatione critica (quarum recensum vide in membrana sive σιλλύβῳ) addo hanc tabulam ex capitum dispositione Hasiana institutam:

cap. 1—8: *C* (fol. 1 r. — 4 r.).

cap. 9—10: *C* (f. 4 v. usque ad capitis 9. verba μέλανα μὲν p. 17 v. 13; f. 5 r. inde a capitis 10. verbis σανεὶ τόξον p. 30 v. 1), *F* (f. 156 r. usque ad capitis 9. verba σελήνην παρατηρήσεις p. 19 v. 2), *L* (f. 12 r. — 15 r.), *M* (f. 31 r. sq. inde ab initio capitis 10; vide adnot. 7), *N* (f. 368 r. sq. = *M*), *O* (f. 84 r. inde a capitis 9. verbis μέλανα μὲν κτλ. p. 17 v. 13).

cap. 11—15[b]: *C* (f. 5 r. — 6 v. usque ad capitis 15. verba Πέρσας τε p. 38 v. 8), *L*, *M*, *N*.

cap. 16—20: *C* (f. 7 r. — 9 v.).

cap. 21—26: *C* (f. 9 v. — 11 v.), *P* (f. 183 v. — 185 r.), *R* (f. 70 v.), *V* (f. 282 v. — 284 v.).

cap. 27—38: *C* (f. 11 v. — 19 r.), *P* (f. 186 r. — 190 v.).

cap. 39—41: *C* (f. 19 r. — 20 v.), *P* (f. 185 r. — 186 r.), *R* (f. 71 r.).

cap. 42: *C* (f. 20 v. — 21 r.), *F* (f. 153 r. et v.), *R* (f. 71 r.).

cap. 43—52: *C* (f. 21 r. — 25 r.), *L* (f. 16 v. sq.), *V*.

cap. 53—54 med. (usque ad verba ἀρκτούρου ἐπιτολήν):

C (f. 25 r. et v.), *F* (f. 110 r.), *G* (f. 146 r.), *L* (f. 19 r. — 20 r.), *R* (f. 70 r.), *S* (f. 1 r.).

cap. 54 med. (inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις) — 58: *A*, *C* (f. 25 v. — 27 v.), *L* (f. 20 r. — 22 r.), *P* (f. 190 v. — 192 r.), *RS*.

cap. 59 — 70: *C* (f. 28 r. — 35 r.), *F* (f. 124 r. sq.), *R* f. 74 r. — 75 v.), *S* (f. 17 v. — 24 v.).

cap. 71 init. usque ad med. (ad verba οὐ φεύξεται): *C* (f. 35 v.), *R* (f. 75 v.).

cap. 71 med. (inde a verbis κριῷ Βρεττανία) usque ad fin.: *C* (f. 35 v.).

Praeterea in codice Veneto 234 (f. 284 v. — 287 v. et 287 v. — 288 v.) reperiuntur nondum excussae Nigidiana de tonitruis et Vicelliana de terrae motibus disputationes (cap. 27 — 38 et 54 med. — 58), et pariter nondum collatum calendarium Clodi Tusci in codice 177 bibliothecae Barberinae saeculi XV, ex quo codice descripti sunt et Parisiensis n. 3084 olim Regius a Bigoto exaratus et Marinianus (vide Hasium commentar. p. XLIII, XLV sq. XXXVIII). codex denique Leidensis, ex quo a Creuzero lacunam capitis 71 pag. 157 v. 1—3 expletam esse Bekkerus adnotat, quisnam fuerit, prorsus nescio, vel id quod etiam Bekkerus reticet ignorans ubi Creuzerus ea de re dixerit. neque minus me fugit unde Creuzerus in meletem. p. 91 n. 73 deprompserit quae ex codice Leidensi publicavit Ioannis Lydi (?) fragmenta geographica; atque frustra Lydi codicem in catalogis Leidensibus quaesivi. postremo, ut ne quid omittam, in codice Vaticano 1202 chartaceo f. 22 v. misere lacera et paucissima quippe ex codice, in quo plurimae litterae evanuerint, descripta extant frustula capitis 71 med. inscripto ἐκ τῆς τοῦ λυδοῦ ἰωάννου.

Vnum etiam ut addam necesse est. in eis partibus, quae in solo Caseolino servatae sunt, cancellis inclusi supplementa coniectura addita; quae, nisi alia expressis verbis monentur, tenendum est profecta esse omnia ex mente Hasi. accuratissima semper ratio spatii vacui in codice Caseolino habita est. quodsi illud Caseolini spatium iuste expletum est eis quae nunc in aliis codicibus repperi (quod

fere fit in cap. 9—15), superfluum credidi lacunam Caseolini enotare. capitum ordinem ab Hasio institutum turbare nolui, quamvis male cum illo congruit magnum quod ex codicibus accessit incrementum.

Misit autem Ioannes Lydus hunc de ostentis librum ad duos pluresve (cf. p. 12 C πειράϲομαι ταῦτα πρὸϲ ὑμᾶϲ διελθεῖν), par fratrum (opinari licet) aut coniugum, quorum alterum Gabrielem praefectum fuisse Hasius animadv. in libr. de ostent. p. 293 suspicatur ex Suidae verbis quae (I 2 p. 1028 ed. Bernhardy.) ita se habent: Ἰωάννηϲ Φιλαδελφεὺϲ Λυδόϲ· οὗτοϲ ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α′ καὶ περὶ διοϲημειῶν ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέϲεων μαθηματικῶν. προϲομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ. quibus de verbis audi Hasium rectissime me iudice in comment. p. XXVIII disserentem: „suspicor primo scriptum fuisse καὶ περὶ διοϲημειῶν ἕτερον nec quicquam amplius; postea ut sunt glossae istae multis e centunculis consutis natae, respicientem aliquem ad argumentum multiplex libri de ostentis supra verba περὶ διοϲημειῶν adscripsisse καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέϲεων μαθηματικῶν; ea posthac annexa glossulae esse.“ ceterum Gabrielis istius mentio fit in anthologia Planudea lib. IIII epigr. 32 (Λεοντίου ϲχολαϲτικοῦ εἰϲ εἰκόνα Γαβριηλίου ἐν Βυζαντίῳ) et Γαβριηλίου ὑπάρχου ipsius epigramma extat in eadem lib. IIII epigr. 208.

Iam nova exoritur quaestio, quis fructus ex hoc libro Lydiano percipi possit; in qua cum videam viros doctissimos et diligentissimos non satis circumspecte iudicare, paullo altius repetenda ea est et primum de fontibus Lydi agendum.

Scriptores astrologos Graecos Lydus in capite secundo enumerat hosce: Zoroastrem, Petosirin, Antigonum, Aristotelem, Heliodorum, Asclationem, Dapsum Thebanum, Polletem Aegiensem, θειότατον Ptolemaeum[9]. eorum

9) eorum quae servata sint vel ferantur scripta magnam partem inedita videre licet in volumine quarto Harlesianae Fabrici bibliothecae Graecae; ibi tamen neque Asclatio neque Dapsus conmemoratur, uterquecetero quin igno-

Aristotelem raro, Ptolemaeum saepissime sequitur; utriusque locos usurpatos in adnotatione adscripsi plenos. ceteros in usum suum convertisse Lydum, probari nequit. contra ipse in fine eiusdem capitis ait se potius Italos sequi velle, quorum astrologos principes recenset Tagetem, Tarchontem, Tarquitium, Capitonem. mira vero de Tagetis et Tarchontis scriptis in capite tertio Ioannes narrat. exponit in eis primum Tarchon, quis ipse fuerit (Τάρχων γέγονε μὲν θυοσκόπος, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς εἰσενήνεκται, εἷς τῶν ὑπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων); tum narrat quodam die cum araret, extitisse e sulco puerum Tagetem[10]; eum se in sacris locis deposuisse et petiisse, ut ipsum quid arcani edoceret, illumque vota sua explesse. conscripsit igitur Tarchon hoc colloquium sacrum, in quo ipse τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ Tagetem interrogat, ille respondet γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων; et hoc scriptum εἶναί τινες Τάγητος ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης. quae omnia ita conparata sunt, ut ne de suppositicio quidem quodam libro quem Lydus genuinum habuerit et legerit cogitandum sit, sed de ridicula confusione priscarum de Tagete fabularum et Ta-

tus. illum Ascletarionem esse coniecit Hasius animadv. p. 292 (vid. Fabric. l. s. p. 163), hunc repperi in dissertatiuncula inedita codicis Laurent. plut. 28, 34 f. 153 v. (αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς δώδεκα ζῳδίοις), ex qua excerpsi quaedam p. 156 in adnotatione ad caput 71; ibi igitur praeter Ptolemaeum, Dorotheum, Aegyptios, Valentem, alios laudatur etiam ωδαψός (sic!). Antigonus vero procul dubio Nicaenus est, cuius apotelesmatica in bibliotheca Caesarea latent; idemque laudatur a Demophilo in schol. ad Ptolem. tetrab. p. 221; perperam enim Reinholdus Koepke de Antigono Carystio (Berol. 1862) p. 32 ex Lydo conlegit, Antigonum antiquiorem esse Aristotele et a Nicaeno distinxit mathematicum.

10) quem Graecorum Ἑρμῆν χθόνιον esse credit Proclo diadocho (ὥς που καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος), ex cuius theologia Platonica et commentariis in Platonis Alcibiadem permulta in librum de mensibus transtulit.

geticorum librorum mentionis (de quibus cf. Müller. Etrusc. II p. 24 sq.) cum narratiunculis recentissimis ipsiusque stultitia. dein Tarquiti Tusci famam usque ad Lydi aures percrebruisse, non est cur miremur, quippe scriptoris facile omnium qui de Etrusca disciplina scripserint celeberrimi, cuius scripta et Plinius et Macrobius excusserit, cuius liber transcriptus ex ostentario Tusco insertus fuerit corpori librorum Etruscorum, ex quo hauserit Servius in Vergil. eclog. IIII 43 (= Macrob. III 7), cuius librorum de rebus divinis auctoritate vel Iuliano imperatore haruspices nisi sint (Ammian. Marcell. XXV 2); sed praeter famam nihil ex illo cognovit. de Capitone statim dicendum est. fundamentum enim totius huius disquisitionis positum est verbis quae profert Lydus in capite tertio extremo: ὅϲον μοι γέγονε δυνατὸν ἔκ τε τῶν Θούϲκων[11]), ἔκ τε τῶν ἄλλων, ὅϲοι τούτουϲ ἡρμήνευϲαν, Καπίτωνόϲ τέ φημι καὶ Φοντηίου καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνοϲ καὶ Φιγούλου Πλινίου τε τοῦ φυϲικοῦ.

Capito et Fonteius pariter iunctim laudantur a Lydo de magistrat. prooem. τὰ ἐπίϲημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούϲκων λαβὼν ὁ βαϲιλεὺϲ Νουμᾶϲ τῇ πολιτείᾳ εἰϲήγαγεν, ὥϲπερ καὶ τῶν ὅπλων τὸ δύϲμαχον ἀπὸ Γαλατῶν. καὶ μάρτυρεϲ μὲν τούτων ὅ τε Καπίτων καὶ Φοντήιοϲ ἐξ ὧν καὶ ὁ διδαϲκαλικώτατοϲ Οὐάρρων, Ῥωμαῖοι πάντεϲ μεθ᾽ οὓϲ Cαλούϲτιοϲ οὗτοϲ ὁ ἱϲτορικὸϲ ἐπὶ τῆϲ πρώτηϲ ἱϲτορίαϲ ϲαφῶϲ ἀναδιδάϲκει. ex quo loco colligi posset, Capitonem Fonteiumque fontes fuisse Varronis, ex eo hausisse Sallustium, nisi scriptor esset Lydus, cuius errores in historia litterarum Romanarum haud rari sunt sed immanes. neutiquam praeterea ex Sallustio[12]) ea scriptorum nomina mutuari potuit, immo ea

11) Θούϲκων pro πεύϲεων haud ita facili sed necessaria correctione scripsi, cum et πεύϲεων ineptum sit et τούτουϲ ad quod referatur substantivum flagitet; Θούϲκουϲ intellege Tagetem et Tarchontem.

12) sive eius rei memoriam cum Linkero ad primum historiarum librum, sive cum Kritzio et Gerlachio ad orationem Caesaris in Catilinae libro referas; alterum si po-

omnia hausit ex unico eo fonte, ex quo tacito nomine deprompsit confusam et perversam neque a quoquam traditam narrationem, sed ut assolet pro suo stupore et ridicula vanitate cunctos quasi optime sibi cognitos enumerat. Capitonem autem quominus Ateium esse[13]) concedatur, id obstat, quod eius temporis puri puti fuerunt iuris consulti, longe remoti a grammaticorum doctrina. Sinnium contra Capitonem[14]) huc quam maxime quadrare, clamant fragmenta talia, qualia leguntur apud Fest. s. v. sinistrae aves p. 339 Müller. *a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes. eo factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia quam dextera esse existimentur;* ap. eund. s. v. monstrum p. 138 Müller. atque idem cum non minus publicas, quam sacras antiquitates Romanornm perscrutatus sit (cf. Hertz *Sinnius Capito* p. 25), admodum probabiliter creditur, eum esse laudatum in loco supra scripto. quod autem Capito ἱερεὺς a Lydo (cap. 2) appellatur, id tanti facio. ceterum Capitonis nomen et auctoritatem nulli dissertationi vel mentioni in toto libro Lydus adscripsit. quodsi id mire quem habet, quia reliqui omnes l. s. laudati scriptores identidem fontes proponuntur, poterit conicere, unicam illam disputationem, quae certo auctori nec nomine addito adsignatur nec aliunde adscita ratiocinatione cuiquam adsignari potest, dico eam, quae cap. 17—20 continetur, Capitoni esse tribuendam. res tamen me iudice nimis in lubrico posita est. Fontei Romani esse dicitur tonitruale[15])

nas, manifesti erroris convictus est Lydus, Caesar enim in Catilin. 51, 38 arma atque tela militaria a Samnitibus sumpta esse dicit. cf. Ioan. Frid. Schultze, quaestion. Lydian. partic. prior. dissert. inaug. 1862 Gryph. p. 37.

13) id censuerunt C. B. Hase, Müller Etrusc. II p. 37 adn. 70, Hertz, de Nigid. Fig. p. 32, Dirksen frgm. iur. cons. rom. p. 90, Osann ad Pomponium p. 54, Huschke Iurisprud. anteiusti. p. 44 sq. et dubitanter I. F. Schultze i. s. p. 39.

14) de quo cogitaverunt O. Iahn in act societ. Saxon. II p. 284 adn. et Linker Sallust. prooem. p. 79.

15) cur Müller Etrusc. II p. 175 n. 74 dixerit, hoc to-

capitum 39—41 (ἐκ τῶν Φωντηίου τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν). idem laudatur a Lydo de mens. IIII 2 (Φροντήιος) in libro περὶ ἀγαλμάτων; ibid. 52 (Φρωντήιος), de magistr. III 42 (Φωντήιος); recte enim ubique Bekker eiusdem Fontei nomen videtur reposuisse[16]). praeter Lydum nemo eum cognitum habet; de eius aetate tamen acute ita argumentatur I. F. Schultze quaestion. Lydian. part. pr. p. 38: „ea quae de magistr. III 42 de oraculo versibus concepto ad Romulum dato narrat faciunt, ut non nimiam dignitatem auctori tribuamus. haec narratio mihi quidem imperatorum romanorum aetatem videtur redolere, ut e contrario (de magistr. prooem.) Fonteium ex Varronis libris hausisse suspicer; nam quae apud Lydum de mens. IIII 2 de Iano temporum praeside et duodecim altaribus ei consecratis exponit, ea etiam apud Varronem lib. V rer. div. legebantur (cf. Macrob. sat. I 9)."

Apuleius etiam in capite 54 commemoratur his verbis: Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων, περὶ οὗ καὶ Ἀπουλήιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ, i. e. cum ad Etruscos eorumque libros Tageticos omnem divinationem Lydus referat, scripsisse dicitur Apuleius de disciplina augurali vel omnino de arte divinandi. ad eum et Varronem Nigidiumque disputatio refertur, quae, hausta hactenus per lacunam codicis Caseolini, nunc ex codicibus Laurentianis addita est. eius maxima pars Ptolemaei et Plini est, ut suo semper loco monitum est; Apulei enumerationem cometarum diversorum generum (p. 25 v. 19—p. 27 v. 2) esse eo efficitur, quod eandem κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον Lydus de mensib. IIII cap. 73 tradit diversamque eam ab Aristotelis opinione. denique ter laudatur in narrandis ostentis quae Romanis acciderunt cap. 4 (Ἀπουλήιος περὶ τῶν τοιούτων, i. e. de ostentis, γράφων) de tribus solibus

nitruale plerumque consentire cum interpretatione primi post Siri ortum tonitrus quae in Geopon. Gr. I c. 10 legitur, me fugit; consensus enim nullus est.

16) debuit tamen non Φωντήιος, sed Φοντήιος scribere, cf. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299.

Claudio Caesare simul visis totidemque lunis Domitio et Fannio consulibus, cap. 7 de lapide ad Abydum Cyzicumque caelo delapso, cap. 44 (ὁ μέγας Ἀπουλήιος) de Marcia gravida fulmine icta[17]. quae omnia tam ad ingenium philosophi Madaurensis magicarum artium peritissimi (Augustin. ep. 138) sunt facta, ut dubitare nequeas ab eo ipso omnia esse profecta[18].

Vicellius Romanus homo est prorsus ignotus, confusus olim male cum Nigidio Figulo[19]. eius ῥήμασιν αὐτοῖς, ut ait Lydus, translata dissertatio extat in cap. 54—58, in qua fuse exponit, in quas regiones terrae motuum significationes valeant secundum solis posituram in singulis zodiaci signis. in hac distributione cum anxie Ptolemaei auctoritatem sequatur (fuit autem magna astrologorum in ea re dissensio), post Ptolemaeum vixerit necesse est, siquidem revera huius scripti auctor est, Vicellius. ab eo etiam tonitruale in cap. 23—26 sine auctore propositum et perperam in Palatino codice Fonteio tributum ut repetas, cogeris eo, quod cum ceteris in rebus Vicellio simillimum tum eidem zonarum distributioni superstructum est.

Etiam Labeonem multi fuerunt, qui Antistium esse opinarentur, vel eo seducti quod cum Capitone, quem Ateium esse sibi persuaserint, consociatus est[20]. verum cum Cornelius Labeo Λαβεῶνος nomine laudatus a Lydo de mensibus IIII 1 et 20 usurpatus sit (Cornelii enim Labeonis fasti haud dubie ibi intellegendi sunt, cf. Merkel proleg. Ovid. p. LXXVI), hic quoque Labeonem Cornelium

17) quae accuratius et ornatius hic Apuleius narrat, brevem eorum mentionem etiam Plinius II 99. 100; 150; 137 facit.

18) cf. Müller. Etrusc. II p. 38 et potissimum O. Iahn. in act. societ. Lips. 1850. II p. 284—286, qui his quoque locis nisus Apuleium ponit in numero eorum Romanorum, qui de toto orbe doctrinae scripserunt.

19) a Creuzero symbolic. vol. II p. 927 adn. 132 et Schneidero ind. ad script. rei rustic. p. 358.

20) C. B. Hase, Hertz de Nigid. p. 32, Huschke l. s. p. 43, C. F. Schultze l. s. p. 39.

esse, per se probabile est[21]; iuris consulto certe hic nihil est negoti. de Corneli aetate nihil accurati dici potest. Merkeli enim[22] et Muelleri[23] suspitiones sunt parum stabiles. ego ne Cornelium quidem a Lydo laudari pro certo affirmaverim; eundem tamen Labeonem affert nebulo Fulgentius expos. serm. ant. s. v. manales p. 769 Staver.: *Labeo qui disciplinas Etruscas Tagetis et Bacchetidis XV voluminibus explicavit.* ad Labeonem a Lydo refertur cap. 42, in quo disquiritur, quidnam portendatur lunae positione ea, quam tempore solstiti aestivi occupat. cui disquisitioni mire ita inscribitur: καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. vides enim partem tantum huius tituli cum argumento disputationis congruere; reliqua autem pars optime quadrat in eam, quae praemissis generalibus quibusdam animadversionibus statim subsequitur, dissertationem de fulminibus sine nomine auctoris exhibitam (cap. 47—52), in utraque autem eadem tenetur ratio, qua ex natura signi zodiacalis, in quo sol lunave positi sint, efficitur quid praemonstretur; ut exemplum afferam, sole vel luna libram ingressis iniquitas significatur et pernicies eis frugibus, quae trutina pensantur, sin virginem, virginibus castis et feminis periculum inminet et agris sterilitas, alia. dein in utraque continetur καθολικὴ ἐπιτήρησις (quod praeterea in nulla inde a cap. 23—58 reperitur); in utraque denique observatio incipitur ab ariete, id quod Aegyptiaci moris est[24]. Labeoni igitur etiam capita 47—52 adsignanda sunt.

21) id censuerunt Müller. Etrusc. II p. 36, Merkel proleg. p. LXXVII.
22) namque et Festus p. 134 et Labeo ap. Macrob. I 12 ex eodem fonte, Verrio Flacco hauserunt.
23) credit ille l. s., Cornelium secundo p. Chr. saeculo vixisse, quod ab Augustino de civ. dei II 14 laudatus Labeo quidam, quem Cornelium esse probari nequit, Platonem semideis adnumerat.
24) cf. schol. Arat. v. 544. οἱ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, πάντα τὰ ζῴδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν καὶ δὴ τὸν μὲν κριὸν

[illegible] cap. 40 ἐν τῇ τῶν ὀνεί-
[illegible] luminis per somnium
[illegible] Hertzio de [illegible] Fig.
[illegible] somnus nititur [illegible] li-
[illegible] proponitur [illegible]
[illegible] σελήνης κατὰ τὸν
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] lacuna [illegible]
[illegible] Laurentianus accesse-
[illegible] Βάρ-
[illegible]. huius
[illegible] et Ptolemaeo et Pli-
[illegible] est: neque pauca
[illegible] quae Apuleio tri-
[illegible] praeter paucissima
[illegible] p. 24 v. 12
[illegible] tempestatis
[illegible]

dein nisus est saepe Nigidianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene conprehendit ingenio" (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro conprendit aera cornu,
maximus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe."[27])

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidi esse, stabiliuntur consensu Vergili, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem" inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii ...
.. multa in tectis crepitans salit horrida grando."

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri."

denique aquilonem, qui a Lydo l. s. αἰθρηγενέτης nuncupatur, eodem Homerico epitheto a Nigidio esse explicatum, Gellius II 22, 9 docet: „qui ab aestiva et solstitialis orientis meta venit, latine aquilo, βορέας graece dicitur, eumque propterea quidam dicunt ab Homero αἰθρηγενέτην appellatum"; namque summam Favorini disputationis (II 22, 3—26), egregie eam cum Ampeli capite quinto consentientem, ex Nigidianis libris depromptam esse, vix dubitare licet[28]). duarum enim opinionum quae omnino inter Ro-

plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum ventos ostendit. fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; item si cornua eius obtecta fuerint nebula, tempestas futura est. Isidor. ibid. et schol. German. p. 108: *si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significat.*

27) cf. Arat. 803:
πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.

28) quamvis in medio hanc quaestionem reliquerit Woelfflin de L. Ampelii libro memoriali p. 28. cf. L. Mercklin *d. citiermeth. d. Gell.* p. 677.

Nigidius Figulus citatur cap. 45 ἐν τῇ τῶν ὀνείρων ἐπιςκέψει, in qua praedicat fulminis per somnium visi faustum omen; videtur igitur Hertzio (de Nigid. Fig. p. 35) iudice divinationem quae somniis nititur singulari libello exposuisse. dein in cap. 27—38 proponitur ἐφήμερος βροντοςκοπία τοπικὴ πρὸς τὴν ςελήνην κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Φίγουλον ἐκ τῶν Τάγητος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν. tertium post ea, quae in priore lacuna codicis Caseolini interciderunt et nunc ex Laurentianis accesserunt, legitur τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα, Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν[25]). huius autem supplementi maximam partem ex Ptolemaeo et Plinio fluxisse, in adnotatione demonstratum est; neque pauca Campestri esse infra docebo; denique quae Apuleio tribuenda sint, supra dixi. restant igitur praeter paucissima quaedam Chaldaica astrologica (p. 18 v. 1—9 et p. 24 v. 12 — p. 25 v. 19) solae observationes de signis tempestatis eae, quae leguntur p. 19 v. 16 — p. 20 v. 7: πρόδηλόν ἐςτιν, ὡς ὅταν ἀνίςχων (ὁ ἥλιος) ὥςπερ ὑπολανθάνει κτλ. usque ad verba λαμπροτέραν ποιῶν. quae a Nigidio profecta esse multis probari potest argumentis. primum hae observationes, quae solae ex omnibus eis ad quas referri potest Nigidi nomen supersunt, optime conveniunt cum eius libris de ventis (de quibus cf. Hertz de Nigid. p. 41, Breysig de Nigid. fragm. p. 43); in eis enim solis et lunae habitum ad praedictiones de ventis futuris adhibuit[26]).

κεφαλὴν εἶναί φαςιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικὸν, ἐπειδὴ ὁ κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδός ἐςτιν, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριῷ ὁ ἥλιος ἰςημερίαν ποιεῖται, ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἵ εἰςιν οἱ ἰχθύες. Vicellius (cap. 55) etiam ab ariete incipit, Nigidius a cancro, ceteri a capricorno. ceterum utramque disputationem non Etruscae disciplinae, sed Chaldaicae astrologiae prae se ferre naturam, non opus est ut moneam.

25) superfluum duco multis refutare, quae olim de hoc testimonio opinati sunt Hertz Nigid. p. 41, Merkel prol. fast. p. LXXXVII, cf. p. 319.

26) Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112: *Nigidius ait luna si summo in circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis imbres fore; si in medio tunc cum*

dein nisus est saepe Nigidianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene conprehendit ingenio" (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro conprendit aera cornu,
maximus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe."[27])

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidi esse, stabiliuntur consensu Vergili, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem" inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii ...
.. multa in tectis crepitans salit horrida grando."

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri."

denique aquilonem, qui a Lydo l. s. αἰθρηγενέτης nuncupatur, eodem Homerico epitheto a Nigidio esse explicatum, Gellius II 22, 9 docet: „qui ab aestiva et solstitialis orientis meta venit, latine aquilo, βορέας graece dicitur, eumque propterea quidam dicunt ab Homero αἰθρηγενέτην appellatum"; namque summam Favorini disputationis (II 22, 3—26), egregie eam cum Ampeli capite quinto consentientem, ex Nigidianis libris depromptam esse, vix dubitare licet[28]). duarum enim opinionum quae omnino inter Ro-

plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum ventos ostendit. fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; item si cornua eius obtecta fuerint nebula, tempestas futura est. Isidor. ibid. et schol. German. p. 108: *si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significat.*

27) cf. Arat. 803:

πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.

28) quamvis in medio hanc quaestionem reliquerit Woelfflin de L. Ampelii libro memoriali p. 28. cf. L. Mercklin *d. citiermeth. d. Gell.* p. 677.

manos extiterunt cum auctorem unius, quam Seneca natur. quaest. V 16, 17, Vegetius de re milit. V 8, Suetonius ap. Isidor. de natur. rer. c. 37 amplexi sunt, Varronem esse constet (cf. Reifferscheid. Suetoni reliq. p. 428), alteram eamque simpliciorem, quam Gellius l. s., Plinius II 47, Ampelius l. s. secuntur, profecto consentaneum est referri ad Nigidium, alterum iuxta Varronem doctrinae Romanae columen. atque exposuit is singulari scripto sat amplo, quippe cuius quartus liber a Servio cod. Guelferb. in Georg. I 432 laudetur, de ventis ipsiusque huius scriptionis liber secundus a Gellio l. s. in fine capitis conmemoratur. accedit denique, quod constat, Nigidium ab Ampelio persaepe adhibitum esse[29]. nullus igitur dubito, quin Nigidio verba supra significata vindicem.

Contra dubius haereo, quid Varroni adsignem. quod enim ei soli tribui possit, iam nihil superest. itaque necesse est, statuamus vel eius nomen ab alio auctore adscriptum fuisse vel ab ipso alterum usurpatum. atque mihi quidem haud absonum videtur, in illo quem modo tractavi loco etiam Varronis navales libros (sive ephemeridem navalem) in partes vocatos esse. nam his libris summo iure adscribi possunt Varronis meteorologicae quae hic illic traduntur animadversiones. cf. Vegetius de re milit. V 11 *quae* (signa tempestatum) *Varro in navalibus libris diligenter excoluit.* in eis autem saepe easdem quas Nigidius in libro de ventis notat significationes, velut ea quae Nigidius ap. schol. German. p. 112 (vid. adnot. 26) ponit, repetit Varro apud Plinium XVIII 349: „nascens luna si cornu superiore obatrato surget, pluvias decrescens dabit, si inferiore, ante plenilunium, si in media nigritia illa fuerit, sincerum diem[30] plenilunio"[31]; et ibid. 348: „si rutila (erit), ven-

29) cf. Woelfflin p. 24, Buecheler in nov. mus. Rhen. XIII p. 177 sq., Reifferscheid l. s. p, 445 et addend. p. XVIII.

30) *sincerum diem* scripsi pro *imbrem in* collato Nigidio l. s.

31) Nigidi testimonium mancum esse convincitur Varronis loco; tria enim debebant distincta esse: si luna summo in corniculo, si in imo, si in medio nigras haberet maculas; apud Isidorum et scholiastam Germanici me-

tos (significabit)." potuit igitur hic quoque Varro laudari sive a Nigidio ipso, quod pro temporis ratione certe licuit, cum ephemeris navalis conscripta sit c. a. a. Chr. 77 (cf. Bergk in nov. mus. Rhenan. I p. 369), sive una cum Nigidio ab eo, ex quo hausit Lydus. ceterum nolo celare, posse etiam credi Varronis nomen appositum fuisse in Ptolemaei quibusdam locis si perpensitas, in eisdem libris saepe Arati opiniones redditas esse a Varrone[32]), Arato etiam Ptolemaei doctrinam de signis tempestatum esse superstructam (cf. Buhlei commentarium in Arati diosemeia).

Ex Plinio denique fere omnia ostenta deprompta sunt, quae Lydus ex historia Romana affert, plerumque ad verbum expressa neque unquam addito auctoris nomine; semel tantum (cap. 7) laudatur in enarranda re, quam ipse se vidisse narrat Plinius II 150: ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν ἐν Βοκοντίῳ ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον.

Praeterea Campester (Campester nimirum, non Campestrius nuncupandus est) a Lydo bis in partes vocatur p. 20 v. 7: ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι[33]) et p. 30 v. 4 auctor longae de cometis disputationis, quae nunc plena ex codicibus Laurentianis edita est. hanc quoque disputationem

dium membrum intercidit, contra ultimum apud Servium georg. I 432: *Nigidius de ventis IIII, si summum corniculum maculas nigras habuerit, in primis partibus imbres ait fore, si in imo cornu, serenitatem.* videtur etiam in Isidori codice A (cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 235) vestigium harum turbarum superesse.

32) ut exemplum afferam, Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112. *Varro ait: si exoriens concavus videbitur ita ut in medio fulgeat et radios faciat partim ad austrum partim ad aquilonem tempestatem humidam et ventosam fore significant.* egregie conspirant cum Arato v. 828 sq.:

ἀλλ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ
οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.

33) ab eo repetendum esse credo totum locum inde a p. 20 v. 7 usque ad p. 21 v. 11.

omnia hausit ex unico eo fonte, ex quo tacito nomine deprompsit confusam et perversam neque a quoquam traditam narrationem, sed ut assolet pro suo stupore et ridicula vanitate cunctos quasi optime sibi cognitos enumerat. Capitonem autem quominus Ateium esse[13]) concedatur, id obstat, quod eius temporis puri puti fuerunt iuris consulti, longe remoti a grammaticorum doctrina. Sinnium contra Capitonem[14]) huc quam maxime quadrare, clamant fragmenta talia, qualia leguntur apud Fest. s. v. sinistrae aves p. 339 Müller. *a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes. eo factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia quam dextera esse existimentur;* ap. eund. s. v. monstrum p. 138 Müller. atque idem cum non minus publicas, quam sacras antiquitates Romanornm perscrutatus sit (cf. Hertz *Sinnius Capito* p. 25), admodum probabiliter creditur, eum esse laudatum in loco supra scripto. quod autem Capito ἱερεὺς a Lydo (cap. 2) appellatur, id tanti facio. ceterum Capitonis nomen et auctoritatem nulli dissertationi vel mentioni in toto libro Lydus adscripsit. quodsi id mire quem habet, quia reliqui omnes l. s. laudati scriptores identidem fontes proponuntur, poterit conicere, unicam illam disputationem, quae certo auctori nec nomine addito adsignatur nec aliunde adscita ratiocinatione cuiquam adsignari potest, dico eam, quae cap. 17—20 continetur, Capitoni esse tribuendam. res tamen me iudice nimis in lubrico posita est. Fontei Romani esse dicitur tonitruale[15])

nas, manifesti erroris convictus est Lydus, Caesar enim in Catilin. 51, 38 arma atque tela militaria a Samnitibus sumpta esse dicit. cf. Ioan. Frid. Schultze, quaestion. Lydian. partic. prior. dissert. inaug. 1862 Gryph. p. 37.

13) id censuerunt C. B. Hase, Müller Etrusc. II p. 37 adn. 70, Hertz, de Nigid. Fig. p. 32, Dirksen frgm. iur. cons. rom. p. 90, Osann ad Pomponium p. 54, Huschke Iurisprud. anteiusti. p. 44 sq. et dubitanter I. F. Schultze i. s. p. 39.

14) de quo cogitaverunt O. Iahn in act societ. Saxon. II p. 284 adn. et Linker Sallust. prooem. p. 79.

15) cur Müller Etrusc. II p. 175 n. 74 dixerit, hoc to-

capitum 39—41 (ἐκ τῶν Φωντηίου τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν). idem laudatur a Lydo de mens. IIII 2 (Φροντήιος) in libro περὶ ἀγαλμάτων; ibid. 52 (Φρωντήιος), de magistr. III 42 (Φωντήιος); recte enim ubique Bekker eiusdem Fontei nomen videtur reposuisse[16]). praeter Lydum nemo eum cognitum habet; de eius aetate tamen acute ita argumentatur I. F. Schultze quaestion. Lydian. part. pr. p. 38: „ea quae de magistr. III 42 de oraculo versibus concepto ad Romulum dato narrat faciunt, ut non nimiam dignitatem auctori tribuamus. haec narratio mihi quidem imperatorum romanorum aetatem videtur redolere, ut e contrario (de magistr. prooem.) Fonteium ex Varronis libris hausisse suspicer; nam quae apud Lydum de mens. IIII 2 de Iano temporum praeside et duodecim altaribus ei consecratis exponit, ea etiam apud Varronem lib. V rer. div. legebantur (cf. Macrob. sat. I 9).“

Apuleius etiam in capite 54 commemoratur his verbis: Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων, περὶ οὗ καὶ Ἀπουλήιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ, i. e. cum ad Etruscos eorumque libros Tageticos omnem divinationem Lydus referat, scripsisse dicitur Apuleius de disciplina augurali vel omnino de arte divinandi. ad eum et Varronem Nigidiumque disputatio refertur, quae, hausta hactenus per lacunam codicis Caseolini, nunc ex codicibus Laurentianis addita est. eius maxima pars Ptolemaei et Plini est, ut suo semper loco monitum est; Apulei enumerationem cometarum diversorum generum (p. 25 v. 19—p. 27 v. 2) esse eo efficitur, quod eandem κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον Lydus de mensib. IIII cap. 73 tradit diversamque eam ab Aristotelis opinione. denique ter laudatur in narrandis ostentis quae Romanis acciderunt cap. 4 (Ἀπουλήιος περὶ τῶν τοιούτων, i. e. de ostentis, γράφων) de tribus solibus

nitruale plerumque consentire cum interpretatione primi post Siri ortum tonitrus quae in Geopon. Gr. I c. 10 legitur, me fugit; consensus enim nullus est.

16) debuit tamen non Φωντήιος, sed Φοντήιος scribere, cf. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299.

Claudio Caesare simul visis totidemque lunis Domitio et Fannio consulibus, cap. 7 de lapide ad Abydum Cyzicumque caelo delapso, cap. 44 (ὁ μέγας Ἀπουλήιος) de Marcia gravida fulmine icta[17]. quae omnia tam ad ingenium philosophi Madaurensis magicarum artium peritissimi (Augustin. ep. 138) sunt facta, ut dubitare nequeas ab eo ipso omnia esse profecta[18].

Vicellius Romanus homo est prorsus ignotus, confusus olim male cum Nigidio Figulo[19]. eius ῥήμασιν αὐτοῖς, ut ait Lydus, translata dissertatio extat in cap. 54—58, in qua fuse exponit, in quas regiones terrae motuum significationes valeant secundum solis posituram in singulis zodiaci signis. in hac distributione cum anxie Ptolemaei auctoritatem sequatur (fuit autem magna astrologorum in ea re dissensio), post Ptolemaeum vixerit necesse est, siquidem revera huius scripti auctor est, Vicellius. ab eo etiam tonitruale in cap. 23—26 sine auctore propositum et perperam in Palatino codice Fonteio tributum ut repetas, cogeris eo, quod cum ceteris in rebus Vicellio simillimum tum eidem zonarum distributioni superstructum est.

Etiam Labeonem multi fuerunt, qui Antistium esse opinarentur, vel eo seducti quod cum Capitone, quem Ateium esse sibi persuaserint, consociatus est[20]. verum cum Cornelius Labeo Λαβεῶνος nomine laudatus a Lydo de mensibus IIII 1 et 20 usurpatus sit (Cornelii enim Labeonis fasti haud dubie ibi intellegendi sunt, cf. Merkel proleg. Ovid. p. LXXVI), hic quoque Labeonem Cornelium

17) quae accuratius et ornatius hic Apuleius narrat, brevem eorum mentionem etiam Plinius II 99. 100; 150; 137 facit.

18) cf. Müller. Etrusc. II p. 38 et potissimum O. Iahn. in act. societ. Lips. 1850. II p. 284—286, qui his quoque locis nisus Apuleium ponit in numero eorum Romanorum, qui de toto orbe doctrinae scripserunt.

19) a Creuzero symbolic. vol. II p. 927 adn. 132 et Schneidero ind. ad script. rei rustic. p. 358.

20) C. B. Hase, Hertz de Nigid. p. 32, Huschke l. s. p. 43, C. F. Schultze l. s. p. 39.

esse, per se probabile est[21]; iuris consulto certe hic nihil est negoti. de Corneli aetate nihil accurati dici potest. Merkeli enim[22] et Muelleri[23] suspitiones sunt parum stabiles. ego ne Cornelium quidem a Lydo laudari pro certo affirmaverim; eundem tamen Labeonem affert nebulo Fulgentius expos. serm. ant. s. v. manales p. 769 Staver.: *Labeo qui disciplinas Etruscas Tagetis et Bacchetidis XV voluminibus explicavit.* ad Labeonem a Lydo refertur cap. 42, in quo disquiritur, quidnam portendatur lunae positione ea, quam tempore solstiti aestivi occupat. cui disquisitioni mire ita inscribitur: καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. vides enim partem tantum huius tituli cum argumento disputationis congruere; reliqua autem pars optime quadrat in eam, quae praemissis generalibus quibusdam animadversionibus statim subsequitur, dissertationem de fulminibus sine nomine auctoris exhibitam (cap. 47—52), in utraque autem eadem tenetur ratio, qua ex natura signi zodiacalis, in quo sol lunave positi sint, efficitur quid praemonstretur; ut exemplum afferam, sole vel luna libram ingressis iniquitas significatur et pernicies eis frugibus, quae trutina pensantur, sin virginem, virginibus castis et feminis periculum inminet et agris sterilitas, alia. dein in utraque continetur καθολικὴ ἐπιτήρησις (quod praeterea in nulla inde a cap. 23—58 reperitur); in utraque denique observatio incipitur ab ariete, id quod Aegyptiaci moris est[24]. Labeoni igitur etiam capita 47—52 adsignanda sunt.

21) id censuerunt Müller. Etrusc. II p. 36, Merkel proleg. p. LXXVII.

22) namque et Festus p. 134 et Labeo ap. Macrob. I 12 ex eodem fonte, Verrio Flacco hauserunt.

23) credit ille l. s., Cornelium secundo p. Chr. saeculo vixisse, quod ab Augustino de civ. dei II 14 laudatus Labeo quidam, quem Cornelium esse probari nequit, Platonem semideis adnumerat.

24) cf. schol. Arat. v. 544. οἱ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, πάντα τὰ ζῴδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν καὶ δὴ τὸν μὲν κριὸν

Nigidius Figulus citatur cap. 45 ἐν τῇ τῶν ὀνείρων ἐπισκέψει, in qua praedicat fulminis per somnium visi faustum omen; videtur igitur Hertzio (de Nigid. Fig. p. 35) iudice divinationem quae somniis nititur singulari libello exposuisse. dein in cap. 27—38 proponitur ἐφήμερος βροντοσκοπία τοπικὴ πρὸς τὴν σελήνην κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Φίγουλον ἐκ τῶν Τάγητος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν. tertium post ea, quae in priore lacuna codicis Caseolini interciderunt et nunc ex Laurentianis accesserunt, legitur τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα, Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν[25]). huius autem supplementi maximam partem ex Ptolemaeo et Plinio fluxisse, in adnotatione demonstratum est; neque pauca Campestri esse infra docebo; denique quae Apuleio tribuenda sint, supra dixi. restant igitur praeter paucissima quaedam Chaldaica astrologica (p. 18 v. 1—9 et p. 24 v. 12 — p. 25 v. 19) solae observationes de signis tempestatis eae, quae leguntur p. 19 v. 16 — p. 20 v. 7: πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων (ὁ ἥλιος) ὥσπερ ὑπολανθάνει κτλ. usque ad verba λαμπροτέραν ποιῶν. quae a Nigidio profecta esse multis probari potest argumentis. primum hae observationes, quae solae ex omnibus eis ad quas referri potest Nigidi nomen supersunt, optime conveniunt cum eius libris de ventis (de quibus cf. Hertz de Nigid. p. 41, Breysig de Nigid. fragm. p. 43); in eis enim solis et lunae habitum ad praedictiones de ventis futuris adhibuit[26]).

κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ ὁ κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδός ἐστιν, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται, ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἵ εἰσιν οἱ ἰχθύες. Vicellius (cap. 55) etiam ab ariete incipit, Nigidius a cancro, ceteri a capricorno. ceterum utramque disputationem non Etruscae disciplinae, sed Chaldaicae astrologiae prae se ferre naturam, non opus est ut moneam.

25) superfluum duco multis refutare, quae olim de hoc testimonio opinati sunt Hertz Nigid. p. 41, Merkel prol. fast. p. LXXXVII, cf. p. 319.

26) Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112: *Nigidius ait luna si summo in circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis imbres fore; si in medio tunc cum*

dein nisus est saepe Nigidianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene conprehendit ingenio" (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro conprendit aera cornu,
maximus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe."[27])

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidi esse, stabiliuntur consensu Vergili, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem" inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii ...
.. multa in tectis crepitans salit horrida grando."

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri."

denique aquilonem, qui a Lydo l. s. αἰθρηγενέτης nuncupatur, eodem Homerico epitheto a Nigidio esse explicatum, Gellius II 22, 9 docet: „qui ab aestiva et solstitialis orientis meta venit, latine aquilo, βορέας graece dicitur, eumque propterea quidam dicunt ab Homero αἰθρηγενέτην appellatum"; namque summam Favorini disputationis (II 22, 3—26), egregie eam cum Ampeli capite quinto consentientem, ex Nigidianis libris depromptam esse, vix dubitare licet[28]). duarum enim opinionum quae omnino inter Ro-

plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum ventos ostendit. fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; item si cornua eius obtecta fuerint nebula, tempestas futura est. Isidor. ibid. et schol. German. p. 108: *si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significat.*

27) cf. Arat. 803:
πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.

28) quamvis in medio hanc quaestionem reliquerit Woelfflin de L. Ampelii libro memoriali p. 28. cf. L. Mercklin *d. citiermeth. d. Gell.* p. 677.

manos extiterunt cum auctorem unius, quam Seneca natur. quaest. V 16, 17, Vegetius de re milit. V 8, Suetonius ap. Isidor. de natur. rer. c. 37 amplexi sunt, Varronem esse constet (cf. Reifferscheid. Suetoni reliq. p. 428), alteram eamque simpliciorem, quam Gellius l. s., Plinius II 47, Ampelius l. s. secuntur, profecto consentaneum est referri ad Nigidium, alterum iuxta Varronem doctrinae Romanae columen. atque exposuit is singulari scripto sat amplo, quippe cuius quartus liber a Servio cod. Guelferb. in Georg. I 432 laudetur, de ventis ipsiusque huius scriptionis liber secundus a Gellio l. s. in fine capitis conmemoratur. accedit denique, quod constat, Nigidium ab Ampelio persaepe adhibitum esse[29]). nullus igitur dubito, quin Nigidio verba supra significata vindicem.

Contra dubius haereo, quid Varroni adsignem. quod enim ei soli tribui possit, iam nihil superest. itaque necesse est, statuamus vel eius nomen ab alio auctore adscriptum fuisse vel ab ipso alterum usurpatum. atque mihi quidem haud absonum videtur, in illo quem modo tractavi loco etiam Varronis navales libros (sive ephemeridem navalem) in partes vocatos esse. nam his libris summo iure adscribi possunt Varronis meteorologicae quae hic illic traduntur animadversiones. cf. Vegetius de re milit. V 11 *quae* (signa tempestatum) *Varro in navalibus libris diligenter excoluit.* in eis autem saepe easdem quas Nigidius in libro de ventis notat significationes, velut ea quae Nigidius ap. schol. German. p. 112 (vid. adnot. 26) ponit, repetit Varro apud Plinium XVIII 349: „nascens luna si cornu superiore obatrato surget, pluvias decrescens dabit, si inferiore, ante plenilunium, si in media nigritia illa fuerit, sincerum diem[30]) plenilunio“[31]); et ibid. 348: „si rutila (erit), ven-

29) cf. Woelfflin p. 24, Buecheler in nov. mus. Rhen. XIII p. 177 sq., Reifferscheid l. s. p, 445 et addend. p. XVIII.

30) *sincerum diem* scripsi pro *imbrem in* collato Nigidio l. s.

31) Nigidi testimonium mancum esse convincitur Varronis loco; tria enim debebant distincta esse: si luna summo in corniculo, si in imo, si in medio nigras haberet maculas; apud Isidorum et scholiastam Germanici me-

tos (significabit)." potuit igitur hic quoque Varro laudari sive a Nigidio ipso, quod pro temporis ratione certe licuit, cum ephemeris navalis conscripta sit c. a. a. Chr. 77 (cf. Bergk in nov. mus. Rhenan. I p. 369), sive una cum Nigidio ab eo, ex quo hausit Lydus. ceterum nolo celare, posse etiam credi Varronis nomen appositum fuisse in Ptolemaei quibusdam locis si perpensitas, in eisdem libris saepe Arati opiniones redditas esse a Varrone[32]), Arato etiam Ptolemaei doctrinam de signis tempestatum esse superstructam (cf. Buhlei commentarium in Arati diosemeia).

Ex Plinio denique fere omnia ostenta deprompta sunt, quae Lydus ex historia Romana affert, plerumque ad verbum expressa neque unquam addito auctoris nomine; semel tantum (cap. 7) laudatur in enarranda re, quam ipse se vidisse narrat Plinius II 150: ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν ἐν Βοκοντίῳ ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον.

Praeterea Campester (Campester nimirum, non Campestrius nuncupandus est) a Lydo bis in partes vocatur p. 20 v. 7: ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι[33]) et p. 30 v. 4 auctor longae de cometis disputationis, quae nunc plena ex codicibus Laurentianis edita est. hanc quoque disputationem

dium membrum intercidit, contra ultimum apud Servium georg. I 432: *Nigidius de ventis IIII, si summum corniculum maculas nigras habuerit, in primis partibus imbres ait fore, si in imo cornu, serenitatem.* videtur etiam in Isidori codice A (cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 235) vestigium harum turbarum superesse.

32) ut exemplum afferam, Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112. *Varro ait: si exoriens concavus videbitur ita ut in medio fulgeat et radios faciat partim ad austrum partim ad aquilonem tempestatem humidam et ventosam fore significant.* egregie conspirant cum Arato v. 828 sq.:

ἀλλ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ
οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.

33) ab eo repetendum esse credo totum locum inde a p. 20 v. 7 usque ad p. 21 v. 11.

ex Petosiriacis copiis derivatam esse arguitur per Servium, qui in Aen. X 273 (quem locum in epimetro de cometis adnexui) eadem fere proponit et in fine addit: „plena vel pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri si quem delectaverit quaerat“[34]). etiam apud Fulgentium alleg. Vergil. p. 742 Staver. Campester in catabolicis infernalibusque cecinit. aetas eius ignoratur neque est cur cum Muellero Etrusc. II p. 38 eum aequalem Apulei esse putes.

Quis postremo fuerit Fulvius defensor divinationis astrologicae in cap. 16 ((Φούλβιος ἐκ τῶν τοῦ Νουμᾶ ἱστορήσας), prorsus nescitur; opinati quidem sunt Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXV alii, esse Fulvium illum Nobiliorem qui teste Charisio I p. 112 Putsch. fastos scripsit i. e. calendarium conposuit non dissimile Verri Flacci Praenestino[35]); sed me iudice audacius quam verius.

Iam vero quaeritur, num ratio et natura Etruscae et Romanae disciplinae sacrae in libro Lydiano recte possit perspici, num vera illius divinationis imago sit proposita. incorruptae quidem colorem antiquitatis in eo desiderari nemo inventus est qui negaret. atque primo obtutu vides, imperatorem Caesarem eiusque aulam saepe commemorari, controversias dogmaticas tangi, vel ieiunium Christianorum respici[36]), fere unicam gentem cuius irruptio semper immineat Persas esse, qui tempore Iustinianeo regni Byzantini fuerint hostes perniciosi[37]), tantum non omnia moribus illius aevi adaptata esse. cui malo ita mederi studet C. B. Hase ut sumat, fortasse Lydum e libris haruspicinis ritualibusque selegisse ea potissimum, quae ad sua quoque tempora regionesque sibi propinquas accommodari quodam-

34) ex eodem fonte apparet hausisse anonymum, cuius dissertationem in epimetro de cometis tertio loco posui.

35) cf. Mommsen *roemische Chronologie* p. 41 n. 51 edit. alt.

36) cf. Hase praefat. p. XVII, Hertz Nigid. p. 33 not. 3; de ieiunio cf. p. 72 v. 3, de controversiis dogmaticis p. 84 v. 13.

37) eorum scilicet irruptione statim post cometae apparitionem facta Lydus ipse, qui eo usque temporis divinationem astrologicam anile et ineptum esse inventum crediderat, sibi persuasit, eam verissimam ac paene divinam esse artem, cf. prooem.

modo posse existimaret; praetermisisse autem consulto vetera illa spectantia vel ad gentes Italiae Aequos Latinos Samnites Picentes Tuscos, vel ad administrationem rei publicae de comitiis auspicato edicendis obeundis dimittendis vel ad loca augurata Latii agrique Romani, Albanum montem, lucum Maricae, armilustrum, aedes urbanas, quae omnia Graecis hominibus saeculi sexti rerum Italicarum incredibiliter rudibus fastidia ac monstra deberent videri, interdum quoque res priscas vocabulis novis suoque tempore usitatis obscurasse; denique illo tempore impium reputatum fuisse proferre in lucem, quae ex pontificum libris eruta essent de auspiciis cliviis, sacris novendialibus, lectisterniis faciundis, supplicationibus circa templa fana pulvinaria decernendis; quamobrem haud sine gravi causa non nisi pauca[38]) eaque obscura antiquae persuasionis vestigia in excerptis suis reliquisse Lydum[39]). ipse autem Hasius in conficienda interpretatione Latina coniectura sagaciter saepe et feliciter assequi conatus est eam sententiam, quae olim fuerit sed a Lydo inscite perversa[40]). Hasius igitur quamquam concedit a Lydo multa novata esse et mutata, tamen cum cetera scripta manasse credit ex optimo fonte tum fulgurum interpretationes cap. 47—52 si pauca exceperis sumptas esse ex libro vetere pontificio rituali fulgurali (p. XX). O. Müller Etrusc. II p. 42 opinatur, scripta Romanorum Labeonis Nigidi aliorum de disciplina Etrusca a haruspicibus recentioribus temporibus sola esse usurpata, pedetemptim corrupta et perversa inmixtis superstitionibus Chaldaicis et Aegyptiacis doctrinaque Graeca meteorologica; neque aliter Hertzius indicat, qui omnia quae de Etrusca disciplina tradat Lydus genuino alicui fundamento esse passim superstructa dicit (p. 32) atque Nigidi Figuli tonitruale foede interpolatum, tamen Nigidi esse putat (p. 33). contra ego censeo. nihil enim genuini, nihil Etruscae vel Romanae disciplinae auguralis et ritualis inesse Lydi libris, sub-

38) reliquisse tamen p. 46 B de populi victi caeremoniis ad Romanos transferendis bene monet Hase.
39) Hase praefat. p. XVIII sq.
40) cf. praefat. p. XVI.

diticium Nigidi tonitruale esse, contendo et certissimis argumentis evincam. unum quod video afferri potest vestigium Etruscorum disciplinae, tangi in cap. 47 doctrinam a Tuscis de fulmine regali prolatam[41]; quod quam nullius momenti sit, docetur eo, quod vel in codice Theodosiano XVI 10, 1 decretum est: „si quid de palatio nostro aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit retento more veteris observantiae quid portendat ab haruspicibus requiratur." tritum igitur hoc fuit ut quod maxime, ceterum omnia divinationis genera quae in Lydiano libro exercentur non Etrusca sunt, sed Chaldaica, Aegyptiaca, Graeca. Campestrum ex Petosiri, Vicellium ex Ptolemaeo pendere totum, Labeonem prorsus Chaldaicae et Aegyptiacae astrologiae se addixisse iam supra demonstravi. dein ab Etruscis alienum fuit ex solo tonitru vaticinari, quod rectissime iam Müller Etrusc. II p. 175 affirmavit. quam sententiam ut refutaret, unicum testimonium Hertzius Nigid. p. 33 potuit afferre Ciceronis de divin. I 33, 72; atque id nunc manibus eius detortum est editione a Christio ad optimos codices redacta. ibi enim cum olim volgo legeretur *et tonitruales libri*, nunc scriptum est *et rituales libri* secundum optimos libros[42] recteque editor amicus animadvertit, rituales libros cum Festo auctore de urbibus condendis, de aedibus sacrandis deque aliis id genus rebus agerent, multa ex disciplina haruspicina petita continere potuisse. neque unquam Etrusci frequentaverunt totum id genus divinationis, quod nititur observando signo zodiacali, quod sol vel luna occupet, quale fere per totum librum usurpatum est. in capitibus 17—20 praeterea origo proditur re parva sed manifesta, quod vigiliae numerantur non quattuor Romanae (cf. Censorin. 23, 9) sed tres Graecae

41) cf. Müller Etrusc. II p. 164.

42) *et rituales* legitur in Vossiano A, Vindobonensi man. sec. *et trituales* in Vossiano B, Heinsiano, Vindobonensi man. prim. (?, Christ scribit V²), in deterioribus nonnullis *et tonitruales; tonitruales* igitur librarius ex *trituales* correxit, ut sibi visus est, seductus antecedentibus libris fulguralibus.

(cf. Pollux I 70). ceterum facile a me impetro ut credam, Lydum ipsum finxisse, haec scripta Etruscam disciplinam repraesentare neque ullum eorum auctorem unquam Etruscam speciem prae se ferre voluisse; miro enim Etruscorum amore captus est Lydus, fere omnia ab eis repetit; credidit scilicet Etruscos eosdem atque Tyrrhenos i. e. Lydos fuisse, itaque proavos ipsius. concedo igitur, credi posse Nigidium quoque non Etruscam sed Chaldaicam doctrinam proponere voluisse[43]); nihilo setius certum est, totum tonitruale, quod Nigidi fertur, esse suppositum. exordium capit hoc tonitruale a mense Iunio, non quod eo tempore tonare incipit, ut voluit Burinius[44]), sed quod Iunio sol cancrum ingreditur, atque a cancro, quod lunae domicilium sit, incipere decet in observatione lunari, ut ipse auctor ait, καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπιλέξαιτο, ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκεψιν. de domiciliis zodiaci doctrinam, quae imperatorum aetate immane quantum propagata est, iam Nigidi aetate Romae receptam esse, non modo ignoratur sed veri est dissimillimum. alterum accedit multo gravius. observatio instituitur secundum menses synodicos, cuius semper triginta dies enumerantur, quamvis revera 29 dies et fere 13 horas contineant. atque hi menses synodici triginta dierum semper exaequantur ita mensibus anni civilis[45]), ut novus mensis

43) Chaldaiceae astrologiae operam dedisse Hertzius Nigid. p. 28 sq. certis argumentis evicit.

44) acad. des inscript. et belles lettres 1764 p. 197: „apparement parceque c'est vers ce temps de l'année, que le tonnerre commence a se faire entendre“ quod ei credit Hertz p. 33; sed res ipsa falsissima est, cum in Italia Graeciave mensibus aestivis Iunio Iulio Augusto rarissime tonet, contra frequentissime vere et autumno.

45) nolo urgere nomina Iuli et Augusti nondum Nigidi aetate (qui mortuus est a. 45 a. Chr.) extitisse; talia enim facillime postea poterant mutari. neque necesse est, immo vix licet, in libro Nigidiano de anno Iuliano cogitare. fac igitur ponas veterem annum Romanum 378, 377, 355 dierum. quousque te vertis eaedem te manent ineptiae.

semper initium capiat a novilunio; quem conputum non recentiore interpolatione tonitruali obtrusum esse eo arguitur, quod primo Martio annus novus[46]) positus est (cf. p. 77 v. 24: εἰ βροντήςῃ, ἅπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ διχόνοιαι ἔςονται). quae omnia tam sunt ridicula tam supra modum inepta, ut ea Nigidio astronomiae peritissimo attribuere vesani sit. potuit talia conscribillare profecto nemo nisi homo, qui prorsus deditus altae astrologicae sapientiae astronomiae ne prima quidem elementa extremis digitis attigit[47]).

Ne multa, omnia quae in Lydo extant scripta conposita sunt aetate, in qua Romae omnium gentium superstitiones absurdissimae inter se confusae sunt et pavor stuporque animi lubentissime maxime miris artibus delectatus est, tertio quartove p. Chr. saeculo. huic igitur aetati adscribas Vicellium, Campestrum, Fonteium. Latine quidem scriptae erant illae disputationes sed versae minime a Lydo, homine Latini sermonis misere gnaro[48]), contra excerptae mutatae accomodatae ad ipsius temporis mores, religionem, statum publicum,

Nihil ergo valent omnes quae in Lydo reperiuntur disputationes astrologicae ad illustrandas Romanorum Etruscorumve antiquitates sacras; habent tamen aliquid momenti, si Byzantinorum spectas tempora, quod primitiae sunt studiorum in eis mirum in modum excultorum et propagatorum. Nam per tota Byzantinorum saecula superstitiosa summis in delitiis tales disquisitiones astrologicas habuerunt cum alias tum βροντολόγια et ςειςμολόγια, ita ut ne imperatores quidem aspernarentur, talia conponere, velut imperatoris Heraclii in codice Regio 2267 extat tonitruale, βροντολόγιον τῶν ιβʹ ζῳδίων ςυνταχθὲν ὑπὸ

46) is vel imperatorum aetate in usu fuit, cf. Ideler chronol. II p. 56 et Mommsen chronol. Roman. p. 107.

47) ceterum Hertz p. 32 recte monuit legem observationis soli Romae destinatae violatam esse ad d. 30 mens. August. et ad d. 10 Septemb.

48) cf. I. F. Schultze quaest. Lydian. § 2 *quam peritus linguae Latinae Lydus fuerit* p. 6 sq.

Ἡρακλείου βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρῴας κινήσεως (cf. Du Cange in append. ad glossar. Graec. p. 44). coniuncta quidem erant haec studia pariter atque in Lydi libro cum disquisitionibus de causis physicis tonitrus, terrae motus, de signis tempestatum, meteorologicis et prognosticis cuiusque generis. neque eas dedignati sunt imperatores. nam Constantinus Porphyrogennetus in append. ad libr. I de caeremon. p. 467 inter libros qui ipsi vel in castris prae manibus fuerint enumerat: βιβλίον τὸ περιέχον περὶ εὐδίας καὶ χειμῶνος καὶ ζάλης ὑετοῦ τε καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ ἀνέμων ἐπιφορᾶς, πρὸς τούτοις βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον καὶ ἕτερα ὅσα παρατηροῦνται οἱ πλευστικοί· ἰστέον δὲ ὅτι τοιοῦτον βιβλίον ἐφιλοπονήθη καὶ ἐκ πολλῶν βιβλίων ἠρανίσθη παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ... βασιλέως.[49]) et quo usque processerit vesana in istis vaticiniis collocata fiducia Nicetas Choniates tibi narrabit, qui in Manuel. Commen. VII 5 p. 233 ed. Genev. 1593 haece refert: λέγεται ὡς τοῦ δόγματος τούτου (de oblatione incarnati dei) ὑποκινουμένου

49) quam late patuerint haec studia quaevis Graecis codicibus paullo instructior bibliotheca demonstrat: tam ingens est silva Byzantinarum disputationum „de ostentis"; non minus ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου, ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζῳδίων, βροντολόγιον τῶν ιβ μηνῶν alia reperiuntur, quam παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἀέρος καταστάσεως similia, in quibus omnes veterum observationes meteorologicae non solum quae apud Aratum, Theophrastum, Plinium leguntur, sed aliae permultae ineditae coacervatae sunt. quid quod etiam in Britanniam haec studia utriusque generis transmigraverunt? inter scripta Bedae Venerabilis legitur etiam *libellus de tonitruis ad Herenfridum* (vol. VI p. 343 sq. ed. Giles), translatus, ut scriptor ipse ait in praefatione, ex sermone Graeco in Latinum, neque minus eius feruntur *pronostica temporum* et *de praecognitione copiae aut paupertatis futurae* (edit. Basil. 1563 vol. I p. 462 sq.). falso tamen has disputationes ex Lydo manasse dicit Hase comment. p. XV sq., fere nullus enim est consensus. ceterum unum ex his seismologiis ineditis in epimetro secundo de terrae motibus adnexui.

καὶ εἰς κοινὴν ἐπικρινομένου προτεθῆναι βάσανον, ἐξώρως ἐκραγῆναι βροντὴν ἐξαισίαν, ὑφ᾽ ἧς καὶ περικτυπηθῆναι τὰς ἀκοὰς τὸ συνὸν ἅπαν τῷ βασιλεῖ κατὰ Πελαγονίαν διατρίβοντι τότε, ὡς ἀπὸ τοῦ κτύπου πολλοὺς εἰς γῆν καταπίπτειν. καί τινα τῶν τροφίμων, Ἠλίαν τοὔνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλούς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καθ᾽ ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὑτωσί· πτῶσις σοφῶν [50]). οὐ μόνον τοίνυν οἱ ῥηθέντες ἄνδρες τῶν τηνικαῦτα ὄντες σοφῶν οἱ κράτιστοι τῆς ἐκκλησίας ἀπεσφενδονήθησαν καὶ πάσης ἱερᾶς ὑπηρεσίας ἐξωστρακίσθησαν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτεροι τῶν ἱερῶν καὶ θείων περιβόλων ἀποσηκασθέντες ἠλάθησαν [51]). quae res cum ita se habeant, Lydi librum de ostentis a Byzantinis lectitatum esse iure suspicari licet neque raro ab eis commemoratur. Theophylactus Simocatta hist. eccl. Reg. p. 186 B inquit περὶ τῶν ἀνθρωπομόρφων καὶ Νειλῴων ζῴων καὶ τοῖς πάλαι ἱστόρηται. τίνος δὲ σημαντικὸν ἡ τούτων ἐνδημία καθέστηκεν εἰπεῖν ἐθάρρησεν ὁ Λυδὸς τῶν ἄλλων λίαν νεώτερος καθεστὼς ὃς κατὰ τοὺς χρόνους ἐγνωρίζετο Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος [52]), ad quem locum teste Hasio in comment. de Lydo p. XV in codice Vatic. Gr. 971 haec adscripta sunt: σημείωσαι ὅτι ὁ Λυδὸς ὁ περὶ κομητῶν καὶ ἴριδος καὶ λοιπῶν περὶ τὸν ἀέρα παθῶν ἑρμηνεύσας ἐν τοῖς χρόνοις ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Leo Tactic. constit. in epit. § 67 (ed. Lami ex cod. Laurent. in oper. Meurs. vol. VI Florent.

50) plane similia leguntur apud Lydum p. 75, 19: εἰ βροντήσῃ .. πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ multis aliis locis.

51) perraro auditur vox hominis sani, velut Nicephori Homologetae in Corp. iur. Graec. Roman. p. 196 τὰ λεγόμενα βροντολόγια καὶ σεληνοδρόμια ἢ καλανδολόγια οὐ χρὴ δέχεσθαι· βέβηλα γὰρ πάντα.

52) sententia hodie non legitur in libro Lydiano; eam in initio mutilato positam fuisse haud inprobabiliter suspicatur Gutschmid in indice Lydiano.

1745) col. 917 celeberrima astronomica scripta recenset Ptolemaei canonem et quadripartitum, Arati phaenomena, Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ καθημερινήν τε καὶ μηνιαίαν ἐπιτήρησιν. mirum in modum Lydi librum in usum suum convertit Byzantinus quidam, de quo Gaulmin ad Psellum de operat. daemon. (p. 199 ed. Boissonade) ex codice Regio adnotat haece: σεισμοὺς *immittit (Satan) sed per* ἀγγέλους σεισμῶν *ut credebant illi syderati quos magi quinque esse agnoscunt, puto, ob quinque* σεισμῶν εἴδη, *quia sunt* ἐπικλινίαι (sic! idem error in omnibus Lydi codicibus extat) βράσται, ῥῆκται, σεισταὶ, ἱζηματίαι. *astrologus msc. plura disserit*; *inde et veteribus Persarum, si nebuloni Graeculo adhibenda fides est*, οἱ μάγοι τῶν σεισμῶν. contra minus Lydi opus probat, ut est severior in diiudicandis scriptis, Photius cod. 180 p. 125ª 30 sq. Bekker. ἀνεγνώσθησαν Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ πραγματεῖαι τρεῖς· περὶ διοσημειῶν, περὶ μηνῶν, περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. ἀλλ᾽ ἡ μὲν περὶ διοσημειῶν ὅσα γε κατ᾽ ἐμὴν κρίσιν καὶ πεῖραν οὐδὲν ἢ ἐπ᾽ ὀλίγον διενήνοχε μύθων. neque clementior est anonymus quidam grammaticus Byzantinus, qui Alexio Comneno regnante vixit. is amico cuidam ita scribit ap. Cramer. anecd. Oxon. III p. 187 v. 4 sq.: ταῖς Λυδοῦ μαντείαις, ἃς ἐκεῖνος ἔκ τε Φοντηίου (cod. φώντου) καὶ Φιγούλου (cod. φηγούλου) καὶ τοῦ μυθολογουμένου παρὰ Ῥωμαίοις Τάγητος συναγήοχε, μὴ πάνυ τι πρόσεχε· τερατολόγος γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ πολυφόρητος... καὶ εἴγε πιστεύεις τῷ Λυδῷ Ἰωάννῃ πρὸς τὰ ἐκείνου σε πέμποιμι βροντολόγια.

Restat ut pauca addam de ultima parte libri Lydiani, de calendario Clodi Tusci. Clodium Tuscum nullo iure Merkel proleg. ad Ovid. fast. p. LXVI contendit Tuscum esse de cuius poematis loquitur Ovidius Pont. IIII 16, 20: *quique sua nomen Phyllide Tuscus habet*. sed induxit Merkelium in hanc opinionem perversa quam de calendario Clodi sibi induit persuasio. id nimirum censet Ovidio suppeditatum a Clodio amico, quem ipse fastos conpositurus rogasset, ut de rebus astronomicis quas rectius calleret

librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen persuasionem ipse evertit, cum concedat multis locis Ovidium ab amici calendario non solum discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidi et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatur ut consensum inter amicos restituat[53]; qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur. Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Appulei esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν. mihi equidem maxime videtur probabile, auctorem calendari esse Clodium Tuscum, ad quem Sinnius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio[54]. quae opinio stabiliri etiam potest natura calendari ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. namque ut statim dicam

53) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „. . quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidi fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est“.

54) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

quod sentio, primarius fons, ex quibus rivolos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum, *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. VIIII 14, 12) fundatum, quode post Ponterderae[55]) quasdam opiniones certissimam excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq. contuli enim calendarium Clodi cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vereque suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. prorsus autem neglexi quas Ptolemaeus affert tempestatum significationes; nondum enim satis perspectum habeo, qua ra tione has Ptolemaeus observationibus suis astronomicis adaptaverit[56]). contra ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret; qua in re superfluum duxi addere dies Aegyptiacos, quippe quorum cum fastis Iulianis comparatio simplex et certa esset. has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride potuitne omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis*

55) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

56) Boeckhium vero in libro nuperrimo *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten* p. 232 sq. de hac re haud probabiliter disputasse, iam ipsius tabulae (p. 393—411) docent. — de Gemini calendario vide ea quae infra dicam.

concepta opinio. denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, conputatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *ueber den astronomischen Theil der Fasti des Ovid.* accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis[57]) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli (de qua re ipse nunc valde dubito), Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodi et Iuli Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Quorum omnium argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodi calendario, sententia. confidentius tamen de ea re ut loqui liceret, opus esset disputatione enucleatiore atque paullo altius repetenda, quam nunc differo, non solum quod video iam iustum modum excessuram esse hanc praefationem, sed magis etiam quod obstricta est tota quaestio multis difficultatibus et scrupulis, quos tolli posse

57) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeatur per Plini quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. Aprilem priscorum fastorum unus dies interiectus est (26. Aprilis fastorum Iulianorum).

omnes olim credidi, nunc adscitis secundis curis negare coepi[58]).

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

Postremo in indice auctorum a Lydo conmemoratorum conficiendo praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo Gutschmid elaboratus, quem scriptor liberaliter mihi utendum concessit.

58) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, Salmasium Plinian. exerc. p. 748 hoc calendarium aureolum libellum vocasse, tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasi genium factam Petavium auctar. op. de doctr. temp. p. 267.

PROLEGOMENA

IN

CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paullo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aeti Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus et Eudoxi qui fertur papyro Parisino excerpsi ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso summario suo astronomico additum esse sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhius nuper evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen. Berlin* 1863. p. 22 sq. primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰς ἐπισημασίας οὔτ᾽ ἐπιτυγχανόμενα ὁλοσχερῆ τὸν ἔπαινον ἔχει οὔτ᾽ ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γάρ τι μέρος ἐστὶ τοῦτο τῆς ἀστρολογίας καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶς. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancrum $94^1/_2$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92^1/_2$, tertium a libra ad capricornum $88^1/_8$, quartum a capricorno ad arietem $90^1/_8$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

cancri	31 dies	92 dies	librae	30 dies	89 dies
leonis	31 —		scorpionis	30 —	
virginis	30 —		sagittari	29 —	
capricorni	29 dies	89 dies	arietis	31 dies	95 dies
aquari	30 —		tauri	32 —	
piscium	30 —		geminorum	32 —	

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm.[1]), veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dediderit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra nunc Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemineo exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo cancri solstitium aestivum (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. τροπαὶ θεριναί), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ .. Καλλίππῳ τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari

1) ἀστρόλογοι ἑτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκτήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id conpositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi terti propter aetatem Dosithei aliquotiens commemorati (de qua infra).

Argumenta rationis, ex qua huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in adnotatione a me subiectos), si quis quaerit, ei respondebit Boeckhius l. s. p. 42—58. de codicibus dixi in „sillybo“ verso; Scaliger autem de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. edit. 1629 idem παράπηγμα hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierunt editionibus Petavi et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius ex mea recensione nunc editur, id quod non mea culpa evenit sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice cum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum accepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus.“ valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae erant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi, cuius apographum ab I. Fr. Wincklero Oxoniae confectum nanctus erat, ex quo etiam reliquam scripturae discrepantiam enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli editori missus est, itaque probabiliter nunc in bibliotheca Ambrosiana latet, fluxisse primo obtutu apparet interpretationem latinam, quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Vrbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Vrbinatem ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Vrbinate latinitate donatus scholiisque non-*

librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen persuasionem ipse evertit, cum concedat multis locis Ovidium ab amici calendario non solum discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidi et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatur ut consensum inter amicos restituat[53]); qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur. Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Appulei esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71: καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν. mihi equidem maxime videtur probabile, auctorem calendari esse Clodium Tuscum, ad quem Sinnius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio[54]). quae opinio stabiliri etiam potest natura calendari ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. namque ut statim dicam

53) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „. . quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidi fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est“.

54) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

quod sentio, primarius fons, ex quibus rivolos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum, *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. VIIII 14, 12) fundatum, quode post Pontederae[55]) quasdam opiniones certissimam excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq. contuli enim calendarium Clodi cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vereque suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. prorsus autem neglexi quas Ptolemaeus affert tempestatum significationes; nondum enim satis perspectum habeo, qua ratione has Ptolemaeus observationibus suis astronomicis adaptaverit[56]). contra ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret; qua in re superfluum duxi addere dies Aegyptiacos, quippe quorum cum fastis Iulianis comparatio simplex et certa esset. has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride potuitne omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis*

55) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

56) Boeckhium vero in libro nuperrimo *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten* p. 232 sq. de hac re haud probabiliter disputasse, iam ipsius tabulae (p. 393—411) docent. — de Gemini calendario vide ea quae infra dicam.

concepta opinio. denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, conputatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *ueber den astronomischen Theil der Fasti des Ovid.* accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis[57]) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli (de qua re ipse nunc valde dubito), Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodi et Iuli Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Quorum omnium argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodi calendario, sententia. confidentius tamen de ea re ut loqui liceret, opus esset disputatione enucleatiore atque paullo altius repetenda, quam nunc differo, non solum quod video iam iustum modum excessuram esse hanc praefationem, sed magis etiam quod obstricta est tota quaestio multis difficultatibus et scrupulis, quos tolli posse

57) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeatur per Plini quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. Aprilem priscorum fastorum unus dies interiectus est (26. Aprilis fastorum Iulianorum).

omnes olim credidi, nunc adscitis secundis curis negare coepi[58]).

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

Postremo in indice auctorum a Lydo conmemoratorum conficiendo praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo Gutschmid elaboratus, quem scriptor liberaliter mihi utendum concessit.

58) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, Salmasium Plinian. exerc. p. 748 hoc calendarium aureolum libellum vocasse, tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasi genium factam Petavium auctar. op. de doctr. temp. p. 267.

PROLEGOMENA

IN

CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paullo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aeti Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus et Eudoxi qui fertur papyro Parisino excerpsi ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso summario suo astronomico additum esse sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhius nuper evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen. Berlin* 1863. p. 22 sq. primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰς ἐπισημασίας οὔτ' ἐπιτυγχανόμενα ὁλοσχερῆ τὸν ἔπαινον ἔχει οὔτ' ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γάρ τι μέρος ἐστὶ τοῦτο τῆς ἀστρολογίας καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶς. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancrum $94^1/_2$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92^1/_2$, tertium a libra ad capricornum $88^1/_8$, quartum a capricorno ad arietem $90^1/_8$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

cancri	31 dies	92 dies	librae	30 dies	89 dies
leonis	31 —		scorpionis	30 —	
virginis	30 —		sagittari	29 —	
capricorni	29 dies	89 dies	arietis	31 dies	95 dies
aquari	30 —		tauri	32 —	
piscium	30 —		geminorum	32 —	

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm. [1]), veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dediderit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra nunc Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemineo exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo cancri solstitium aestivum (ἐν τῇ ᾱ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. τροπαὶ θεριναί), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ ᾱ ἡμέρᾳ .. Καλλίππῳ τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari

1) ἀστρόλογοι ἑτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκτήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id conpositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi terti propter aetatem Dosithei aliquotiens commemorati (de qua infra).

Argumenta rationis, ex qua huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in adnotatione a me subiectos), si quis quaerit, ei respondebit Boeckhius l. s. p. 42—58. de codicibus dixi in „sillybo" verso; Scaliger autem de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. edit. 1629 idem παράπηγμα hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierunt editionibus Petavi et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius ex mea recensione nunc editur, id quod non mea culpa evenit sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice eum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum accepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus." valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae erant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi, cuius apographum ab I. Fr. Wincklero Oxoniae confectum nanctus erat, ex quo etiam reliquam scripturae discrepantiam enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli editori missus est, itaque probabiliter nunc in bibliotheca Ambrosiana latet, fluxisse primo obtutu apparet interpretationem latinam, quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Vrbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Vrbinatem ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Vrbinate latinitate donatus scholiisque non-*

librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen persuasionem ipse evertit, cum concedat multis locis Ovidium ab amici calendario non solum discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidi et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatur ut consensum inter amicos restituat[53]; qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur. Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Appulei esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν. mihi equidem maxime videtur probabile, auctorem calendari esse Clodium Tuscum, ad quem Sinnius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio[54]. quae opinio stabiliri etiam potest natura calendari ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. namque ut statim dicam

53) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „. . quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidi fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est“.

54) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

quod sentio, primarius fons, ex quibus rivolos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum, *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. VIIII 14, 12) fundatum, quode post Ponterae[55]) quasdam opiniones certissimam excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq. contuli enim calendarium Clodi cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vereque suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. prorsus autem neglexi quas Ptolemaeus affert tempestatum significationes; nondum enim satis perspectum habeo, qua ratione has Ptolemaeus observationibus suis astronomicis adaptaverit[56]). contra ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret; qua in re superfluum duxi addere dies Aegyptiacos, quippe quorum cum fastis Iulianis comparatio simplex et certa esset. has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride potuitne omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis*

55) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

56) Boeckhium vero in libro nuperrimo *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten* p. 232 sq. de hac re haud probabiliter disputasse, iam ipsius tabulae (p. 393—411) docent. — de Gemini calendario vide ea quae infra dicam.

concepta opinio. denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, conputatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *ueber den astronomischen Theil der Fasti des Ovid.* accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis [57]) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli (de qua re ipse nunc valde dubito), Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodi et Iuli Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Quorum omnium argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodi calendario, sententia. confidentius tamen de ea re ut loqui liceret, opus esset disputatione enucleatiore atque paullo altius repetenda, quam nunc differo, non solum quod video iam iustum modum excessuram esse hanc praefationem, sed magis etiam quod obstricta est tota quaestio multis difficultatibus et scrupulis, quos tolli posse

57) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeatur per Plini quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. Aprilem priscorum fastorum unus dies interiectus est (26. Aprilis fastorum Iulianorum).

omnes olim credidi, nunc adscitis secundis curis negare coepi[58]).

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

Postremo in indice auctorum a Lydo conmemoratorum conficiendo praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo Gutschmid elaboratus, quem scriptor liberaliter mihi utendum concessit.

58) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, Salmasium Plinian. exerc. p. 748 hoc calendarium aureolum libellum vocasse, tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasi genium factam Petavium auctar. op. de doctr. temp. p. 267.

PROLEGOMENA

IN

CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paullo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aeti Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus et Eudoxi qui fertur papyro Parisino excerpsi ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso summario suo astronomico additum esse sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhius nuper evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen. Berlin* 1863. p. 22 sq. primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰϲ ἐπιϲημαϲίαϲ οὔτ' ἐπιτυγχανόμενα ὁλοϲχερῆ τὸν ἔπαινον ἔχει οὔτ' ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γάρ τι μέροϲ ἐϲτὶ τοῦτο τῆϲ ἀϲτρολογίαϲ καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶϲ. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancrum $94^{1}/_{2}$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92^{1}/_{2}$, tertium a libra ad capricornum $88^{1}/_{8}$, quartum a capricorno ad arietem $90^{1}/_{8}$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

cancri	31 dies	92 dies	librae	30 dies	89 dies
leonis	31 —		scorpionis	30 —	
virginis	30 —		sagittari	29 —	
capricorni	29 dies	89 dies	arietis	31 dies	95 dies
aquari	30 —		tauri	32 —	
piscium	30 —		geminorum	32 —	

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm.[1]), veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dediderit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra nunc Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemineo exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo cancri solstitium aestivum (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. τροπαὶ θεριναί), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ α̅ ἡμέρᾳ .. Καλλίππῳ τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari

1) ἀστρόλογοι ἑτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκτήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id conpositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi terti propter aetatem Dosithei aliquotiens commemorati (de qua infra).

Argumenta rationis, ex qua huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in adnotatione a me subiectos), si quis quaerit, ei respondebit Boeckhius l. s. p. 42—58. de codicibus dixi in „sillybo" verso; Scaliger autem de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. edit. 1629 idem παράπηγμα hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierunt editionibus Petavi et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius ex mea recensione nunc editur, id quod non mea culpa evenit sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice eum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum accepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus." valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae erant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi, cuius apographum ab I. Fr. Wincklero Oxoniae confectum nanctus erat, ex quo etiam reliquam scripturae discrepantiam enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli editori missus est, itaque probabiliter nunc in bibliotheca Ambrosiana latet, fluxisse primo obtutu apparet interpretationem latinam, quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Vrbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Vrbinatem ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Vrbinate latinitate donatus scholiisque non-*

nullis illustratus. item libelli duo, alter ex Columella, alter ex Plinio excerpti de inerrantium stellarum significationibus[2]. ex Petavio et Fabricio atque in appendice ex Bonaventura omnes congessit stellarum apparitiones et secundum conputum astronomicum recensuit Idelerus *ueber den Kalender des Ptolemaeus* in act. acad. Berol. 1816. 1817 p. 163 sq. perutili opera, qua egregie de Ptolemaeo meritus est. contra plane nihil, immo nihilo etiam minus nuperus editor Gallus Halma (in libro Κλαυδίου Πτολεμαίου, Θέωνος κ. τ. λ. κανὼν βασιλειῶν καὶ φάσεις ἀπλανῶν καὶ Γεμίνου εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, *table chronologique des règnes* etc. Paris 1819 p. 13 sq.) assecutus est.[3] Petavi enim contextum cum Ideleri tabula sine ratione et contra rationem confudit, Fabrici collationem temerarie prorsus neglexit, Bonaventuram ignoravit; praefationem libri ex Fabrici editione repetitam[4] multis mendis typographicis deformavit (inter quae vel omissiones conplurium versuum sibi indulsit); codicis Parisini Regi n. 2390, quem accurate se excussisse praefat. p. 12 et *discours prélimin. s. l. chronolog. et partic. s. celle de Ptolemée* p. XI[5] iactavit, unam attulit scripturam (p. 54 *notes*). ceteras autem paucas, quas diligenter in adnotatione critica apposui, scripturas a contextu Petaviano et Ideleriano discrepantes non codici sed ipsius et typographi Parisini neglegen-

2) qui liber cum duobus alteris efficit Bonaventurae anemologiae partem priorem. ceterum huius libri perrari exemplari eo quod asservatur in bibliotheca Gottingensi per praefectorum liberalitatem uti mihi licuit.

3) taceo autem ridiculam rationem, qua accentus et spiritus prorsus pro arbitrio tanquam ornamenti instar distribuerit, quamvis eos prorsus omittere prudentius et profecto modestius fuisset.

4) cf. *discours etc.* p. XII: *un préambule, qu'on ne lit pas dans le ms. 2930 du Roi, mais qui est imprimé dans le 3e volume de la bibliothèque grecque de Fabricius.*

5) ibi narrat codicem Regium 2393 saeculo XIIII conscriptum esse et addit: *l'écriture du texte est en caractères courants mais liés entr' eux par des crochets et surchargés d'accents, qui la rendent très peu lisible.*

tiae tribuendas esse, earum naturam consideranti apparebit[6]). itaque ingens silva et bonarum lectionum (praecipue in exhibendis horis regionum) et supplementorum (in significationibus) nunc primum in suum quaeque locum recepta est, quamquam ne nunc quidem perfectus est liber. namque et 35 apparitiones etiamnunc deesse docet Idelerus p. 211 et secundum tantum huius scripti librum servatum esse ex praefatione et Suida s. v. Πτολεμαῖος arguo. in praefatione enim Ptolemaeus ita loquitur: ὁπόσαι μὲν οὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαφοραὶ καὶ περὶ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ κτλ. διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ᾽ ἰδίαν συντάξει τῇσδε τῆς πραγματείας ἐφωδεύσαμεν. ait igitur omnia ista in singulari huius scripti libro a se iam esse exposita; atque incipere non prorsus novum scriptum sed partem solum maioris scripti ipsa particula οὖν in exordio posita docet. quocum bene congruit Suidas l. s. περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β'. apparet ergo primum librum huius scripti, in quo Ptolemaeus ex artis legibus rationem apparitionum stellarum demonstraverit, deperditum esse. iam vero hoc calendarium non legitimum sed fraudem nebulonis cuiusdam esse, Pontedera *antiquitatum Latinarum Graecarumque enarrationes atque emendationes praecipue ad veteris anni rationem attinentes* (*Patav.* 1740) in epist. 48, *de Ptolemaei libro falso hoc nomine prodito, qui inscribitur* φάσις (sic!) ἀπλάνων (sic!) ἐπισημασίων (sic!) p. 412 sq. amico persuadere studet causis tam perversis, tam praeposteris, tam deviis, ut non possit supra[7]). duas solum non ita absurdas profert offensiones et

6) superfluum igitur duxi ubique enotare, si mea scriptura ab Halma differt; nam codicis auctoritatem eius editioni a me detractam esse confido.

7) ut duo certe exempla afferam, p. 414: *praeclare noster* τῇ θ' τοῦ Παυνὶ Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπὶ γῆν. *timebat ne pluvia dum astris vacabat, sibi pallium madefaceret; ideo in humum descendere iussit;* tu vide adnotationem criticam. et p. 415: τῇ ιζ' τοῦ Ἀθὺρ χειμῶνος ἀρχὴ καὶ σημαίνει Εὐδόξῳ . . . *quid vero illud „Eudoxo significat"? si ab inferis excitaretur Eudoxus, diceret sibi non*

easdem iam commemoravit Petavius not. in uranolog. p. 415 circumspecto iudicio ita locutus: „duo sunt quae falsi suspicionem movent. alterum quod aequinoctium autumnale cum Ptolemaei observatione non convenit. nam Thoth Actiaci XXVIII i. e. Septembr. XXV adscribit aequinoctium. Ptolemaeus a. Chr. 139 observavit idem aequinoctium Septembris XXVI, hora fere VII matutina, tardius uno die. congruit parapegma nostrum cum vero ingressu solis in libram anno primo Iuliano. sed huic opponi potest consensus utriusque in aequinoctio verno. nam Ptolemaeus a. Chr. CXL observavit aequinoctium Martii XXII hora I post meridiem, qui est Phamenoth Actiaci XXIII, quem in diem nostrum quoque parapegma contulit; in quo a Iuliano cardine ambo discrepant. aestivum solstitium in nostro librariorum fortasse neglegentia excidit, quod Ptolemaeus observavit anno eodem Chr. CXL Iunii XXV. hibernum porro solstitium Choeac XXVI sive Decembris XXII affigitur in parapegmate, quod a Iuliano solstitio distat. itaque prior ista ratio non satis idonea est ob quam a Ptolemaeo librum hunc abiudicemus.“ addo in codice Saviliano et Bonaventurae interpretatione aestivum solstitium primo Epiphi notari i. e. XXV Iun., itaque eodem die, quo id observavit Ptolemaeus. plenus ergo est consensus excepto XXVIII Thoth; atque ei ipsi diei non perperam adscriptum est aequinoctium autumnale, cum revera eo die acciderit anno $137/_8$ p. Chr., quo tempore Ptolemaei calendarium conpositum esse, haud inprobabiliter videtur statui posse. certe Bonaventura p. 65 hoc parapegma post librum magnae constructionis confectum esse ex Almagest. VIII 6 fin. acute arguit; ibi enim dicit Ptolemaeus nunc operam molestam de episemasiis accuratius agendi sibi seponendam esse. „alterum argumentum“, pergit Petavius, „sumere ex eo possumus quod cum mensibus Aegyptiis, Augusteis et Actiacis sive fixis Iulianos haud

aquilones non frigora, sed impudentiam vecordiam mendacium significare. quod mihi sine νεκρομαντίᾳ *non significant tantum, sed aperte demonstrant.* mihi quidem haec non significant sed aperte demonstrant Pontederae temeritatem haud volgarem.

satis exacte comparet: quasi ambo idem initium ac finem eundem habeant." sed neque a Ptolemaeo ista conparatio mencium Iulianorum profecta videtur et prorsus recte menses Iuliani cum Aegyptiacis conferuntur in codice Saviliano et in Bonaventurae interpretatione (in hac per totum annum). etiam scholion quod in fine operis additur genuinum et ab ipso Ptolemaeo scriptum esse, cuius „stylum ipsum et loquendi genus" recte agnoscere sibi visus est Petavius p. 416, enucleatius demonstravit Boeckhius l. s. p. 229 sq.; quod uno verbo moneo, quia Idelerus l. s. p. 165 hac de re falsus est[8]; namque de re ipsa dubitari nunquam debuit. ceterum ut certum iudicium de traditione quam vocant huius calendarii constet, antiquum duxi contextum talem fere exhibere, qualis ex codicibus inter se conlatis resuscitari potest, et abstersis levioribus qui usu veniant librariorum erroribus nunc abstinui a violentioribus correctionibus, quibus aliquotiens verbis Ptolemaei opus est; velut si numeri horarum non secundum ordinem sese excipiunt (ὥρα ιγ S″, ιδ, ιδ S″, ιε, ιε S″), semper vel inversi ordinis vel corruptelae suspitio oritur. quodsi in adnotatione critica interdum dixi καὶ vocabulum inter duo nomina propria positum omitti a codicibus, nullam rationem habui interpretationis latinae, cuius auctoritatem hac in re nihili esse apparet.

Paucis verbis iam defungar munere dicendi de astronomis quorum parapegmata ab anonymo apud Geminum et a Ptolemaeo laudantur. neque enim huius loci est, multis edisserere de notissimis eorum, de

8) dicit l. s. *ein Scholion am Ende des Kalenders, das ihm Petavius zuschreibt, ungeachtet ausdrücklich darüber steht, dass es nicht vom Verfasser des Hemerologiums ist.* sed observatio illa *„quae sequuntur utiliter ab alio quam hemerologii scriptore notata sunt"* non ex codice sed a Petavio profecta est, qui p. 416 animadvertit ante *„ab alio"* intercidisse *„haud"* particulam, corrigendo errorem non typothetae (ut videtur), sed sui ipsius. etiam Delambrius *histoire de l'astronomie ancienne* vol. I p. 213 hoc scholium ab alio additum esse credidit.

Metone[9]), Callippo[10]), Eudoxo[11]), Hipparcho[12]), Iulio Caesare[13]).

Democriti παράπηγμα in catalogo librorum philosophi apud Laertium Diogenem VIIII 48 ponitur post librum cui inscribitur μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονομίη, cui libro parapegma adnexum fuisse[14]) ut per se probabile est, ita

9) cf. Ideler chronolog. I p. 313 sq., Redlich *Meton und sein Cyclus, Hamburg 1854,* Aug. Mommsen in nov. mus. Rhen. XIII (1858) p. 428 sq. *Meton und sein Cyclus nach den Zeugnissen,* Aemil. Müller in eodem mus. XIIII (1859) p. 41 sq. *der Cyclus Metons und seine Geltung zu Athen.*

10) cf. Ideler *astron. Beobacht.* p. 214 sq., chronol. I p. 344 sq., Krische theologumena p. 288 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 146 sq., 399 sq. ceterum notum est in cyclum Metoneum et Callippium nuper accuratius inquisitum esse a Boeckhio *zur Geschichte der Mondcyklen der Hellenen* 1855 et *epigraphisch-chronolog. Studien* 1857, ab Augusto Mommsen *Beitraege zur griechischen Zeitrechnung* in Iahni annal. philolog. supplement. I p. 201 sq., *die alte Chronologie* in philologo Gotting. XII p. 329 sq., in nov. mus. Rhen. XIII l. s. et p. 497 sq. *Reformen und Neubildungen der Kalender bei den Alten*, denique ab Aemilio Müller in diar. antiqu. XV (1857) num. 56 sq. et in nov. mus. Rhen. l. s.

11) quode post Idelerum *über Eudoxus* in actis academ. Berolin. 1828 et 1830 et Letronnium *sur les écrits et les travaux d'Eudoxe* in *journal des savants* 1841 p. 742 sq. Boeckhius egregie disputavit *Sonnenkreise* p. 141 sq., p. 393 sq. et p. 11 sq., quo loco Brandesi opiniones in Iahni annal. vol. XIII (1847) p. 199 sq. prolatas de geographo Eudoxo refellit; atque multis praeterea locis per totum librum de eius doctrina egit. cf. etiam Krische theologum. p. 289 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 56 sq., Lepsius in act. acad. Berol. 1859 *ueber einige Berührungspunkte der aegyptischen, griechischen und roemischen Chronologie*, in tertia parte *ueber die Epoche und die Schaltung des Eudoxischen Kalenders* p. 61 sq.

12) cf. Ideler *astronom. Beobacht.* p. 219 sq., chronol. I p. 352 sq.

13) cf. Ideler chronol. II p. 117 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 74 sq., 276 sq., 309 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 340 sq.

14) nullam tamen video idoneam causam, cur cum Salmasio ad Solin. p. 524 ed. Vltrai. scripturam, quam omnes libri (etiam optimi ei quos ipse nuper excussi Lau-

stabilitur eo, quod a scholiasta Apolloni Rhodi II v. 1098 p. 442, 27 Keil. laudantur Democriti ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας animadversiones, quae non possunt esse petitae nisi ex calendario ipso[15]. fragmenta eius calendari praeterea a Gemino et Ptolemaeo servata sunt et habes ea sat neglegenter collecta a Mullachio Democriti fragm. p. 231—235. accedunt nunc paucae eae animadversiones, quae in papyro Eudoxi colum. XXII et XXIII leguntur (cf. Boeckh. *Sonnenkreise* p. 89, 91 sq., 197 sq.).

Euctemonem[16] autem Metonis socium fuisse per conplures testes constat, Ptolemaeum almag. III 2 p. 162 Halma (τὴν ὑπὸ τῶν περὶ Μέτωνά τε καὶ Εὐκτήμονα τετηρημένην θερινὴν τροπήν), eundem in calendario p. 259 v. 21, Ammian. Marcellin. XXVI 1, Simplic. in Aristot. de caelo f. 121ª in *Philological Mus.* II p. 617. idem laudatur ab Avieno de ora maritima v. 47 „popularis urbis Atticae" (cf. v. 350), v. 337 contra civis Amphipolitanus[17]; quocum bene congruit quod Ptolemaeus l. s. Metonem et Euctemonem Athenis, in cycladibus, in Macedonia et Thracia observationes astronomicas instituisse dicit, neque Metonem scimus in eas terras profectum esse (cf. Redlich l. s. p. 26). videntur autem in calendario conficiendo Euctemonis partes primariae fuisse; ipsius enim persaepe in parapegmatis laudantur notationes, perraro Metonis. Euctemoneae reliquiae, quas debemus Gemino, Ptolemaeo, denique papyro Eudoxi col. XXII et XXIII

rentiani et Burbonicus) tuentur, mutemus conflando duorum librorum titulos hoc modo: μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονομίης παράπηγμα, quod ipsum et contra Graecitatem et contra rationem pugnet.

15) legitur ibi: κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας, quem locum Mullachium inter fragmenta astronomica referre noluisse miror praesertim cum p. 145 eum laudaverit.

16) inter eos qui *siderum ortus et occasus tempestatumque significatus* observarunt laudatur a Vitruvio VIIII 4, inter enneakaidekaëteridos inventores a Gemino isag. c. VII.

17) quamobcausam Osannus in diar. antiquit. 1841 p. 640 suspicatur eum participem fuisse coloniae, quae olymp. 86, 1 ab Atheniensibus Amphipolin deducta est.

aliqua ex parte collectae sunt apud Boeckhium l. s. p. 405 sq. (cf. praeterea p. 80 sq., p. 95 sq., p. XIII).

Philippum vero a Vitruvio (VIIII 4), a Plinio (XVIII 312 et in indice auctorum eiusdem libri), a Gemino (isagog. cap. XII p. 47 Halma), ab Hipparcho (in Arat. phaenom. I 5 p. 101 Petav.), ab Ioanne Lydo (de mensibus IIII 13 et 43), persaepe denique in Ptolemaei calendario tamquam auctorem parapegmatis laudatum eundem esse atque Opuntium illum clarissimum mathematicum Platonisque discipulum nuper certa statuit coniectura Boeckhius *Sonnenkreise* p. 35 sq. convenit enim inter illos et de genere studiorum in litteris positorum et de aetate, cum astronomum ante Callippum vixisse probabile sit, et de patria; namque Ptolemaeus de apparent. p. 259 v. 19 Philippum ἐν Πελοποννήϲῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι siderum ortus et occasus observasse dicit.

Conon deinde mathematicus Samius genere[18]), Archimedi fuit amicus, ad quem ille assoleret mittere scripta sua mathematica. quod testatur ipse Archimedes de quadrat. parabol. p. 17 ed. Torell. his verbis: ἀκούϲαϲ Κόνωνα μὲν τετελευτηκέναι, ὃϲ ἦν ἔτι λοιπὸϲ ἡμῖν ἐν φίλοιϲ et: τοῦ μὲν τετελευτηκότοϲ εἵνεκεν ἐλυπήθημεν ὡϲ καὶ φίλου τοῦ ἀνδρὸϲ γενομένου καὶ ἐν τοῖϲ μαθήμαϲι θαυμαϲτοῦ τινοϲ; atque addit, se mittere nunc hoc scriptum mathematicum ad Dositheum, ὡϲ Κόνωνι γράφειν εἰωθότεϲ ἦμεν[19]). unde eum praeceptorem quoque Archi-

18) Apollonius conic. sect. lib. IIII init. Κόνων ὁ Cάμιοϲ ἐξέθηκε κτλ. schol. Bernens. in Vergil. bucol. III 40 (I p. 16 ed. Müller. Rudolphop. 1847). *Conon Samius genere mathematicus stellarum peritissimus velut quidam, Alexandrinus.* Probus in Vergil. bucol. III 40 (p. 8, 15 ed. Keil). *Conon Samius mathematicus, Aegyptius natione.* cum temporum conputo instituto appareat, Cononem Samium mathematicum Aristarchi Sami mathematici aequalem fuisse iuniorem, iam enascitur suspitio, Cononem Aristarchi disciplina usum esse.

19) cf. Archimed. de sphaer. et cylindr. II p. 131 Torell. prooem. τῶν προβλημάτων ταϲ ἀποδείξειϲ, ὧν αὐτὸϲ τὰϲ προτάϲειϲ ἀπέϲτειλα Κόνωνι, id. de helicib. p. 217 τῶν ποτὶ Κόνωνα ἀποϲταλέντων θεωρημάτων.

medis fuisse, non recte effecit Probus l. s. instituit autem Conon observationes astronomicas in Sicilia et Italia (Ptolem. de appar. p. 259 v. 22)[20]), eiusque multae episemasiae exhibentur in Ptolemaei parapegmate. postea Alexandriae vixit, atque ibi procul dubio *defectiones solis servatas ab Aegyptiis collegit* (Senec. l. s.). videtur etiam a rege Ptolemaeo tertio Euergete I in aulicorum numerum[21]) receptus esse; certe hominem aulae ingenio admodum accomodatum eum fuisse, docetur historia notissima quae de crine Berenices narratur. Berenices enim crines cum in templo Veneris Zephyritidis post felicem Ptolemaei victoris ex Asia reditum (c. a. 243 a. Chr.) ex voto dedicati essent sed postero die disparuissent, Conon *cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter sidera videri conlocatum et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret*[22]). quae valde placuerunt Alexandrinis hominibus aulicis ita ut vel Callimachus de ea re amplum et magnificum conponeret carmen, cuius duo qui ad Cononem spectant versus servati sunt in scholiis Arati v. 146 hice:

ἦ με[23]) Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι[24]) τὸν Βερενίκης
βόστρυχον ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς[25]).

20) nihil igitur obstat, quominus cum Boeckhio l. s. p. 30 hunc eundem putemus esse atque Cononem, quode loquitur Servius in Aen. VII 738: *Conon in eo libro quem de Italia scripsit quosdam Pelasgos aliosque ex Peloponneso convenas ad eum locum Italiae venisse dicit, cui nullum antea nomen fuerit et fluvio (flumini* libri) *quem incoluerunt Sarno nomen inposuisse ex appellatione patrii fluminis et se Sarrhastes appellasse: hi inter multa oppida Nuceriam condiderunt.*

21) cf. Probus l. s. *Conon .. Ptolemaeo adsiduus.* schol. Bernens. l. s. *Conon .. qui cum Ptolemaeo fuit.*

22) sic hanc narratiunculam exhibet Hyginus poet. astron. II 24, breviter eam tangit Hesych. v. Βερενίκης πλόκαμος, explicatius tradit Nonnus abbas in enarrat. fabul. in Gregor. Nazianz. stelieut. II n. 2 (in Westermanni mythogr. p. 363, 26). cf. etiam Achilles Tatius isag. in Arat. p. 134 C. D. τοῦτον τὸν πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατος, παρετήρησε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός.

23) ἦ με, quod coniecit Valckenarius Callimach. eleg. fragm. p. 81, legitur in ipso codice Matritensi (ap. Iriart.

quos ita interpretatur Catullus LXVI v. 7 sq.:

idem me ille Conon caelesti numine[26]) vidit
e Beroniceo vertice caesariem
fulgentem clare, quam cunctis illa deorum[27])
levia protendens brachia pollicitast[28]).

atque poetis Augusteae aetatis per Callimachum, quem mirum quantum in delitiis haberent, Conon ita innotuit, ut eum hominem non paucis astronomis et mathematicis Graecis inferiorem quasi exemplar astronomiae et astrologiae Graecae proponerent, velut Vergilius eclog. III 40 et Propertius V 1, 78. erat ceteroquin *diligens et ipse inquisitor* (Seneca quaest. natur. VII 3, 3) neque volgaribus laudibus saepe[29]) eius acumen extollit Archimedes. scriptorum

catal. bibl. Matrit. p. 500); ἥ δὲ inpressum est in schol. Theonis in Arat. v. 146 ed. Morel. Paris 1559, ἧ δὲ in ceteris. Muretus in Catulli comment. p. 101 coniecit: ἠδὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν.

24) ἐν αἰθέρι coni. Meineke in Callimachi hymn. p. 195; cf. tamen O. Schneider in philolog. VI (1851) p. 522.

25) codices hunc versum in hexametri formam redigunt: βόστρυχον, ὅν τ' ἄρα κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖσιν; quae corrupta esse iam caesura perversa evincitur. pentametrum, qui flagitetur, effecit Muretus l. s.

26) *caelesti in lumine* coni. Isaacus Vossius cf. Haupt quaest. Catull. p. 80.

27) *cunctis illa deorum* corr. Haupt l. s. p. 81 collat. v. 33 sq. pro *multis illa dearum*.

28) atque Catullum iterum imitatus est anonymus poeta epigrammatis n. 1565 in antholog. Latin. v. 8 sq.

E Beronicaeo detonsum vertice crinem
rettulit esuriens Graecus in astra Conon.

iam igitur mathematicus clarus in „Graeculum esurientem“ (Iuvenal. III 78) transformatus est.

29) Archimedes de helicibus prooem. p. 217 Torell. Κόνων μὲν οὐχ ἱκανὸν λαβὼν ἐς τὰν μάστευσιν αὐτῶν (problematum Archimedis) χρόνων μετάλλαξεν τὸν βίον καὶ ἄδηλα ἐποίησεν· καὶ ταῦτα πάντα εὑρὼν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξευρὼν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖον προάγαγε γεωμετρίαν. ἐπιστάμεθα γὰρ ὑπάρξουσαν αὐτῷ σύνεσιν οὐ τὰν τυχοῦσαν περὶ τὸ μάθημα καὶ φιλοπονίαν ὑπερβάλλουσαν. idem de sphaer. et cylind. lib. I prooem. p. 64. ὤφειλε μὲν οὖν Κόνωνος ζῶντος ἐκδίδοσθαι ταῦτα. τῆνον γὰρ ὑπολαμβά-

eius unum commemoratur mathematicum de conorum sectionibus conpositum[30]), alterum de astrologia septem libros conplexum[31]). mortuum denique Cononem esse haud ita multo post annum 243 (quo anno Berenices crinem in astera retulit) inde concludas quod Archimedes, qui ipse obiit anno 212 a. Ch., de helicib. p. 217 sq. ait: μετὰ τὰν Κόνωνος τελευτὰν πολλῶν ἐτῶν ἐπιγεγενημένων.

Cononis amicus fuit Dositheus[32]), *cuius maxime octaeteris Eudoxi inscribitur* (Censorin. c. 18 p. 53, 5 Iahn.). atque teste Ptolemaeo p. 259 v. 19 in insula Co[33]) instituit astronomicas et meteorologicas observationes, ex quibus praeter multas a Pseudo-Gemino et Ptolemaeo traditas duas referunt Plinius XVIII 312 et Lydus de mensib. IIII 83. ceterum ita fama inclaruit, ut Archimedes dignum eum haberet ad quem post Cononis mortem mitteret scripta sua mathematica, librum unum de quadratura paraboles[34]) duos de sphaero et cylindro, unum de helicibus, unum denique de conoidibus et sphaeroidibus[35]). aetas igitur quo floruerit Dositheus hac ratione, quae inter eum Cononemque et Archimedem intercesserit, aliqua ex parte certis terminis circumscripta est. idem vero astronomus num fuerit atque

νομέν που μάλιστα δύνασθαι κατανοῆσαι ταῦτα καὶ τὴν ἁρμόζουσαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπόφανσιν ποιήσασθαι.

30) Apollonius Pergaeus conic. sect. lib. IIII prooem. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέθηκε (de conicis sectionibus) πρὸς Θρασύδαιον οὐκ ὀρθῶς ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν ἀναστραφείς.

31) Probus l. s. *libros de astrologia VII reliquit.* ceterum Cononem a Pappo IIII 19 laudari dixit Fabricius bibl. Gr. vol. IIII p. 25 nescio quo errore.

32) cf. Archimedes de quadrat. parab. p. 17. ἀκούσας . . τένη Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι.

33) ita enim ex interpretatione Bonaventurae legendum est pro ἐν Κολωνείᾳ, quod mirum in modum torsit Brandesium in Iahni annal. suppl. XIII p. 204, Osannum anecd. Roman. p. 320, Boeckhium *Sonnenkreise* p. 31 sq.

34) cf. Archimedes l. s. ἀκούσας, Κόνωνα μὲν τελευτηκέναι, τένη δὲ Κόνωνος γνώριμον γεγενῆσθαι καὶ γεωμετρίας οἰκεῖον εἶμεν . . ἐπροχειριξείμεθα ἀποστεῖλαι τοὶ γράψαντες.

35) cf. Archimedes p. 63, 131, 217, 257 in prooemiis horum librorum.

Dositheus Pelusiotes[36]), qui in libro πρὸς Διόδωρον de Arati vita quaedam narravit[37]), ego non audeo diiudicare.

Restat Metrodorus qui pariter atque Conon in Italia et Sicilia observasse dicitur a Ptolemaeo p. 259 v. 23. eius parapegmatis notitia debetur et Ptolemaeo et Lydo de mensib. IIII c. 43, c. 79, c. 89, de ostent. c. 71. praeterea idem Lydus de mensib. IIII c. 36 haec narrat: ταύτην (idus Martias) τὴν ἡμέραν ὁ Μητρόδωρος κακὴν παραδίδωςι. unde efficitur Metrodorum non solum astronomiae verum etiam dierum fastorum et nefastorum in calendario rationem habuisse atque eum post Caesarem vixisse. namque post Caesaris necem placuit eum diem ἀποφράδα esse ne unquam idibus Martiis senatus ageretur[38]). atque hac ratiocinatione nixus lubenter credo astronomum non alium esse atque Metrodorum philosophum a Servio in Vergil. georgic. I 230[39]) astronomicarum animadversionum auctorem laudatum. neque absonum videtur eundem in partes vocari a Probo

36) vita Arati p. 58, 24 ed. Westermann. Δοςίθεος ὁ Πηλουςιακὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φηςιν αὐτὸν (Aratum) καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Cελεύκου καὶ διατρῖψαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ceterum Πηλουςιακὸς vel Πηλούςιος coni. Boeckhius l. s. p. 30, codices exhibent πολιτικὸς, *pelusinus* interpret. latin. ap. Suringarem de mythogr. astron. p. 9, ποντικὸς coni. Hecker in philolog. V p. 421 et C. Müller frgm. hist. Gr. IIII p. 400, Πηλουςιώτης Osann l. s.

37) id quod affirmaverunt Osannus l. s. et Boeckhius l. s. p. 28.

38) videtur id placitum ex eis decretis triumvirorum fuisse, quae Augustus Octavianus a. u. 726 antiquavit (cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. VII); qua tamen re ad aetatem Metrodori arctioribus finibus determinandam uti non conor.

39) Servius l. s. *adeo ut sequentem rationem zonarum Metrodorus philosophus vix quinque expresserit libris insertis tam astronomiae quam geometriae partibus, sine cuius lineis haud facile deprehenditur ratio. idem etiam Metrodorus asserit, frustra culpari a plerisque Vergilium quasi ignarum astrologiae, cum eum constet operis lege conpulsum ut quaedam excerperet quae obscura videntur ideo, quia a naturali ordine sunt remota.*

in Vergil. georg. II 224 p. 50, 22 ed. Keil. et in schol. Veronens. in Vergil. Aen. II 299 p. 87, 17 [40]). misere vero cum hoc Metrodoro confuderunt Lampsacenum clarissimum Epicureum Roether adn. in Lyd. p. 179, Teuber de Servii vita et comment. I p. 50 alii; Lampsacenus enim procul dubio laudatur a Philargyrio in Vergil. georg. II 336.

Ceterum de ratione et institutione Graecorum parapegmatum in universum disserentem adi Idelerum chronol. I p. 309 sq. 325 sq. 346 sq. 353 sq. [41]). unum est, quod hic breviter tangam, iam primos qui talia calendaria conderent non solum addidisse prognostica tempestatis (ἐπισημασίας), quod praedictionis genus sat certum veteribus visum est [42]), sed etiam animadversiones quasdam, quae ad civiles usus spectarent. id quod luculento testimonio de Metone affirmat schol. Arati v. 752: οἱ περὶ (sic corr. pro μετὰ Ideler l. s. p. 316 not. 4) Μέτωνα ἀστρονόμοι καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε ἔαρ καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοίδε ἄνεμοι καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρείας τοῖς ἀνθρώποις. quas βιωφελεῖς χρείας cum

40) Probus l. s. *eiusdem est Campaniae flumen Clanius iuxta Acerras, et* (*et* coni. Keil pro *nomine sed*) *gigantis nomine Clanius dictus est, qui non* (*non* add. Keil) *ab eo dicitur, ut Metrodorus ait.* schol. Veron. l. s. *cum Me[tro]dorus referat Anchisae aedes in lo[co abscondito] Troianae urbis fuisse.*

41) nuperrime Edwardus Greswell *origines kalendariae Hellenicae.* Oxon. 1862 sex (!) voluminibus hanc doctrinam pertractavit; mihi librum sat amplum neque videre neque usurpare licuit.

42) cf. Diodor. Sicul. XII 36. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος (Meton) ἐν τῇ προρρήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι. τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφώνως τῇ γραφῇ. pariter Columella I praef. Metonis providentiam in motibus astrorum ventorumque laudat. neque infitias eundum est, nulla in terra tam stricto ordine teneri vices easdem non modo ventorum sed etiam tempestatum ventis ibi semper effectarum. cf. Ross *griech. Inschr.* II p. 27 n. 6.

res navales tum rusticas fuisse et sponte patet et pauca quae praecipue in Pseudo-Gemineo calendario adsunt vestigia docent, neque abhorret usus calendariorum Romanorum rusticorum in lapidibus incisorum, quae nunc omnia collecta habes a Theodoro Mommsen in primo volumine inscriptionum Latinarum. hos igitur agricolarum usui adaptatos „Eudoxi et Metonis antiquorumque fastus astrologorum" etiam ab Italis rusticis adhibitos esse profecto non est cur mireris.

Ceterum si quem delectat hariolationes interdum non sine ingenio, semper sine arte et ratione iactas legere, Pontedera antiqu. p. 182 sq. et p. 245 sq. Aeti et Quinctiliorum calendaria, quae in fine libri adnexui, ad Chaldaeorum observationes astronomicas referre studuit. Aetium autem vides memorem fuisse praecepti sani, quod dedit dux atque princeps artis medicinae Hippocrates in libello vere aureo *de aere, aquis, locis* cap. II vol. I p. 243 ed. Ermerins. εἰ δοκέοι τις ταῦτα μετεωρολόγα εἶναι εἰ μεταςταίη τῆς γνώμης, μάθοι ἄν, ὅτι οὐκ ἐλάχιςτον μέρος ξυμβάλλεται ἀςτρονομίη εἰς ἰητρικὴν ἀλλὰ πάνυ πλεῖςτον· ἅμα γὰρ τῇςι ὥρῃςι καὶ αἱ κοιλίαι καὶ αἱ νόςοι μεταβάλλουςι τοῖςι ἀνθρώποιςι.

Eudoxi denique papyrus, ex quo nonnulla quae ad rem faciant ultimo loco excerpsi, adservatur Parisiis in museo *du Louvre.* iam anno 1839 Letronnius[43]), qui identidem notationes quasdam ex eo petiit, in eo se esse, ut papyrum ederet affirmavit. dein postquam Letronnius morte praematura abreptus est, provincia edendi omnes papyros Parisinos Brunetio de Presle demandata est, qui a. 1855 hunc papyrum exprimendum curavit in parte secunda voluminis XVIII libri utilissimi *notices et extraits de la bibliothèque du Roi etc.* sed hucusque nondum absolutum est illud volumen, certe non prodiit. mihi per Theodorum Mommsen licuit, illo exemplari uti, quod ipsi Bru-

43) in dissertatione *sur l'origine du zodiaque Grec et s. plus. points de l'astronomie Grecque* etc., quae inserta est eius anni diariis *journal des savants.*

netius ante aliquot annos misit. et Eudoxi quidem artem hic exhiberi dicit acrostichon duodecim versuum, qui medio in folio verso papyri leguntur, horum:

Ἐν τῷδε δείξω πᾶσιν ἐκμαθεῖν σοφὴν
Ὑμῖν πόλου σύνταξιν ἐν βραχεῖ λόγῳ
Δοὺς τῆσδε τέχνης εἰδέναι σαφῆ πέρι.
Οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἐνδεὴς γνώμης, ὅτῳ
Ξένον φανεῖται, τῷδ' ἐὰν ξυνῇ καλῶς.
Ὁ μὲν στίχος μεὶς ἐστι, γράμμα δ' ἡμέρα.
Ὑμῖν ἀριθμὸν δ' ἴσον ἔχει τὰ γράμματα
Ταῖς ἡμέραισιν, ἃς ἄγει μέγας χρόνος,
Ἐνιαύσιον βροτοῖσι περίοδον τ' ἔχει
Χρόνος διοικῶν ἀστέρων γνωρίσματα.
Νικᾷ δὲ τούτων ἕτερον οὐθείς, ἀλλ' ἀεὶ
Ἥκει τὰ πάντ' ἐς ταὔτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος[44]).

horum enim versibus litteris initialibus titulum „Εὐδόξου τέχνη“ effici, iam Letronnius (*notices etc.* p. 28) perspexit. Eudoxi tamen non esse hanc dissertationem vel inde arguitur, quod Callippus in ea interdum laudatur; sed ne in eis quidem locis, in quibus nullus alius astronomus commemoratur, credi potest perhiberi germanas Eudoxi sententias, immo plane plerumque et aperte demonstrari, disputationem superstructam quidem esse eius opinionibus verum propagatis eis et quam maxime confusis cum Callippeis. ceterum hic libellus sexcentis erroribus scatet ita ut

44) v. 5 τῷ δὲ ἂν codex, τῷ δ' ἐὰν correxit in margine exemplaris Mommseni manus quaedam, quam Boeckhianam esse opinor; eadem v. 11 ἕτερον οὐθεὶς scripsit pro οὐθεὶς ἕτερον et v. 12 πάντ' ἐς ταὔτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος pro πάντα ἐς τὸ αὐτὸ ὅτ' ἀνέλθῃ ὁ χρόνος. v. 6 γράμμα δ' ἡμέρα certissima coniectura Brunetius scripsit pro γράμμα δὴ μέγα, dicit igitur scriptor singulos versus esse menses, singulas litteras dies. atque revera 12 esse versus et unum quemque versum continere 30 litteras, ultimum 35 (verborum enim πάντα et ταὐτὸ ultimae litterae quamquam elisae in rationem ducuntur), itaque litteris horum 12 versuum annum solarem 12 mensium, 365 dierum (μέγαν χρόνον) repraesentari, vidit Brunetius *notices etc.* p. 45.

subscribendum sit iudicio Mommseni chronol. p. 200 not. 8: *dies eben so alte als wunderlich verwirrte, einem sauber geschriebenen aber von Missverstaendnissen und Verkehrtheiten wimmelnden Collegienheft nicht unaehnliche Schriftstueck.* extant vero in folio verso papyri acta conpluria, quae post dissertationem scripta esse appareat. eorum primum incipit: Ἡρώδης Θέωνι. Ἔρρωται μὲν βασιλεὺς Πτολεμαῖος καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς [καὶ] βασίλισσα Κλεοπάτρα ἡ ἀδελφὴ καὶ τὰ τέκνα et datum est mense Mesori anno VI. Iam cum Ptolemaei duo fratres reges non esse possint nisi Philometor et Euergetes II aut Soter II et Alexander I, Letronnius *notices etc.* p. 30 sq. de altero pari cogitavit, contra Brunetius p. 32 sq. evicit, prius par dici, i. e. datam eam epistolam esse anno 165 a. Chr.; itaque ante annum 165 dissertationem astronomicam conpositam esse consectaneum est. etiam arctioribus finibus tempus circumscripsit Boeckhius *Sonnenkreise* p. 197 sq. nisus verbis Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ χειμεριναὶ τροπαὶ Ἀθὺρ ὁτὲ μὲν $\overline{\text{Κ}}$, ὁτὲ δὲ $\overline{\text{ΙΘ}}$ (colum. XXII v. 516). namque docuit brumam ex calendario Aegyptiaco die 19 mensis Athyr annis 197—194, die 20 eiusdem mensis annis 193—190 accidisse, et inde collegit, circa annos 193—190 „Eudoxi artem“ conscriptam esse.

Scribebam Bonnae mense Aprili anno MDCCCLXIII.

IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER

DE OSTENTIS

A = cod. bibliothecae Angelicae
C = cod. Caseolinus, nunc Regius Parisinus (supplem. cat. cod. Gr. n. 257), saec. VIIII membr.
F = cod. Laurentianus plut. 28 n. 34 saec. XI membr.
G = cod. Laurentianus plut. 28 n. 14 saec. XIIII
L = cod. Laurentianus plut. 80 n. 23 saec. XV chartac.
M = cod. Laurentianus plut. 58 n. 13 membr. (scriptus ab Ioanne Rhoso anno 1492)
N = cod. Laurentianus plut. 31 n. 37 saec. XIIII chartac.
O = cod. Oxoniensis Canonic. 41[a]
P = cod. Vaticanus Palatinus n. 312 saec. XV chartac.
R = cod. Regius Parisinus n. 2381 saec. XIIII
S = cod. Regius Parisinus n. 1991
V = cod. Venetus Marcianus CCCXXIIII
H. = Carolus Benedictus Hase

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΛΥΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΟϹΗΜΕΙΩΝ

(Ed. Bekker) (Ed. Hase)
p. 273 . . . . p. 2 A

τουτὶ πράττειν ἐπαγγειλάμενοι. τῆϲ μὲν [οὖν τῶν πο]λλῶν δόξηϲ κἀγὼ πρῴην ἐτύγχανον ὤν, καὶ γράμματα μό[να τὰ περὶ τού]των γεγραμμένα τοῖϲ ἀρχαίοιϲ ἐνόμιζον. ἐπειδὴ [δὲ ἡ πεῖρα τ]ὴν περὶ αὐτῶν ἀλήθειαν ἔδειξε καὶ ἡ γενομένη τοῦ [κομήτου π]ρῴην ἐπιτολὴ (ἱππεὺϲ δὲ ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον ϲχῆ[μα) καὶ ἡ δι]ὰ ταύτην ϲυμβᾶϲα τῶν κακοδαιμόνων Περϲῶν ἔ[φοδοϲ, μέ]χρι μὲν τῶν Ὀρόντου γενομένη μερῶν, ϲυντομωτάτην [δὲ τὴν ὑπ]οϲτροφὴν B 274 ὡϲ οἷόν τε λαβοῦϲα (ἐδήλου γὰρ δὴ καὶ τὴν τοῦ κρα[ταιοτάτου βαϲι]λέωϲ νίκην), ὑπ᾿ αὐτῶν λοιπὸν τῶν πραγμάτων καὶ τῆϲ [ἐξ αὐτῶν] μαρτυρίαϲ γράφειν περὶ τῶν τοιούτων προήχθην, ἅμα μὲν πρὸϲ τῆϲ ἐμῆϲ ἔϲεϲθαι μνήμηϲ τὸ πρᾶγμα νομίζων, ἅμα 4 A δὲ ἄτοπον καὶ φθόνου γέμον ἡγούμενοϲ εἶναι τὸ πόνουϲ τοϲούτουϲ τοῖϲ ἀρχαίοιϲ καταβεβλημένουϲ εἰϲ τοὺϲ περὶ τούτων λόγουϲ ἄχρι παντὸϲ μεῖναι λανθάνονταϲ.

v. 1 videntur, ut ait H., deesse hic pauca ab initio operis, velut tres quattuorve versus. || v. 6 λεγόμενον coni. H. pro γενόμενον.

2. Ἁρμόδιον δὲ εἶναι νομίζω τῷ περὶ τῶν τοιούτων γράφειν ἐθέλοντι, πόθεν τε ἡ τῶν τοιούτων κατάληψις ἤρξ[ατο, λέγ]ειν, καὶ ὅθεν ἔςχε τὰς ἀφορμάς, καὶ ὅπως ἐπὶ τοςοῦτον προ[ῆλθεν] ὡς καὶ B αὐτούς, εἰ θέμις εἰπεῖν, Αἰγυπτίους ὑπερβαλεῖν. τούτων [γὰρ δή, μετὰ] Ζωροάςτρην τὸν πολύν, Πετόςιρις τοῖς εἰδικοῖς τὰ [ἐν γένει διαπλέ]ξας πολλὰ μὲν κατ᾽ αὐτὸν παραδοῦναι βιάζεται, οὐ πᾶ[ςι δὲ παρα]6 A δίδωςι ταῦτα, μόνοις δὲ τοῖς καθ᾽ αὐτόν, μᾶλλον δὲ ὅςοι καὶ [αὐτῶν] πρὸς στοχαςμοὺς ἐπιτηδειότεροι. Ἀντίγονος δὲ μετ᾽ ἐκεῖνον δι[έκριν]ε μὲν καὶ διήρθρωςε τὴν παράδοςιν, πρὸς δὲ τὸ πυκνὸν [τῶν ἐν τῇ ἀςτρ]ονομίᾳ γραμμῶν ἀποκλίνας ἀμύθητον ὄχλον [καὶ ἀςαφείας πάςης ἀ]νάμεςτον τῇ γραφῇ ςυγκατέθετο. τὰ γὰρ Ἀριςτοτέλει εἰρημένα γνωριμώτατα. Ἡλιόδωρος δὲ καὶ Ἀςκλατίων, ἔτι καὶ Δαψὸς ὁ Θηβ[αῖος καὶ ὁ Αἰγιεὺς] Πολλῆς καὶ ὁ θειότατος πρὸ B αὐτῶν Πτολεμαῖος, οὐ μέχρι παντὸς ἴςχ[υς]αν τὴν παλαιὰν ἀςάφειαν τοῦ πράγματος ἐκβαλεῖν, καίτοι γε ςφόδρα καὶ τοῦτο ποιῆςαι ςπεύςαντες. ἐπειδὴ δὲ 275 ἡμῖν, τοὺς ἐξ Ἰταλίας φημί, Τάγης ἀρχηγὸς τοῦ 8 A πράγματος γέγονεν, ἀκόλουθον τοῖς αὐτοῦ ῥήμαςι χρήςαςθα[ι, μ]ᾶλλον δὲ τῇ τούτων ἐννοίᾳ· τοῖς γὰρ ἀρχαιοτέροις ὀνόμαςιν ἐκεῖνα ςυγκείμενα δυςπαρακολούθητά πώς ἐςτι καὶ οὐ ςφόδρα ςαφῆ. [χρηςόμεθα δὲ καὶ τοῖς] λοιποῖς, Τάρχοντί τε τῷ θυοςκόπῳ καὶ Ταρκύτῳ τῷ [τελεςτῇ καὶ Κα]πίτωνι ἱερεῖ, ὥςτε ἐκ

v. 7 ἰδικοῖς *C* || v. 16 pro Asclatione dubitanter H. proponit Ascletarionem, quode cf. Sueton. Domitian. c. 15 || v. 17 καὶ ὁ Αἰγιεὺς] supplevi e Suida et Eudocia s. v. || v. 21 τοῖς mavolt Bekker || v. 27 Ταρκυτίῳ τῷ Θύςκῳ coni. Müller, Etrusc. II p. 36 n. 66. ||

τῶν πᾶϲι τούτοιϲ εἰρημέ[νων γλαφυράν] τινα διαπλέξαι τοῦ πράγματοϲ ἁρμονίαν. δεῖ [τοίνυν ἀφη]γήϲαϲθαι πρῶτον τίϲ τε οὗτοϲ ὁ Τάγηϲ καὶ τίνεϲ οἱ λοιπ[οί, καὶ ὅπωϲ] γράμμαϲιν ἐνεπιϲτεύθη παρὰ τὸ B κρατοῦν ἐν τοῖϲ ἱερ[οῖϲ τὰ τοιαῦ]τα.

3. Τάρχων, ταύτῃ ἔχων τὴν προϲηγορίαν, ἀνὴρ γ[έγονε μὲν] θυοϲκόποϲ, ὡϲ αὐτὸϲ ἐπὶ τῆϲ γραφῆϲ 10A εἰϲενήνεκται, εἷϲ [τῶν ὑπὸ] Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων. καὶ γὰρ δὴ τοῖϲ Θύϲκ[ων γράμμα]ϲι ταῦτα δηλοῦται, οὔπω τηνικαῦτα τοῖϲ τόποιϲ ἐκείνοιϲ Εὐάνδρου τοῦ Ἀρκάδοϲ ἐπιφανέντοϲ. ἦν δὲ ἀλλοῖόϲ τιϲ ὁ τῶν γραμμάτων τύποϲ, καὶ οὐδὲ ὅλωϲ καθημαξευμένοϲ ἡμῖν· ἦ γὰρ ἂν τῶν ἀπορρήτων τε καὶ ἀναγκαιοτέρων οὐδὲν ἔμεινεν ἄχρι τοῦ παρόντοϲ λανθάνον. φηϲὶ τοίνυν ὁ Τάρχων ἐπὶ τοῦ ϲυγγράμματοϲ, ὅπερ εἶναί τινεϲ Τάγητοϲ ὑποπτεύουϲιν, ἐπει- B δήπερ ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγηϲ ὡϲ προϲκαρτερῶν ἑκάϲτοτε τοῖϲ ἱεροῖϲ, ὡϲ [τυχὸν] ϲυμβέβηκεν αὐτῷ κατά τινα χρόνον ἀροτριῶντι θαυμάϲιόν τι, οἷον οὐδὲ ἀκήκοέ τιϲ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γενόμε-
276 νον· ἀναδοθῆναι γὰρ τοῦ αὔλακοϲ παιδίον, ἄρτι μὲν τεχθῆναι δοκοῦν, ὀδόντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἡλικίᾳ γνωριϲμάτων ἀπροϲδεέϲ. ἦν δὲ ἄρα τὸ παι- C δίον ὁ Τάγηϲ, ὃν δὴ καὶ χθόνιον Ἑ[ρμῆν] εἶναι τοῖϲ Ἕλληϲιν ἔδοξεν, ὥϲ που καὶ Πρόκλοϲ φηϲὶν ὁ διάδοχοϲ. τοῦτο δὲ ἀλληγορικῶϲ παρὰ τὸν ἱερατικὸν 12A παρακεκάλυπται νόμον, ἐπεὶ οὐ προφανῶϲ ὁ περὶ

v. 6 ταύτηϲ (ϲ man. prima expuncta) *C* || v. 13 κατημαξευμένοϲ *C* || v. 22 ἀναδοθῆναι pro ἀνεδόθη coni. H. || v. 23 τετεχθῆναι *C* ||

θειοτέρων πραγμάτων λόγος διὰ τοὺς ἀνιέρους, ἀλλὰ νῦν μὲν μυθικῶς νῦν δὲ παραβολικῶς παραδέδοται· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ψυχὴν τελειοτάτην καὶ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀπροσδεῆ ἐπὶ τὴν ὕλην ἐλθεῖν, βρέφος ἀρτιγενὲς ἐκ τοῦ αὔλακος ἀναδοθῆναί φησι. Τάρχων δὲ ὁ πρεσβύτερος (γέγονε γὰρ δὴ καὶ νεώτερος, B ἐπὶ τῶν Αἰνείου στρατευσάμενος χρόνων) τὸ παιδίον ἀναλαβὼν καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐναποθέμενος τόποις ἠξίου τι παρ' [αὐτοῦ] τῶν ἀπορρήτων μαθεῖν. τοῦ δὲ αἰτουμένου τυχὼν βι[βλίον] ἐκ τῶν εἰρημένων συνέγραψεν, ἐν ᾧ πυνθάνεται μὲν ὁ Τάρχων τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων τῶν ἀποκρίσεων. πλὴν ἀλλ' ὅσον μοι γέγονε δυνατόν, ἔκ τε τῶν Θούσκων ἔκ τε τῶν ἄλλων ὅσοι τούτους ἡρμήνευσαν, Καπίτωνός C τέ φημι καὶ Φοντηίου, καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνος καὶ Φιγούλου, Πλινίου τε τοῦ φυσικοῦ, πειράσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν.

4. Σπουδὴ δὲ ἡμῖν ἐστὶν εἰπεῖν περί τε ἡλιακῶν 277 καὶ σεληνιακῶν ἐπισκιασμάτων (οὕτω γὰρ τὰς ἐκλειπτικὰς τῶν φώτων ὀλισθήσεις ἐκεῖνοι καλοῦσι), κομητῶν τε καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς διαφορᾶς, αὐλακισμῶν τε καὶ διαττόντων, ἀστραπῶν τε καὶ βροντῶν καὶ κεραυνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων τερατισμῶν, καὶ τὸ δὴ πέρας περὶ σεισμῶν καὶ ἐμπρησμῶν καὶ τῆς ἐκ 14A τούτων μαντείας, οὐχ ὥστε τὰς φυσικὰς αἰτίας ἢ τὰ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρήματα (φιλοσόφοις γὰρ δὴ

v. 15 Θούσκων scripsi pro πεύσεων cf. praef. not. 11 || v. 17 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || βεκελλίου *C*; de Vicellio cf. praefat. || v. 24 διαταττόντων *C* ||

τὰ περὶ τούτων ἀνείcθω), ἀλλ᾽ εἴ πωc οἷόν τέ ἐcτιν
ἐκ τούτων δὴ τῶν διοcημειῶν τὴν τῶν ἐcομένων
ἴcωc προμανθάνειν ἀπόβαcιν. ἔcτι γὰρ ἐκ τῆc πολυ-
μαθεcτάτηc ἱcτορίαc λαβεῖν ὡc ἥλιοί τε πλείουc κατὰ
ταὐτὸν καὶ cελῆναι πεφήναcι, γινομένου ἐξ ἀνα-
κλάcεωc τούτου. τοιγαροῦν οὐχ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἢ
τὴν cελήνην, ἀλλ᾽ ἐκ πλαγίου τὴν λεγομένην ἀν- B
τιδίcκωcιν θεωρεῖcθαι cυμβαίνει, ἀνιcχόντων αὐ-
τῶν ἢ δυομένων. βαcιλέων δὲ τοῦτο δυνατῶν κατ᾽
ἀλλήλων ἐπαναcτάcειc cημαίνει, ὡc ἐκ τῆc Καμβύ-
cου κατ᾽ Αἰγυπτίων ἐφόδου λαβεῖν ἔcτι, καὶ ἐπὶ
τῇ Νέρωνοc καταcτροφῇ, καθ᾽ ἣν ἐπὶ μὲν τῆc Ἰου-
δαίαc διάγων Οὐεcπαcιανὸc πρὸc τὴν Ῥωμαίων
ἀρχὴν ἀνεφέρετο, κατὰ δὲ τὴν ἑcπέραν Βιτέλλιοc,
Γάλβαc δὲ καὶ Ὄθων ἑτέρωθεν ἀντανίcταντο. Ἀπου-
λήιοc δὲ περὶ τῶν τοιούτων γράφων καὶ ὑπὸ Κλαυ- C
δίῳ Καίcαρι τρεῖc ἡλίουc ὀφθῆναί φηcιν, ὁμοίωc δὲ
καὶ cελήναc τοcαύταc ἐπὶ Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου
278 τῶν ὑπάτων· ᾧ ἄντικρυc ἐδηλοῦτο Γάλλουc τε καὶ
Cαυρομάταc τὰ Ῥωμαίων δῃώcειν· τὸ δὲ...........
................θῆναι. πολλά[κιc δὲ καὶ διάπυροc

v. 1 εἴπωc pro ὅπωc corr. H. || v. 3—10 Plin. nat. hist. II 99. *plures soles simul cernuntur, nec supra ipsum nec infra, sed ex obliquo, numquam iuxta nec contra terram nec noctu, sed aut oriente aut occidente.* || v. 5 μὲν ante ἐξ del. Hercher || v. 8 καὶ ante ἀνιcχόντων del. Hercher || v. 11 δυνατὸν post ἔcτι del. Hercher || v. 15 δὲ καὶ] τε καὶ coni. H. || ἀνθανίcταντο *C* || v. 16 cf. Plin. II 99. *et nostra aetas vidit (tres soles) divo Claudio principe.* || v. 17 φαcίν *C* || v. 18 cf. Plin. II 100. *lunae quoque trinae, ut Cn. Domitio C. Fannio consulibus adparuere.* vid. Iul. Obsequens 32 p. 122 Iahn. || Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου scripsi pro Γναίου καὶ Δομιτίου. || v. 19 ᾧ add. Bekker; δι᾽ ὧν addere voluit H. || v. 21 sq. cf. Plin. II 100.

ἀστήρ, ἀσπίδος ἀπομιμούμενος τύ]πον, ἐκ τῆς ἐῴας ἐ[πὶ τὴν] δύσιν σπ[ινθῆρας ἐκπέμπων διατρέ]χει, 16A [τῶν] Παρθυαίων [ἔφο]δον μαν[τευόμενος. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῶν πρω]τοτύπων κέντ[ρων], ἀνατο[λὴν λέγω καὶ δύσιν, οὕτως ἔστ]ι λαβεῖν· ἀπὸ δέ γε ἄρ-[κτου] καὶ μεσημ[βρίας, οὐκέτι ἐφόδους βαρβ]αρικὰς ταῦ[τα ἡμῖν προ]δηλοῖ, ἀ[λλὰ βιαιοτέρας ἀνέμων ἐκρήξεις. καὶ εἰ μὲν] ἐξ ἄρκτου διάτ[των ἐκτρέχει αὔλακάς τε πυ]ρὸς ἐπὶ τὸν ἀέρα ποιεῖ, β[ρον]τώδεις B λέ[γει διοσημείας, συστρο]φὴν ἀέρος καὶ [βορρᾶν] βιαιότερον ἀν[αστήσεσθαι, ἐκ δὲ τοῦ ἐνα]ντίου φερόμενος νότον ἐπάγει. τῶ[ν] γὰρ πν[ευμ]άτων ἐκ τῶν ἐσχάτων τοῦ κόσμου μερῶν διανισταμένων καὶ τὸν ἀέρα πρῶτον πληττόντων, μηδενὸς σώματος 18A ἀντιτυποῦντος, εἰκός ἐστι τοὺς ἐκ τῶν ἀστέρων τούτων ἀφορίζεσθαι σπινθῆρας.

5. Ὁμοίως ἔστιν ἑτέρους ἀστέρας εὑρεῖν ποτὲ μὲν ἐν γῇ ποτὲ δὲ ἐν θαλάττῃ τὰς ἰδίας ἐνεργείας δεικνύντας· ἐπί τε γὰρ στρατιωτικῶν ἀκοντίων πολλάκις ὤφθησαν ἐφιζάνοντες ἐπί τε τῶν ἱστῶν τῶν νεῶν, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ μέρεσι, λιγυρόν τι σύριγμα προσηχοῦντες καὶ ὀρνέων δίκην εἰς τόπον ἐκ τόπου B τῆς νεὼς μεθιστάμενοι, ὡς ἂν καταδύσωσι ταύτην. ὅθεν καὶ τοῖς ξηροτέροις τῆς νεὼς ἐμπίπτουσι μέρε-

clipeus ardens ab occasu ad ortum scintillans transcucurrit. || v. 7 cf. Plin. l. s. || v. 10 λέγει suppl. Hercher || v. 11 ἀναστήσεσθαι suppl. Hercher || v. 17 — p. 9 v. 1 Plin. II 101 *existunt stellae et in mari terrisque. vidi nocturnis militum vigiliis inhaerere pilis pro vallo fulgorem effigie ea et antemnis navigantium aliisque navium partibus ceu vocali quodam sono insistunt ut volucres sedem ex sede mutantes, graves cum solitariae venere, mergentesque navigia et si in carinae ima deciderint exurentes.* || v. 20 ἱστῶν scripsi pro ἱστίων.

cιν, ἐξ ὧν cυντομωτέραν εἰκὸc γενέcθαι τὴν ἐκπύ-
279 ρωcιν. τὸ δὲ τοιοῦτον cχῆμα ἤτοι κατάcτημα οἱ τὴν
θάλατταν πλέοντες Ἑλένην καλοῦcιν. ἀλλὰ κἀνταῦθα
τὰ ἐξ αὐτῆc ἡ πρόνοια δείκνυcι· δύο γὰρ ἀcτέρεc
εὐθὺc καταcκήπτουcι τῆc τοιαύτηc φορᾶc, οὓc Κά-
cτορα καὶ Πολυδεύκην καλοῦcιν, οἳ παραχρῆμα πρὸc
φυγὴν τὴν λεγομένην Ἑλένην ἐλαύνουcι. τὰ δὲ τῶν
ἱcτοριῶν μὴ καὶ περιττὸν ἐν ὑμῖν ' λέγειν, ὡc ἐπὶ
κεφαλῆc πολλάκιc ἀνθρώπων διοcημεῖαι γεγόναcιν, C
ἐπί τε τῆc Ἀcκανίου καὶ Cερβίου Τύλλου τοῦ ῥηγὸc
καὶ Κωνcταντίνου τοῦ τὴν μεγάλην ταύτην cυcτηcα-
μένου πόλιν. οἷc ἅπαcι τὸ μὲν τῆc βαcιλείαc ἐντεῦ-
θεν κατεμηνύετο κράτοc, οὐ μὴν εἰρηνικὸν οὐδὲ ἥcυ-
χον, ἀλλὰ μυρίων γέ[μον κα]κῶν αὐτοῖc τε ἐκείνοιc 20A
καὶ [τοῖc] ὑπ' αὐτ[οὺc ἐcομένο]ιc, μᾶλλον [δὲ καὶ]
πλέον ἐκείνοιc, ὅ[cῳ καὶ ἐλάττοcι] τύχαιc πα[ρὰ
το]ὺc βα[cιλεύ]ονταc τὸ ὑπήκ[οον] χ[ρῆται. Ἀc]κά-
νιοc μ[ὲν] γὰρ ἐν [Ἄλβῃ τ]ὴν μητρ[υιὰν] ....
cεν, ἡ δὲ ἐκαινοτό[μηcε περὶ τ]ὸ Τρωικὸν .... καὶ
τὴν προcηγο[ρίαν] δὲ [ὁ.....λ..... Τ]ύλλοc οὕτω πο-

v. 4—7 Plin. l. s. *geminae autem salutares et prosperi cursus nuntiae, quarum adventu fugari diram illam ac minacem appellatamque Helenam ferunt et ob id Polluci et Castori id numen adsignant.* || v. 7 Ἑλένην coniect. add. H. || v. 8 ἐν ὑμῖν corr. Bekker pro ἐν ἡμῖν coll. p. 12 C πρὸc ὑμᾶc; ἂν ἡμῖν coni. H. || v. 9 Plin. l. s. *hominum quoque capita vespertinis magno praesagio circumfulgent.* cf. etiam II 241. || v. 19 ἡ δὲ ἐκαινοτόμηcε περὶ τὸ Τρωικὸν] sic dubitanter supplevi; de sententia dubitari nequit, cf. Serv. in Aen. VI 760; adminiculo est etiam id quod litteris uncialibus minutis in margine cod. *C* prima manu scriptum est: ΑϹΚΑΝΙΟϹ ΤΗΙ ΜΗΤΡΥΙΑΙ ϹΥΝΗΛΘΕΝ ЄΙϹ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ubi tamen ΟΥ addas ante ϹΥΝΗΛΘΕΝ || v. 20 προcηγορίαν τῆc πόλεωc. ὁ δέ γε coni. H. ||

λέμων τὴν [πόλιν] ἐπλ[ήρωσεν ὥ]στε μὴ [δυ]νηθῆναι τῆς ὑπὸ Νουμᾶ κα[τα]σταθείσης εἰρ[ήν]ης Ῥωμαίους ἀπολ[αῦσαι]. περὶ δὲ Κων[στ]αντίνου μακρηγορεῖν οὐκ ἀναγκαῖ[ον], ἐ[ν βιβ]λ[ίοις] τὴν μνήμην [τ]ῶν περὶ αὐτὸν συμβ[εβηκότων] ἐχόντ[ων ὑμ]ῶν.

B (beside line 3)

22 A 6. πολλάκις δὲ καὶ [σ]πινθὴρ βραχὺς ἐκ μετεώ[ρων κα]ταφ[έρεσθα]ι δόξας ἐπὶ τὴν γῆν, εἶτα ἐξ ἐπιδόσεως εἰ[ς κύκ]λ[ον τι]νὰ σελήνης ὅμοιον [ὤφθη] δισκωθείς. τοῦτο, ὅπερ ἔναγχος γέγονεν, οὐ μετρίων προδοσιῶν τε καὶ τυχῶν παρεδήλωσε κίνδυνον. καὶ 280 ὄμβρων δέ τινας τεραστίους διοσημείας ἐπὶ τῆς ἱστορίας εὑρίσκομεν. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀκελίου Μάρκου καὶ Πορκίου τῶν ὑπάτων γάλα πρῶτον, [εἶ]τα δὲ καὶ αἷμα κατενεχθῆναί φασιν. καὶ κρέα δὲ παραδόξως
B ἀνθ' ὑετοῦ κατὰ τὴν Βολουμνίου κατέπεσεν ὑπατείαν, καὶ ἔμεινεν [οὕ]τως· οὐ γὰρ ἂν θηρίον ἢ πτηνὸν ἤ τι τῶν ἐμψύχων λιμῶξαν καθάψαιτο ἐκείνου τοῦ σώματος. κατερρύη δὲ καὶ σίδηρος ἐπὶ Λευκανίας ἀνθ' ὑετοῦ, Κράσσου τὴν ἐπὶ Πέρσας [ὁρμῶντος ἐπιστρατεί]αν. Μαρκέλλου δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διανύοντος ἔριον κατενεχθῆναί φασι περὶ Κάψαν τὸ φρούριον ἐπὶ Μίλωνος· ὃ τοῦ τὴν χώραν ἐπιτροπεύοντος

v. 5 ὑμῶν coni. Bekker pro ἡμῶν || v. 6—9 Plin. II 100. *scintillam e stella cadere et augeri terrae adpropinquantem ac postquam lunae magnitudine facta sit, inluxisse ceu nubilo die, dein cum in caelum se reciperet, lampadem factam . . proditur.* || v. 7 τὴν γῆν] corr. Hercher pro τῆς γῆς || v. 12—18 Plin. II 147. *relatum in monumenta est lacte et sanguine pluvisse M'. Acilio C. Porcio coss. et saepe alias, sicut carne P. Volumnio Servio Sulpicio coss. exque ea non putruisse quod non diripuissent aves.* || v. 18—19 Plin. l. s. *item ferro in Lucanis anno antequam M. Crassus a Parthis interemptus est.* || v. 20 — p. 11 v. 1 Plin. l. s. *L. Paulo C. Marcello*

ἀναίρεσιν ἐμαντεύετο. κατηνέχθησαν δὲ πλίνθοι πολλάκις ὀπταὶ καὶ κόνις, ὥσπερ ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ καθ᾽ C ἡμᾶς. ὅπλων δὲ καὶ σαλπίγγων ἀπ᾽ οὐρανοῦ γενέσθαι διαφόρως ἔδοξεν ἦχος, ὅπερ λέγεται συμβῆναι κατὰ τὴν Κίμβρων ἐπιδρομήν, καὶ ἡνίκα τοῖς ἐμφυλίοις ἐκείνοις πάθεσι τὸ Ῥωμαϊκὸν διεταράττετο. ἔστι δὲ καὶ ὅτε κατ᾽ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἐκπύρωσις ἔδοξε γίνεσθαι, καθάπερ καθ᾽ ἡμᾶς, Ἀναστασίου ἓξ πρόσθεν ἐνιαυτοῖς [τῆς τελευτ]ῆς, ἡνίκα τοιαύτη μὲν ἡλίου γέγονεν ἔκλειψις ὡς ἐ[ν ἡμέρᾳ μέσῃ καὶ τοὺς ἀλαμπεστά]τους τῶν ἀστέρων διαφανῆναι, τὰ δὲ ἀε- 24 A ροπόρα καθάπερ ἐν νυκτὶ μέσῃ κα[ταπεσεῖν]. εἶτα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς πῦρ ἀνεφλέχθη τοσοῦτον ὥστε σπινθήρων τὸν ἀέρα γενέσθαι μεστόν. ἐδηλοῦτο δὲ ἄρα ὁ μὲν δῆμος ἐπαναστησόμενος τῷ βασιλεύοντι, ἡ δὲ πρὸς τῇ Μυσίᾳ στρατιὰ ἔργον τῆς Βιταλιανοῦ γενησομένη χειρός· αὐτὸς δὲ μέχρι τῶν τῆς πόλεως τειχῶν ἐλάσας παρὰ μικρὸν ἦλθε τῶν πραγμάτων 281 κρατῆσαι. καὶ τὸ δὴ πέρας, οὕτως ἀτιμοτάτης βαρβάρων γενομένης ἐφόδου, μικροῦ προήκατο καὶ τὴν B βασιλείαν ἑκὼν Ἀναστάσιος, καὶ φαῦλα δὲ συνέβη πάντα, ὅσα ἐν εἰδόσι λέγειν ἀδολεσχίας ἐστίν.

7. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ προθεωροῦσιν ἄνθρωποι τὰ ἐσόμενα, τῆς φύσεως αὐτῆς προδεικνυούσης τὰ πράγματα. ὥς που καὶ Ἀναξαγόρας ἐπὶ τῆς ἑβδο-

coss. lana pluvit circa castellum Capsanum (sic Riccardian. man. sec.) *iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est.* || v. 1 cf. Plin. l. s. *eodem (Milone) causam dicente lateribus coctis pluvisse in acta eius anni relatum est.* || v. 3—6 Plin. II 148 *armorum crepitus et tubae sonitus auditos e caelo Cimbricis bellis accepimus crebroque et prius et postea.* || v. 3 δὲ corr. Hercher pro τε || v. 25 — p. 12 v. 5 Plin. II 149. *celebrant Graeci Anaxagoram*

μηκοστῆς καὶ ὀγδόης ὀλυμπιάδος λίθον μέγιστον ἐκ τοῦ ἡλίου ἐκπεσεῖν ἐμαντεύσατο, ὅπερ καὶ συμβέβη-
C κεν ὕστερον ἐπὶ Θρ[ᾴκης]· καὶ μέχρι νῦν ἔστιν ὁ λίθος, καὶ ἐξ αὐτῆς εὐθὺς τῆς θέας περιπεφλέχθαι δοκῶν. ταὐτὸ δὲ τοῦτο κατά τε Ἄβυδον καὶ Κύζικον συμβῆναί φησιν Ἀπουλήιος· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λίθος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πυρώδης μὲν τὸ χρῶμα, σιδήρῳ δὲ ἅπας κατασεσημασμένος· παραδεδόσθαι γὰρ λόγος Κυζικηνοῖς ὡς συναπολέσθαι τῷ λίθῳ τὴν πόλιν ἀνάγκη. Ἵππαρχος δὲ ἑξακοσίοις ἔμπροσθεν ἐνιαυτοῖς ἡλιακὴν προκατέλαβεν ἔκλειψιν. ἐπὶ δὲ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν
D ἐν Βοκοντίῳ τῆς Ἰταλίας ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον· ὥστε πολλὴ κοινωνία ταῖς διοσημείαις πρὸς τὰ
26 A γήινα, κἂν τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς μὴ δοκῇ. ὥσπερ ἡ μὲν ἐπιτολὴ τῶν ὑάδων ὄμβρον πολύν, ἡ δὲ τῶν ἐρίφων καὶ τοῦ ἀρκτούρου χαλαζώδη τοῦτον ἀποτε-

Clazomenium Olympiadis septuagesimae octavae secundo anno praedixisse caelestium litterarum scientia quibus diebus saxum casurum esset e sole, idque factum interdiu in Thraciae parte ad Aegos flumen, qui lapis etiamnunc ostenditur magnitudine vehis colore adusto. || v. 5—7 cf. Plin. II 150. *in Abydi gymnasio ex ea causa colitur hodieque modicus quidem sed quem in media terrarum casurum idem Anaxagoras praedixisse narratur.* || v. 10 et 11 Plin. II 54. *utriusque sideris cursum in sexcentos annos praecinuit Hipparchus.* ceterum illa de Hipparcho vel a librario vel ab ipso auctore haud scit H. quam bene hic sint interposita. || v. 11—14 Plin. II 150. *ego ipse vidi in Vocontiorum agro paulo ante delatum.* || v. 15—17 Plin. II 106. *qualiter in suculis sentimus accidere, quas Graeci ob id pluvio nomine appellant. quin et sua sponte quaedam . ., ut haedorum exortus; arcturi vero sidus non ferme sine procellosa grandine emergit.* || v. 15 ἡ μὲν corr. H. pro ἡμῖν. ||

282 λεῖ. περὶ δὲ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς μὴ καὶ περιτ-
τὸν ᾖ λέγειν ὡς τῆς ἡλιακῆς ἀναπτομένης θερμότη-
τος λυττῶσιν οἱ κύνες, καὶ τοῦτο τῆς ἀναιρέσεως
αὐτῶν γέγονεν αἴτιον, ὡς ἂν μὴ δάκνοντες ἀναιρῶ-
σιν. ἀναβλύζειν δὲ πέφυκε καὶ τὰ θαλάττια ὕδατα ἐν
ὡρισμέναις τισὶ [περιόδοις], ἄνθρωποί γε μὴν νεύροις B
ἢ κεφαλῇ ἢ καὶ αὐτῇ τῇ δι[ανοίᾳ ἀ]σθενεῖν. αἴγειροι
μὲν γὰρ καὶ πτελέαι περὶ [τὰς ἡλίου τροπὰς μετα]βάλ-
[λειν τὴν κό]μην πεφύκασιν, (8) ὁ δὲ λεγόμενος γλή-
χων ὑπ᾽ αὐτὴν τὴν [τοῦ ἡλίου] θάλλει τροπήν· ἡ δὲ
ἡλιότροπος καλουμένη βοτάνη [πρὸς τὴν ἡλι]ακὴν
μεταστρέφεται φοράν, ἀνίσχοντι αὐτῷ καὶ δυομέ[νῳ
συμμετα]τιθεῖσα τὸ σχῆμα. περὶ γὰρ τῶν ἐναλίων
τούτων, ὀ[στρέων λέγω] καὶ χημῶν καὶ κτενῶν καὶ
τῶν ἄλλων, οὐδεὶς ἀμφισβητή[σει ὅτι] αὔξεται καὶ C
συμφθίνει ταῖς σεληνιακαῖς φάσεσιν ὥ[ς καὶ τὰ τῶν]
μυῶν ἥπατα καὶ πλεῖστα ἕτερα, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ

v. 2 ᾖ corr. Hercher pro εἴη. || Plin. II 107. *caniculae exortu accendi solis vapores quis ignorat? . . canes quidem toto eo spatio maxume in rabiem agi non est dubium.* || v. 3 δάκνοντες — ἀναιρῶσιν] Herchero videtur esse glossema; sed cf. Lyd. de mens. III 40 || v. 5 et 6 Plin. II l. s. *fervent maria exoriente eo (caniculae sidere).* || v. 6 et 7 Plin. II 108. *alii conmoventur statis temporibus alvo nervis capite mente.* || v. 7—9 Plin. l. s. *olea et populus alba et salices solstitio folia circumagunt.* || v. 9 et 10 Plin. l. s. *floret ipso brumali die suspensa in tectis arentis herba pulei.* || v. 10—13 Plin. II 109. *miretur hoc qui non observet cotidiano experimento herbam unam, quae vocatur heliotropium, abeuntem solem intueri semper omnibusque horis cum eo verti.* || v. 13—16 Plin. l. s. *iam quidem lunari potestate ostrearum conchyliorumque et concharum omnium corpora augeri ac rursus minui.* || v. 15 ἀμφισβητήσει] supplet Hercher. || v. 16 et 17 Plin. l. s. *quin et soricum fibras respondere numero lunae exquisivere*

[μη]νῶν γραφεῖσιν ἡμῖν διελάβομεν. πρὸς τούτοις
ἐμπρησμοὺς γίνεσθαι συμβαίνει, ὅταν ἡ σελήνη κατ᾿
ἔλλειψιν ὑπὸ Ἄρεος θεωρηθῇ. ὡς γὰρ αὐτὰ καθ᾿
ἑαυτὰ τὰ γήινα δηλωτικὰ τυγχάνει τῶν ἐσομένων,
περιττὸν ἂν εἴη μακρηγορεῖν. ὅταν μὲν γὰρ ἱδροῦν ἢ
δακρύειν δοκῇ ἀγάλματα ἢ εἰκόνες, ἢ ὅταν κάμινος
D ἢ ἰπνὸς περιπεφρυγμένος ἐκλάμψῃ, στάσεις ἐμφυ-
λίους ἀπειλεῖ. ἢ ὅταν ποταμοὶ τὰς ἑαυτῶν ὑπερχέωσι
28 A κοίτας, ἔφοδον πολεμίων φράζουσιν. αἱ γὰρ ἱδρώ-
σεις προβατείων σπλάγχνων τί σημαίνουσιν, οὐδεὶς
ἀγνοεῖ. ἢ καὶ ὅταν ἐπίθολον ὕδωρ αἱ φρεατίαι ἀνα- 283
βλύζωσι, καθ᾿ ἑαυτῆς ἡ πολιτεία*. ἢ καὶ ὅταν ἰκτῖ-
νος ἐν θεάτρῳ συνηγμένῳ τῷ πλήθει ἀναίδην περι-
ποτᾶται, ὁποῖον ἱπποδρομίας ἐπιτελουμένης εἴδομεν
ἐπὶ τῆς ἄρτι διελθούσης ἐνάτης ἐπινεμήσεως, ἧς ἀγο-
μένης ἰκτῖνος τὸ βέλος, τὴν λεγομένην σαγίτταν, τῷ
B ῥέμφει φέρων, ὅλον ἐπικυκλώσας τὸν δῆμον, ἐπὶ
τοῦ ὀβελοῦ ταύτην διωλύγιον συρίττων ἀπέθετο. ὁ
δὲ δῆμος οὐδὲν βραδύνας, καθ᾿ ἑαυτοῦ δὲ κινηθείς,
αὐτὸς μὲν ἀπώλλυτο, ἡ δὲ πόλις πυρὶ πᾶσα διεφθεί-
ρετο, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν, εἰ μὴ θεὸς ἀντέ-
πραττεν, οὐ πόρρω κινδύνων ἐλθεῖν. τὰ γὰρ περὶ
ἐπόπων καὶ νυκτικοράκων λύκων τε καὶ ἀλωπέκων,
ὅταν ἐν πόλεσι φαίνωνται, τὰ εἰρημένα τοῖς ἀρχαίοις

diligentiores. || v. 1 Lydus de mensibus III 8 || v. 5 γὰρ add. Hercher || v. 6 δοκεῖ *C* || τὰ post δοκῇ del. Hercher || v. 7 περιπεφρυγμένος coni. Bekker pro περιπεφραγμένος || v. 9 pro κοίτας apud H. κοίλας legitur sphalmate typograph. || v. 12 * id quod intercidit verbum potest suppleri scribendo κινηθεῖσα ἀπολεῖται quae propter homoeoteleuton omissa putes. || v. 13 περιποτᾶται corr. Hercher pro περιίπταται. cf. Heliodor. II 22 || v. 18 διαλύγιον *C* || v. 18 sq. loquitur de seditione Nica (a. 532 p. Chr.) ||

μετὰ Πόλλητα, καὶ τοὺς ἐξ ὧν αὐτοῖς διαλέγεται, περιττὸν ἄντικρυς ἀναφέρειν.

Τοσαῦτα μὲν οὖν πρὸς τοὺς ταῖς διοσημείαις ἐνι- C σταμένους καὶ Πτολεμαίῳ τολμῶντας ἀντιλέγειν ἐκ πολλῶν ὀλίγα λελέχθω. καιρὸς δὲ ἄρξασθαι τῆς ἐπαγγελίας, ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀποτελεσμάτων λαμβάνοντας τὰ προοίμια.

9. Ἰστέον ἐν πρώτοις ὡς μόνος ὁ ἥλιος καθολι- 30 A κὰς ἔχει ἐνεργείας, τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ἐχουσῶν. δέδοται γὰρ ἅπαξ ἡλίῳ μὲν καλύπτεσθαι 284 τῇ παρεμπτώσει τῆς σελήνης, αὐτῇ δὲ τῇ ἀντιπτώσει τῆς γῆς, καὶ τὸν μὲν ἐν συνόδῳ πάντων, [τὴν σελήνην] δέ, ὅταν ᾖ πλησιφαής. καὶ τούτου χάριν οὐδεὶς ἂν ἀμφισβητήσειε. προγνωσθῆναι δὲ τοῦτο λέγεται παρὰ μὲν Ἕλλησι πρὸς Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου B ἐπὶ τῆς ἐνάτης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος, ἔτει

v. 1 μεταπολλητα (sic!) *C*, μετὰ Πόλλητα correxit in indice Gutschmid || v. 8 hic incipit in codice *F* fol. 156 vers. tractatus, cui inscribitur περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων et in codice *L* fol. 12, in quo a rubricatore scriptum est περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων ἐν συνόδῳ καὶ διαμέτρῳ σχηματισμῶν αὐτῶν ἀποτελουμένων (ἐν συνόδῳ usque ad ἀποτελουμένων deleta atramento) || ἐν πρώτοις ὡς] ὅτι ἐν πρώτοις *L* || v. 9 post ἔχει add. τὰς *F* || διοσημειῶν] σημείων *F* || v. 10 μὲν add. ante γὰρ, om. post ἡλίῳ *F* || κατακαλύπτεσθαι (κατα del.) *L* || v. 11 περιπτώσει *L*, παρεμπώσει *F* || αὐτὴν *FL*, ταύτῃ malit H.; in *C* legitur αὐ . . . || ἀντιπτώσει] ἀντιφράξει *L* || v. 12 τὸν om.; ὁ suprscr. *L* || πάντως *L* || τὴν σελήνην flagitat 10 litter. spatium in *C*, αὐτὴν *F*, ἐκείνην *L* || v. 13 ὅτε ἔστι *L* || εἴη *F* || v. 14 ἂν om. *F* || v. 14—16 Plin. II 53. *apud Graecos investigavit primus omnium Thales Milesius*

ἑβδομηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ τῆς κτίσεως Ῥώμης ὕστερον, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ὑπὸ Σουλπικίου Γάλλου, μιᾷ πρόσθεν ἡμέρᾳ τῆς Περσέως τοῦ Μακεδόνος ἥττης. ἐπὶ δὲ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν πέντε καὶ δέκα
32A ἡμέραις ἀμφοτέροις τοῖς φωσὶ τοῦτο συνέβη παθεῖν. οὐ μὴν ἀεὶ τοῦτο τὸ πάθος τὰ αὐτὰ προμηνύει· οὐδὲ γὰρ μονοειδεῖς αἱ ἐκλείψεις, ἡλίου μὲν τὴν Ἀσίαν διέποντος, σελήνης δὲ τὴν Εὐρώπην, καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς τοὺς λεγομένους κακοποιοὺς ἡ ἔκλειψις γένηται, κακουμένων μὲν τῶν βασιλικῶν ζωδίων καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπικουρίας ἀργούσης. ταύρῳ μὲν γὰρ ἢ παρθένῳ ἢ αἰγόκερῳ συμβαινούσης ἐκλείψεως

Olympiadis XXXXVIII anno quarto praedicto solis defectu, qui Alyatte rege factus est urbis conditae anno CLXX. || p. 15 v. 15 παρὰ — ἥττης (p. 16 v. 3)] om. *F* || v. 16 ἔτει om. *L* || v. 1 ante Ῥώμης add. τῆς *L* || post ὕστερον add. ἔτει *L* || v. 2—3 Plin. l. s. *rationem defectus utriusque primus Romani generis in volgum extulit Sulpicius Gallus . . . pridie quam Perses rex superatus a Paulo est.* || v. 2 post παρὰ om. *L* || Κάλβου *CL* || v. 3 Περσέως] παραιώσεως τῆς *L* || v. 4 et 5 Plin. II 57. *ut XV diebus utrumque sidus quaereretur et nostro aevo accidit imperatoribus Vespasianis . . consulibus.* || v. 4 τοῦ om. *F* || v. 5 ante ἀμφοτέροις add. ἂν *L* || τοῦτο συνέβη παθεῖν] om. *F* || παθεῖν] γενέσθαι *L* || v. 6 ἀεὶ om. *L* || v. 7 post ἐκλείψεις add. εἰσί *L* || v. 8 δὲ om. *L* || v. 9 πρὸς] κατὰ *L* || v. 10 γίνεται *L* || μὲν om. *F* || βασιλικῶν] ἀνθρωπίνων *L* || v. 11 τῶν om. *L* || ἀγαθοποιῶν *F* || post ἀργούσης add. *F:* ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου κριοῦ τε φημὶ καὶ λέοντος καὶ τοξότου γινομένης ἐκλείψεως ἀνάγκη τινὰ τῶν περὶ τὴν βασιλείαν αὐτὴν παθεῖν τι τοιοῦτον, ὁποῖον συμβαίνει περὶ τὸ τρίγωνον· τοῖς γὰρ βασιλεῦσιν κάκωσιν σημαίνει τινά, τὸν δὲ Νεῖλον ἀποστρέφειν ὥστε καὶ θαυμάζειν εἰκότως τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιάν ἐστι· παρὸ τ̄ τῆς εὐτυχεστάτης βασιλείας καιρὸν ἐκλείψεως. || ταύρῳ — αἰγόκερῳ] ἐν γὰρ τῷ τριγώνῳ τοῦ ταύρου *L* || v. 12 συμβαι-

ὁποτέρῳ τῶν φώτων κατὰ τοὺς προκειμένους λό- B
γους, καρπῶν ἔνδεια καὶ διαφερόντως τῶν ὡρίμων
συμβαίνει, καθὸ σταχυηφόρος μὲν ἡ παρθένος, ἀρο-
τρεὺς δὲ ὁ ταῦρος, ὁ δὲ αἰγόκερως πρῶτος τῶν τοι-
ούτων καρπῶν ἀπογεύεται· εἰ δὲ διδύμοις ἢ ζυγῷ
ἢ ὑδροχόῳ γένηται τὸ τοιοῦτον, ἀνθρωποειδοῦς ὄν-
τος τοῦ τριγώνου, οἱ λοιμοί τε καὶ λιμοὶ ἐνσκήψου-
σιν· ὅταν δὲ καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσι συμβαίνῃ,
ὄχλων φθοραὶ καὶ πολέμων στάσεις καὶ ἐναλίων ὄλε-
θρος ἐπικείσεται. τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περι- C
στάσεις τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἢ τῶν φώτων
255 αὐτῶν ἢ τῶν περὶ αὐτὰ συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ 34 A
τινων τοιούτων. μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα

νούσης om. *F* || v. 1 κατὰ τοὺς προκειμένους λόγους] om. *L* || v. 2 ἔνδεια καὶ] ἔνδειαν *L* || σπορίμων *FL* || v. 3 σταχυφόρος *L* || ἀρωτριᾷ *F* || v. 4 τοιούτων om. *L* || v. 5 εἰ δὲ — ὑδροχόῳ] εἰ δὲ τῷ τριγώνῳ τῶν διδύμων *L* || v. 6 ἀνθρωποειδοῦς — τριγώνου] om. *L* || v. 7 λιμοί τε καὶ λοιμοὶ *F* || ἐνσκήπτουσι *L*, qui add. ὡς ἀνθρωποειδοῦς ὄντος τοῦ τριγώνου || v. 8 καρκίνῳ — ἰχθύσι] ἐν τῷ καρκίνου τριγώνῳ *L* || συμβαίνει *CF*, συμβῇ *L* || v. 9 φθορὰ *F* || πόλεων coni. H pro πολέμων || ἐναλίων] τῶν ἁλίων *F*, ἐναντίων *L* || v. 10 ἐπικείσεται] γενήσεται *L* || v. 10— p. 18 v. 4 Ptolem. Tetrabl. f. 23 (ed. Norimb. 1535) τηρητέον δὲ πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐκλείψεις χρώματα ἤτοι αὐτῶν τῶν φώτων ἢ τῶν (τῶν addidi) περὶ αὐτὰ γινομένων συστημάτων, οἷον ῥάβδων ἢ ἅλων (libri ἄλλων) ἢ τῶν τοιούτων. μέλανα γὰρ ἢ ὑπόχλωρα φανέντα σημαντικὰ γίνεται τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ κρόνου φύσεως εἰρημένων· λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ διός, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἄρεος· ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς (libri τοῦ) τῆς ἀφροδίτης· ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ ἑρμοῦ. || v. 13 post μὲν add. γὰρ *F* || inde a μέλανα usque ad διέξεισι (p. 30 v. 6) ex *O* (in quo tractat. inscribitur: περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀπο-

σημαντικὰ γίνεται τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου φύσεως εἰρημένων, λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ Διός, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἄρεος, ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης, ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ· κἂν μὲν ἐν ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοις τοῖς περὶ αὐτὰ τόποις τὸ γενόμενον ἰδίωμα φαίνηται τῆς χροιᾶς, περὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῶν χωρῶν ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα· εἰ δὲ ἀπὸ μέρους οἱουδήποτε, κατ᾽ ἐκεῖνο μόνον τὸ μέρος καθ᾽ ὃ ἂν καὶ ἡ πρόσνευσις τοῦ ἰδιώματος γένηται. χρήσιμοι δ᾽ ἂν εἶεν πρὸς τὰς κατὰ μέρος προγνώσεις

τελεσμάτων) edidit Cramer anecd. Oxon. III p. 403—408 || v. 1 post ση litter. vocis σημαντικὰ explic. in *C* fol. 4 vers., post quod tria quattuorve folia interciderunt: desunt igitur in *C* ea, quae inde a σημαντικὰ sequuntur usque ad ὡσανεὶ (p. 30 v. 1) || σημαντικά εἰσι *L* || τῆς om. *L* || post Κρόνου add. ἀστέρος *L* || v. 3 τῶν ἐπὶ τῆς] add. Hercher || v. 4—9. Ptolem. l. s. κἂν μὲν ἐν ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοις τοῖς περὶ αὐτὰ τόποις τὸ γενόμενον ἰδίωμα τῆς χροιᾶς φαίνηται, περὶ τὰ πλεῖστα μέρη τῶν χωρῶν ἔσται τὸ ἀποτελεσθησόμενον· ἐὰν δὲ ἀπὸ μέρους ὁποιουδήποτε, περὶ ἐκεῖνο μόνον (μόνον add. cod. Laurent. 28, 14 fol. 160 rect., quocum hunc locum contuli) τὸ μέρος, καθ᾽ ὃ (sic cod. Laur. 28, 34 fol. 122 rect., edit. om.) ἂν (sic cod. Laur. 28, 14; edit. ἐὰν) καὶ ἡ πρόσνευσις τοῦ ἰδιώματος γίνηται. || v. 4 μὲν ἐν ὅλοις τοῖς σώμασι τῶν φώτων] om. *LO* || v. 5 ἢ addidi || v. 6 χρόας *L O* || v. 7 τὸ om. *F* || εἰ δὲ] om. *F* || v. 9 καὶ om. *F* || πρόνευσις *LO* || v. 10—p. 19 v. 15 Ptol. tetr. f. 25 vers. fin. χρήσιμοι δ᾽ ἂν εἶεν πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιῶν προγνώσεις καὶ αἱ τῶν γινομένων σημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας παρατηρήσεις. τὸν μὲν οὖν ἥλιον παρατηρητέον πρὸς μὲν τὰς ἡμερησίους καταστάσεις ἀνατέλλοντα πρὸς δὲ τὰς νυκτερινὰς δύνοντα . . . καθαρὸς μὲν γὰρ καὶ ἀνεπισκότητος καὶ εὐσταθὴς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ἢ δύνων εὐδιεινῆς καταστάσεως ἐστι δηλωτικός, ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ

καὶ αἱ τῶν γινομένων σημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην παρατηρήσεις, πρός τε τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τὰς δύσεις. καθαρὸς μὲν γὰρ καὶ ἀνεπισκότητος καὶ εὐσταθὴς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἢ καὶ δυόμενος εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτικός· ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων εἰς τὰ ἔξω, ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια νέφη ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων, τὸ δὲ σχῆμα τῶν νεφῶν ὑπόκιρρον καὶ ὥσπερ μακρὰς ἀκτῖνας ἀπομηκῦνον, ἀνέμων ἐστὶ δηλωτικὸς καὶ τοιούτων ἀφ' οὗ μέρους τὰ προειρημένα σημεῖα συμβαίνει. μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας ἢ ἅλω ἔχων καθ' ἓν μέρος ἢ ἐν ἀμφοῖν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ἢ ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, χειμῶνας δηλοῖ καὶ ὑετούς. ἐκεῖνο δέ γε καὶ τοῖς εἰς δόμους τελοῦσι πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων ὥσπερ ὑπολανθάνει καὶ σκορπίζει δῆθεν ἐκδιδρασκούσας καὶ διαρραινούσας τῶν νεφῶν τὰς ἀκτῖνας χαλάζῃ φράζει τὸν ὄμβρον καταρραγήσεσθαι μεμιγμένον· καθαρὸς δὲ ἀνίσχων βόρειον ἔσεσθαι καὶ αἴθριον τὸν ἀέρα

ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων ἤτοι εἰς τὰ ἔξω ἢ ὡς ἐφ' ἑαυτὸν κλωμένας ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια νέφη, ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων ἢ σχήματα νεφῶν ὑπόκιρρα καὶ ὡσεὶ μακρὰς ἀκτῖνας καταμηκύνων ἀνέμων σφοδρῶν ἐστι σημαντικὸς καὶ τοιούτων πρὸς ἃς ἂν γωνίας τὰ προειρημένα σημεῖα γίνηται, μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας ἢ ἅλως (sic!) ἔχων περὶ αὐτὸν καθ' ἓν μέρος ἢ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ὑπώχρους ἢ μελαίνας χειμώνων καὶ ὑετῶν ἐστι δηλωτικός. || v. 1 καὶ αἱ] om. *F* || v. 2 post παρατηρήσεις *F* add. Campestri verba (p. 20 v. 10—16) et explicit. || v. 4 ὁ om. *O* || v. 5 δύνων *L* || v. 13 ἅλω coni. Hercher ἄλλων *L*, ἄλλως *O* || v. 14 post ἀκτῖνας add. *L* ἀμφ' οὗ (i. e. ἀμφοτέρου) μέρους || v. 15 ἐκεῖνο — πρόδηλόν ἐστιν (v. 16)] om. *L* ||

προλέγει· ʽβορέηϲʼ γὰρ ʽαἰθρηγενέτηϲʼ κατὰ τὸν ποιητήν· τοῖϲ γὰρ ὑψηλοῖϲ τῶν μετεώρων ἐπιπνέων εἰϲ γῆν τε τὸ πυκνὸν καὶ ἀχλυῶδεϲ ὠθῶν, καθαρὸν ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ ἀνεπιϲκότητον, ἐκδαπανῶν τὰ πυκνώματα καὶ τῷ λεπτῷ τοῦ πνεύματοϲ τὴν ὑπήνεμον ζώνην καὶ μᾶλλον τὴν πρὸϲ ἡμᾶϲ ἐκκαθαίρων καὶ λαμπροτέραν ποιῶν. ὁ δέ γε Ῥωμαῖοϲ Καμπέϲτριοϲ ταῖϲ Πετοϲιριακαῖϲ ἀκολουθῶν παραδόϲεϲι λέγει, ὡϲ ἀργυροειδὴϲ καὶ ἀμβλυωχρὸϲ ὁ ἥλιοϲ ἀνίϲχων ἢ ὠχρόϲ, πολέμουϲ καὶ ϲυμφορὰϲ καὶ διχονοίαϲ καὶ θορύβουϲ καὶ ϲτάϲειϲ ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ βαϲιλέων θρήνουϲ καὶ ϲυκοφαντῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων εὐτυχήματα καὶ ἐπιεικῶν ἀϲτοχίαϲ καὶ λογικῶν ὕβρειϲ καὶ δημεύϲειϲ εὐπατριδῶν δηλοῖ καὶ καθολικὴν ϲπάνιν τῶν ἀναγκαίων, προϲέτι τούτοιϲ ϲτάϲειϲ τε καὶ

v. 1 αἴθρη (supr. η sprscr. οϲ) γένεται *L* || τὸ ποιὸν *L* || poeta est Homerus ε 296, Ο 171 || v. 4 ἀνεπίϲκοτον *L* || v. 6 ζώνην scripsi pro ζωὴν || v. 7—15 in cod. Barocc. 194 fol. 87 v. teste Cramero l. s. p. 404 not. b sic leguntur: ὁ δ᾿ ἐκ Ῥώμηϲ Καμπέϲτριοϲ γράψαϲ ἐκ Πετοϲίρουϲ ὅταν ἀνίϲχων ἥλιοϲ ἀργυρώδηϲ κἂν ὁ λόγοϲ (corr. ὠχρὸϲ) ἢ ἀμβλυόχρουϲ ὀλίγουϲ (ante ὀλίγουϲ adde οὐχ) οὗτοϲ (cod. οὕτωϲ) ὑποϲημαίνων πολέμουϲ τε καὶ ϲυμφορὰϲ διχονοίαϲ θορύβουϲ· ϲτάϲειϲ ἀνδρῶν ἐνδόξων τε καὶ βαϲιλέων θρήνουϲ (cod. θρόουϲ) καὶ ϲυκοφάνταϲ πονηροὺϲ καὶ ἀτυχήματά γε καὶ λογικῶν καὶ εὐϲεβῶν ὕβρειϲ καὶ ἀτιμίαϲ καὶ πατραλοίαϲ τοὺϲ υἱοὺϲ, ϲπάνιν τῶν ἀναγκαίων || v. 8 Καπέϲτριοϲ *L* || v. 10 ὅτι ὁ ἥλιοϲ ὠχρὸϲ μὲν ἀνίϲχων ὅλωϲ δὲ ὑπομένων ὁρᾶϲθαι πολέμουϲ κτλ. *F* || ἀμβλυωχρὸϲ Herchero suspectum, qui coni. ἀβληχρόϲ || ὁ om. *O* || v. 10 καὶ θορύβουϲ] add. *F* || v. 12 ϲυκοφαντῶν καὶ] add. *F* ἀνδρῶν *F* || v. 14 καὶ δημεύϲειϲ—ἀνάπαλιν (v. 17)] καὶ ἀτιμίαϲ δηλοῖ καὶ ϲπάνιν τῶν ἐπιτηδείων καὶ τὰϲ κατ᾿ ἀλλήλων ἐπιβουλίαϲ *F*, qui sic expl. || v. 15 πρὸϲ τούτοιϲ δὲ καὶ *L* ||

πατράσι πρὸς παῖδας καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ἔσται δὲ ταῦτα καθολικὰ μέν, ἐπειδὰν κατὰ παντὸς τοῦ δίσκου τὸ σύμπτωμα ᾖ· μερικὰ δέ, εἰ καὶ τὸ σύμπτωμα μερικόν, καὶ καθ' οὓς τόπους ἀφορᾶν δοκεῖ τὸ συμβεβηκός· εἰ δέ γε κατὰ τὴν λεγομένην ἀντιδίσκωσιν ὁ ἥλιος ἐκλίποι, μόνοις ἀπειλεῖ τοῖς βασιλεῦσι τὰ κακά, ὥσπερ καὶ ἐὰν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ τριγώνου. εἰ δὲ περὶ τὴν ἑῴαν ἢ τὴν ἑσπέραν μέλλει τοῦτο συμβαίνειν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος φωστῆρος γενήσεται δῆλον τῷ τὸν μὲν ἥλιον ἐκ τῆς Ἀσίας διαπαντὸς ἀνίσχειν, τὴν δὲ σελήνην ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. τὴν δὲ σελήνην τηρητέον ἢ πρὸ τριῶν ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς συνόδου τε καὶ τῆς πανσελήνου καὶ διχοτόμου. λεπτὴ γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη εὐδίαν σημαίνει· εἰ δὲ καὶ ἐρυθραίνοιτο μετρίως καὶ τὸ ἀφώτιστον τοῦ κύκλου δια-

v. 3 post μερικὸν add. ἔσται *L* || v. 5 γε om. *O* || ἐκλείψει *L* || v. 6 ἀπειλεῖται *L* || v. 7 καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ τριγώνῳ *L* || v. 11 — p. 22 v. 12. Ptolem. tetrab. l. s. τὴν δὲ σελήνην τηρητέον ἐν ταῖς πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας παρόδοις τῶν τε συνόδων καὶ πανσελήνων καὶ διχοτόμων. λεπτὴ μὲν γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτήν, εὐδιεινῆς καταστάσεώς ἐστι δηλωτική. λεπτὴ δὲ καὶ ἐρυθρὰ καὶ ὅλον τὸν τοῦ ἀφωτίστου κύκλον ἔχουσα διαφανῆ καὶ ὑποκεκινημένον, ἀνέμων ἐπισημαντική, καθ' ὃ μάλιστα ποιεῖται τὴν πρόσνευσιν. μέλαινα δὲ ἢ ὠχρὰ καὶ παχεῖα θεωρουμένη χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐστὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰς γινομένας περὶ αὐτὴν ἅλως. εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὐτὴ καθαρὰ καὶ ἠρέμα ὑπομαραινομένη, εὐδίαν, εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς εἶεν, χειμῶνας δηλοῦσιν, ὑπόκιρροι μὲν οὖσαι καὶ ὡσεὶ ἐρρηγμέναι τοὺς διὰ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων, ἀχλυώδεις δὲ καὶ παχεῖαι τοὺς διὰ νιφετῶν, ὑπόχλωροι δὲ καὶ μέλαιναι καὶ ῥηγνύμεναι τοὺς δι' ἀμφοτέρων. cf. Seneca quaest. natur. I 2, 8; Ideler in edit. Aristot. meteor. vol. II p. 277 || v. 13 τῆς πανσελήνου] πανσεληνίου *L* || v. 15 μετρίως] μέρος *L* ||

φανὲϲ καὶ ὑποκεκινημένον ἔχοι, ἀνέμων ἐϲτὶ δηλωτική, καθ᾽ οὓϲ μάλιϲτα ποιεῖται τὴν πρόϲνευϲιν. εἰ δὲ ὠχρὰ καὶ παχεῖα δοκοίη, χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐϲτὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰϲ περὶ αὐτὴν γινομέναϲ ἅλωϲ· εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὕτη καθαρὰ καὶ ἠρέμα ὑπομαραινομένη, εὐδίαν ϲημαίνει· εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖϲ εἶεν, χειμῶναϲ δηλοῦϲιν, τοὺϲ μὲν δι᾽ ἀνέμων, εἰ ὑπόκιρροι εἶεν καὶ ὥϲπερ ὑπορρηγνύμεναι, τοὺϲ δὲ διὰ νιφετῶν, εἰ ἀχλυώδειϲ καὶ παχεῖαι, ἢ καὶ ὑπόχλωροι καὶ μέλαιναι καὶ ὥϲπερ ῥηγνύμεναι τοὺϲ δι᾽ ἀμφοτέρων. αἱ δὲ διαδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντιϲμοὶ τῶν ἀϲτέρων εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶϲ γίνοιντο γωνίαϲ, τὸν ἀπ᾽ ἐκείνηϲ ἄνεμον δηλοῦϲι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταϲταϲίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεϲϲάρων παν-

v. 1 ὑποκεκινημένωϲ *L* || v. 2 πρόνευϲιν *O* || v. 3 δοκεῖ *L* || v. 4 παρ᾽ *O* || v. 5 ἅλωϲ scripsi, ἄλλωϲ *L*, ἄλλαϲ *O* || v. 5 αὕτη — καὶ] corr. Hercher pro αὐτὴ καθαρὰ || v. 7 τρεῖϲ — δηλοῦϲιν] corr. Hercher pro καὶ τρεῖϲ χειμῶναϲ δηλοῖ || τὰϲ hic et in sequ. *O* || μὲν δι᾽ ἀνέμων] corr. Hercher pro δι᾽ ἀνέμων μὲν || v. 8 ὑπορρήγμεναι *L* || v. 9 ἢ hab. sed del. *L* || post ὑπόχλωροι add. ἔτι *L* || v. 11 — p. 23 v. 8 Ptolem. f. 26 vers. αἱ δὲ διεκδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντιϲταὶ (sic!) τῶν ἀϲτέρων, εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶϲ γίνοιντο γωνίαϲ, τὸν ἀπ᾽ ἐκείνηϲ ἄνεμον δηλοῦϲιν, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταϲταϲίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεϲϲάρων, παντοίουϲ χειμῶναϲ μέχριϲ ἀϲτραπῶν καὶ βροντῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡϲαύτωϲ δὲ καὶ νέφη, ὁποίοιϲ ἂν ὦϲιν ὁρίοιϲ, πόκοιϲ ἐρίων ὄντα παραπλήϲια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται χειμώνων. αἵτε καθιϲτάμεναι κατὰ καιροὺϲ ἴριδεϲ χειμῶναϲ μὲν ἐξ εὐδίαϲ καὶ εὐδίαν ἐκ χειμώνων προϲημαίνουϲι. καὶ ὡϲ ἐπίπαν ϲυνελόντι (edit. ϲυνελόντα) εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέροϲ ἐπιγινόμενοι ἰδιόχρονοι (sic edit. sed p. 39 notatur, Sarrac. interpretem videri ἰδιόχροιοι legisse) φανταϲίαι τά τε ὅμοια δηλοῦϲι τοῖϲ κτλ. || v. 12 γένοιντο *M* et *N* (de quibus cf. adn. ad p. 24 v. 10) || v. 13 ἀκαταϲταϲίαϲ *L* || v. 14 τῶν om. *MN* ||

τοίους χειμῶνας μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη πόκοις ἐρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται χειμώνων· αἵ τε συνιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἴριδες χειμῶνα μὲν ἐξ εὐδίας, εὐδίαν δ᾽ ἐκ χειμῶνος προσημαίνουσιν. καὶ ὡς ἐπίπαν συνελόντι εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμεναι ἰδιόχροοι φαντασίαι τοιαῦτα δηλοῦσι. τὰ γὰρ τῶν καθολικῶν ἀποτελέσματα ἤτοι διὰ τῶν ἐκλειπτικῶν ἐστιν ἢ διὰ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κλιμάτων, περὶ ἃ καὶ τὰ αἴτια τῶν συμβαινόντων ἀποτελεῖται.

10. οἱ δὲ συνιστάμενοι κομῆται καὶ τὰ ἄλλα ἀστροειδῆ σημεῖα γενόμενα κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ καθ᾽ οἱονδήποτε χρόνον τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηρεῖν ἐθέλουσι δῆλον ποιήσουσι διά τε τῶν

v. 1 μέχρι — τοιούτων] om. *LO* || v. 2 δὲ om. *LO* || v. 3 χειμώνων γίνονται καὶ αἱ *LO* || v. 4 κατὰ καιροὺς συνιστάμεναι *LO* || v. 5 ἐκ δὲ χειμῶνος εὐδίαν σημαίνουσιν *LO*, qui om. eum qui sequitur finem capitis || v. 6 συνελόντα *MN* || v. 10 κλημάτων *MN* || v. 12 — p. 24 v. 10 Ptolem. f. 23 vers. τηρητέον δὲ ἔτι καὶ τὰς συνισταμένας ἤτοι κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ ὁτεδήποτε κομητῶν ἐπιφανείας πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις οἷον τῶν καλουμένων δοκίδων ἢ σαλπίγγων ἢ πίθων . . . δηλούσας δὲ διὰ μὲν τῶν τοῦ ζωδιακοῦ μερῶν, καθ᾽ ὧν ἂν αἱ συστάσεις αὐτῶν φαίνωνται καὶ τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης προσνεύσεων τοὺς τόπους οἷς ἐπισκήπτουσι τὰ συμπτώματα, διά τε τῶν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὥσπερ μορφώσεων τότε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος ἀποβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων, διὰ δὲ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν, ἐπείπερ ἑῷοι μὲν ἐπιπολὺ φαινόμενοιτάχιον ἐπισημαίνουσιν, ἑσπέριοι δὲβράδιον. || v. 14 καὶ om. *L* || τοῖς — ἐθέλουσι] om. *LO* || v. 15 θέλουσι *N* ||

τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου μερῶν, καθ' ὧν ἂν αἱ τοιαῦται γένωνται συστάσεις, διά τε τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης προσνεύσεων ἢ τῶν τόπων, οἷς ἐπισκήπτουσι τὰ δι' αὐτοὺς ἐκβησόμενα, καὶ διὰ μὲν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὡσανεὶ μορφώσεως τό τε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος συμβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν τῶν συμπτωμάτων παράτασιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν· ἑῷοι μὲν γὰρ ἐπιπολὺ φαινόμενοι τάχιον ἐπισημαίνουσι * καὶ τοσοῦτον μείζονας ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἡ σύστασις γίνηται. ἀλλ' εἰ καί ποτέ τινα τῶν πλανωμένων ταῖς κόμαις ἐπικαλύπτουσι, σαφῶς σημαίνουσι πρὸς τίνας ἔσται τὸ σύμπτωμα· τῷ μὲν γὰρ τοῦ Διὸς ἐπιφέροντες τὰς κόμας, περὶ τοὺς βασιλικοὺς οἴκους τὰς ταραχὰς ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τοῦ Ἄρεος ὅταν

διά τε τῶν τοῦ ζωδιακοῦ — συστάσεις (p. 24 v. 2)] om. *LO* || v. 2 γένωνται corr. Hercher pro γένοιντο || v. 3 ἐπισκοπῶσι *MN* || v. 7 τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων *LO* || v. 8 τῆς τοῦ ἡλίου *MN* || v. 9 ἑῷοι scripsi, σῶοι *LO*, οἱ *MN* || v. 10 φαινόμενοι] λεγόμενοι *LO* || lacunam, quae in nullo codice indicata est, probabiliter ex Ptolemaei loco, quem supra scripsi et eo, quem infra scribam, ita explebis: ἑσπέριοι δὲ βράχιον. αἱ μὲν τῶν κομητῶν συστροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίνουσι. || v. 10—12 Ptolem. fol. 26 vers. αἱ μὲν τῶν κομητῶν συστροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίνουσι καὶ τοσοῦτον μείζονας, ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ ἡ σύστασις ῇ. || v. 10 τοσοῦτο *N*, τοσούτῳ *LO* || post τοσοῦτον add. δὲ *O* || v. 11 ὅσῳ *LO* || στάσις *M* || v. 12 γένηται *MNO* || ἀλλ' εἰ — πλανωμένων] διαφερόντως δὲ ὅταν *MN*, qui antea add. ea quae p. 22 v. 12—p. 23 v. 11 leguntur. || v. 13 ἐπικαλύπτωσι *MN* || σαφῶς — σύμπτωμα] τῶν πλανωμένων ἀστέρων *MN* || v. 15 ἐπιφέρειν *M* || v. 16 εἰ δὲ τῷ τοῦ Ἄρεος (om. ὅταν — κόμας) *LO* || ὅταν ἐπενέγκωσι] ἐπε-

ἐπενέγκωσι τὰς κόμας τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις νόσους τε καὶ θανάτους, ἔτι δὲ καὶ πολέμων στάσεις ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης γυναικῶν φθορὰν σημαίνει καὶ βασιλίδων θανάτους καὶ διαστάσεις πολιτῶν· τῷ δὲ τοῦ Κρόνου καρπῶν ἐπισχέσεις, ἤτοι σπάνεις· τῷ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ταραχὰς τοῖς συναλλάγμασι παρέξουσι καὶ φήμας ἀηδεῖς τῷ πλήθει· τὸν γὰρ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἀδύνατον περιλάμψαι κομήτην. εἰ δὲ φαίνεται, ἢ πρὸ ἀνατολῶν ἢ περὶ δυσμὰς περὶ τὸ διάφορον τῶν κλιμάτων τὴν κάκωσιν ποιήσει· ἐν μὲν ταῖς ἀνατολαῖς τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν, πρὸς δὲ τῇ δύσει τὰ περὶ τὴν Εὐρώπην κακώσει· οὐ μέντοι τὸ τέλος οὔτε τὴν τομὴν τῶν χρόνων παρέστησαν ὑπόστασιν οἱ περὶ ταῦτα διατρίψαντες. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τῶν κατὰ μῆνας συνόδων καὶ πανσελήνων, ὅταν οἱ λεγόμενοι κακοποιοὶ τούτοις μαρτυρῶσι τῶν ἀγαθῶν μὴ συσχηματιζομένων, ὀλίγαι τινὲς ἐναντιώσεις, αἳ ῥαδίως λύονται διὰ τὸ μὴ κατὰ τὰς ἐκλείψεις τῶν φώτων τὰ τοιαῦτα ἀποτελεῖσθαι. διάφοροι δὲ αἱ τῶν κομητῶν ὄψεις, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα. οὐ τὰ

νέγκειν *M* || v. 1 τῶν] τὰς *MN* || τε om. *LO* || v. 3 γυναικῶν hic om., post σημαίνει (v. 4) add. *MN* || φθορὰς *O* (om. σημαίνει) || v. 4 καὶ διαστάσεις πολιτῶν] om. *LO* || πολιτῶν conieci, ποιούντων *MN* || v. 5 ἐπίσχεσιν ἤτοι σπάνιν *LO* || v. 8 καὶ] ἢ *LO* || v. 9 φαίνοιτο *MN* || περὶ ἀνατολὰς *M* || v. 11 post μὲν add. γὰρ *M* || τῇ ἀνατολῇ τὴν Ἀσίαν *LO* || τὰ addidi || ἐν δὲ τῇ *LO* || v. 12 τὰ περὶ] om. *LO* || οὐ μέντοι — διατρίψαντες (v. 14) om. *LO* || v. 14] δὲ om. *MN* || v. 15 μῆνα *LO* || v. 16 μαρτυρῶσι om. *LO* || v. 17 ἀγαθοποιῶν *MN* || μὴ] οὐ *N* || v. 18 αἳ ῥαδίως λύονται] ἄρα ἀϊδίως δύνανται *MN* || v. 19 τὰ τοιαῦτα] τοιούτους *MN* || v. 19 — p. 27 v. 5 e cod. *M* edidit Osann auctar. lexic. Graec. p. 103 || v. 20 αἱ om. *MN* || ὡς καὶ — πάντες (p. 26 v. 1)] πυρρώδης, πωγωνίας, ἀκοντίας, ξιφίας, δίσκος, πίθος, κεράστης, λαμπαδίας, ἵππευς, σάλ-

αὐτὰ δὲ ἀποτελοῦϲι· κακὰ δὲ πάντεϲ. ὁ μὲν γὰρ κομήτηϲ ἐϲτὶ πυρώδηϲ καὶ ταῖϲ κόμαιϲ αἱματώδηϲ· ὁ δὲ πωγωνίαϲ ἐκ τῶν κάτωθεν δίκην πώγωνοϲ ἔχει τὰϲ κόμαϲ. ὁ δὲ ἀκοντίαϲ ὅμοιόϲ ἐϲτιν ἀκοντίῳ καὶ ὥϲπερ ϲίδηροϲ κραδαίνεται (οὗ φανέντοϲ ἡ Ἰουδαία ἥλω, ὡϲ καὶ Εὐϲεβίῳ τῷ Παμφίλου εἴρηται)· ὁ δὲ ξιφίαϲ βραδύτεροϲ μὲν ὠχρὸϲ δὲ καὶ ξιφήρειϲ ἔχων τὰϲ ἀκτῖναϲ· ὁ δὲ διϲκεὺϲ δίϲκῳ παρεμφερὴϲ καὶ τὸ εἶδοϲ ὡϲ ἤλεκτροϲ· ὁ δὲ πίθοϲ καπνώδουϲ μὲν φωτὸϲ πλήρηϲ, τὸ δὲ ϲχῆμα ὅμοιοϲ τῇ προϲηγορίᾳ· μεθ᾽ οὗ ὁ κεράϲτηϲ κερατοειδεῖϲ ἔχων τοὺϲ πλοκάμουϲ· ὁ λαμπαδίαϲ πρὸϲ τούτοιϲ ὅμοιοϲ λάμπαδι καιομένῃ· ἔϲτι γε μὴν ὁ ἵπποϲ ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ δίκην λοφιᾶϲ ἵπ-

πιγξ, τράγοϲ, τυφών. ὁμοῦ ιβʹ (εἰϲι δώδεκα *L*) *LO* || v. 1 δὲ post αὐτὰ om. *N* || ἀποτελεῖν *N* || v. 1 — p. 27 v. 2 Apulei. ap. Lyd. de mens. IIII 71 et Plin. II 89, 90, quorum disputationes in epimetro adnexui. || post μὲν in *N* spatium 5 litter. || κομήτηϲ] τῶν κομητῶν *M* || v. 2 πυρώδηϲ ἐϲτὶ *M* || καὶ — αἱματώδηϲ] om. *LO* || ante ὁ add. *N* β̄ || post δὲ add. *M* δεύτεροϲ || v. 3 ἐκ τῶν] om. *LO* || ἔχων *MN* || v. 4 ante ὁ add. γ̄ *N* || post δὲ add. τρίτοϲ *M* || ἐϲτιν om. *M* || καὶ ὥϲπερ] ὥϲπερ δὲ *LO* || v. 5 οὗ] οὐ *MN* || post φανέντοϲ add. δὲ *L* || ἡ Ἰουδαία ἥλω] ἡ Ἰουδαία ἥλω (sprscr. ἑάλω) *L*, ἡλίου *M*, ἡ ἰδαία εἴλω *N* || v. 6 ὁ δὲ] τέταρτοϲ ὁ *M*, δ̄. ὁ δὲ *N* || βραχύτεροϲ *MN* || v. 7 post μὲν add. γὰρ *N* || v. 8 ὁ δὲ] πέμπτοϲ ὁ *M*, ε̄. ὁ δὲ *N* || διϲκεὺϲ δίϲκῳ] δίϲκοϲ *LO* || παρεμφερὴϲ corr. Hercher pro περιφερὴϲ || ἴλεκτρον *N* || v. 9 ὁ δὲ] ἕκτοϲ ὁ *M*, ϛ̄. ὁ δὲ *N* || καπνώδηϲ *LO*, καπνώδη *M* || v. 10 ὅμοιον *LO* || τῇ προϲηγορίᾳ] πίθῳ *M*, πίθῳ τῇ θεωρίᾳ *N* || μεθ᾽ οὗ] ἕβδομοϲ *M*, ζ̄. μεθ᾽ οὓϲ *N* || v. 11 τοὺϲ om. *MN* || ὁ] ὄγδοοϲ ὁ *M*, η̄ *N*, om. *O* || v. 12 πρὸϲ τούτοιϲ] om. *M*, ante ὁ λαμπαδίαϲ transpon. *L* || v. 13 ἔϲτι — καλούμενοϲ] ἔϲτι γε μὴν ὁ ἱππεὺϲ *L*, ἔνατοϲ ὁ ἵπποϲ, ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ *M*, θ̄. ἵπποϲ ἔτι γε μὴν ἤτοι ἱππεὺϲ *N*, ἔϲτι γε μὴν ἱππεὺϲ *O* ||

που διαρραίνων τὰς ἀκτῖνας, ὀξύτατος δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους (διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας). σάλπιγγος ἔτι μέμνηται ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς πρὸς Σύρον, περὶ οὗ εἰπεῖν τι οὐκ ἔχομεν· οὐδὲ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' ἑτέρῳ τοιοῦτόν τι κατάστημα. γίνονται δὲ καὶ ἕτεροι κομῆται οἱ λεγόμενοι τράγοι, δίκην μαλλῶν ἢ πόκων ἐρίων νεφέλας τινὰς περικείμενοι· καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω φαίνονται, εἰς δοράτων δὲ σχῆμα ἀποτελοῦνται. οὗτοι δὲ πάντες οὐ πλείω ἢ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας πεφύκασι φαίνεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ εἰκῇ ἐφ' οἱουδήποτε κλίματος τοῦ οὐρανοῦ, περὶ δὲ μόνον τὸν γαλαξίαν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. οἵ γε μὴν τυφῶνες κατὰ τὸν νότιον πόλον, σφαῖραι δ' εἰσὶν οὔ-

v. 3 et 4 cf. Lyd. de mens. IIII 73. ὁ δὲ Πτολεμαῖος προστίθησι καὶ ἕτερον εἶδος κομήτου καλούμενον σάλπιγγα. apud Ptolem. reperitur in tetrab. II 8 f. 23 v. loco quem supra attuli. || v. 2 σάλπιγγος ἔτι] δέκατος ὁ σάλπιγγος οὗ *M*, ι. σάλπιγγος οὗ *N* || v. 4 γὰρ om. *O* || v. 5 ἑτέρων *MN* || post τι add. κομήτου *MN* || v. 5—9 Plin. II 90. *fiunt et hirci* (sic recte cod. Chifflet. et man. Dalec. i. e. τράγοι) *villorum specie et nube aliqua circumdati. semel adhuc iubae effigies mutata in hastam est.* || v. 8 δὲ om. *O* || v. 9 σχήματα *LO* || πλείω] an μείω? cf. Plin. II 90. *brevissimum quo cernerentur spatium VII dierum adnotatum est, longissimum LXXX;* sed cf. Lyd. p. 48 *B* || v. 10—12 Plin. II 91. *omnes ferme sub ipso septentrione aliqua eius parte non certa, sed maxume in candida quae lactei circuli nomen accepit. Aristoteles tradit etc.* minus accurate reddidit Lydus sententiam Aristotel. meteorol. I 7, 11 || v. 12 — p. 28 v. 3 Plin. II 91 *fiunt . . et in austrino polo . . . diraque conperta Aethiopum et Aegypti populis, cui nomen aevi eius rex dedit Typhon, ignea specie ac spirae modo intorta, visu quoque torvo, nec stella verius quam quidam igneus nodus.* cf. Apulei. in epimetro et anonym. inedit. ibid. || v. 13 post κατὰ add. μόνον *N* || οὗτοι om. *MN* ||

τοι πυρώδεις καὶ ὡσανεὶ σύνδεσμοι πυρός· οὗτοι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν καιρῶν οὐκ ἐφάνησαν, πρὸ δὲ αὐτῶν φανέντες ἔσεισαν τὴν Αἴγυπτον. ὅθεν αὐτοὺς Ἀριστοτέλης ἐξ ὑποκειμένης ὑγρᾶς οὐσίας ἀποτελεῖσθαι βούλεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀραίως ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου φαίνεται διὰ τὴν ὑποκειμένην ξηρότητα· οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὸν βορέαν, κἂν ἢ πρὸς ἀνατολὰς ἢ δύσεις ὁρῶσι. περὶ δὲ τὸν στέφανον ἄλλος ἀναφύεται κομήτης, ὅστις ὅταν φαίνηται τὴν τῶν Περσῶν ἀπειλεῖ κίνησιν. ἐφάνη δὲ καὶ ὅτε Νέρων τῆς μανίας ἐνήρχετο. ἐκλάμπουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ λαμπάδες ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ μᾶλλον ἐν τῷ ἀέρι (οὐδὲν γὰρ ἄστρον προσπέπηγε τῷ οὐρανῷ) καὶ φαίνονται ὅταν ἐκπίπτωσιν ὁποῖον γέγονε ἐπὶ Γερμανικοῦ Καίσαρος ὅτε ἀγομένου θεάτρου ἐπὶ τῆς Ῥώμης τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀγνοῆσαι τῶν τότε. δύο δὲ σχήματα ἔστιν, ὧν τὰ μὲν λαμπάδες καλοῦν-

v. 2 μὲν om. *M* || v. 3 his verbis si Aristoteles in meteorol. I 7 sententia significatur, hic eadem atque in toto hoc loco regnat confusio. || v. 4 ἀποτελεῖσθαι] εἶναι *M* || v. 5 ἀραίως scripsi, ἄρεως *MN*, σπανίως *LO* || v. 6 φαίνεσθαι *LO* || v. 7 cf. Plin. II 91 loco supra allato || καὶ ἢ *MN* || v. 8 δύσιν *MN* || v. 8—11 cf. Plin. II 92. *sed cometes nunquam in occasura parte caeli est terrificum magna ex parte sidus . . . ac deinde principatu eius (Domitii Neronis) adsiduom prope ac saevom.* || ἄλλος] ἕτερος *MN* || v. 9 τῶν om. *MN* || v. 10 καὶ om. *MN* || ὅτε — ἐνήρχετο] ὅτε ἐμάνη Νέρων *LO* || v. 11—16 Plin. II 96 *emicant et faces non nisi cum decidunt visae, qualis Germanico Caesare gladiatorum spectaculum edente praeter ora populi meridiano transcucurrit.* || v. 11 δὲ om. *MN* || τούτους *MN* || v. 12 ἢ μᾶλλον—ἐκπίπτωσιν (v. 14)] om. *LO* || v. 14 ὁποῖον γέγονε] οἱ φανέντες *L*, οἱ φανές *O* || τοῦ ante Καίσαρος add. *O* || v. 16 σχεδὸν om. *LO* || ἀγνοεῖσθαι *M*, ἀγνοῆσθαι *N* ||

ται, τὰ δὲ βολίδες. ἀλλ᾽ αἱ μὲν λαμπάδες ἐπὶ τῆς ἀρχῆς διακαίονται, αἱ δὲ βολίδες πυρώδεις καταφέρονται ἕλκουσαι αὔλακα μακράν. φαίνονται δὲ καὶ δοκοὶ καὶ οὕτως αὐτὰς οἱ Ἕλληνες καλοῦσιν. γίνεται δὲ καὶ χάσμα ἐν τῷ οὐρανῷ, οὗ συμβαίνοντος σάλοι καὶ ῥήξεις ἐξ αὐτῶν καὶ διαστάσεις τῆς γῆς γίνονται. καὶ ἕτερον δέ τι ἐμπρησμῷ παραπλήσιον πολλάκις φαίνεται· ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἱστορίας εὑρίσκεται, ὅτε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἐσάλευσε τὴν Ἑλλάδα. φαίνονται δὲ καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἀστέρες διὰ πάσης τῆς ἡμέρας καὶ περὶ τὸν δίσκον αὐτὸν καθάπερ στέφανος καὶ ποικιλόχροοί τινες κύκλοι, ὁποῖοι ἐφάνησαν, ὅτε Αὔγουστος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἐκδικῶν τὸν πατέρα πεποίηκεν. οὐδὲν δὲ ἧττον συμβαίνει φαίνεσθαι,

p. 28 v. 17 — p. 29 v. 3 Plin. l. s. *duo genera earum. lampadas vocant plane facis, alterum bolidas .. distant quod faces vestigia longa faciunt priore ardente parte, bolis vero perpetua ardens longiorem trahit limitem.* || v. 17 δὲ om. *MN* || εἰσὶν *LO* || καλοῦνται post βολίδες transponunt *LO* (*L* καλοῦσι) || v. 1 ἀλλ᾽ — μακρὰν] om. *LO* || v. 3 et 4 Plin. II 96 *emicant et trabes simili modo, quas* δοκοὺς *vocant.* || φαίνονται — καλοῦσι] om. *L* || v. 4 et 5 Plin. l. s. *fit et caeli ipsius hiatus quod vocant chasma.* || v. 7—9 Plin. II 97 *fit et sanguinea specie incendium ad terras cadens inde, sicut . . cum rex Philippus Graeciam quateret.* || v. 7 ἕτερα *MN* || τι om. *MN* || παραπλήσια φαίνεται πολλάκις *MN* || v. 9 φαίνονται — p. 30 v. 3 προύθηκαν] om. *LO* || v. 9—14 Plin. II 98. *cernuntur et stellae cum sole totis diebus plerumque et circa solis orbem ceu spiceae coronae et versicolores circuli, qualiter Augusto Caesare in prima iuventa urbem intrante post obitum patris ad nomen ingens capessendum.* || φαίνεται δὴ *N* || v. 12 ὅταν *M* || v. 14 πεποίηκεν] ἀνανεοῦν *N*, videtur gravius ulcus latere. || v. 14 — p. 30 v. 2 Plin. II 98. *circa solem arcus adparuit L. Opimio Q. Fabio . . circulus rubri coloris L. Iulio P. Rutilio coss.* || v. 14 φαίνεσθαι συμβαίνει *N* ||

36 A ὡς ἔφαμεν, περὶ τὸν ἥλιον ὡσανεὶ τόξον καὶ μανια-
κῶς πυρῶδες. τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρ-
ρωνα Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν. ὁ μέντοι
Καμπέστριος, ἐξειλεγμένην τινὰ περὶ τούτων συντά-
ξας πραγματείαν, αὐταῖς λέξεσι καθ' ἑρμηνείαν περὶ
κομητῶν, καὶ ὅ τι ἀπειλοῦσι, ταῦτα λέγει.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΙΠΠΕΥϹ

11. Ὁ λεγόμενος ἱππεύς ἐστι μὲν Ἀφροδίτης,
B ἐκ δὲ τῆς ὀξύτητος οὕτως [ὠνόμ]ασται· πλαγίους
δὲ ἕλκει καὶ πυρώδεις πλοκάμους, αὔλακά τέ τινα
φωτὸς ἀποτείνει, καὶ πάλιν εἰς βραχύν τινα κύκλον 286
38 A συνάγεται, ἀπείρῳ τινὶ συντομίᾳ καὶ ὀξύτητι ποτὲ
μὲν περιρραίνων ποτὲ δὲ συνάγων τοὺς λεγομένους
αὐλακισμούς. οὗτος ὅταν πυρώδης ἀνίσχων ἀπὸ δύ-
σεως πρὸς ἀνατολὰς ἀκοντίζῃ τοὺς ἑαυτοῦ πλοκά-
μους, τὴν Περσῶν ἀπειλεῖ ἐπανάστασιν, ὥστε [δεῖν]

v. 1 post ἥλιον add. τὰ *M* || v. 3 cavel legitur in *C* fol. 5 rect. in. post lacunam, de qua dixi || τόξα *M* || μανιάκας πυρώδεις *M* || v. 2 βαρβάρωνα *MN* || v. 3 ἀπούλιον *MN* || v. 4 καμπετροῖος *M* || τούτων] κομητῶν *LO* || v. 5 αὐταῖς — λέγει (v. 6)] τοιαῦτα διέξεισι *LO* et hucusque edid. Cramer l. s. || v. 7 sq. cum tota hac Campestri doctrina conferas et anonymi dissertationem inedit. et Avieni expositionem, quas in epimetro posui; vid. praefat. || v. 7 κομήτης ἱππεὺς] περὶ κομήτου τοῦ λεγομένου ἱππέως *M*, om. *L* || v. 8 ante ὁ λεγόμενος add. κομήτης *LMN* || ἔστι μὲν Ἀφροδίτης] Ἀφροδίτης ἐστὶν *LMN* || v. 9 ὠνόμασται] .... ασται *C*, ὀνομάζεται *LMN* || v. 10 αὔλακάς *MN* || τινας *MN* || v. 11 φωτὸς] ἔρωτος *MN* || v. 12 συνάγει *M* || v. 14 ὅταν om. *L* || ἀνίσχει *C*, ἀνίσχῃ καὶ coni H. || v. 15 ἀκοντίζον *L*, ἀκοντίζει *N* || v. 16 ante Περσῶν add. τε *C*, τῶν coni. H. || ἀπολεῖ *N*, δηλοῖ *L* || ὥστε — στρατολογίαν (p. 31 v. 5)]

δυνάμεις πολλὰς στρατευμάτων ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν
συνδραμεῖν, τάς τε Συρίας πληρῶσαι τὸν ὁποιδήποτε
γῆς ἀπῳκισμένον στρατιώτην, καὶ ὡς οὐκ ἀρκούσης
τῆς παρασκευῆς πρὸς τὸ πολεμίων κίνημα καὶ B
νεωτέραν γενέσθαι στρατολογίαν. ἡγήσεται δὲ λοι-
μός, καὶ διαφερόντως τοῖς ἵπποις ἐνσκήψει, οὐ τοῖς
Περσῶν ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐπ' ἐκείνους φε-
ρομένοις. καὶ τοῦτο ἐλάττωσις ἔσται πρώτη τοῖς
λοιμώττουσιν. ἀλλ' οὐ μέχρι παντὸς τὰ Περσῶν εὐ-
τυχήσει· μεγάλης γὰρ συντρεχούσης κατ' αὐτῶν πα- 40 A
ρασκευῆς φεύξονται, καὶ αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν
πόλεις ἀφεθήσονται, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν φεύγων
ἀπολεῖται ταῖς [τῶν ἰδίων χερσίν]. εἶτα καὶ διαρπα-
γήσεται ὁ πλοῦτος Περσῶν. τὰ δὲ λήια ἄχρηστα, τῶν
γεωργῶν ἀναιρεθέντων ἢ καὶ λοιμῷ διαφθαρέντων

om. *L* || ὥστε δεῖν] sic scripsi, ὥστε . . . *C*, δι' ἣν ἀνάγκη *MN* || v. 2 τάς τε] τότε *MN* || ante Συρίας add. καὶ ἐκ *M* || πληρῶσαι] συνάγειν *M* || ὅπου δήποτε *MN* || v. 3 ἀποκισμένον *N*, ἀπο . . . . *C* || ὡς om. *MN* || v. 4 τὸ πολεμίων] in *C* spat. 10 litter. || τὸ] τὴν *M* || ante πολεμίων add. τῶν *MN* || κίνησιν *MN* || v. 5 ἡγήσεται — λοιμώττουσιν (v. 9)] λοιμὸς δὲ ἐπισκέψει διαφερόντως τοῖς ἀλόγοις (i. e. ex demotica Graecorum lingua = equis) τῶν ἀπὸ τῆς εὐρώπης πρὸς πέρσας ἐκστρατευσαμένων *L* || v. 7 Περσῶν] τῶν περάτων *MN* || τοῖς ἐκ τῆς] spat. 6 litt. in *C*. quod τοῖς ἐκ τῆς explet, si τοῖς compendio eodem scribitur, quo fol. 5 v. 26 || post τῆς add. γῆς *MN* || v. 10 μεγάλης — ἀνίσχῃ (p. 32 v. 3)] τραπήσονται γὰρ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναιρηθήσεται *L*, cuius scripturas omnes afferre abhinc supersedeo, cum misere contractam epitomen praebere pergat || v. 10 γὰρ] δὲ *MN* || v. 13 ταῖν *C* || τῶν ἰδίων χερσίν] in *C* spat. 12 litt., τῶν ἰδίων χερσὶν *MN* || καὶ om. *MN* || v. 14 ante Περσῶν add. τῶν *MN* || v. 15 καὶ om. *MN* || λιμῷ *MN* || φθαρέντων *MN* ||

γενήσεται. οὐ μὴν ἐμμενοῦσι τοῖς Περσῶν οὐδὲ ἐμ-
βραδυνοῦσι τοῖς αὐτῶν οἱ ἀπὸ [τῆς] Εὐρώπης, ἀλλ᾽
B ἑκάτερον ἔθνος ὥσπερ τετελεσμένης τῆς μάχης ἐν
τοῖς οἰκείοις ἐπανήξει. ταῦτα μὲν οὖν ἀπειλεῖ, ὅταν
πυρώδης ἀνίσχῃ· εἰ δὲ ὠχρός, πολέμους μέν τινας,
ἀλλ᾽ οὐ Περσικούς, σημαίνει, σεισμοὶ δὲ πάντως καὶ
42 A πένθη τινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐνσκήψουσι. λοιμὸς δὲ
τοῖς βοσκήμασιν ἐπιπεσεῖται καὶ λιμὸς κάρτα βίαιος.

12. Εἰ δὲ ὁ τοιοῦτος κομήτης ἐπὶ μεσημβρίαν ὁρᾷ, 287
ὠχροὺς καὶ ὀξεῖς ἐπ᾽ ἐκείνην βάλλων τοὺς πυρσούς,
περὶ τὴν θερινὴν τροπὴν [λοιμ]ὸς βαρὺς ἐπιπεσεῖται
τῇ Λιβύῃ καὶ πλῆθος ποικίλων κακῶν. ὅταν δὲ ἐπὶ
τὴν ἄρκτον ἴδῃ, ἐκ τοῦ ἐναντίου [ἡ Λιβύη] κατὰ τῶν
βορείων στρατεύσεται, μεγίστης αὐτῇ συμμαχούσης
B δυνάμεως. ἐλαττωθεῖσα δὲ εἶτα καὶ δύναμιν ξενι-
κὴν συλλαβοῦσα τὴν μὲν ἀρχὴν οὐκ ἀγεννῶς καθο-
πλίσεται τῶν ἐναντίων, οὐ μετὰ πολὺ δὲ εἰς παντελῆ
κακοδαιμονίαν πεσεῖται, ὥστε μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι
ἐγγὺς ἅπαντας καὶ αὐτὸν ἀνδραποδισθῆναι καὶ δ[ε-
44 A θῆναι] τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους. ἰστέον δὲ ὡς Λιβύην
τὴν ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἄχρι Γαδείρων ἢ Ταρ-
τησσοῦ ἢ τῆς λεγομένης [τοῖς Μαυρου]σίοις Γάδεως

v. 1 ἐμμείνωσι *MN* || ἐμβραδύνωσι *MN* || v. 2 τοῖς] τῶν *N* || τῆς om. *MN*, ut addatur flagitat spat. in *C* || v. 4 οὖν om. *N* || ὅταν] ὅτε *MN* || v. 5 ἀνίσχῃ] in *C* spat. 6 litter., ἀνίσχει *M*, ἀνίσχοι *N* || v. 6 πάντων *MN* || v. 7 πάθη *MN* || v. 10 ἐκείνους *N* || v. 11 λοιμὸς] . . . . ὸς in *C*, λιμὸς *MN* || v. 12 λιβύῃ] ἑλλάδι *MN* || v. 13 ἴδῃ] ἤτοι *MN* || ἡ Λιβύη] 7 litter. spat. in *C*, νεύῃ *M*, νεύει *N* || v. 14 στρατεύεται *N* || v. 15 εἶτα] ἤτοι *N*, om. *M* || v. 17 μετὰ] μετ᾽ οὐ *N* || v. 19 καὶ δεθῆναι] om. *MN*, καὶ δ . . . . . . *C* || v. 21 γαδήρων *C* || ταρτησοῦ *C*, ταρτίσου *M* || v. 22 ἢ ante τῆς om. *MN* || τοῖς Μαυρουσίοις scripsi, in *C* . . . . στοις, in *MN* παρὰ

λαμβάνειν χρεών. οὐδὲ γὰρ περὶ Αἴγυ[πτον μόνην τὸ ἀποτέλεσμα] ἀλλ᾽ ἀπολύτως περὶ τὴν Λιβυκὴν [ἅ]π[ασαν ζώνην καλῶς ἂν λα]μβάνοιτο, καὶ διαφερόντως τὴν Μαυρουσίων, οἳ καὶ προσεχεῖς εἰσὶ τῇ [πρὸς δυσμὰς] Εὐρώπῃ, μόνῳ τῷ λεγομένῳ [κατὰ] τοὺς ἐπι- B
χωρίους φρέτῳ οἱονεὶ πορθμῷ ἀπ᾽ αὐτῆς δια[κεχωρισμένοι]. πέρας δὲ λοιμ[ώξουσι] νικήσαντες, ὡς α[ἱρετὴν αὐτοῖς] γεν[έσθαι καὶ] τὴν ἐν πολέμῳ ἀπώλειαν, αὐχμὸς δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ λιμὸς [ἔσται καὶ] διαφερόντως [τῇ Αἰγύπτῳ], ὡς ἐλεεινὴν τὴν ζωὴν τοῖς περιλει- 46 A

μαυρουσίοις, H. coni. τοῖς πλείστοις || p. 32 v. 22 γάνδεως *C* (secunda littera prope iam deleta), γῆς δέους *M*, γῆν δεος *N* || v. 1 post Αἴγυ in *C* spat. 19 litt., quod supplevi secundum *MN* || μόνον *N* || v. 2 ἅπασαν — ἂν λαμβάνοιτο] sic scripsi ex *MN*, . π 20 litt. spat. μβάνοντο *C* || v. 3 ζώνην om. *M* || ἂν λαμβάνοιτο corr. Hercher pro ἀναλαμβάνοιτο || v. 4 τὴν] H. malit περὶ τὴν || τῇ πρὸς δυσμὰς] sic scripsi ex *MN*, in *C* spat. 7 litt. σδ spat. 3 litt. ς || v. 5 μόνῳ τῷ λεγομένῳ] λέγεται δὲ (haec duo rubr.) καὶ *M*, μόνα λεγόμενα *N* || κατὰ] spatium 9 litter. in *C*, φρέτα κατὰ *M*, κατὰ *N*, qui φρέτα post ἐπιχωρίους add., quod in φρέτῳ mutavi; Σεπτῷ supplevit H. || v. 6 αὐτῶν *MN* || διακεχωρισμένοι] διεστῶτες *MN* || totum hunc locum inde a pag. 32 v. 20 (ἰστέον) usque ad v. 6 (διακεχωρισμένοι) H. ab ipso Lydo interposita arbitratus est, postquam lacera *C* codicis verba male ita supplevit: v. 22 p. 32 τοῖς πλείστοις, v. 1 et 2 Αἴγυπτον τὴν λέξιν ταύτην, v. 2 et 3, Λιβυκὴν ἐπαρχίαν οἱ παλαιοὶ ἀπελαμβάνοντο, v. 4 et 5 Μαυρουσίαν καί, ὅσαι προσεχεῖς εἰσὶ πρὸς τὰς δύσεις || v. 7 λοιμώξουσι scripsi, λοιμ . . . . *C*, πρὸς δὲ λιμώξουσιν οἱ *M*, λιμώξουσι δὲ οὕτως οἱ *N*, λοιμοὶ ἐκνικήσαντες suppl. H. || αἱρετὴν — καὶ] sic supplevi, in *C* α spat. 12 litt. γεν spat. 8 litt., αἱρετὴν αὐτοῖς γενέσθαι *MN* || v. 9 λοιμὸς *MN* || ἔσται καὶ supplevi, εισα . . . . *C*, ἔσται *MN* || v. 10 τῇ Αἰγύπτῳ] sic supplevi spatium 7 litt. in *C* ex *MN* || ζωὴν]

φθεῖϲι [νομιϲθῆναι]· νόϲοϲ γὰρ βαρεῖα ἐπιπεϲεῖται τῇ
νέᾳ ἡλικίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλοϲ ἀποϲτραφήϲεται, καὶ ἀνομβρία
λοιμώδηϲ ἔϲται. εἰ δὲ ἐπὶ δύϲιν ἀπίδοι, ἕωϲ τῶν Ἡρα- 288
κλέουϲ ϲτηλῶν πόλεμοϲ καὶ ἀπώλεια ἔϲται ϲτρατευμά-
των καὶ λιμὸϲ καὶ πτώϲειϲ τῶν βοϲκημάτων. εἰ δὲ ἐπὶ
τὸν Βοώτην νεύοι, κρύοϲ ἀπηνὲϲ ἄχρι Εὐξείνου, καὶ
χειμῶνεϲ ἀήθειϲ ἐπιχεθήϲονται, καὶ πολέμιοι καταδρα-
B μοῦνται τὴν χώραν. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἐλαττωθήϲον-
ται οἱ ἐγχώριοι, δυνάμεωϲ δ᾿ ὕϲτερον ϲυντρεχούϲηϲ
οὐ μόνον ἡττηθήϲονται οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ αἰχμά-
λωτοι οἱ ἡγεμόνεϲ αὐτῶν ἐν δεϲμοῖϲ ἔϲονται. εἶτα
ἐκεῖθεν ἐπὶ μεϲημβρίαν μετελεύϲονται ὁ νικήϲαϲ ϲτρα-
τόϲ, καὶ τῶν ἐ[κεῖ ἀνθέξεται πό]λεων, καὶ ἐν ἐπαίνοιϲ
48 A ἔϲται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ θεῖα καταλείψουϲι τοὺϲ πολε-
μίουϲ ὥϲτε ἐκ περι[ϲϲοῦ] προϲτεθῆναι τοῖϲ νικηταῖϲ.
τοϲαῦτα τὰ ϲημαινόμενα, ὅταν ὠχρὸϲ φαίνηται ὁ ἱπ-
πεὺϲ μετρίωϲ· ὅταν δὲ καθ᾿ ὁμαλοῦ ὠχρότα[τοϲ],
ἐξωτικὸν μὲν οὐκ ἀπειλεῖ, ἐμφυλίουϲ δὲ φράζει πο-
λέμουϲ, οὐκ ἐλάττουϲ τῶν πρὸϲ τοὺϲ ἔξωθεν ἀπει-
λοῦν[ταϲ τὰϲ] ϲυμφοράϲ, καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ

νόϲον *M*, ζώνην *N* || περιληφθεῖϲι *M*, περιφθεῖϲι *N* || v. 1 νομιϲθῆναι] sic *MN*, spat. 5 litter. in *C* || v. 2 Νεῖλοϲ supplevi ex *MN*, . . . οϲ *C*, ἥλιοϲ suppl. H. || v. 3 ἀφίδοι *MN* || post ἀπίδοι add. ὁ τοιοῦτοϲ κομήτηϲ *MN* || v. 4 post ἔϲται add. τῶν *N* || v. 5 πτῶϲιϲ *M* || οἰκημάτων *MN* || v. 6 βοώτην] βορᾶν *M* (rubre) || νεύοι] sic *L*, νεύει (rubre) *M*, νέοι *C*, νευοῖ *N* || v. 7 ἐπειχθήϲονται *MN* || v. 8 μὲν om. *MN* || v. 9 οἱ ἐγχώριοι — ἔϲονται (v. 11)] om. *MN* || v. 12 μετελεύϲεται *MN* || v. 13 ἐκεῖ ἀνθέξεται πόλεων] ε spat. 12 litt. λεων *C*, ἐκεῖ ἀνθέξεται *MN* || v. 15 περιϲϲοῦ] περιϲτάϲεωϲ *MN* || v. 16 τοϲαῦτα τὰ] τὰ τοιαῦτα *N* || v. 17 καθόλου ὠχρότητα *MN* || v. 18 ἐξωτικοὺϲ *MN* || v. 19 τῶν om. *MN* || ἀπειλοῦνταϲ] ἐναπειλοῦν *N* || v. 20 τὰϲ om. *M* ||

καὶ ἐλάττωϲιν*. ἐ[κείνῳ] δὲ μάλιϲτα προϲεκτέον, ὡϲ ἐπὶ χρόνον φαινόμενοϲ, ὡϲ εἴρηται, ἐπὶ τὸν γαλα- B ξίαν (οὐδὲ γὰρ πρὸϲ ἀνατολὰϲ ὑπὲρ τὰϲ ἑπτὰ φανήϲεται ἡμέ[ραϲ ὁ τοιοῦ]τοϲ ἀϲτήρ), χρόνια τὰ κακά, πρὸϲ βραχὺν δὲ καιρόν, ἐπίκαιρ[α] ϲημαίνει.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΞΙΦΙΑϹ 50 A

13. Οὗτοϲ ὁ ἀϲτὴρ ἀναφέρεται μὲν Ἑρμῇ, οὐχ ἥττοναϲ δὲ τοῦ προτέρου, δολιωτέραϲ μέντοι ἐνεργείαϲ
289 ποιεῖ. ἂν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν βλέπῃ, οἱ δυνατοὶ Περϲῶν καὶ Αἰθιόπων τοὺϲ ἑαυτῶν βαϲιλεῖϲ φαρμάκῳ διαφθεροῦϲι. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ Φοινίκηϲ πρόϲ τινων [τοῦ πλήθ]ουϲ κατὰ τῶν ἐν τέλει ἁμαρτηθήϲεται. φῆμαι δὲ ἔϲονται οὐκ ἀληθεῖϲ, ἐκδειματοῦϲαι τοὺϲ ἁπανταχοῦ. εἰ δὲ ἐπὶ μεϲημβρίαϲ ἀνίϲχοι, Αἰγυ- B πτίοιϲ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Λιβυκοῖϲ ἔθνεϲι δόλουϲ ὡϲαύτωϲ θανατηφόρουϲ ἐπιφέρει, καὶ Αἰγύπτιοι μὲν ἕξουϲι μεταβολὴν τῶν κακῶν, Λίβυεϲ δὲ ἐμφυλίοιϲ πολέμοιϲ δαπανηθήϲονται. ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν δύϲιν ὁρᾷ, τοῖϲ ἐκεῖϲε 52 A δυνατοῖϲ τὰ ὅμοια ἀπειλεῖ, ὡϲ ἐξ ὑπονοίαϲ κατ᾽ ἀλλήλων ἐξενεχθῆναι εἰϲ φανερὸν πόλεμον. ὅτε δὲ

v. 1 ἐλάττωϲιν] ἕτερα πλείονα *M* || post ἐλάττωϲιν Hasio videtur vox praetermissa esse a librario codicis *C* || ἐκεῖνο *MN* || v. 2 ante ἐπὶ add. ὁ *M* || χρόνου *M* || v. 3 οὐδὲ] ἐϲτὶν· εἰ (εἰ rubr.) *M*, εἰ *N* || v. 4 ἡμέραϲ ὁ τοιοῦτοϲ ἀϲτὴρ] ἐπιπλέον οὖν ὢν *M*, τοιοῦτοϲ γὰρ ἡμέραϲ *N* || v. 5 βραχὺ *MN* || καιρὸν — ϲημαίνει] ἐπ᾽ ἔλαττον *M* || ἐπίκαιρα om. *N* || v. 6 κομήτηϲ ξιφίαϲ] περὶ ξιφίου *M* || v. 7 οὗτοϲ ὁ ἀϲτὴρ] ὁ δέ γε ξιφίαϲ *M* || ἑρμοῦ *MN* || ἥττοναϲ coni. Hercher pro ἧττον || v. 8 μέντοι] τὰϲ *MN* || v. 9 ποιεῖ coni. Hercher pro ποιεῖται || v. 11 διαφθεροῦϲι scripsi, διαφθειρουϲι *C*, διαφεροῦϲι *M*, διαφθειροῦϲιν *N* || πρόϲ τινων] προϲτείνων *M* || v. 12 τοῦ πλήθουϲ] τὸ πάθοϲ *MN* || v. 14 μεϲημβρίαν *MN* ||

ἐπὶ τὴν ἄρκτον ὁρᾷ, ἐπιμιξίαν δηλοῖ τῶν ἀρκτῴων καὶ Λιβυκῶν ἐθνῶν, ὥϲτε θυγατέρα Λίβυοϲ δυνάϲτου δοθῆναι πρὸϲ γάμον ἀρκτῴῳ τυράννῳ, καὶ ἐπιβουλεῦϲαι τῷ πατρὶ τὴν παῖδα, καὶ προδοῦναι αὐτόν, ἔρωτι ἀϲεβεῖ περὶ τὸν ἄνδρα κρατουμένην.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΛΑΜΠΑΔΙΑϹ

B 14. Λαμπαδίαϲ [κομήτηϲ, οὕτω προϲαγορευόμενοϲ] ἐκ τοῦ ϲχήματοϲ, ἔϲτι μὲν Ἑρμοῦ καὶ αὐτόϲ· ὅταν δὲ ἐπὶ ἀνατολὰϲ ἴδῃ, ἀχλυώδη τὸν ἀέρα καὶ ἐξ αὐτοῦ βλάβην τῇ ἀμπέλῳ μαντεύεται· ἐκ γὰρ τῆϲ
54 A ἀχλύοϲ τίκτονται ϲκώληκεϲ οἱ λεγόμενοι ἶπεϲ. καὶ ἡ βλάβη καθολική, μάλιϲτα δὲ τοῖϲ περὶ τὴν ἄνω Ἀρμενίαν, Εὐφρατηϲίαν [τε καὶ Φοι]νίκην καὶ Ταυροκιλικίαν γεν[ήϲε]ται. καὶ οὐ μόνον ἐν ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ οὕτωϲ ἡ ἀχλὺϲ πυκνωθήϲεται ὡϲ καὶ λαμπάδαϲ ἀνημμέναϲ ἀποϲβέννυϲθαι. τοῖϲ δὲ καρποῖϲ ἐμφυήϲεται ἡ λεγομένη αἶρα καὶ ὑγραϲία τιϲ ϲηπτικὴ 290
B καὶ βλαπτικὴ τοῖϲ ἀμητοῖϲ· ἐκτροπαί τε ποταμῶν καὶ ὄμβρων ῥήξειϲ βιαιοτέρων καὶ κεραυνῶν βολαὶ ἔϲονται, καὶ οὐδὲν ἧττον ὁ αὐχμὸϲ ἐπιτείνῃ, ὡϲ καὶ τοὺϲ ἀενάουϲ τῶν ποταμῶν ἀναφρυγῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ νό-

v. 6 κομήτηϲ λαμπαδίαϲ] περὶ λαμπαδίου (rubr.) *M* || v. 7 ante λαμπαδίαϲ add. ὁ δὲ *M* || κομήτηϲ — προϲαγορευόμενοϲ] om. *M*, κομήτηϲ, καὶ οὕτω προϲαγορευόμενοϲ *N* || v. 8 post ϲχήματοϲ add. *M* οὕτω προϲηγορεύθη || μὲν] δὲ *MN* || v. 10 ταῖϲ ἀμπέλοιϲ *M* || v. 11 τίκτοντεϲ *N* || v. 12 δὲ τοῖϲ] sic *MN*, μέντοι *C* || v. 13 τε—γενήϲεται (v. 14)] om. *MN* || v. 16 ἡμμέναϲ *M*, ϲυνημένας *N* || ἐναποϲβέννυϲθαι *C* || v. 17 ἠέρα *M*, ἡ ἔρα *N* || τιϲ — βλαπτική] ϲηπτικὴ *MN* || v. 18 τε] τῶν *MN* || καὶ ὄμβρων—τῶν ποταμῶν (v. 21)] om. *MN* || v. 21 ante ἀναφρυγῆναι add. ὥϲτε *MN* || εἰ — ἔτι] ἐπὶ δὲ (ἐπὶ δὲ rubr.) τῶν *M* || νότον] τὸν *N* ||

τον, ἔτι μᾶλλον ξηρότερον ἔσται καὶ λοιμωδέστερον τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα, τοῦ Νείλου ὑποξηρανθέντος, ὥστε ἑρπετῶν πάντα πληρωθῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον, ὁ μὲν αὐχμὸς τῷ ψυχρῷ τοῦ κέντρου ἡττηθήσεται, πῦρ δὲ ταῖς ὕλαις ἀδοκήτως καὶ τοῖς ὄρεσιν ἐμπεσεῖται, ὡς μηδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς ἢ φρουρίοις διατρίβοντας ἔξω τῆς βλάβης γενέσθαι· θάνατός τε C
πολὺς ἔσται, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. ὅταν δὲ 56A
ἀνίσχων πρὸς δυσμὰς ὁρᾷ, κεραυνοὺς μὲν τῇ χώρᾳ, πτῶσιν δὲ τοῖς βοσκήμασι μαντεύεται, ἐμπρησμοί τε ἔσονται βαρεῖς.

ΚΟΜΗΤΗΣ

15. Οὗτος ὁ ἀστὴρ Διὸς μέν ἐστιν, οὕτω δέ ἐστιν ἐπίσημος ὡς ἐξ αὐτοῦ πάντας τοὺς ἄλλους διοσημειακοὺς ἀστέρας κομήτας προσαγορεύεσθαι. οὗτος δὲ ἡνίκα λαμπροὺς καὶ ἀργυροειδεῖς τοὺς πλοκάμους ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀκοντίσῃ, Διὸς καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος, Πέρσαις ἀγαθὰ μεγάλα μαντεύεται. B
ἀναστήσονται γάρ, καὶ ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων ἐκχυθέντες πόλεις τε καὶ φρούρια καθέξουσιν, αἰχμαλώτων τε ἄπειρον πλῆθος καὶ πλοῦτον πολὺν λαβόντες νικηταὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν ἀναζεύξουσι, μηδὲ συμβαλεῖν ὅλως

v. 1 ξηρότερων *N*, ξηροτέρων *M* || ἔσται om. *C* || v. 2 ὁ (rubr.) δὲ Νεῖλος ξηρανθῇ *M* || ὑποξηρανθέντος coni. Hercher pro ὑποξηραίνοντος || v. 4 τοῦ κέντρου] om. *M* || v. 6 τοὺς] τοῖς *N* || v. 7 διατριβόντων *N* || v. 8 τὴν *M*, τοῖς *N* || Αἴγυπτον *M* || ὅταν δὲ ἀνίσχων] εἰ δὲ (rubr.) *M* || v. 9 μὲν om. *MN* || v. 12 κομήτης] Διὸς κομήτης *N*, περὶ κομήτου τοῦ Διὸς *M* || v. 13 μὲν — ἐπίσημος (v. 14)] κομήτης ἐστίν. ἔστι δὲ ἐπίσημος· ἐπίσημος δὲ ἐστιν *M* || οὕτω] αὐτὸς *N* || v. 14 ante ὡς add. ἐπίσημος δέ ἐστιν *N* || v. 15 ante ἡνίκα om. δὲ *C* || v. 17 Διὶ *M* || v. 20 φρούριά τε καὶ πόλεις *M* || τε] δὲ *N* || ἀπείρων *C* || v. 22 ἀναζεύξωσιν *N* || μήτε *C* ||

τινὸς θαρροῦντος αὐτοῖς. ὅταν δὲ ἀποστρόφως ἀνί-
σχῃ ὁ κομήτης οὗτος, τοῖ[ς ἀφ' ὧ]ν ἀποστρέφεται 291
38A τὰς ἀστοχίας ἐπιφέρει. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν νότον ἴ[δοι],
ἐπιδώσει ὁ Νεῖλος ἀφθονώτερον, εἰρήνη τε καὶ εὐε-
τηρία ἔσται ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁμόνοιά τε καὶ εἰλικρι-
νὴς τοῖς πᾶσιν ἡσυχία. εἰ δὲ ἀποστρεφόμενος καὶ κατὰ
νῶτα ἔχων τὴν ἀνατολὴν ἐπὶ τὴν δύσιν ὁρᾷ, ἄπειρος
ἔσται τοῖς Ῥωμαίοις εὐδαιμονία· Πέρσας τε γὰρ κατα-
πολεμήσουσι καὶ αὐτοῦ ἀναιρεθέντος τοῦ Περσῶν
βασιλέως· πάντων τε ὁμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία τῇ
Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἔσται· θέαι τε ἄφθονοι καὶ δωρε-
αὶ φιλότιμοι καὶ ἱππικοὶ ἀγῶνες σπουδαιότεροι μετὰ
ψυχαγωγίας τοῦ πλήθους ἐπιτελεσθήσονται καὶ ἁπλῶς
εἰπεῖν τοῖς πράγμασι καθολικὴ ἔσται ἱλαρότης. εἰ δὲ
ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἴδοι κατὰ νῶτα τὸν νότον ἀφείς,
καταδραμοῦνται Λιβύην οἱ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης νόμῳ
πολέμου καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ βο-
ρείου κατὰ τῶν νοτίων δυτικῶν. τοῖς δὲ ἐπὶ τὴν
ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον νοτίοις οἱ πρὸς βοήθειαν καὶ
φυλακὴν τῶν ὅρων ἐνιδρύμενοι στρατιῶται τὰ χείρι-
στα ἐπάξουσιν.

v. 1 ἀνάσχοι *L MN* || v. 2 οὗτος om. *M*, οὕτως *N* || τοῖς ἀφ' ὧν] sic scripsi ex *L*, τοι .....ν *C*, τοῖς καρποῖς *M*, το καρποῖς *N*, τοῖς καθ' ὧν suppl. H. || v. 3 ante τὰς add. καὶ *MN* || ἐπιφέρειν *N* || ἴδοι supplevi, ι . . *C*, ἀπίδοι *MN* || v. 4 ἀφθονώτερον] εὐτονώτερον *M* || v. 5 τὴν Αἴγυπτον *MN* || v. 7 νῶτα] .οτο. *C*, i. e. νότον et sic *N* || v. 8 inde a τε incipit lacuna in cod. *C*, in quo explicit fol. 6 vers. et desideratur unum certe folium || v. 9 ἀναιρουμένου *N* || v. 14 ἱλαρία *N* || v. 15 νῶτα] νότου *N* || v. 18 δυτικῶν νοτίων *N* ||

ΚΟΜΗΤΗϹ ΔΙϹΚΕΥϹ

15ª. ὁ λεγόμενος δισκεὺς ὡς εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτω προσηγορεύθη, ὥστε κυκλοτερὴς ὢν οὐκ ἔστι δῆλος ἐπὶ ποῖον μέρος ἀφορᾷ· ἀνίσχων δὲ κοινὰ πᾶσι μαντεύεται κακά· καὶ οὐδενὶ τῶν πλανητῶν ἀνάκειται, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνταυγείας τοῦ ἡλίου γίνεται. ἀπειλεῖ τοίνυν θορύβους καθολικοὺς καὶ πολέμους ἀπὸ τῆς ἄρκτου καὶ μεγάλων προσώπων ἀπώλειαν καὶ εὐτελῶν καὶ ἀγενῶν εὐπραγίαν, κίνδυνον δὲ καὶ αὐταῖς ταῖς πρώταις τύχαις ἐπάγει. ἐλαττωθήσεται δὲ πανταχοῦ τὰ Ῥωμαίων στρατεύματα, ὡς ἐγγὺς παντελοῦς ἀπωλείας ἐλθεῖν.

ΚΟΜΗΤΗϹ ΤΥΦΩΝ

15ᵇ. οὗτος γίνεται ἐξ ἀντανακλάσεως τοῦ ἀέρος· ἔστι δὲ δρεπανοειδής, ἀργός, καπνώδης, στυγνός. ὅπου δ᾽ ἂν βλέπῃ, καθολικὰ ἔσται κακά. πόλεμοί τε ἐξωτικοὶ καὶ ἐμφύλιοι βαρεῖς καὶ στάσεις δημοτικαὶ καὶ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων. ἀναιρεθήσονται δὲ καὶ ἡγεμόνες ἔνδοξοι ἐν πολέμοις καὶ μάλιστα εἰ ἐπὶ τρεῖς

v. 1 περὶ δισκέως *M* || v. 2 post ὁ add. δὲ *M* || δοκεὺς *N* || v. 4 μέρος ἀφορᾷ] μέρος τοῦ κόσμου δοκεῖ ἀφορᾶν *L*, ἰὼν δὲ ἀφορᾷ ἀνίσχων *N* || ἀνίσχων δὲ κοινὰ] sic *L*, κοινὰ δὲ *MN* || v. 5 καὶ οὐδενί] ἀλλ᾽ οὐδέ τινι *L* || πλανητῶν] sic *L*, πλαγίων *MN* || v. 6 ἀλλ᾽] γίγνεται δὲ *M*, qui om. γίγνεται post ἡλίου || v. 10 ἐλαττωθήσεται δὲ] ὡς ἐλαττωθῆναι *L* || v. 11 τῷ ante Ῥωμαίων add. *L* || ὡς] καὶ *L* || v. 13 κομήτης τυφών] om. *L*, περὶ τυφῶνος *M* || v. 14 οὗτος scripsi, οὕτως *N*, ὁ τυφὼν δὲ *L*, ὁ δὲ τυφὼν *M* || ἀνακλάσεως *L* || v. 15 ἔστι δὲ] sic L, om. *MN* || ἀραιὸς coni. Hercher || v. 16 δ᾽ ἂν] sic *L*, γὰρ *MN* || βλέπῃ corr. Hercher pro βλέπει || v. 17 ἐμφύλιοι — στάσεις] sic *L*, βαρεῖς ἐμφύλιοι στάσεις *MN* || v. 18 καὶ post δημοτικαὶ om. *M* ||

ἢ τέccαρας ἡμέρας φαίνεται. εἰ δὲ πλέον φανῇ, τοῦ παντὸc ἀπώλειαν καὶ ἀνατροπὴν ἀπειλεῖ καὶ πέραc τῶν κακῶν οὐδαμοῦ. ἀπολοῦνται δὲ πλεῖcτοι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ cτρατεύματοc ἐν πολέμῳ, ληφθήcονται δὲ καὶ παρεμβολαὶ καὶ φρούρια Ῥωμαίοιc προcήκοντα· καὶ αὐτοῖc δὲ τοῖc ἄρχουcι cταciάζων ὁ δῆμοc ἐπελεύcεται. καὶ λοιμὸc ἔcται καὶ οὐδεὶc εὐχόμενοc ἀκουcθήcεται· καὶ διαδοχαὶ κατάλληλοι τῶν ἀρχόντων ἐξ ἀβελτηρίαc τῶν κρατούντων ἔcονται. ἔμπρηcμοι δὲ διαφερόντωc κάρτα βίαιοι καὶ φονικοὶ ὅλαc πόλειc ἀποτεφροῦντεc cυμβήcονται. καὶ καθολικὰ μὲν ἔcται καὶ ἀνυπόcτατα πανταχοῦ δεινά, τοῖc δὲ δυτικοῖc χείρονα. πόλεμοc γὰρ αὐτοῖc ἐκ τῆc ἀνατολῆc δυνατὸc ἐπιπεcεῖται, διχονοούντων δὲ τῶν κινουμένων ἐκ τῆc ἀνατολῆc τὸ πλεῖcτον τῆc cτρατιᾶc ἀποφθαρήcεται. καὶ cτάcειc ἐγερθήcονται τοῖc cτρατεύμαcι καὶ ἀλλήλοιc τὰc ποινὰc ἐπικλώcουcιν αἱ cτρατεῖαι. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ αὖθιc οἱ νικηταὶ δυcτυχήcουcι καὶ διοχθήcονται καὶ ἁπλῶc τοῖc ἁπανταχοῦ κακὰ ἔcται ἐπὶ τοcούτουc ἐνιαυτούc, ἐφ᾽ ὅcαc ἡμέραc ἡ τοιαύτη διοcημεία φανήcεται.

16. ....[γενεc]ίαν τῷ παν[τὶ παρ]έχουc[α· καὶ
60A ὅcα ἁ]πλῶ[c ἐν] τῷ περ[ὶ] γενέc[εωc καὶ] φθ[ορᾶc ὁ

v. 1 φανῇ] sic *L*, om. *MN* || v. 2 ἀπειλεῖ] sic *L*, om. *MN* || v. 6 τοῖc] τῶν *N* || v. 7 λοιμὸc scripsi pro λιμὸc || v. 10 φοινικοὶ *M* || v. 11 post ἔcται add. ἡ *N* || v. 13 χείρονα] sic explic. *L* || v. 17 ἐπικλώcωcι τὰc cτρατείαc *N* || v. 19 διοφχθήcονται *N* || v. 21 φανήcεται] sic explic. *MN* || v. 22 in eo folio, quod in *C* desideratur, probabile est post finitam Campestri de cometis dissertationem, cuius finem ex codd. *LMN* supra scripsi, Lydum transiisse ad observationes lunares. ibi Hase ex peroratione capitis 16

φιλόσοφος ἀνα]φ[έρει. ὥστε ἀν]άγκη π[ᾶ]σα τῶν
ὑπὸ σ[ελήν]ην πάντων [μὴ] μίαν [μ]ηδὲ τὴν αὐτὴν
εἶναι φύσιν. εἰ γὰρ ἀρχὴ γενέσεως καὶ φθορᾶς σε-
λ[ήνη, εἰκός ἐστι] μὴ ἀεὶ [ὡσ]αύτως θεωρεῖσθαι τὰ
ὑπ᾽ [αὐ]τὴν φυ[όμενα συμβά]ντα. εἰ γὰρ ἔκκ[εντρ]ος
παρὰ τ[οὺς ἄλλους τ]ῶν [π]λανωμένων αὕτη, λοξῶς
καὶ οὐ πρὸς ὀξὺ τὰ τῶν ἀποτελεσμά[τ]ων γίνεται.
οἱ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς διαπλόκο[υς] πόλους [τὴν ἐπὶ B
ταῖς] διοσημείαις μαντείαν ἀπευθύνους[ιν, ἄ]λ[λοι δὲ
κατὰ] τὰς [ἐπιτο]λὰς ἢ κατὰ τὰς φάσεις· καὶ οὗτοι
292 μὲν π[ρὸς τὰ ζ]ῴδια τὸν ἥλι[ον ἐ]πιτηρήσαντες, ἐκεῖ-
νοι δὲ πρὸς τ[ὰς σεληνια]κὰς συνόδους [καὶ ἀπο]στά- 62 A
σεις, ἄλλοι κατὰ φυσικ[άς τι]νας ἐπιτηρήσεις. κῆ[ρυξ
δὲ τῶν ἀπορρήτω]ν ἡ φύσις. ὥσ[τ᾽ οὐκ ἔ]ξω φρενο-
βλαβείας [μέμφον]ται [ταῖς μεθό]δοις δι᾽ ὧν τοῦ
μ[έλλοντος στοχάζ]εσθαι εἰσαγό[μεθα]· οὐδὲ [τὸ] περὶ
τὴν τ[ῶν ἀστέρων θεωρίαν ἀ]πασχολοῦν [ἔξω θεοσε-
β]είας [ποι]εῖ· ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον τὴν [πάνσο]φον ἔστι
διὰ [τῶν ἔργ]ων αὐτῶν θεωρῆσαι πρόνοιαν τ[οῦ
πάντ]ων ἀρρήτου [πατρ]ός, [καὶ θ]αυμάσ[αι τὴν ψυ]- B
χὴν ἀνθρώπου δύνασθαι ἡγουμένου θεο[ῦ καὶ] περὶ
τῶν οὐρανίων, ὡς δυνατόν, διαλέγ[εσθαι. ταῦ]τα

suspicatur auctorem suscepisse defensionem disciplinae auguralis contra voces quorundam negantium consociari eam posse cum pietate rectaque persuasione de numine ac mente dei. cui opinioni opposuisse videtur ratiunculas e libris Aristotelis de caelo deque generatione et corruptione conquisitas: tempestatum vicissitudines rerumque humanarum commutationes, modo leges a providentia fixas noveris, non minus a mortalibus sciri praedicique posse quam siderum cursum impetumque caeli. qua ex argumentatione supersunt quae secuntur. || incipit fol. 7 in *C* ||
v. 5 εἰ γὰρ] εἴ γε suspicatur H. ||

μὲν οὖν Φούλβιός φ[ηcιν, ἐκ τ]ῶν τοῦ Νουμᾶ ἱ[cτο-
ρήcαc. ἡμεῖc δ]ὲ μετὰ [τὰc ἐκ δια]φόρων cυνειλεγμέ-
64A ναc δόξαc [καὶ τὰc ἐξ ὁ]μαλοῦ τοῖc πα[λαιοῖc γρα-
φ]είcαc ὑποθήcομεν, ἐκ τῶν περὶ [cε]λήνηc cχηματι-
[cμῶν κατὰ τὰ ζ]ῴδια τῆc θεωρίαc λαμβάνοντεc.

17. [Cελήνη] αἰγόκερῳ. [εἰ κατὰ τὴν διχομη-
νίαν ἡ cελή]νη ἀμυδρὰ φανῇ, εὐθηνία ἔcται. [εἰ δὲ
ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ὁμο]ίωc ἀμυδρὰ φαίνηται,
ἔφοδον πολε[μίων cημαίνει. εἰ] ....αc
τεκμήριον. εἰ δὲ .... [ἀ]πειλεῖ. εἰ
δὲ ἄcτρον διαδρά[μῃ, ἀπώλειαν ἀνθρώπων cημαίνει.
B εἰ δὲ ὁμί]χλη γένηται, χάλαζα [πεcεῖται. εἰ δὲ ἄνεμοι
βιαιοτέρωc] πν[εύcου]cιν, ἐφόδουc πολεμίων [φρά-
ζουcιν].

[Cελήνη ὑδρο]χόῳ. [εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἢ
66A δευτέραν φυλ]ακὴν ἡ cελήνη ἀμυδρὰ φαίνοιτο, πό-
λεμοc ἔcται· εἰ δὲ κατὰ τὴ[ν ἑωθι]νήν, εἰρήνην μετ[ὰ
ἐλλεί]ψεωc τῶν ἐπι[τηδ]είων δηλοῖ. εἰ δὲ cειcμὸc ἢ 293
ἦχοc ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, νόcουc cημαίνει. εἰ
δὲ ὁμίχλη γένηται, cίτου κα[ὶ ο]ἴνου δαψίλειαν δηλοῖ.
εἰ δὲ παρ' ὅλον τὸν μῆνα ἐπιτείνουcι πνεύματα,
[ὑε]τὸc ἥ[ξει. εἰ δ] ἕcπεροc ἐν τῇ cελήνῃ εἰcέλθῃ,
[ἴδιοι ἰ]δίοιc δυνατοὶ ἐπ[ιβουλεύcο]υcιν. εἰ δὲ δ[όξ]ῃ
B ἐκλιπεῖν ἡ cελήνη** cελήνηc cυνέλθωcι, cίτου ἀφθο-
νία ἔcται. εἰ δὲ ἄcτρον ἐκτρέχον ἐπὶ τὸν [οὐ]ρανὸν
αὐλακίζει, κίνδυνον τοῖc παραλίοιc ἀπειλεῖ.

Cελήνη ἰχθύcιν. εἰ ὁ ἥλιοc φαύλωc ἐκλάμπειν

v. 2 cυνειλιγμεναc *C* || v. 4 ὑποθήcωμεν *C* || v. 24 ** om. librarius clausulam prioris et initium sequentis sententiae; hoc cum H. supple: εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆc || v. 27 φαυλοc *C* ||

δόξῃ, φθορὰ ἔσται ἀνθρώπων. [εἰ δὲ] ἐν τῇ πρώτῃ 168 A
φυλακῇ ἡ σελήνη τὰς κεραίας συνάγῃ, εἰρήνη [ἔσται].
εἰ δὲ σ[εισ]μὸς γένηται, ἀπορίαν σημαίνει τοῖς συναλ-
λάγμασιν. ἐὰ[ν] ἄστρον ἐν ἡμέρᾳ φανῇ, ἀνάγκη τὰ
κοινὰ περ[ιστήσετ]αι. ἐὰν [κε]ραυνὸς [εἰς] γῆν [πέσῃ,
π]αῦλα τῶν κακ[ῶν. ἐὰν] ὁμί[χλη εἰς τὴν] γῆν πέσῃ,
συνοίσει τοῖς καρποῖς.

18. [Σελήνη κριῷ]. εἰ ἡ σελήνη ταρ[αχώ]δης
φανῇ, πόλεμοι ἔσονται καὶ ἐπ[αναστάσεις]. εἰ δὲ B
κατὰ τὴν [δευ]τέραν φυλακὴν ἡ σελήνη αἱματώδ[ης
φανῇ, ὁ] σῖτος ἔσται ἀφθονώτατος. ἐὰν ὁ ἕσπερος ἐγ-
γίζῃ τῇ σελ[ήνῃ, πό]λεις π[όλεσι συρ]ραγήσονται καὶ
λιμὸς ἔσται. εἰ νυκτὸς πρηστὴρ κατ[εν]εχθείη, βασι-
λ[εὺς τοῖς] ἑαυτοῦ ἐπιβουλεύσει. εἰ δὲ σεισμὸς γ[ένηται],
ἔνδειαν σί[του ση]μαίνει. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 170 A
γ[ένηται, οἱ τῆς] Εὐρώπης τοῖς τῆς ἄνω Ἀσίας πο-
294 λεμήσουσιν. ἐὰν ἡ ἀ[ριστερὰ κεραία] τῆς σελήνης
δόξῃ ὑπερβάλλειν τὴν ἄλλ[ην, αὐχμὸς ἔσται καὶ σίτου]
ἀπορία. ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς φων[ῆς ....
...... ἄ]νεμοι τὸν μῆνα καταπν[εύσουσιν].

Σελήνη ταύρῳ. εἰ ἐκλίπῃ ἥλιος, ἐρήμωσιν
ἀπ[ειλεῖ τοῖς ἀνθρώποις. εἰ ἡ σελήνη] ἐπὶ τῆς δευτέ-
ρας φυλακῆς τα[ραχώδης φανῇ, φθορὰ ἀνθρώπων] B
ἔσται. εἰ ἡ σελήνη ἐξ ἴσου τὰς κε[ραίας ἀνίσχουσα
ἔχῃ, θόρυβον] τῇ βασιλείᾳ ἀπειλεῖ· εἰ δὲ κατ[ὰ τὴν]
μί[αν μόνον ἐξέχῃ, θό]ρυβοι ἔσονται καὶ φυγαί. εἰ δὲ
σει[σμὸς γένηται ἀπὸ πρώτης τοῦ] μηνὸς ἕως δωδε- 72 A

v. 9 φανῇ corr. Hercher pro φανῆται || v. 13 κατ-..εχεθειη *C* || v. 18 ἄλλην] H. malit τὴν ἑτέραν || v. 27 τοῦ addidi, quod permittit spatium in *C* || μηνὸς scripsi pro μαιου ||

κάτης, ἀφαίρεςιν τῆς ἀρχῆς τῷ ἡγουμένῳ τοῦ τόπου,
ἐφ᾽ οὗ γενήςεται, καὶ φόβον οὐκ ἀκίνδυνον ἀπειλεῖ.
εἰ δὲ ἀπὸ δωδεκάτης γένηται, οὐ μόνον ἀποκινεῖται
ὁ ἐπιτροπεύων τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται. καθο-
λικῶς δέ, ὅποι ἂν ςειςμὸς ἀπὸ δεκάτης ἕως τριακο-
ςτῆς τοῦδε τοῦ μηνὸς ςυμβῇ, θορύβους καὶ πολέμους
ἀποτελεῖ. εἰ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς ἕως ἕκτης ςειςμὸς
B γένηται, πολέμου ἐθνικοῦ κίνηςις ἔςται, ὁ δὲ ἡγού-
μενος τοῦ κινήματος ἀναιρεθήςεται.

Cελήνη διδύμοις. εἰ ἔκλειψις γένηται ἡλιακή,
μεταβολὴ ἔςται καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων [ἕτ]εροι
ἔςονται. εἰ δὲ τῆς πρώτης φυλακῆς ἐκλίπῃ ἡ ςελήνη,
ἀκρίδες ἔςονται· εἰ δὲ ταραχώδης φανῇ, πόλεις πρὸς
πόλεις καταφεύξονται. ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀςτὴρ
ταραχώδης γένηται, ἀνθρώπων φθορὰ ἔςται. ἐὰν
νυκτὸς ἀςτὴρ πέςῃ, κακῶν ςημεῖον, ὥςπερ εἰ ἐν 295
ἡ[μέρᾳ] ὀφθῇ. ἐὰν πρηςτὴρ πέςῃ, θόρυβος ἔςται
C ταῖς πόλεςι ταῖς πρὸς τὴν ἀνατολήν. εἰ ςειςμὸς γέ-
νηται, χάςματα τοπικὰ ἔςται. ἐὰν ὁμίχλη πυκνωθεῖςα
εἰς γῆν πέςῃ, ςῖτος ἔςται πολύς. εἰ ὁ ἥλιος αἱματώ-
δης γένηται, ἀποβολὴ ἔςται ἀνθρώπων. ἐὰν πνεῦμα
ἐξαίςιον πνεύςῃ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ςῖτος ἔςται πολύς.
ἐὰν ἀπὸ νεομηνίας ἕως ἐννάτης τοῦ μηνὸς τούτου
74A ςειςμὸς γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων ἀπειλεῖ. εἰ δὲ
ἀπὸ ἐννάτης ἕως δεκαεννάτης ςειςμὸς γένηται, ὁ
κρατῶν τῶν πραγμάτων κάκιςτα διαγενήςεται, ἔςται
δὲ καὶ λιμὸς τοῖς κτήνεςι καὶ ὕδατος λεῖψις. εἰ ἀπὸ
εἰκοςτῆς ςειςμὸς γένηται, ταπείνωςιν τοῖς διὰ λόγων

v. 2 γενήςεται] corr. Hercher pro γένηται || v. 3 μονον ουκ *C* || v. 7 post ἕκτης intercidisse ὥρας H. suspicatur perperam, opinor; sed corruptum esse locum liquet. || v. 12 ante τῆς addi[illegible] H. ἐπὶ ||

ἀπειλεῖ, τῷ δὲ τόπῳ ἐναλλαγὴν ἄρχοντος. εἰ ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει, [καὶ] πόλεμος ἔσται καὶ ἀπόπτωσις ἄρχον[το]ς κλεινοῦ. εἰ ἐπὶ τῆς τριακάδος B [σει]σμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει.

19. [Σελήνη κα]ρκίνῳ. [εἰ] ἡ σελ[ήνη ἀμυδ]ρὰ ὀφθείη, στράτευμα ἀλλότριον ἐπὶ τὴν βασιλέως ἥ[ξει χώραν. ἐ]ὰν ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, τύραννος ἀναιρεθήσεται. [ἐὰν κε]ραυνὸς πέσῃ εἰς γῆν, πόλεις παράλιοι ἐρημωθήσον[ται καὶ ἀπ]ορία ἔσται ἀνθρώπων. ἐὰν ἡ σελήνη αἱματώδης φανῇ, ἄνδρες δυνατοὶ κα- 76 A κοδαιμονήσουσιν· ἐὰν ἡ [σελήνη ἐξ ἴ]σου ἔχῃ τὰς κεραίας, εἰρήνη ἔσται καὶ εὐθηνία· εἰ δὲ ὑπερέχῃ ἡ ἑτέρ[α] τὴν ἑτέραν, ὕδατος ἔσται λεῖψις. εἰ σεισμὸς γέ-
296 νηται ἀπὸ πρωῒ ἕως μεσημβρίας, θεοχολωσίαν ἀπειλεῖ· εἰ ἀπὸ ἕκτης ἡμέρας ἕως τριακάδος σεισμὸς γένηται, τοῖς μὲν πρωτεύουσι τῆς χώρας μετανάστασιν, τοῖς δὲ λοιποῖς θόρυβον ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἕως τρίτης ἀρχομένης σεισμὸς B γένηται, τοῖς μὲν διὰ λόγων ὀφθεῖσιν ἀτιμίαν ἀπειλεῖ, τοῖς δὲ βιβλίοις φθορὰν καὶ [τοῖς] περὶ τὴν ἀνατολὴν πολέμους.

Σελήνη λέοντι. εἰ ὁ ἥλιος ἀμαυρὸς γενήσεται, μέγας ἀνὴρ ἀπολεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἕτερος ἔσται ἀρχικώτερος. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ γέ[νηται] τῇ ἑωθινῇ φυλακῇ, στράτευμα ἀλλότριον ἐπελεύ[σεται τῇ τοῦ βασι]λέως χώρᾳ. ἐὰν σεισ[μὸς] γένηται, θόρυβος

v. 1 ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης corr. H. pro ἀπο ιε̄ || v. 4 κλεινοῦ H. coni. pro καινοῦ, cf. p. 130 A || v. 13 ἡ add. Bekker || v. 16 ἡμέρας scripsi pro ὥρας || v. 18 pro λοιποῖς H. coni. κοινοῖς, quod opponatur τοῖς πρωτεύουσιν || v. 26 H. restituit ex phrasi simili supr. v. 7 ||

C ἔcτ[αι καὶ ἀ]νδρὸc δυ[να]τοῦ ἀναίρεcιc. εἰ κεραυνὸc
78A πεcεῖται, πόλει[c πα]ράλ[ιοι ἐρημω]θήcονται. εἰ ἡ
cελήνη αἱματοειδὴc φανῇ, ἀπώ[λειαν δ]υνατ[ῶν δη]-
λοῖ. εἰ ἄνεμοc cφοδρὸc πνεύcῃ, τῇ χώρᾳ cυνοίcει.
ἐὰν ὁμίχλη [πέcῃ, ἀ]νάγκη cυμπεcεῖται ἀνδρὶ μεγάλῳ.
ἐὰν cειcμὸc γένη[ται ἀπὸ] νου[μηνίαc ἕ]ωc δεκάτηc,
φόνουc καὶ cτενώcειc καὶ φθορὰν τῶν κτηνῶν ἀπει-
λεῖ [ἢ λι]μόν, [με]ταλλάξει δὲ καὶ ὁ ἡγούμενοc τῆc
B χώραc. εἰ ἀπὸ δεκάτηc ἕωc τριακοcτῆc cειcμὸc [γέ-
νηται], cημαίνει μὲν ταραχὰc καὶ φυγάc, ἐλπίδα δὲ
ἀγαθῶν. εἰ cειcμὸc γένηται „νύκτα παρ᾽ ἀμφιλύκην“,
πρὸc μὲν βραχὺ ἀγα[θὰ ἔcται], ἀκολουθήcει δὲ τὰ
πάντων ἀλγεινότατα.
Cελήνη παρθένῳ. εἰ ὁ ἥλιοc ἐρυθρὸc γένηται, 297
[cύμ]μαχοι ἀποcτήcονται. εἰ ἡ cελήνη ἀμαυρὰ γένη-
80A ται τῇ πρώτῃ φυλ[ακῇ, φ]θορὰ κτηνῶν ἔcται. εἰ τῇ
ἑωθινῇ φυλακῇ τὸ αὐτὸ γένητ[αι, μέγαc ἀνὴ]ρ ἀπο-
λεῖται. εἰ ὁ τῆc [Ἀ]φρο[δί]τηc ἀcτὴρ πληcίον τῇ cε-
[λήνῃ γένηται, πολέμ]ουc ἐμφ[υλίουc ἀ]πειλεῖ. εἰ
πρηcτὴρ πέ[cῃ, αἱ]παράλιοι πόλειc ἀφ[ανιcθήcονται.
εἰ ἀπὸ γ]ῆc ἦχοc γένηται, πόλεμον τοῖc παραλίοιc
[ἀπει]λεῖ. [εἰ cελήν]ηc ἀνιcχούcηc αἱ κεραῖαι [αὐτῆ]c
ἀλλήλαιc πληcιάcωcι, κατο[μβρίαν δηλοῖ] εἰc ἀπώ-
B λειαν καρπῶν. εἰ ἐκλίπῃ ἡ cελήνη, μέγαc ἀ[νὴρ ἀ]πο-
λεῖται. εἰ cειcμὸc γένηται, ἀνθρώπων φθορὰν ἀπει-
λεῖ. εἰ ἐν ἡμέρᾳ ἀcτέρεc φανῶcιν, ἀναίρεcιc ἔcται
ἀνθρώπων. εἰ ἄνεμοc βίαιοc πνεύcῃ, εἰρήνην παρ᾽
ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν δηλοῖ. εἰ cειcμὸc γένηται ἀπὸ
82A νουμηνίαc ἕωc ἑβδόμηc, εὐθηνίαν, ἅμα δὲ καὶ βίαιον
θάνατον προcδοκητέον καὶ Περcῶν ἔφοδον. εἰ ἀπὸ

v. 11 νύκτα παρ᾽ ἀμφιλύκην] corr. Hercher pro νυκτὸc παρ᾽ ἀμφιλύκῃ coll. Homer. Η 433 ||

ὀγδόης ἕως δεκάτης σεισμὸς γένηται, ἔνδειαν σίτου
ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς γένηται νυκτός, φθορὰν τῶν
πρωτευόντων τοῦ ἔθνους καὶ ἀλλοίωσιν τῶν πραγ-
μάτων ἀπειλεῖ. εἰ πολλάκις γένηται σάλος, ταραχὰς
καθολικὰς προλέγει καὶ τῶν δυναστῶν μετάπτωσιν.

20. Σελήνη ζυγῷ. εἰ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης
γένηται ἐπὶ τῆς πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτός, λιμὸν
ἀπειλεῖ· εἰ δὲ ἐπὶ δευτέρας, δυτικαὶ πόλεις αἰχμαλω- B
τισθήσονται· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑωθινῆς, λικμητὸν ἀνθρώ-
ποις ἀπειλεῖ. εἰ ἦχος ἀπὸ τῆς γῆς γένηται, φθόνους
208 ἀπειλεῖ. εἰ πρηστὴρ πέσῃ, παλαιαὶ πόλεις ἐρημωθή-
σονται. εἰ ὁ ἕσπερος ὑπὸ τῆς σελήνης διέλθῃ, ἀνὴρ
δυνατὸς ἀναιρεθήσεται. εἰ παρὰ πάντα τὸν μῆνα
βίαιος ἄνεμος ῥεύσῃ, ταραχὰς ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς
ἀπὸ νουμηνίας ἕως δεκάτης γένηται, φθορὰ κτηνῶν
ἔσται καὶ πτῶσις τοῦ ἡγουμ[ένου τῆς] χώρ[ας]· εἰ δὲ
ἀπὸ ἑνδεκάτης ἕως λ̄, προνομὴν ἀπειλεῖ τῆ[ς χ]ώρας. C

Σελήνη σκορπίῳ. [εἰ κατὰ τὴν] πρώτην τῆς
νυκτὸς φυλακὴν αἱματώδ[ης ἡ σελήνη φανῇ, ἀν]ταρ-
σίαν καὶ ἑτέρου προαγωγὴν δηλοῖ. εἰ ὀμιχλ[άνῃ ὁ
ἀὴρ ἢ ἐπὶ γῆ]ς ῥίψῃ τὴν ἀχλύν, φθορὰ ἔσται σίτου. 84 A
εἰ δὲ διάττῃ ἀστήρ, [φθορ]ὰν σίτου καὶ ἀνθρώπω[ν
ἀπειλε]ῖ, ὅταν μέντοι ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς ἐκ-
τρέχοι. εἰ δὲ ἦ[χος ἐκ τῆς γ]ῆς γένηται, φυγὴν
ἀπ[ειλεῖ]. εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆς σελ[ήνης σ]υμ[πέ-
σωσι], σῖτος μὲν ἔσ[ται πολύς, τετρα]πόδων δὲ θά-
[νατος καὶ θηρ]ίων ἔσται. εἰ σεισμὸς γέ[νηται, ἀνὴρ
ἀ]πολεῖ[ται μέγας. εἰ δ' ὁ ἕ]σπ[ερο]ς ἐγγίσῃ τῆς σε-
λήνης, θόρυβοι ἔσονται. B

v. 10 φόνους coni. H. || v. 17 ἀπὸ ἑνδεκάτης corr. H. pro απο ιε̄ || v. 21 ῥήξῃ coni. H. pro ῥίψῃ || v. 24 φυγειν *C* ||

Cελήνη [τοξό]τῃ. [εἰ ἡ cελήνη αἱματώδης φανῇ, πόλ]ει[c μ]εγάλαι ἀνάcτατοι ἔcονται. εἰ ἡ [cελήνη ἀμαυρὰ γένηται κα]τὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἢ κατὰ τὴν [μεc]ομ[ηνίαν, οἱ περὶ τὰ βαcί]λεια ταραχθήcον-
86A ται· εἰ δὲ κ[ατὰ τὴν] δευτέραν φυλακήν, τοῖc ἐν θαλάccαιc πόλεμον δηλοῖ· εἰ δὲ τῇ ἑ[ωθι]νῇ, ἀνὴρ δυνατὸc ὑπὸ βαcιλέωc ταραχθήcεται. εἰ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ cελήνη αἱματώδηc φανῇ, cφαγὰc ἀπειλεῖ. εἰ πνεῦμα βίαιον παρ' ὅλον πνεύcῃ τὸν μῆνα, ἄνδρεc μεγάλοι ἀπολοῦνται. εἰ ἀcτὴρ διάττοι ἀπὸ 299
τοῦ νότου ἐπὶ τὸν βορρᾶν, οὐ μόνον αὐτὸν πνεῦcαι τὸν νότον ἀλλὰ καὶ πόλεμον τοῖc ἐπιθαλαccίοιc δη-
B λοῖ. εἰ ὁμίχλη πέcῃ εἰc τὴν γῆν, βλαβερὸν τῷ cπόρῳ. εἰ ἐκλείψῃ ἡ cελήνη, φθορὰ ὑποζυγίων ἔcται. εἰ ἦχοc ἐκ τῆc γῆc γένηται, ἀνθρώπων φυγὴ ἔcται. εἰ αἱ κεραῖαι τῆc cελήνηc cυμπέcωcι, cῖτοc ἔcται πολὺc καὶ θάνατοc τετραπόδων καὶ φθίcιc ἀνθρώπων.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΩΝ

C 21. Πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅcα τοῖc φυcικοῖc περὶ βροντῶν ἐδόκει, κέκριται cυμβαίνειν αὐτὰc ἀπορρηγνυμένων τῶν νεφῶν καὶ ἐπικυλιομένων ἑαυτοῖc κινήcει cφοδρᾷ, τῇ τε προcρήξει ἐξαπτομένων εἰc ἀcτραπὰc καὶ ἤχουc κάρτα βιαίουc, ἀλ-

v. 18 institutio tonitrualis (cap. 21 usque ad 26) extat etiam in *R* fol. 70 vers. et *V*, praeterea in *P*, fol. 183 vers. in quibus inscribitur: προοίμιον (προοίμιον om. *RV*) ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος (ὄντος *RV*) ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βροντῶν || v. 20 — p. 49 v. 2 cf. Lyd. de mens. III 53, ubi omnia deprompta sunt ex Aristot. de mundo p. 395ᵃ 11—14 Bekker. || v. 22 προρρήξει *P* || v. 23 βιαίας *P* ||

λοιοῦcθαι δὲ τὸν ἀνάμεcον τῆc ὑπηνέμου ζώνηc καὶ τῆc γῆc ἀέρα. Χαλδαῖοί γε μὴν δυνάμεων ἀερίων εἶναι φωνὰc μὲν τὰc βροντάc φαcι, δρόμουc δὲ τὰc ἀcτραπάc. τῷ δὲ Ἐπικούρῳ ἀπὸ ξηρᾶc ὀγκώcεωc ἐκ 88 A τῆc γῆc, εἶτα cυγκλειομένηc τοῖc ὄρεcι, δίκην τῶν ἐν τοῖc cώμαcιν ὄγκων, οὔπω διεξόδων τυχόντων, οἳ cτρόφουc καὶ τροχώcειc ἐμποιοῦcι τῷ κατ᾽ αὐτὸν λεγομένῳ κενῷ. οὐδὲ γὰρ δυνάμεων εἶναι πλήρη τὸν ἀνάμεcον οὐρανοῦ καὶ τῆc γῆc δίδωcι χῶρον κατὰ τοὺc Πυθαγορείουc. καὶ ἀληθῆ ἀξιοῖ λέγειν τῷ μὴ καθ᾽ ἑτέραν ἢ κατὰ τὴν θερινὸν ὡc ἐκ τοῦ πλείο- B νοc ὥραν βροντὰc ἐπιρρήγνυcθαι, καὶ διαφερόντωc ἐκδίδοcθαι ξηροτέραc, ἡνίκα βαθείαc οὔcηc τῆc ἐν τῷ μέcῳ χώραc ὄρεcιν ὑψηλοῖc ὁ τόποc ἐκκλείοιτο. καὶ ἅμα μὲν οὖν αὐτοῖν ἑκάτερον γίνεται, ἥτε βροντὴ ἥ τε ἀcτραπή· ἐπειδὴ δὲ ὀξυτέρα τῆc ἀκοῆc ἡ ὄψιc τῷ θᾶττον ἐπὶ πᾶν ἐκτείνεcθαι, πρώτην ὁρᾶcθαι πολλάκιc cυμβαίνει τὴν ἀcτραπήν.

22. Πᾶcα δὲ βροντή, καὶ τούτων αἱ μετέωροι C καὶ διηχέcταται μάλιcτα, cημαίνουcί τι, καὶ διαφε-

v. 1 ἐπηνέμου *P* || v. 3 φαcι om. *P* || δρόμον *P* || v. 4 τῶν δ᾽ ἐπικούρων *P* || v. 4—8 cf. Laert. Diog. X 100 et 103 || v. 5 ἐγκλειομένηc *C* || v. 6 διεξόδου *P* || v. 7 οἳ om. *P* || αὐτῶν *C*, αὐτοὺc *R* || v. 9 τῆc om. *P* || v. 10 ἀληθῆ om. *C* || τῷ] τὸ *C* || v. 11 θερινὴν *P* || v. 12 ὁρᾶν *PRV* || v. 14 ἐγκλείοιτο malit H. || v. 15 αὐτοῖν] sic *P*, αὐτὸν ceteri || ἥτε βροντὴ] corr. Hercher, ἡ βροντὴ *C*, ἤτε βροντὴ *P* || ἤτε ἀcτραπή *P* || v. 14—18 Plin. II 142. *fulgetrum prius cerni quam tonitrum audiri, cum simul fiant, certum est nec mirum, quoniam lux sonitu velocior.* cf. Aristot. meteor. II 9, 9. || v. 17 ἐπανεκτείνεcθαι *P* || v. 19 Plin. II 142. *laeva prospera existumantur, quoniam laevaparte mundi ortus est.* || ἔρωροι *C* ||

ρόντως ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ κόσμου· τοῦτο
δ᾽ ἂν εἴη τὸ νότιον. αἱ γὰρ πρὸς νότου εἰσὶ θειότε-
ραι κατὰ τὸν ποιητήν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τοῦ τῆς γῆς
ἐφόρου ἐπιτροπεύεται, ὡς Αἰγυπτίοις δοκεῖ, τοῦ
Κρόνου λέγω, ὥσπερ τὸ βόρειον ὑπὸ τοῦ τῆς γενέ-
σεως αἰτίου· ὅθεν καὶ πρὸς νότον τὰ ἱερὰ ἀπευθύνε-
D σθαι Ἑβραίοις καὶ Αἰγυπτίοις δοκεῖ. τὰ δὴ οὖν χρή-
σιμώτατα τῶν περὶ τούτου θεωρημάτων καταμαθὼν
καὶ τῶν κιβδήλων ἐκκαθάρας τὴν θεωρίαν ὑποθήσω
τῷ λόγῳ· ποικίλης γε μὴν οὔσης καὶ πολυσχιδοῦς
τῆς θεωρίας, τέως χρειῶδες διαρθρῶσαι τὴν παρά-
90 A δοσιν. οἱ μὲν δὴ παλαιοὶ τῶν περὶ ταῦτα σπουδαίων
πρὸς τὴν σελήνην καὶ τὰς ἐν αὐτῇ φάσεις τὸν περὶ
βροντῶν σκοπὸν ἀπευθύνουσιν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἐπι-
βέβηκεν αὕτη τῷ γένει τῷ παντὶ καὶ πάντα προσεχῶς
διοικεῖται δι᾽ αὐτῆς, ὅθεν καὶ τύχη πρός τινων καὶ
πρόνοια λέγεται· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὸς ἥλιον καὶ τοὺς
τῶν ἐν οὐρανῷ ζῳδίων οἴκους τὸν στοχασμὸν ἁρμό- 301
B ζειν διισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν
τοῦ ἡλιακοῦ μηνός, οἱ δὲ ὡσαύτως ἐφήμερον τὸν
σεληνιακὸν μῆνα διαλαμβάνουσι. καὶ οὗτοι μὲν πρὸς
τὰ ζῴδια τὸν ἥλιον, ἐκεῖνοι δὲ τὴν σελήνην ἀνιχνεύ-
ουσιν. ὥστε χρειῶδες πάντων ἀνὰ μέρος καὶ μὴ ὑφ᾽
ἓν ἐπιμνησθῆναι, καὶ πρῶτον τῶν ἡλιακῶν σημείων·
δεῖ γὰρ ἥλιον κάλλει καὶ δυνάμει τὴν πᾶσαν διακό-
σμησιν ἀναβεβηκότα, καὶ τοσούτῳ κρείττονα τῶν

v. 1 ante ἐκ H. αἱ addi mavolt. || v. 2 νότου scripsi ex Homero pro νότον || v. 3 κατὰ] καὶ *C* || verba sunt Homeri ν 111 „αἱ δ᾽ αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι." || v. 10 ποικίλης *P*, ceteri ποικίλως || v. 12 μὲν δὴ om. *CP* || v. 13 τὴν σελήνην καὶ] om. *C* || αὐτοῖς *P* || τὸν] τῶν *C* || v. 14 σκοπῶν *C* || v. 23 πάντων om. *P* || μὴ add. *P* || v. 26 τοσοῦτον *P* ||

αἰcθητῶν ὅcῳ τἀγαθὸν τῶν νοητῶν, κἀνταῦθα τὰ
πρῶτα λαβεῖν.

23. Ὁ ἥλιος αἰγοκέρωτι μηνὶ Ἰανουαρίῳ. C
ἡλίου πρὸς αἰγόκερων παριόντος, εἰ βροντὴν ἐπιρρα-
γῆναι συμβαίη, ἀχλὺς ἔσται παχεῖα καὶ καπνώδης,
ὡς ἀώρους τοὺς καρποὺς ἐναπομαρανθῆναι τοῖς φυ-
τοῖς, καὶ ἄποιος ὁ οἶνος. εἰ δὲ μέχρι τῆς ἐπιτολῆς
τοῦ κυνὸς ἡ ἀχλὺς ἐπιμένοι, ἐπίνοσος ὁ ἐνιαυτὸς D
ἔσται καὶ σίτου ἐνδεής. διαφερόντως δὲ ταῦτα συμ-
βήσεται ἐπί τε Μακεδονίας Θρᾴκης Ἰλλυρίδος καὶ τῆς
ἄνω Ἰνδικῆς Ἀριανῆς τε καὶ Γεδρωσίας· καὶ γὰρ αὗ-
ται ὑπὸ τὸν αἰγόκερων. ταραχαὶ δὲ καὶ φόβοι τοῖς
θήλεσι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, ἐπιγενή- 92 A
σονται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ αἰγόκερως.

Ὁ ἥλιος ὑδροχόῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ. ἡλίου
ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη,
Σαυρομάταις Ὀξιανοῖς Σογδιανοῖς, Ἀραβίᾳ μικρᾷ,
Ἀζανίᾳ μέσῃ, Αἰθιοπίᾳ (ὑδροχόῳ δὲ ἀνάκεινται αὗται
αἱ χῶραι) ἀφθονίαν μὲν τοῦ σίτου διασημαίνει, πτῶ-
σιν δὲ ἀνδρῶν ἐνδόξων ἐν ταῖς εἰρημέναις διαφαινο- B
302 μένων χώραις, καὶ οὐκ ἀνδρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν
ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἀρσενικῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ
ὑδροχόος.

v. 1 ὅσον *P* ‖ κἀνταῦθα πρῶτον *PV* ‖ ante v. 3 add. rubr. *P:* βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτίου (corrige φοντηίου) τοῦ ῥωμαίου κατ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ. ‖ v. 3 ὁ ἥλιος — Ἰανουαρίῳ] μηνὶ ἰανουαρίω περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου *P* ‖ ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* ‖ v. 4 πρὸς] τὸν *P* ‖ v. 8 ἐπιμένει *P* ‖ v. 10 ante Θρᾴκης add. καὶ *P* ‖ v. 11 ἀδριανῆς *P* ‖ γεδρουσίας *P* ‖ v. 15 ante ἡλίου add. τοῦ *P* ‖ v. 16 βροχὴν *C* ‖ v. 17 σουγδιανοῖς *P* ‖ ἀραβία μικρά, ἀζανία, μέση αἰθιοπία *P* ‖

Ὁ ἥλιος ἰχθύςι μηνὶ Μαρτίῳ. ἡλίου ἰχθύςι γενομένου εἰ τυχὸν ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, ὁ ἄμητος ἔςται γεννημάτων ἀφθονώτατος, οἵ τε ὑγροὶ καρποὶ οὐχ ἥκιστα ἐπιδώςουςιν ἐπί τε τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Λυδίας Κιλικίας Παμφυλίας ΦαζανίαςΝαςαμωνίτιδος
C καὶ Γαραμαντικῆς (καὶ γὰρ ὑπὸ τοῖς ἰχθύςιν αἱ χῶραι). τὰ δὲ θήλεα τῶν ζῴων ἀπὸ λογικῶν ἕως ἀλόγων ςκυθρωπάςει ὅτι θῆλυ ζῴδιον οἱ ἰχθύες.

24. Ὁ ἥλιος κριῷ μηνὶ Ἀπριλίῳ. ἡλίου ἐπὶ τὸν κριὸν ἀνιόντος εἰ βροντὴν γενέςθαι ςυμβαίη ἀλλὰ μὴ βροχὴν ἐπακολουθῆςαι, ἐπὶ Βρεταννίας, Γαλατίας,
D Γερμανίας, Βαςταρνῶν, Cυρίας κοίλης, Ἰουδαίας, Ἰδουμαίας πτῶςις ἀνθρώπων ἔςται θόρυβοί τε κατὰ πόλεις καὶ πνιγμοὶ καὶ αὐχμοὶ καὶ τῶν φυτῶν ἀκαρπία, καὶ διαφερόντως τῶν ἀρρενωπῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ὁ ἥλιος ταύρῳ μηνὶ Μαΐῳ. κατὰ τοῦτο τοῦ
94 A καιροῦ εἰ βροντὴν ἐπιτροχάςαι ςυμβαίη, ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων προςδοκητέον, οὐχ ἥκιστα δὲ τὰ ἀκρόδρυα ἀποτεύξεται· καὶ γὰρ ἁπαλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους καρποὺς μαλακώτατα. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ

v. 1 post Μαρτίῳ add. *P* rubr. ἔτι καὶ φεβρ. || ante ἡλίου add. rubr. *P* τοῦ || v. 2 τύχοι *P* || βροντὴν γενέςθαι *P* || ὁ om. || v. 6. 7 ita interpunxi et τὰ δὲ ex *P* scripsi; ceteri post ἐπιδώςουςιν (v. 4) interpungunt et τὰ δὲ omitt. || θηλυκὰ *P* || v. 8 ςκυθρωπάζει *C*, ςκυθρωπάςῃ *P* || v. 9 Ἀπριλίῳ] μαρτί. καὶ ἀπριλλ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. τοῦ rubr. *P* || v. 12 Βαςταρνῶν corr. H. p. 325 pro Βαςτάρνων || v. 12 κοίλης Cυρίας *P* || v. 14 καὶ ante τῶν om. *P* || v. 16 ζῴδιον ἄρρεν *P* || v. 17 Μαΐῳ] ἀπριλλ. καὶ μάιος rubr. *P* || κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ] τοῦ (rubr.) ἡλίου ταύρῳ ὄντος *P* || v. 18 ἐπιτροχάςαι] γενέςθαι *P* || v. 20 ἐπιτεύξεται *PR* ||

πόλεις αἱ πρὸς τῇ θαλάττῃ πολεμίοις παραστήσονται, ἐπί τε τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας (καὶ γὰρ Ἀφροδίτης ἡ θάλαττα), Κύπρου Μη- 303 δίας τε καὶ Περσίδος αὐτῆς, ἐπεὶ καὶ μαλακώτερα τὰ B ἔθνη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος. ταύτῃ γὰρ καὶ ταῦρος Εὐρώπης ἐρασθῆναι λέγεται, ὅτι τοῦ ἀνατολικοῦ κέντρου κριῷ, ἔστι δ' ὅπου καὶ πρὸ αὐτοῦ, νέους ὁρῶντος καρποὺς μόλις Εὐρώπη ὑπὸ τῷ ταύρῳ βλέπει.

Μηνὶ Ἰουνίῳ. εἰ ἐν διδύμοις ἡλίου ὄντος βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ὑγρῶν μὲν καὶ ξηρῶν καρπῶν ἀφθονίαν ἐλπιστέον, ἀνδρὸς δὲ δυνατοῦ ἀθρόαν ἀπόπτωσιν. Ὑρκανία δὲ καὶ Ἀρμενίαι δύο, Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω, παρὰ τὰς C ἄλλας χώρας ἀτυχήσουσι, καὶ διαφερόντως περὶ τοὺς ἄνδρας· καὶ γὰρ ἀρσενικὸν ζῴδιον οἱ δίδυμοι καὶ ἀνθρωποειδὲς καὶ φίλιον.

25. Μηνὶ Ἰουλίῳ. ὅτι μὲν ὁ μὴν Κουϊντίλιος οὗτος τὸ πρὶν ὠνομάζετο, πρὸς δὲ τιμῆς Ἰουλίου Καίσαρος εἰς ταύτην μετετέθη τὴν προσηγορίαν, εἰς πλάτος ἡμῖν εἴρηται ἐν τῇ περὶ Μηνῶν πραγματείᾳ. D εἰ τοίνυν καρκίνῳ ἡλίου γενομένου βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, οἴνου μὲν δαψίλεια, τοῦ δὲ ἀέρος ξηρότης ἔσται. νόσοι τε φρικώδεις καὶ πυρεκτικοὶ καὶ κινδύ-

v. 3 θάλασσα, κύπρου τε, μηδίας καὶ *P* || v. 8 ὁρῶν τοὺς *P* || τῷ om. *P* || v. 9 βλέπει] ὁρᾷ *PR* || v. 10 Ἰουνίῳ — βροντὴν] μάιος καὶ ἰουν. τοῦ (hucusque rubr.) ἡλίου διδύμοις ὄντος εἰ βροντὴν *P* || v. 13 ὑρκανίαι *P* || v. 15 ἄλλας] ἄκρας *PV* || v. 18 Ἰουλίῳ — οὗτος] ἰουν. καὶ ἰουλ. ὁ (hucusque rubr.) μὴν οὗτος κυντίλιος *P* || v. 20 εἰς πλάτος — πραγματείᾳ] om. *P* || v. 21 legitur ap. Lyd. de mens. IIII 63 || v. 22 ἡλίου τοίνυν γινομένου ἐν καρκίνῳ εἰ βροντὴν *P* ||

νων ἐγγὺς ἐπί τε Βιθυνίας καὶ Φρυγίας ὅλης, Κολχι-
96 A κῆς, Νουμιδίας, Καρχηδόνος καὶ Ἀφρικῆς ταῖς θη-
λείαις διαφερόντως προσπεσοῦνται. φθαρήσεται δὲ
καὶ τὰ ἐνάλια τὰ ὀστρακώδη μάλιστα· καὶ γὰρ θῆλυ
ζῴδιον καὶ σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος.

Μηνὶ Αὐγούστῳ. Σεξτίλιος τὸ πάλαι καὶ 304
οὗτος ὁ μήν· Αὔγουστος δὲ τῷ ἴσῳ τρόπῳ πρὸς
μνήμης Αὐγούστου Καίσαρος μετεκλήθη, ὡς ἡ ἱστο-
ρία λέγει. ἐφ᾿ οὗ ἡ βροντὴ γενομένη ἡλίου ὄντος
ἐν λέοντι θόρυβον ἐξαίσιον τοῖς πράγμασι καὶ φθο-
B ρὰν τοῖς καρποῖς ἐκ θηρίων ἀπειλεῖ ἐπί τε Ἰταλίας
Γαλλιῶν Σικελίας Φοινίκης Ὀρχηνίας ἤτοι Ἀντορχη-
νίας. οὐχ ἥκιστα δὲ ταραχθήσονται οἱ ἄνδρες τῶν
ἐθνῶν τούτων· καὶ γὰρ ἄρρεν ζῴδιον ὁ λέων.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. ἡλίου παρθένῳ γενομένου εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, φθορὰν ζῴων εὐλαβητέον, ἁρπαγάς τε πολεμίων καὶ ἀνδραποδισμοὺς ἀνήβων, καὶ διαφερόντως τῶν παρθένων, ἐπειδὴ

v. 1 ἐπί τε] ἐπὶ τῆς *P* || v. 2 Καρχηδόνος scripsi pro Καρτάπων coll. Lyd. p. 258 *B* et Ptolem. tetrab. II 2, Carteiam vel Cartennam dubitanter proposuit H. || v. 3 φθαρήσεται corr. Hercher pro φθαρήσονται || v. 4 τὰ ante ὀστρακώδη om. *C* || θηλυκὸν *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 6 ἰούλ. καὶ αὐγουστ. (rubre) *P* || ante Σεξτίλιος transponit καὶ οὗτος ὁ μὴν *P* || πάλαι] πρὶν ὠνομάζετο *P* || v. 7 Αὔγουστος δὲ] πρὸς δὲ μνήμης Αὐγύστου Καίσαρος *P* || πρὸς—Καίσαρος] om. *P* || v. 8 ὡς—λέγει] αὔγουστος *P* || v. 9 ἡ — γενομένη] εἰ βροντὴ γένοιτο *P* || ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι] ex *P* addidi, qui praeterea ante ἡλίου add. τοῦ || v. 11 θηρίων] τῶν θηρείων *P* || v. 12 ἤτοι ἀντορχηνίας om. *P* || v. 15 αὐγουστ. καὶ σεπτεμβρ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* || v. 16 βροντὴ *P* || v. 18 τῶν om. *P* || ἐπεὶ καὶ *P* ||

θῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένος. ἐπὶ Ἑλλάδος δὲ ταῦτα
συμβήσεται, Κρήτης Βαβυλωνίας Μεσοποταμίας καὶ C
Κοίλης Συρίας.

26. Ἥλιος ζυγῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἡλίου ζυ-
γῷ γενομένου ἐὰν βροντὴ γένηται, θορύβους καὶ
στάσεις σφαλερὰς μετὰ δυσμὰς ἡλίου ἀναφθῆναι προ-
λέγει, καὶ τῇ ἀμπέλῳ τὴν ἐκ θηρίων βλάβην ἀπειλεῖ,
ἐπί τε Βακτρίας, Κασπίας, Σηρικῆς, Θηβῶν τῶν ἄνω, D
Ὀάσεως, Τρωγλοδυτικῆς. ἡ δὲ ἐκ τοῦ θορύβου βλάβη
οὐ γυναικῶν, ἀνδρῶν δὲ μᾶλλον καθάψεται, ἐπεὶ καὶ
ἄρρεν τὸ ζῴδιον.

Ἥλιος σκορπίῳ μηνὶ Νοεμβρίῳ. εἰ κατὰ τοῦτο
τοῦ καιροῦ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ἀνὴρ μὲν δυ-
305 νατὸς ἐκ τοῦ πολιτεύματος πεσεῖται, ὁ δὲ σῖτος 98 A
ἄφθονος ἔσται ἐπί τε Κομμαγηνῆς Συρίας, Κασπίας,
Μαυριτανίας καὶ Γαιτουλίας. τὸ δὲ θῆλυ γένος τῶν
ζῴων κακωθήσεται, καὶ διαφερόντως ἐπὶ τῶν χωρῶν
τούτων, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ σκορπίος.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ. ἡλίου ἐπὶ τοξότην ἰόντος
εἰ βροντὴν ἐπιρραγῆναι συμβαίη, τοῖς Περσῶν βασι-

v. 1 ἐπὶ Ἑλλάδος — συμβήσεται] sic scripsi ex *P*, οὐκ ἀπ quattuor vocabula deleta ταῦτα συμβήσεται, ἀλλ' ἐπὶ Ἑλλάδος *C*, haec usque ad finem capitis teste Hasio om. *RV*, quamquam ipse affert scripturam codicis *R* ad v. 3 || v. 2 βαβυλῶνος *P* || v. 3 κοίλης] ὅλης *PR*, malim ὅλης Ἀσσυρίας. || v. 4 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν ζυγῷ *P* || v. 8 Κασίας *P*, fortasse recte || v. 9 θάσεως *CPR* || v. 12 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || εἰ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ] τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ *P* || v. 15 καὶ ante Συρίας delevi cum *P* cf. p. 258 [B]; ceteri habent || v. 16 καὶ ante Γαιτουλίας om. *P* || v. 17 καὶ διαφερόντως] διαφερόντως δὲ *P* || v. 19 νοεμ. καὶ δεκεμ. rubr. *P* || τοῦ ἡλίου *P* || v. 20 βροντὴ (om. ἐπιρραγῆναι) *P* ||

λεῦϲι κίνδυνοϲ ἐπιπεϲεῖται τῷ τε ἔθνει παντί. ἡ δὲ
B Κελτικὴ πρὸϲ Ἱϲπανίαϲ καὶ Τυρρηνία καὶ ἡ εὐδαίμων
Ἀραβία ϲφόδρα ταραχθήϲεται, καὶ διαφερόντωϲ τοῖϲ
ὅπλοιϲ, ἐπεὶ καὶ ἄρρην ὁ τοξότηϲ.

v. 1 ἐπιπεϲεῖται] ἐπιϲεῖται *P* || παντί] τί παν *P* || v. 2 τυρρηνίαϲ *P* || τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ *C* || v. 3 καὶ διαφερόντωϲ] οἱ *P* || in *P* secuntur quae p. 156 A usque ad p. 163 D leguntur, postea Nigidi tonitruale ||

306 ## ΕΦΗΜΕΡΟΣ ΒΡΟΝΤΟΣΚΟΠΙΑ 100

ΤΟΠΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΡΩΜΑΙΟΝ ΦΙΓΟΥΛΟΝ

ЄΚ ΤΩΝ ΤΑΓΗΤΟϹ

ΚΑΘ᾽ ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

27. Εἰ ἐπὶ πάϲαιϲ ταῖϲ τῆϲ διοϲημείαϲ παραδό- A ϲεϲι τὴν ϲελήνην φαίνονται λαβόντεϲ οἱ ἀρχαῖοι (ὑπ᾽ αὐτὴν γὰρ τά τε βροντῶν τά τε κεραυνῶν ἐκδέδοται ϲημεῖα), καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπιλέξαιτο. ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκεψιν· ἐξ ἧϲ τὰϲ τοπικάϲ, ἐφ᾽ ὧν ῥήγνυνται χωρίων B αἱ βρονταί, παρατηρήϲειϲ οἱ Θοῦϲκοι παρέδοϲαν.

ΜΗΝΙ ΙΟΥΝΙΩ

307 Ϲελ. α΄. ἐὰν βροντήϲῃ, τῶν καρπῶν εὐφορία ἔϲται, ἐξηρημένων κριθῶν· νοϲήματα δὲ ἐπιϲφαλῆ τοῖϲ ϲώμαϲιν ἐπιϲκήψει.

β΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ταῖϲ μὲν ὠδινούϲαιϲ ἀπαλλαγὴ μᾶλλον ῥᾳδία, τοῖϲ δὲ θρέμμαϲι φθορά, ἰχθύων γε C μὴν ἀφθονία ἔϲται.

Nigidi tonitruale edidit Rutgers var. lection. p. 247—260 ex *P* (vid. praefat.) || v. 6 πάϲηϲ *P* || ταῖϲ add. Hercher || v. 9 τὴν ϲελήνην *P* || ἐπιλέξατο *P* || v. 11 post νουμηνίαϲ Hase in comm. de Lydi scriptis etc. p. LI διακοϲμήϲαντεϲ addi volt. || v. 12 λειψόμεθα *P* || v. 13 post τοπικὰϲ add. δὴ *P* || v. 16 ϲελ. om. *P* || ἐφορία *P* || v. 19 βροντῇ *P* || ὠδυνούϲαιϲ *P* ||

102 A γ'. ἐὰν βροντήσῃ καύσων ἔσται ξηρότατος, ὥστε μὴ τοὺς ξηροὺς μόνους ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑγροὺς καρποὺς διαφρυγέντας ἀποκαυθῆναι.

δ'. ἐὰν βροντήσῃ, νεφελώδης καὶ ὑετώδης ὁ ἀὴρ ἔσται, ὡς ἐκ σηπτικῆς ὑγρότητος φθαρῆναι τοὺς καρπούς.

ε'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπαίσιον τοῖς ἀγροῖς· οἱ δὲ
B χωρίοις ἢ πολίχναις ἐφεστῶτες ταραχθήσονται.

ϛ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀκμάσασι τοῖς καρποῖς ἐντεχθήσεταί τι θηρίον τὸ βλάπτον αὐτούς.

ζ'. ἐὰν βροντήσῃ, νοσήματα μὲν ἐνσκήψει, ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τεθνήξονται· καὶ οἱ μὲν ξηροὶ καρποὶ ἐπιτεύξονται, οἱ δὲ ὑγροὶ ξηρανθήσονται.

C η'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπομβρίαν καὶ φθορὰν σίτου δηλοῖ.

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς θρέμμασιν ἔσται ἐξ ἐπιδρομῆς λύκων.

ι'. ἐὰν βροντήσῃ, θάνατος μὲν ἔσται συχνός, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα μὲν ἀβλαβῆ, τὰ δὲ 308
πολιτικὰ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὁμοίως ὡς ἐπὶ τῇ πρὸ ταύτης.

D ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἀπειλεῖ.

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, καυσῶδες μὲν τὸ περιέχον
104 A ἔσται, εὐφορία δὲ τῶν καρπῶν καὶ εὔροια τῶν πο-

v. 1 ἐὰν βροντήσῃ] sic *P*, βροντῆς γενομένης *C* || v. 4 ἐὰν βροντήσῃ] om. *P* et ita semper usque ad finem mensis || v. 9 ἀκμάσασαι *P* || v. 11 μὲν om. *P* || v. 16 φθορὰ] θάνατος *P* || v. 20 τοῖς δὲ πολιτικοῖς *P* || v. 22 hic scribit ἐὰν βροντήσῃ *P* || τῇ πρὸ ταύτης] τῆς ἑνδεκάτης *P* || v. 25 εὔροια — οὐχ] sic corr. Hertz de Nigid. Figul. p. 33 not. 3; εὔροια τῶν ποταμῶν· οὐχ *P*, quod non displicuit Hasio,

ταμῶν καὶ ἀφθονία τῶν ποταμίων οὐχ ἥκιστα ἰχθύων. τὰ cώματά γε μὴν ἐξαcθενήcει.

ιε΄. ἐὰν βροντήcῃ, τὰ μὲν πτηνὰ λυμανθήcεται τῷ θέρει, οἱ δὲ ἰχθύες φθαρήcονται.

ις΄. ἐὰν βροντήcῃ, οὐκ ἐλάττωcιν μόνον τῶν ἐπιτηδείων ἀλλὰ καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ, ἀνὴρ δέ τις B εὐτυχὴς ἀφανιcθήcεται.

ιζ΄. ἐὰν βροντήcῃ, καύματα ἔcται καὶ μυῶν καὶ ἀcφαλάκων καὶ ἀκρίδων φορά· εὐθηνίαν δὲ ὅμως καὶ φόνους τῷ δήμῳ φέρει.

ιη΄. ἐὰν βροντήcῃ, φθορὰν τῶν καρπῶν ἀπειλεῖ.

ιθ΄. ἐὰν βροντήcῃ, τὰ λυμαινόμενα τοῖc καρποῖc C θηρία φθαρήcεται.

κ΄. ἐὰν βροντήcῃ, διχόνοιαν ἀπειλεῖ τῷ δήμῳ.

κα΄. ἐὰν βροντήcῃ, ἐλάττωcιν μὲν οἴνου, ἐπίδοcιν δὲ τῶν ἄλλων καρπῶν δηλοῖ καὶ ἀφθονίαν ἰχθύων.

309 κβ΄. ἐὰν βροντήcῃ, ἐπίφθορον ἔcται τὸ καῦμα.

κγ΄. ἐὰν βροντήcῃ, εὐφροcύνην καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν καὶ νόcων ἀφανιcμὸν δηλοῖ.

κδ΄. ἐὰν βροντήcῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ. D

κε΄. ἐὰν βροντήcῃ, πόλεμοι καὶ μυρία ἔcονται κακά.

ita ut lacunam statueret in phrasi sequenti; εὔροια τῶν ποταμίων οὐχ *C* ||

v. 7 εὐτυχεῖc *P* || ἀφανιcθήcεται coni. Hercher, ἀφανεῖται *C*, ἀναφανεῖται *P* || v. 8 καὶ post ἔcται om. *P* || μυῶν corr. H. pro μυιῶν coll. p. 120 *A*, 126 *C*, 140 *A*, 146 *A*, 150 *D* aliis || v. 9 φορά] sic *CP*; id quod Rutgers dedit, φθορά, recepit H. || εὐθηνία *P* || ὁμῶc καὶ coni. male H. (coll. ἅμα καὶ p. 114 *A* et καὶ ὁμοῦ p. 112 *A*) || v. 10 φόνουc in suspitionem vocat Hercher || v. 11 φθορὰ *P* || v. 12 τοῖc καρποῖc] sic *P*, τοὺc καρποὺc *C* || v. 18 καὶ ante κακῶν om. *P* || v. 19 καὶ ante νόcων om. *P* ||

106 A κϛ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ χειμὼν τοῖς καρποῖς ἐπιβλαβὴς ἔσται.

κζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, κίνδυνος στρατιωτικὸς τοῖς κρατοῦσιν ἔσται.

κη΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία ἔσται καρπῶν.

κθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς βασιλίδος πόλεως ἔσται κρείττονα.

B λ΄. ἐὰν βροντήσῃ, πρὸς βραχὺ θάνατος ἔσται συχνός.

ΙΟΥΛΙΟΣ

28. α΄ Ἐπὶ τῆς σεληνιακῆς νουμηνίας ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, τῶν δὲ θρεμμάτων πτῶσις.

β΄. ἐὰν βροντήσῃ, καλὸν τῷ φθινοπώρῳ.

γ΄. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα βαρὺν σημαίνει.

C δ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀέριοι ἔσονται ταραχαί, ὡς ἐξ αὐτῶν σπάνιν γενέσθαι.

ε΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν σίτου, ἄρχοντος δὲ ἀγαθοῦ πτῶσις ἔσται.

ϛ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους θανατηφόρους ταῖς δουλικαῖς τύχαις ἀπειλεῖ.

ζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρία ἔσται βλαβερὰ τοῖς 310 σπορίμοις.

η΄. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην μὲν τοῖς κοινοῖς, ὄλε- D θρον δὲ τοῖς βοσκήμασι καὶ βῆχα ξηρὸν ἐνσκῆψαι δηλοῖ.

v. 1 ὁ om. *P* || v. 3 στρατικὸς *C* || v. 5 εὐετηρία] sic etiam *P* || ante καρπῶν add. τῶν *P* || v. 10 μηνὶ Ἰουλίῳ rubre *P* || v. 11 ἐὰν βροντήσῃ (non βροντῇ) habet *P*, sed omittit in reliquis mensis diebus || v. 12 εὐθηνία] ἐλευθερία *P* || v. 15 ὡς — γενέσθαι (v. 16)] om. *P* || v. 20 ψυχαῖς coni. Meursius apud Rutgersium perperam pro τύχαις ||

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐποψίαν θεῶν καὶ ἀγαθῶν
πολλῶν πρόοδον δηλοῖ.

ι'. ἐὰν βροντήσῃ, σωτηριώδη ἔσται τὰ ποτάμια 108 A
ὕδατα.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καῦμα σημαίνει καὶ ὄμβρον
βίαιον καὶ σπάνιν σίτου.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ψῦχος τῷ θέρει ἔσται ἀδόκη-
τον, δι' οὗ φθαρήσεται τὰ ἐπιτήδεια.

ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἑρπετὰ φανεῖται βλαβερώτατα. B

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰς ἕνα τὴν πάντων δύναμιν
ἐλθεῖν φράζει· οὗτος δὲ ἔσται τοῖς πράγμασιν ἀδικώ-
τατος.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῦ δήμου καὶ
τοῦ σίτου ἔνδεια.

ιϛ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ὁ τῆς ἀνατολῆς βα-
σιλεὺς ἐκδεχέσθω καὶ νόσον ἀπὸ ξηροῦ καύματος.

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, διαδοχὴν μεγάλου ἄρχοντος C
δηλοῖ.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδειαν καρπῶν ἐξ ἐπομβρίας
ἀπειλεῖ.

ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ ἀπώλειαν
δυνατῶν· ἀφθονία δὲ ἔσται τῶν ξηρῶν καρπῶν.

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, αὐχμὸν νοσώδη ἀπειλεῖ.

311 κα'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῖς ὑπηκόοις, D
ἀλλ' οὐκ εἰς μακράν.

v. 1 θείων *P* || v. 2 πρόσοδον coni. Hercher || v. 5 καὶ ante ὄμβρον om. *P* || v. 6 καὶ ante σπάνιν om. *P* || v. 8 δι' οὗ] καὶ οὐ *P* || v. 10 τὴν] τῶν *P* || v. 13 καὶ om. *P* || v. 16 ἐκδεχέσθαι *C* post locum laceratum in membrana; H. suspicatur intercidisse μέλλει et in commate sequenti verbum aliud || v. 19 ἐπομβρίας] sic etiam *P* || v. 20 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *C* || v. 22 καρπῶν habet etiam *P* || v. 25 μακρὸν *C* ||

κβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθὰ μὲν τοῖς κοινοῖς πράγμασι, νόσους δὲ τοῖς σώμασι περὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνει.

110A κγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἡ διχόνοια τοῦ δήμου παυθήσεται.

κδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ δυνατὸν ἀτύχημα.

κε΄. ἐὰν βροντήσῃ, τῇ νεολαίᾳ κακῶς καὶ τοῖς καρποῖς μετ᾽ αὐτῆς, νοσώδης δὲ ὁ καιρὸς ἔσται.

B κϛ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπὸ μεγάλης εὐθηνίας ἔνδεια ἔσται.

κζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἐκβρασμὸν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κη΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια ὑδάτων καὶ ὄχλος ἑρπετῶν ἐπιβλαβῶν ἔσται.

κθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

λ΄. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ποινηλασίας ἐπὶ τὰ χείριστα τῶν πταισμάτων ὀλισθήσουσιν.

C

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

29. α΄. Ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς πολιτείας ἠρέμα πως καλλίονα καὶ εὐθηνία ἔσται.

β΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἅμα καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων ἀπειλεῖ.

γ΄. ἐὰν βροντήσῃ, δίκας καὶ λέσχας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

D δ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια τροφῶν λογικοῖς ἅμα 312
καὶ ἀλόγοις ἔσται.

v. 4 ἡ om. *P* || v. 9 ὁ om. *P* || v. 10 ἔσται ἔνδεια *P* || v. 14 καὶ om. *P* || v. 18 ὀλισθήσονται *C* || v. 19 μηνὶ Αὐγούστῳ rubr. *P* || v. 20 εἰ βροντήσῃ *P*, qui in ceteris mensis diebus om. || καὶ ante τὰ add. *C* || v. 26 post λογικοῖς add. τε *P* ||

ε΄. ἐὰν βροντήςῃ, τὰς γυναῖκας ςυνετωτέρας δηλοῖ.

ϛ΄. ἐὰν βροντήςῃ, μέλιτος μὲν ἀφθονία ἔςται, 112 A ὕδατος δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων λεῖψις.

ζ΄. ἐὰν βροντήςῃ, ἀνέμους τραχεῖς καὶ νόσους ὁμοῦ σημαίνει.

η΄. ἐὰν βροντήςῃ, νόσον ἀκίνδυνον τοῖς τετραπόδοις ἀπειλεῖ.

θ΄. ἐὰν βροντήςῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις ὡς ἐκ τοῦ πλείονος ἐπαγγέλλεται.

ι΄. ἐὰν βροντήςῃ, λύπας καὶ μοχθηρίας τῷ πλή- B θει ἀπειλεῖ.

ια΄. ἐὰν βροντήςῃ, εὐετηρία μὲν ἔςται, πτῶςις δὲ ἑρπετῶν καὶ βλάβη τοῖς ἀνθρώποις.

ιβ΄. ἐὰν βροντήςῃ, χόρτου καὶ βαλάνου ἀφθονία ἔςται, τῇ δὲ πρώτῃ ἡλικίᾳ κακῶς.

ιγ΄. ἐὰν βροντήςῃ, ὄλεθρος ἔςται τοῖς ςώμαςι λογικῶν τε καὶ ἀλόγων.

ιδ΄. ἐὰν βροντήςῃ, πόλεμον μὲν τοῖς κοινοῖς, C ἀφθονίαν δὲ τοῖς καρποῖς δηλοῖ.

ιε΄. ἐὰν βροντήςῃ, ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ πράγματα.

ιϛ΄. ἐὰν βροντήςῃ, εἰρήνην βαθεῖαν ἐπαγγέλλεται.

ιζ΄. ἐὰν βροντήςῃ, οἱ χείρους τῶν ἀνθρώπων ςτυγνάςουςιν.

ιη΄. ἐὰν βροντήςῃ, πόλεμον ἐμφύλιον ἀπειλεῖ.

ιθ΄. ἐὰν βροντήςῃ, φόνους αἱ γυναῖκες καὶ τὸ D δουλικὸν τολμήςει.

v. 1 post ςυνετωτέρας add. ἔςεςθαι *P* || v. 4 τροφίμων om. *P* || v. 6 ὁμοῦ om. *P* || v. 9 μὲν om. *P* || v. 10 ἐπαγγέλλει *C* || v. 15 post χόρτου add. μὲν *P* || v. 18 τε om. *P* || v. 23 οἱ] εἰ *P* || v. 24 ςτυγνάζουςιν *P* || v. 26 φονῶςιν coni. Hercher ||

κʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ὄλεθρον βοῶν καὶ ταραχὰς 313 τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ.

114 A κα΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν ἅμα καὶ διχόνοιαν τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

κβʹ. ἐὰν βροντήσῃ, καλὰ μετρίως τὰ πράγματά ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κγʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κεραυνὸν πεσεῖσθαι δηλοῖ καὶ φόνους ἀπειλεῖ.

κδʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπώλειαν εὐγενῶν νέων ἀπειλεῖ.

B κεʹ. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα καὶ σπάνιν ὀπωρῶν ἔσεσθαι προλέγει.

κϛʹ. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον σημαίνει.

κζʹ. ἐὰν βροντήσῃ, πολέμους ἅμα καὶ δόλους ἀπειλεῖ.

κηʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν τῶν καρπῶν φθορὰν δὲ τῶν βοῶν σημαίνει.

κθʹ. ἐὰν βροντήσῃ, οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν σημαίνει.

C λʹ. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους τῇ πόλει, ἐφ᾽ ἧς ῥαγήσεται, ἀπειλεῖ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

30. αʹ. Ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν ἅμα καὶ εὐφροσύνην δηλοῖ.

βʹ. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια τῷ δήμῳ ἔσται.

D γʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ πόλεμον δηλοῖ.

v. 7 κεραυνοὺς *P* || καὶ φόνους] φόνους δὲ *C* || v. 11 καὶ om. *P* || v. 12 προλέγει] δηλοῖ *P* || v. 19 νόσους τῇ ἐφ᾽ οἷς *P* || v. 21 μηνὶ σεπτεμβρίῳ rubr. *P* || v. 22 ἐὰν βροντήσῃ hic habet etiam *P*, qui in ceteris mensis diebus omitt. ||

δ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, δυνατοῦ πτῶϲιν καὶ πολέμου παραϲκευὴν δηλοῖ.

314 ε΄. ἐὰν βροντήϲῃ, κριθῆϲ μὲν ἀφθονίαν, ϲίτου δὲ 116 A ἐλάττωϲιν δηλοῖ.

ϛ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, δύναμιϲ ἔϲται ταῖϲ γυναιξὶ κρείττων ἢ κατ᾽ αὐτάϲ.

ζ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, νόϲον καὶ πτῶϲιν τῷ δουλικῷ ἀπειλεῖ.

η΄. ἐὰν βροντήϲῃ, τοὺϲ μάλιϲτα δυνατοὺϲ τοῦ πολιτεύματοϲ ϲκολιὰ ἐννοεῖν, ἀποτεύξεϲθαι δὲ τῶν B νοουμένων κατηγορεῖ.

θ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ἄνεμον πνεῦϲαι ἐπίνοϲον ἀπειλεῖ.

ι΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ἔριϲ ἔϲται τῷ τόπῳ ἐφ᾽ οὗ ῥαγήϲεται πρὸϲ ἕτερον οὐκ ἄλογοϲ.

ια΄. ἐὰν βροντήϲῃ, οἱ ὑπεξούϲιοι τῶν εὐγενῶν ϲκέψονταί τι καινὸν ἐν τοῖϲ κοινοῖϲ.

ιβ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ἔπομβρον τὸν τοῦ ἀμητοῦ C καιρὸν καὶ λιμὸν ἔϲεϲθαι λέγει.

ιγ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, λιμὸν βαρὺν ἀπειλεῖ.

ιδ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, νόϲουϲ ἀπειλεῖ.

ιε΄. ἐὰν βροντήϲῃ, κατομβρίαν μὲν δηλοῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμωϲ.

ιϛ΄. ἐὰν βροντήϲῃ, ὁ ϲπόροϲ πολύϲ, ἄκαρποϲ δὲ δηλοῦται.

ιζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων ἀπειλεῖ. D

v. 2 δηλοῖ] δι᾽ αὐτὴν ἔϲεϲθαι *P* || v. 7 τῶν δουλικῶν *P* || v. 8 ἐξ αὐτῆϲ ante ἀπειλεῖ del. Hercher || v. 10 ἐυνοεῖ *P* || v. 11 νοουμένων coni. Hercher pro ἐϲομένων || v. 14 ῥαγήϲεται corr. Hercher pro ῥήγνυτο || v. 16 τι καινὸν corr. H., τι κοινὸν *C*, τὸ κοινὸν *P* || ἐπὶ τοῖϲ κοινοῖϲ *P*, ἐπὶ τοῖϲ κακοῖϲ coni. Rutgers || v. 17 ἔπομβρον *P*, ἐπομβρίαν *C* || v. 19 βαρεῖαν *C* || v. 25 ἀπειλῶν *P* ||

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἅμα καὶ πολέμους σημαίνει.

118 A ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν δενδρώδης καρπὸς ἐπιτεύξεται, νόσοι δὲ καὶ στάσεις δημοτικαὶ ἔσονται.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀπώλειαν κλεινοῦ ἀνθρώπου 315 καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, λύπας καὶ ζημίας τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, χειμῶνα δὲ βαρὺν καὶ ὑγρὸν σημαίνει.

B κγ΄. εἰ βροντήσῃ, τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους ἐνδεᾶ προλέγει.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, λειψυδρίαν ἀπειλεῖ. τῶν δὲ ἀκροδρύων εὐφορία ἔσται, περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον θυέλλαις διαφθαρήσεται.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τοῦ πολιτεύματος τύραννος ἀναστήσεται, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπολεῖται, ζη-
C μίαις δὲ ἀφορήτοις οἱ δυνατοὶ ὑποστήσονται.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ κακὸς δυνάστης βουλῇ θεοῦ πεσεῖται.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, δυνατοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διενεχθήσονται καὶ ἀλλήλους διαβαλοῦσιν.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, σημεῖα ἔσται πραγμάτων μεγάλων μηνυτικά. εὐλαβητέον δὲ μὴ καὶ πῦρ ἐπομβρήσῃ ἐνιαχοῦ.

D κθ΄. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

v. 5 ἀπειλεῖ] σημαίνει *P* || v. 10 ἐνδεῆ *P* || v. 12 λιψυδρίαν *P* || τῶν δὲ ἀκροδρύων] sic scripsit H., τῶν ἀκροδρύων *P*, τῶν δέκα ἀκροδρύων *C* || v. 14 διαφθαρήσεται corr. Hercher pro διαφθαρήσονται || v. 18 θεοῦ βουλῇ *P* || v. 21 διαβαλοῦσιν coni. H., διαλαβοῦσιν *P*, διαλάβωσιν *C* || v. 22 δ' ἔσται *P*, ἔστι mavolt Rutgers || v. 23 πυρὶ ἐπομβρίσει *C* || v. 24 ἐνιαχοῦ corr. H. pro ἰαχοῦ ||

λ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω τὰ κοινά.

316 ## ΟΚΤΩΒΡΙΟϹ 120 A

31. α΄. Єἰ βροντήϲῃ, κακὸν τύραννον τοῖϲ πράγμαϲιν ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνία μὲν ἔϲται, φθορὰ δὲ τῶν χερϲαίων μυῶν.

γ΄. εἰ βροντήϲῃ, θυέλλαϲ καὶ ταραχὰϲ δηλοῖ, δι' ὧν τὰ μὲν δένδρα φθαρήϲεται· μεγάλων δὲ ζαλῶν B ἔϲται τοῖϲ κοινοῖϲ μήνυμα.

δ΄. εἰ βροντήϲῃ, οἱ ἐλάττουϲ τὰ τῶν κρειττόνων καθέξουϲιν, ὑγιεινὸν δὲ ἔϲται τὸ τοῦ ἀέροϲ κατάϲτημα.

ε΄. εἰ βροντήϲῃ, πάντων ἐπιδόϲειϲ τῶν ἀναγκαίων, ἐξῃρημένου ϲίτου.

ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἡ ὄψιϲ μὲν εὐθηνίαϲ, ἀμητὸϲ C δὲ ἐλάττων, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐγγὺϲ ἄκαρπον.

ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὄϲπρια μὲν ἄφθονα, οἶνοϲ δὲ ἐλάττων ἔϲται.

η΄. εἰ βροντήϲῃ, ϲειϲμὸν μετὰ μυκήματοϲ προϲδοκητέον.

θ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὄλεθρον θηρίοιϲ ἀπειλεῖ.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀνδρὸϲ ἐπαινουμένου πτῶϲιν δηλοῖ.

ια΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀλληλανεμίαν ἐπωφελῆ ταῖϲ D βοτάναιϲ δηλοῖ.

v. 1 ἐπὶ τὰ κρείττονα κοινά *P* || v. 3 μηνὶ ὀκτωβρίῳ rubr. *P* || v. 4 εἰ βροντήϲῃ hic habet *P*, qui omitt. per ceterum mensem || v. 7 μυῶν corr. H. pro μυιῶν, quod est in utroque cod. || v. 11 οἱ] εἰ *P* || τὰ add. H. || v. 12 ὑγιεινόν τε *P* || ἔαροϲ *P* || v. 14 ἐπίδοϲιϲ *P* || v. 16 ἡ — εὐθηνίαϲ] om. *P* || v. 17 καὶ om. *P* ||

ιβʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, σκηπτοὶ δὲ ἐκθλιβήσονται.

122 A ιγʹ. εἰ βροντήσῃ, καλὰ τὰ συναλλάγματα, καὶ εὐθηνία πρὸς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ βαρὺς οὐκ ἐπὶ πλέον ἰσχύσει.

ιδʹ. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ φθορὰν βοσκημά- 317 των ἀπειλεῖ.

ιεʹ. εἰ βροντήσῃ, σπάνις ἔσται πνεύματος ξηροῦ
B καὶ καυστικοῦ ἐμπίπτοντος τοῖς καρποῖς.

ιϛʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐξασθενήσουσιν οὕτως ἄνθρωποι ὡς ἄγνωστοι εἶναι δοκεῖν.

ιζʹ. εἰ βροντήσῃ, πλουσίου ἀνδρὸς καὶ εὐγενῶν εὐτυχήματα.

ιηʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ιθʹ. εἰ βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἢ βασιλέως ἐκβολὴν ἀπειλεῖ, διχόνοιάν τε τῷ δήμῳ καὶ ἀφθονίαν δηλοῖ.

κʹ. εἰ βροντήσῃ, ἕλκη ξένα ἀπειλεῖ, τῷ δὲ πλήθει ἐκ διχονοίας ἐσχάτην ἀτυχίαν.

καʹ. εἰ βροντήσῃ, νόσοι βηχώδεις ἔσονται καὶ στηθῶν κακώσεις.

κβʹ. εἰ βροντήσῃ, μοχθηρίας τῷ δήμῳ καὶ νόσους ποικίλας ἀπειλεῖ.

D κγʹ. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος εὐφρανθήσεται παραδόξως.

v. 1 δὲ σκολιαὶ βήσονται *C* || v. 8 σπάνη *C* || v. 10 ἀσθενήσουσιν οὕτως οἱ *P* || v. 11 ἄγνωστοι coni. Hercher pro ἀγνώστους || v. 12 λουσίαν (αν corr. in ου) *P*, sed ante λ spatium pro rubric., οὐσίαν coni. Rutgers || v. 14 ιηʹ om. *P* et postea ιηʹ ponit pro ιθʹ, ιθʹ pro κʹ etc. usque ad finem mensis || πείσακτον *P*, sed ante π spatium pro rubr. || v. 15 δυνατοῦ *P* || v. 16 τε om. *P* || v. 17 δηλοῖ scripsi pro ἀπειλεῖ || v. 18 post ἀπειλεῖ add. τοῖς ἀνθρώποις *P* || v. 21 ante κακώσεις add. καὶ *P* ||

κδ'. εἰ βροντήϲῃ, ἐκ διχονοίαϲ τῶν κρατούντων ὁ δῆμοϲ περιέϲται.

κε'. εἰ βροντήϲῃ, βαρεῖα ἔϲται ἀπὸ τῶν κακῶν 124A
δειλία.

κϛ'. εἰ βροντήϲῃ, αὐξηθήϲεται μὲν τὰ θηρία, λιμώξει δὲ ὅμωϲ.

κζ'. εἰ βροντήϲῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ.

κη'. εἰ βροντήϲῃ, ἔνδεια ἔϲται τῶν ἀναγκαίων.

318 κθ'. εἰ βροντήϲῃ, ἐπίνοϲοϲ ὁ ἐνιαυτόϲ.

λ'. εἰ βροντήϲῃ, οὐκ εὐθηνίαν μόνον ἀλλὰ καὶ B
ἐλάττωϲιν τῶν πολεμίων καὶ εὐφροϲύνην τοῖϲ πράγμαϲι δηλοῖ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟϹ

32. α'. Εἰ βροντήϲῃ, διχόνοιαν δηλοῖ τῇ πόλει.

β'. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν προλέγει.

γ'. εἰ βροντήϲῃ, πράγματα ἀναφύεται, δι' ὧν C
οἱ ἐλάττουϲ περιέϲονται τῶν μειζόνων.

δ'. εἰ βροντήϲῃ, κρείττων ὁ ϲῖτοϲ.

ε'. εἰ βροντήϲῃ, ζάλην τοῖϲ πράγμαϲι δηλοῖ, αἰϲθητοῖϲ τε καὶ ἀλόγοιϲ νόϲον.

ϛ'. εἰ βροντήϲῃ, ϲκώληκεϲ τῷ ϲίτῳ λυμανοῦνται.

ζ'. εἰ βροντήϲῃ, τοῖϲ ὑπὸ τὴν δύϲιν ἀνθρώποιϲ D
τε καὶ ἀλόγοιϲ νόϲοι.

v. 2 ὁ δῆμοϲ τῶν κρατούντων ἐκ διχονοίαϲ περιέϲεται *P* || v. 5 εὐξυνθήϲεται *P*, εὖ ξυνθήϲεται coni. Rutgers || v. 7 ἐπομβρίαν etiam *P* || v. 8 ἔνδειαν τῶν *P* || v. 10 εὐθηνίαν, ἐλάττωϲιν τῶν πολεμίων, εὐφροϲύνην *P* || v. 13 μηνὶ νοεμβρίῳ rubr. *P* || v. 14 εἰ βροντήϲῃ] abhinc semper om. sed hab. v. 18 *P* || v. 16 δι' ὧν corr. Bekker pro δι' οὗ || v. 19 δηλοῖ, αἰϲθητοῖϲ τε] om. *P* || v. 20 δὲ pro τε coni. Bekker || v. 21 τὸν ϲῖτον *P* || λοιμήνονται *C* || v. 23 τε om. *P* ||

η΄. εἰ βροντήσῃ, ἀδδηφαγίας ἔσεσθαι δεῖ διὰ νόσους ἀπειλουμένας.

126 A θ΄. εἰ βροντήσῃ, δημοτῶν ἀνασκολοπισμοὶ ἔσονται, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, πέρας ἔχει τὰ κακῶς βουλευθέντα τοῖς κρατοῦσιν, ἄνεμος δὲ καυσώδης τοῖς δένδροις λυμαίνεται.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, εὐχαριστείτωσαν ἄνθρωποι τῷ
B θεῷ· ἄνεμος γὰρ ἐξ ἀνατολῶν ῥεύσει.

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐνύπνια τοῖς ἀνθρώποις πλείονα δόξει.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπικερδῆ μὲν τὸν καιρὸν λοι- 319
μικὸν δὲ ἀπειλεῖ, ἕλμισι δὲ ἐντοσθίοις κακοῖ τὰ σώματα.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἑρπετὰ τοῖς ἀνθρώποις ἠρέμα πως λυμαίνεται.

C ιε΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν ἰχθὺς ἀφθονώτατος, λοιμώξει δὲ τὰ ἔνυδρα θηρία, καὶ τὰ κοινὰ δῆθεν καλλίονα.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδες καὶ μυῶν ἀρουραίων γένεσις, τῷ δὲ βασιλεῖ κίνδυνος, καὶ σίτου ἀφθονία ἔσται.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, νομὴν ἄφθονον τοῖς κτήνεσι δηλοῖ.

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ τοῖς ἀστειοτέροις λύπας.

v. 1 pro ἔσεσθαι H. proposuit εἴργεσθαι, ἔχεσθαι, ἀπέχεσθαι || v. 6 κρατοῦσι καὶ ἄνεμος *P* || v. 7 λυμήνεται *C* || v. 8 εὐχαριστήτωσαν *P* || v. 13 ἕλμιξι *P* || κάκοι (sic!) *P* || v. 16 λυμήνεται *C* || v. 17 λιμώξει *P* || v. 20 ἀκρίδων καὶ μυιῶν *P* || v. 21 τῶν δὲ βασιλέων *P* || καὶ σίτου] σίτου δὲ *P* || v. 23 τομὴν *P* (sed τ rubre) ||

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, γυναικῶν εὐπραγίας. D

κ΄. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν δηλοῖ.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μύες φθαρήσονται, εὐθηνία 128 A
δὲ οὐ σίτου μόνον ἀλλὰ καὶ νομῆς, καὶ ἰχθύων πλῆθος.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, φρούριον τῇ πολιτείᾳ χρηστὸν ὑπὸ πολεμίοις τελέσει.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἐπικίνδυνος ἔσται· καὶ ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον καὶ πτῶσιν B
πολλῶν δηλοῖ· ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ ἀπειλεῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, τῆς συγκλήτου πολλοὶ ἀθυμίᾳ φθαρήσονται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν χείρους κάλλιον πράξουσιν, αἱ δὲ ἐσόμεναι ὀπῶραι φθαρήσονται.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, θεοφιλέστερον οἱ ἄνθρωποι ζήσονται· καὶ εἰκότως σύμμετρα τὰ κακά. C

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

33. α΄. Εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν μεθ' ὁμονοίας δηλοῖ.

v. 2—6 ad κ΄ et κα΄ *P* transponit, quae ad κγ΄ et κδ΄ leguntur, ad κβ΄, κγ΄, κδ΄, quae ad κ΄, κα΄, κβ΄. || v. 2 ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν] scripsi ex *P*, οὐ μακρὸν *C* || v. 3 μυῖες *P* || εὐθηνία σίτου, πλῆθος ἰχθύων *P* || v. 8 πολεμίοις etiam *P* || v. 10 καὶ ἄνεμος — πνεύσει] sic scripsi; ἄνεμον νοσώδη ποιήσει *P*, om. haec *C* || v. 12 ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις] addidi ex *P* || v. 17 ἐσόμεναι] ἐλπιζόμεναι coni. H. || v. 19 καὶ εἰκότως σύμμετρα scripsi ex coniectura Hasii pro εἰκότως συμμέτρια || v. 20 μηνὶ δεκεμβρίῳ rubr. *P* ||

β΄. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων καὶ καρπῶν διαφερόντως.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς θρέμμασιν ἄνθρωποι καταχρήσονται δι᾽ ἔνδειαν ἰχθύων.

D δ΄. εἰ βροντήσῃ, βαρὺς ἔσται χειμών, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ψωρώδεις ἀπειλεῖ.

ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, θείους ὀνείρους οἱ ἄνθρωποι
130 A ἐνυπνιασθήσονται, οἳ κακὸν πέρας ἕξουσιν.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, τὸ αὐτὸ δηλοῖ πᾶσιν.

η΄. εἰ βροντήσῃ, νότος ἐπικρατήσει· ἐξ οὗ εὐθηνία μὲν καρπῶν ἔσται, ὄλεθρος δὲ θρεμμάτων.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, κλεινοῦ ἀνδρὸς πτῶσις ἔσται.

B ι΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν ἀνθρώποις ἐκ νοσημάτων ἀπειλεῖ, οἱ δὲ ἰχθύες ἐπιδώσουσιν.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, καυσώδης ἡ θερινὴ ἔσται τροπή, καὶ ἀφθονία ἐπείσακτος.

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκ γαστρορροίας νόσους ἀπειλεῖ.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν, νόσους δὲ ἀπειλεῖ. 321

C ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον ἅμα πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ ἐπὶ πόλεμον πορεύσονται, ὀλίγοι δὲ ἀναστρέψουσιν.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, καινοπρεπῆ πράγματα ἐπὶ τῆς πολιτείας.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδας φύσεσθαι λεπτὰς ἀπειλεῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

v. 1 ἀφθονίαν *P* || v. 7 ψωρώδεις corr. Hercher pro ψωριώδεις || ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* || v. 8 θείους ὀνείρους corr. Hercher pro ὁσίοις ὀνείροις || v. 10 πεθσιν *P* || v. 11 νότος ἐπικρατήσει] scripsi ex *P*, νόσος ἐπικρατής *C* || v. 15 δὲ om. *P* || v. 19 εὐθηνία *P* || v. 26 φύεσθαι *C* ||

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἔσται βαρύς.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίτασιν τοῦ πολέμου ἀπειλεῖ. D

κ΄. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων λέγει.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον θερμὸν καὶ νοσοποιὸν 132 A ῥεῦσαι ἀπειλεῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, καυσῶδες ἔσται τὸ θέρος καὶ πολύκαρπον.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις νόσον δηλοῖ, ἀλλ᾽ ἀκίνδυνον.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφυλίους πολέμους τῇ πόλει καὶ ὄλεθρον τοῖς ὑλαίοις θηρίοις ἀπειλεῖ. B

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκστρατείας κίνησις ἐπὶ πόλεμον, ἀλλ᾽ εὐτυχήσει.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους τοῖς θεράπουσιν ἀπειλεῖ.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοὺς ὠφελήσει.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδων γένεσις.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἰσχνότητα τοῖς σώμασιν ὑγιει- C νὴν δηλοῖ.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνταρσίαν κατὰ τῆς βασιλείας δηλοῖ καὶ εἰκότως πόλεμον.

322 ## ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

34. α΄. Εἰ βροντήσῃ, ἐλαφρὸς ἄνεμος ῥεύσει, ἀλλ᾽ ἀκίνδυνος.

β΄. εἰ βροντήσῃ, ἀδόκητος ἔσται πόλεμος. D

γ΄. εἰ βροντήσῃ, μετὰ νίκην ἧτταν τοῖς ἐν πολέμῳ φράζει· εὐθηνία δὲ ἔσται.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁμονοήσει ὁ δῆμος πρὸς εἰρήνην. 134 A

v. 10 ἐμφύλιον πόλεμον *P* || v. 11 τῶν ὑλαίων θηρίων *P* || v. 13 εὐτυχῆς *P* || v. 17 ἰσχυότητα *C* || ὑγιεινὴν etiam *P* || v. 21 μηνὶ Ἰανουαρίῳ rubr. *P* || v. 22 ἄνεμος] κίνδυνος *P* || v. 27 ὁ om. *P* ||

ε΄. εἰ βροντήϲῃ, ὑγίειαν τοῖϲ κτήνεϲι ϲημαίνει.

ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, βηχώδη νόϲον ἀπειλεῖ, ἀφθονίαν δὲ ἰχθύων καὶ καρπῶν δηλοῖ.

B ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, δουλομαχία ἔϲται καὶ νόϲοϲ ϲυχνή.

η΄. εἰ βροντήϲῃ, ὁ δυνάϲτηϲ τῆϲ πολιτείαϲ πρὸϲ τοῦ δήμου κινδυνεύϲει.

θ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὁ τῆϲ ἀνατολῆϲ βαϲιλεὺϲ κινδυνεύϲει.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀνέμου κίνηϲιν ϲφοδρὰν καὶ ϲίτου μὲν εὐφορίαν τῶν δ' ἄλλων καρπῶν ἀφορίαν δηλοῖ.

ια΄. εἰ βροντήϲῃ, λιμὸν ϲημαίνει καὶ μέχριϲ
C ἀλόγων.

ιβ΄. εἰ βροντήϲῃ, οἱ ἄνθρωποι τὰϲ ὄψειϲ νοϲήϲουϲιν, ἔϲται δὲ πολὺϲ χόρτοϲ καὶ ἰχθύων ἐπίδοϲιϲ.

ιγ΄. εἰ βροντήϲῃ, νόϲουϲ ἀπειλεῖ.

ιδ΄. εἰ βροντήϲῃ, ϲπάνιν καὶ μυῶν γένεϲιν καὶ ὄλεθρον τετραπόδων ἀπειλεῖ.

D ιε΄. εἰ βροντήϲῃ, ϲτάϲιν δουλικὴν καὶ τιμωρίαν αὐτοῖϲ καὶ εὐθηνίαν καρπῶν.

ιϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὁ δῆμοϲ ὑπὸ τοῦ βαϲιλέωϲ ταραχθήϲεται.

136 A ιζ΄. εἰ βροντήϲῃ, νόϲουϲ ἀκινδύνουϲ ἀπειλεῖ. 323

ιη΄. εἰ βροντήϲῃ, πράγματα ἐκδειματοῦντα τὸν δῆμον ἀναϲτήϲεται.

ιθ΄. εἰ βροντήϲῃ, καὶ ὁ βαϲιλεὺϲ νικήϲει καὶ ὁ δῆμοϲ τὴν κρείττονα ἕξει τάξιν.

v. 2 ἀφθονίαν etiam *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 7—11 ad θ΄ refert *P*, quod ad ι΄ legitur et vice versa || v. 9 καὶ om. *P* || v. 10 δηλοῖ om. *P* || v. 14 καὶ om. *P* || v. 15 εἰ βροντήϲῃ] hic add. *P* || v. 16 μυιῶν *P* || v. 20 ὁ om. *P* || v. 22 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* || v. 24 ἀναϲτήϲεται corr. Hercher pro ἀναϲτήϲονται || v. 25 καὶ ante ὁ βαϲιλεὺϲ om. *P* || v. 26 τάξιν ἕξει *C* ||

κ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἐπείσακτος ἔσται, B βηχώδης δὲ νόσος ἐνοχλήσει τοῖς σώμασιν.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοῖς ἐπιβουλεύσας τέλος ἐπιβουλεύεται.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, μυῶν δὲ καὶ ἐλάφων πλῆθος.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐταξίαν τῇ πόλει δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσον μετὰ ἐνδείας δηλοῖ. C

κε΄. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ πρὸς τοῦ κρατοῦντος ἀναιρεθήσονται, τέλος δὲ καὶ αὐτός.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν ἐνάλιοι ἰχθύες ἐπιδώ- D σουσι, τὰ δὲ θρέμματα φθαρήσεται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸν καὶ νοσῶδες ἐπὶ πᾶσι τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχνὸν ἀπειλεῖ.

324 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 138 A

35. α΄. Εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν σῖτος ἐλάττων, ἡ δὲ κριθὴ κρείττων, καὶ θηρίων μὲν αὔξησις, φθίσις δὲ ἀνθρώπων ἔσται.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιος ἔσται στάσις.

v. 1 εὐθηνία ἐπείσακτος, βηχώδης νόσος τοῖς σώμασιν *P* || v. 3 ἐπιβουλεύσας] βασιλεύσας *P* || v. 5 μυιῶν *P* || v. 6 πληθύς *P* || v. 11 post αὐτός Rutgers ἕξει vel tale quid addi iubet; debuit certe ἀναιρεθήσεται. || v. 14 φθαρήσεται corr. H., φθαρήεται *C*, φθαρήσονται *P* || v. 18 μηνὶ φεβρουαρίῳ *P* rubr. || v. 22 καὶ et μὲν et δὲ om. *P* || v. 23 ἔσται om. *P* || v. 24 στάσις ἔσται *P* ||

δ΄. εἰ βροντήϲῃ, οἱ ἄνθρωποι οὐ προϲώποιϲ μόνον ἀλλὰ καὶ διανοίαιϲ αὐταῖϲ ταραχθήϲονται.

B ε΄. εἰ βροντήϲῃ, ἄμητοϲ πολὺϲ καὶ ἀνθρώπων ἀπώλεια ἔϲται.

ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰ τῶν ξηρῶν καρπῶν, καὶ διαφερόντωϲ τῶν κριθῶν.

ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰν οὐκ εἰϲ μακρὰν ἀνθρώποιϲ ἀπειλεῖ.

η΄. εἰ βροντήϲῃ, πρᾶγμα μέγιϲτον ἀναφυήϲεται τῇ πολιτείᾳ, καὶ οἱ μὲν ἰχθύεϲ ἐπιδώϲουϲι, τὰ δὲ θηρία φθαρήϲεται.

C θ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἐλάττων ἡ κριθή.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, τὰ θηρία τοῖϲ ἀνθρώποιϲ λυμανεῖται.

ια΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐτοκία γυναικῶν.

ιβ΄. εἰ βροντήϲῃ, θάνατον ϲυχνὸν ἀπειλεῖ καὶ ἀνέμουϲ ἀήθειϲ.

ιγ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνία μὲν ἔϲται, ϲτάϲιϲ δὲ ὅμωϲ πολιτική.

140 A ιδ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀποβολὴν τέκνων καὶ ἔφοδον ἑρπετῶν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήϲῃ, λοιμικὸϲ ἀὴρ ἔϲται, θηρίων τε 325
καὶ μυῶν γένεϲιϲ.

ιϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, τῷ μὲν δήμῳ αἴϲιον, τῶν δὲ δυνατῶν ἐκ διχονοίαϲ κακόν.

ιζ΄. εἰ βροντήϲῃ, θέροϲ ἔϲται ἀφθονώτατον.

v. 1 οἱ om. *P* || v. 4 ἔϲται om. *P* || v. 5 καὶ om. *P* || v. 9 γέγιϲτον *P* || ἀναφύϲεται coni. H. coll. p. 146 *A* || v. 11 φαρήϲεται *P* || v. 13 λοιμανεῖται *C* || v. 20 καὶ om. *P* || v. 21 ἀπειλὴν *C* || v. 22 ἔϲται om. *P* || θηρίων καὶ μυιῶν *P* || v. 24 αἴϲιοϲ *P* || v. 26 ἀέροϲ *P* (sed ἀ rubr.) ||

ιη΄. εἰ βροντήϲῃ, ἄνεμον βαρὺν καὶ φλυκτίδων B ἀνάϲτημα τοῖϲ ϲώμαϲιν ἀπειλεῖ.

ιθ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἑρπετῶν καὶ ἑλμίνθων πρὸϲ αὐτοῖϲ ὄχλοϲ ἔϲται.

κ΄. εἰ βροντήϲῃ, καλοὺϲ ἀέραϲ δηλοῖ.

κα΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

κβ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἐπίνοϲοϲ ὁ ἀὴρ ἀλλ' οὐ φθαρτικὸϲ ἔϲται.

κγ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀνθρώποιϲ μὲν δυϲμορφίαν, C ὀρνέοιϲ δὲ φθορὰν ἀπειλεῖ.

κδ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποιϲ, ἰχθύϲι δὲ καὶ ἑρπετοῖϲ ὄλεθρον ἀπειλεῖ.

κε΄. εἰ βροντήϲῃ, τοῖϲ τρυφῶϲιν ἐναντίον· πόλεμοι γὰρ ἔϲονται, καὶ ζάλη βαρεῖα.

κϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, αὐχμὸν καὶ λειψυδρίαν καὶ D ψώρωϲιν τοῖϲ ϲώμαϲιν ἀπειλεῖ.

κζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ϲτάϲιν τῷ δήμῳ δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν μέν, ἄνεμον δὲ νο- 142 A ϲοποιὸν ῥεῦϲαι μαντεύεται.

κθ΄. εἰ βροντήϲῃ, πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

326 λ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀγαθὰ ϲημαίνει μετὰ μακρᾶϲ τινοϲ τοῦ δήμου διχοϲταϲίαϲ.

ΜΑΡΤΙΟϹ

36. α΄. Εἰ βροντήϲῃ, ἅπαν τὸ ἔτοϲ ἀψιμαχίαι καὶ B διχόνοιαι ἔϲονται.

v. 1 φλυκτήνων *C*, φλυκταινῶν coni. H. || v. 3 καὶ om. *C* || πρὸϲ αὐτοῖϲ] om. *P* || v. 6 εὐθηνίαν etiam *P* || v. 11 ὑγείαν *P* || v. 15 αὐχμόν, λιψυδρίαν, ψωρίωϲιν τοῖϲ ϲώμαϲιν (om. ἀπειλεῖ) *P* || v. 20 πόλεμον, εὐθηνίαν (om. δηλοῖ) *P* || v. 21 μικρᾶϲ coni. Bekker || v. 23 μηνὶ μαρτίῳ rubr. *P* ||

β΄. εἰ βροντήϲῃ, παύϲει τὰ προαπειλούμενα.

γ΄. εἰ βροντήϲῃ, κακοδαιμονία μετὰ ἐνδείαϲ τοῖϲ πράγμαϲιν.

δ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνία ἀφθονωτάτη ἔϲται.

ε΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐήλιον τὸ ἔαρ καὶ εὔκαρπον τὸ θέροϲ ἔϲται.

C ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὅμοια τοῖϲ πρὸ ταύτηϲ.

ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἄνεμοϲ βαρὺϲ ἀναϲτήϲεται, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πράγματα κινήϲει.

η΄. εἰ βροντήϲῃ, βροχὰϲ ϲημαίνει.

θ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰν μὲν ἀνθρώπων γένεϲιν δὲ θηρίων ἀπειλεῖ.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰ τοῖϲ τετραπόδοιϲ.

D ια΄. εἰ βροντήϲῃ, κατομβρίαν καὶ ἀκρίδων γένεϲιν δηλοῖ.

144 A ιβ΄. εἰ βροντήϲῃ, δυνατὸϲ τοῦ πολιτεύματοϲ ἢ ϲτρατηγὸϲ κινδυνεύϲει, διὸ μάχαι ϲυρραγήϲονται, καὶ τὰ θηρία τοῖϲ ἀνθρώποιϲ ἐπέλθῃ.

ιγ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνία ἔϲται, τὰ δὲ θηρία φθαρήϲεται, καὶ οἱ ἰχθύεϲ ἐπιδώϲουϲι· καὶ ἑρπετὰ τοῖϲ οἰκήμαϲιν ἐνοχλήϲει, οὐ μὴν βλάψει.

ιδ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν μὲν ϲημαίνει, θάνα- 327
B τον δὲ ἀνθρώπων καὶ γένεϲιν θηρίων ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήϲῃ, καύματα ϲημαίνει καὶ λειψυδρίαν καὶ μυῶν ὄχλον καὶ ἰχθύων πολύν.

v. 1 παύϲεται coni. Hercher pro παύϲει || v. 5 εὔκαρπον etiam *P* || v. 8 ϲτήϲεται *C* || ὁ δὲ τῶν πραγμάτων κρατῶν ἀποκινηθήϲεται *P* || v. 10 βροχὴν *P* || v. 13 φθορὰν *P* || v. 14 κατομβρία· ἀκρίδων γένεϲιϲ *P* || v. 18 ἐπέλθει *P* || v. 19 δὲ om. *P* || v. 20 καὶ ante οἱ om. *P* || καὶ ante ἑρπετὰ om. *P* || v. 24 καύματα, λιψυδρίαν, μυιῶν καὶ ἰχθύων ὄχλον *P* || v. 25 μυῶν corr. H. pro μυιῶν ||

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ὑγιεινὸν μὲν τὸ ἔτος, ἄλλ᾽ ἐνδεὲς τῶν ἐπιτηδείων.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, πρᾶγμα παράδοξον τῷ δήμῳ συμβήσεται, συχνὴ δὲ φθορὰ ἀνθρώποις τε καὶ θηρίοις τετράποσιν.

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ νόσον καὶ ἀκρί- C
δων γένεσιν καὶ ἐγγὺς ἀκαρπίαν δηλοῖ.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸς ξηρότατος καὶ φθοροποιός.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐπορώτερον οἱ ἄνθρωποι ἅμα καὶ ἀφθονώτερον ζήσονται.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μετὰ πολέμους καὶ φθορώδεις αὐχμοὺς δηλοῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν μὲν ὀρνέων, ἐπίδοσιν D
δὲ τῶν ἐπιτηδείων.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, στάσεις δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν σημαίνει. 146 A

κε΄. εἰ βροντήσῃ, καινὰ πράγματα τῷ δήμῳ ἀναφύεται.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, κτῆσιν ἐπεισάκτων ἀνδραπόδων δηλοῖ.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων θαλαττίων ἔσται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, αἱ γυναῖκες τῆς κρείττονος B
δόξης ἀνθέξονται.

328 λ΄. εἰ βροντήσῃ, δυνατός τις τῆς βασιλείας ἐγκρατὴς ἔσται, δι᾽ οὗ εὐφροσύνη.

v. 1 ἐνδεὲς etiam *P* || v. 3 δήμῳ om. *P* || v. 4 τε om. *P* || v. 6 καὶ utrumque om. *P* || v. 10 εὐπορώτερον corr. Hercher pro εὐτροπώτερον || v. 12 εὐθηνίαν etiam *P* || πολέμου *P* || v. 20 ἐπεισάκτων corr. Hercher pro ἐπείσακτον || v. 23 ἔσται om. *P* || v. 25 ἀνθέξονται etiam *P* ||

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

37. α'. Εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον στάσιν καὶ ἀπο-
C πτώσεις οὐσιῶν ἀπειλεῖ.

β'. εἰ βροντήσῃ, δίκης σημεῖον, ἐσθλοῖς ἐσθλὰ φερούσης καὶ φαύλοις φαῦλα.

γ'. εἰ βροντήσῃ, κέρδη ἐξ ἐπεισάκτου εὐθηνίας δηλοῖ.

δ'. εἰ βροντήσῃ, ὀργὴν τῶν κρειττόνων ἀπειλεῖ τοῖς ἀξίοις.

ε'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν μὲν τῷ ἦρι, ὑγιεινὸν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν σημαίνει.

D ς'. εἰ βροντήσῃ, πόλεμοι ἐμφύλιοι ἀναστήσονται.

ζ'. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ πάντα καὶ ἄφθονον εὐετηρίαν δηλοῖ.

148 A η'. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν δηλοῖ ἐπίνοσον.

θ'. εἰ βροντήσῃ, νίκην τῇ βασιλείᾳ δηλοῖ καὶ τοῖς δυνατοῖς εὐφροσύνην.

ι'. εἰ βροντήσῃ, ἀνδρῶν ἀγαθῶν προκοπαὶ ἔσονται.

ια'. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει.

B ιβ'. εἰ βροντήσῃ, βροχὰς καὶ εὐθηνίας καὶ φθορὰν ἰχθύων δηλοῖ.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι φθορὰν ἀπειλεῖ.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει.

ις'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, μυῶν δὲ ἀρου- 329
ραίων γένεσιν δηλοῖ.

v. 1 μηνὶ ἀπριλλίῳ rubr. *P* || v. 5 φερούσης corr. H. pro φέρουσα || v. 10 τὸ ἔαρ *P* || v. 13 φθόνου *C* || v. 16 δίκην (δ rubr.) *P* || τῇ βασιλείᾳ etiam *P* || v. 24 ὑγείαν *P* || εὐθηνίαν etiam *P* || v. 26 εὐθηνίαν etiam *P* || μυιῶν *P* ||

ιζ΄. εἰ βροντήςῃ, ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων ςημαίνει. C

ιη΄. εἰ βροντήςῃ, διχόνοιαν καὶ ἀνδρῶν ἀςτοχίαν ςημαίνει.

ιθ΄. εἰ βροντήςῃ, δυνατὸς ἀνὴρ τῆς πολιτείας οὐςίας ἅμα καὶ δόξης ἀφαιρεθήςεται.

κ΄. εἰ βροντήςῃ, θεοχολωςίαν ςημαίνει.

κα΄. εἰ βροντήςῃ, τοῖς μὲν καρποῖς δεξιόν, τῇ δὲ πολιτείᾳ πόλεμον ςημαίνει. D

κβ΄. εἰ βροντήςῃ, φθορὰ τῶν μυῶν ἔςται.

κγ΄. εἰ βροντήςῃ, βροχὴν ὠφέλιμον τοῖς ςπορίμοις δηλοῖ. 150 A

κδ΄. εἰ βροντήςῃ, διχόνοια ἔςται τῶν δυνατῶν, τὰ δὲ ςκέμματα αὐτῶν ἀναφανήςεται.

κε΄. εἰ βροντήςῃ, εἰρήνη ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κς΄. εἰ βροντήςῃ, ἐλπίδα καρπῶν μεγάλην καὶ ἀμήτων ςπάνιν δηλοῖ.

κζ΄. εἰ βροντήςῃ, διοςημία παράδοξος ὀφθήςεται. B

κη΄. εἰ βροντήςῃ, ὅπλοις ὁ δῆμος ἀναζώςεται.

κθ΄. εἰ βροντήςῃ, ἐπικρατήςει ὁ Ζέφυρος.

λ΄. εἰ βροντήςῃ, πραγμάτων καλῶν ἐπομβρία.

ΜΑΙΟϹ

38. α΄. Εἰ βροντήςῃ, φυγὴν τῷ δήμῳ καὶ ἀτιμίαν δηλοῖ. C

β΄. εἰ βροντήςῃ, λιμὸν ἀπειλεῖ.

v. 1 ἀφθονίαν etiam *P* || v. 3 ἀςτοχίαν etiam *P* || v. 8 δεξιὰν *C* || v. 10 μυῶν] sic *P*, μυιῶν *C* || v. 14 ἀναφανήςονται *P* || v. 15 εἰρήνη] sic corr. H., εἰρήνην *P*, om. *C* || v. 16 μεγάλων *P* || v. 17 ἀμήτων etiam *P* || v. 18 διοςημία corr. Hercher pro διοςημεῖα || παραδόξως *C* || v. 21 πράγματα κακά· ἐπομβρία *P* || v. 22 μηνὶ μαΐω rubr. *P* || v. 23 αὐγὴν (α rubr.) *P* || ἀτιμίαν etiam *P* ||

γ´. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

δ´. εἰ βροντήσῃ, εὔκρατος ἀήρ, καὶ οἱ καρποὶ εὐθηνοὶ ἔσονται.

ε´. εἰ βροντήσῃ, ἐναλλαγὴ τῶν λυπηρῶν τοῖς D πράγμασιν ἔσται, καὶ πλείων ὁ σῖτος ἤπερ ἡ κριθή· τὰ δὲ ὄσπρια φθαρήσεται.

ϛ´. εἰ βροντήσῃ, θᾶττον ἀκμάσαι τοὺς καρποὺς καὶ φθαρῆναι δηλοῖ.

152 A ζ´. εἰ βροντήσῃ, ὀρνέων καὶ ἰχθύων ἀφθονία ἔσται.

η´. εἰ βροντήσῃ, ἀπαίσιον τῷ δήμῳ.

θ´. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει, ἀλλὰ μετρίως ἐπικίνδυνον.

ι´. εἰ βροντήσῃ, ταραχὰς κατομβρίας καὶ ὑπερχύσεις ποταμῶν ἐπιβλαβεῖς δηλοῖ, σαυρῶν τε καὶ ἑρπετῶν πλῆθος.

B ια´. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν κατά τε τὴν γῆν κατά τε τὴν θάλασσαν ἐλπιστέον.

ιβ´. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ ἰχθύων ἔσται.

ιγ´. εἰ βροντήσῃ, ἐπίδοσιν ποταμίων ὑδάτων δηλοῖ, νόσους δὲ τοῖς ἀνθρώποις.

ιδ´. εἰ βροντήσῃ, ἀνατολικὸς ἔσται πόλεμος καὶ φθορὰ πολλή.

ιε´. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ιϛ´. εἰ βροντήσῃ, εὔχεσθαι δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

ιζ´. εἰ βροντήσῃ, ὑετὸν σημαίνει.

ιη´. εἰ βροντήσῃ, στάσιν καὶ ἐξ αὐτῆς πόλεμον καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων.

v. 4 ἐναλλαγὴ etiam *P* (ἐ rubr. corr. ex α) || v. 11 ἀναίσιον *C* || v. 14 ταραχαὶ *P* || v. 15 δηλοῖ om. *P* || v. 23 πολλῶν *P* ||

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐνοίᾳ τοῦ δήμου ἀνήρ τις εἰς ἄκρον εὐδαιμονίας ἀρθήσεται.

331 κ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς μὲν περὶ τὴν ἀνατολὴν εὐ- D
θηνία, τοῖς δὲ ἐπὶ δύσιν οὐχ οὕτως.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐχῶν δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ φθορὰν τῶν 154 A
θαλαττίων ἰχθύων σημαίνει.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐομβρίαν καρποφόρον δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, μεγάλα κακά, ὡς ἐξ ἀθυμίας λειποθυμῆσαι τοὺς ὑπηκόους.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνάπαυλαν καὶ ὕφεσιν τῶν B
κακῶν ἐλπιστέον.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, καλὸν τοῖς περὶ γεωργίαν ἔχουσιν.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, διοσημία ἔσται καὶ κομήτης ἐξαφθήσεται.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ὡσαύτως ἔσται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἀρκτῷον σημαίνει, ἀλλ᾽ ἀκίνδυνον τοῖς πράγμασιν.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ φυτὰ τῷ ἀνέμῳ συντρι- C
βήσεται.

Ταύτην τὴν ἐφήμερον βροντοσκοπίαν ὁ Νιγίδιος οὐ καθολικὴν ἀλλὰ μόνης εἶναι τῆς Ῥώμης ἔκρινεν.

v. 1 τις delet Hercher || v. 5 εὐχῶν] εὔχεσθαι *P* || v. 8 σημαίνει] δηλοῖ *P* || v. 9 ἀνομβρίαν (ἀ rubr.) *P* || καρποφθόρον coni. Rutgers || v. 10 ἀτιμίας *P* || v. 12 ὕφεσιν etiam *P* || v. 16 διοσημία corr. Hercher pro διοσημεῖα || διοσημία — ἐξαφθήσεται] *C* iterat id quod ad κϛ΄ legitur || v. 21 τῷ ἀνέμῳ scripsi ex *P*, qui sic habet correct. ex τῶν ἀνέμων, *C* τῶν ἀνέμων ||

---

156 ΒΡΟΝΤΟΣΚΟΠΙΑ 332

ЄΚ ΤΩΝ ΦΟΝΤΗΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

A 39. Ϲελήνηϲ ἐχούϲηϲ τὸν αἰγόκερων εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, τύραννον ἐπαναϲτήϲεϲθαι ἀπειλεῖ τοῖϲ ἀπὸ τῆϲ ϲτενῆϲ θαλάϲϲηϲ ἄχρι Νείλου χωρίοιϲ, ἐκπεϲεῖν δὲ ὅμωϲ αὐτὸν τῆϲ ἐγχειρήϲεωϲ. οὐχ ἥκιϲτα δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἔϲται ἐλάττωϲιϲ. ὑπονοϲτήϲει δὲ καὶ ὁ Νεῖλοϲ, καὶ διχόνοια ἔϲται τέκνοιϲ πρὸϲ γονεῖϲ, καὶ ταραχαὶ τῶν ἀρχόντων ἐνίοιϲ. Πέρϲαι δὲ καὶ οἱ τῆϲ Εὐρώπηϲ τὸ δυτικὸν ἔχοντεϲ ἠρεμήϲουϲιν. εἰ δὲ νυκτόϲ, ἔθνη βάρβαρα
B κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθήϲεται, καὶ δογμάτων ἕνεκα τὰ τῆϲ Ῥωμαϊκῆϲ εἰρήνηϲ ϲαλευθήϲεται, καὶ τόπουϲ δέ τιναϲ τοῦ πολιτεύματοϲ πολέμιοι πρὸϲ βραχὺ καθέξουϲιν. ἄρχοντεϲ ἐκ τῶν δυτικῶν ὁρμώμενοι ἡγήϲονται παρανόμωϲ τῶν κοινῶν. δυϲδαίμονεϲ δὲ ἔϲονται οἱ τῶν ἀνθρώπων πλείουϲ, καὶ χειμῶνεϲ πικροί, καὶ ναυάγια, καὶ ϲάλοι ϲφαλεροί.

Ϲελήνηϲ ὑδροχόῳ οὔϲηϲ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βρον-
C τήϲῃ, κλεινῶν ἀνθρώπων καταλύϲειϲ ἐμπρηϲμούϲ τε βαρεῖϲ. καὶ ὁ μὲν ἄμητοϲ ἱλαρόϲ, ἀκρίϲι δὲ καὶ θη-

Fontei tonitruale reperitur etiam in *P* fol. 185 rect. et *R* fol. 70 vers., in *P* sequitur statim post cap. 26 omittiturque inscriptio generalis, quae hic v. 1—3 legitur, quam librarius iam supra (v. cap. 23) posuerat, sed inscribitur tantum περὶ βροντῶν ἀπὸ ϲελήνηϲ || v. 2 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || v. 4 ante ϲελήνηϲ *P* rubr. add. τῆϲ et sic semper || v. 8 καὶ τῶν] ἢ τῶν *C*, καὶ ἢ τῶν *P* || v. 16 δυτικῶν] ναυτικῶν *PR* || v. 20 οὔϲηϲ om. *P* ||

333 ρίοιϲ ἐκδοθήϲεται, ἡ δὲ ϲταφυλὴ ϲφηξί. καὶ τὸ πάντων ϲχετλιώτατον, φάϲματα τοῖϲ ϲώμαϲιν ἐνοχλήϲει μετὰ νόϲων, καὶ τῶν ὑδάτων διαμαρτήϲει τὸ νόϲτιμον. καὶ οἱ μὲν ἐλάττονεϲ τὰϲ τύχαϲ ἐπὶ τὸ βέλτιον 158 A ἀναϲπαϲθήϲονται, οἱ δὲ μείζουϲ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκπεϲοῦνται. ἀμετρία τε τῶν νόμων τὴν εἰρήνην ταράξει, καὶ ἐθνικῶν ἔϲται ἐπὶ τῆϲ πολιτείαϲ πάροδοϲ. εἰ δὲ νυκτὸϲ βροντήϲῃ, ἀπολεγέτω μὲν τῇ εἰρήνῃ τὸ δυτικόν, ὁ δὲ ἄμητοϲ τῆϲ Ἀϲίαϲ εὐκταιότατοϲ, καὶ οἱ ἄρχοντεϲ παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν αὐτοῖϲ οὐ ϲφόδρα τοὺϲ ὑπηκόουϲ λυπήϲουϲι.

Ϲελήνηϲ ἰχθύϲιν οὔϲηϲ ἐὰν βροντὴ ἐν ἡμέ- B ρᾳ γένηται, ὑδάτων ἐπίδοϲιν δηλοῖ οὐ ποταμίων μόνον ἀλλὰ καὶ θαλαττίων, ἀχλύν τε τῷ ἀέρι, ἀλλὰ καὶ ἀφανιϲμὸν τοῖϲ ἰχθύϲιν ἀπειλεῖ. τὰ δὲ θηρία πρὸϲ τὰϲ παγίδαϲ αὐτομολήϲει· φυτεύειν δ' ὅμωϲ φυτὰ ἐπευκταῖον. καὶ νοϲῶδεϲ μὲν τὸ κατάϲτημα, οἱ δὲ ἄρχοντεϲ ἀνωμάλωϲ διακείϲονται. εἰ δὲ νυκτὸϲ......

40. Ϲελήνηϲ οὔϲηϲ κριῷ ἐὰν βροντὴ γένηται C ἐν ἡμέρᾳ, φυγὴν μὲν Ἀραβίοιϲ, λοιμὸν δὲ Πέρϲαιϲ ἀπειλεῖ. εἰ δὲ νυκτί, Ἀϲίαν καὶ Εὐρώπην ταράξουϲι πολέμιοι, οἵ τε ναυτιλλόμενοι οὐκ ἔξω κινδύνων ἔϲονται. καὶ ἀφθονία μὲν τῶν καρπῶν ἔϲται, δυνατοῦ δὲ προϲώπου πτῶϲιϲ· καὶ τὰ κοινὰ ἐγγὺϲ εὐθηνίαϲ ἔϲται.

v. 1 εὐδοθήϲεται *C* || ϲφηξί corr. Hercher pro ϲφιγξί || v. 2 ϲχετλιώτατον corr. Hercher pro ϲχετλιώτερον coll. p. 94, 3 || v. 5 ἀναϲπαϲθήϲονται] ἀρπαϲθήϲονται *PR* || v. 10 παρὰ] ἄρα *C* || v. 12 οὔϲηϲ om. *P* || εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήϲῃ *P* || v. 18 εἰ δὲ νυκτὸϲ] add. *P* et duorum versuum spatium relinquit; ceteri omitt. || v. 19 οὔϲηϲ — γένηται] ἐὰν βροντήϲῃ *P* || v. 22 πόλεμον *P*, πόλεμοι *R* ||

Σελήνης οὔσης ταύρῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ,
ἐπομβρίαν δηλοῖ καὶ χαλαζώδη τὸν ἀέρα, καὶ ποτα-
D μῶν προχεύματα. καὶ ὁ μὲν ἰχθὺς ἄφθονος, οἱ δὲ
περὶ τοὺς θαλαττίους πόρους ἀγρυπνοῦντες λυπη- 334
ρότατοι. καὶ ὁ μὲν ἄμητος ἀγαθός, τοῖς δὲ κτήνεσι
λοιμός. εἰ δὲ νύκτωρ, καρπῶν μὲν ἔνδειαν, ὑετῶδες
δὲ καὶ χαλαζῶδες τὸ θερινὸν κατάστημα. ἀμβλωσίς
160 A τε γυναικῶν συμβήσεται, καὶ τὸ νόστιμον ὕδωρ ἐπι-
λείψει· καὶ κινήσεις μὲν στρατευμάτων λυπηραί, τῇ
δὲ ἀνατολῇ τύραννος οὐκ εὐτυχὴς ἐνοχλήσει.

Σελήνης οὔσης διδύμοις εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, θεοσεβέστατα ἔσται τὰ κοινά· εἰ δὲ ἐν νυκτί, τὰ ἐναντία.

Σελήνης οὔσης καρκίνῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ
γένηται καὶ νεκρὰ συμβαίη, ταραχαὶ τοῖς κοινοῖς
πράγμασιν ἔσονται καινοτομίαι τε τοῖς πράγμασιν ἐπὶ
B τὸ χεῖρον· οἱ δὲ καρποὶ ψεύσονται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ
θάλασσα τοῖς ναυτιλλομένοις ὀλεθρία ἔσται, καὶ φθορὰ
μὲν ἀνθρώπων, ἀφθονία δὲ ἰχθύων. εἰ δὲ ἐν νυκτί,
Αἰθίοψι καὶ Πέρσαις ὄλεθρος ἐνσκήψει· τὰ δὲ δυτικὰ
οὕτως λιμώξει ὡς καὶ εἰς Αἴγυπτον δι' ἔνδειαν κατα-
φυγεῖν.

Σελήνης οὔσης λέοντι ἐὰν βροντὴν ἐν ἡμέρᾳ γενέσθαι συμβαίη, δόλον κατὰ τῆς βασιλείας μελετᾶσθαι δηλοῖ. καινισμοί τε νόσων ἔσονται, καὶ θάνα-

v. 1 οὔσης] ἐν *P* || v. 3 προχεύματα corr. Hercher pro παροχεύματα || v. 11 οὔσης] ἐν *P* || v. 12 εἰ δὲ νυκτί, τοὐναντίον *P* || v. 14 οὔσης] ἐν *P* || βροντὴ γένηται] βροντήσῃ *P* || v. 15 καὶ νεκρὰ συμβαίη] om. *PR* || v. 19 δὲ νυκτὶ *CP* || v. 21 καταφυγεῖν] sic *P*, καταφυγὴν *C*, φυγεῖν *R* || v. 23 οὔσης] ἐν *P* et sic semper || ἐὰν βροντήσῃ, δόλον *P* || v. 25 pro νόσων coni. νόμων H. || ἔσονται om. *C*

τοι τοῦ πλήθους ἐκ τιμωριῶν. καὶ ὁ μὲν ἄμητος C
ἄφθονος ἔσται, ὑπὸ δὲ πολεμίων διαρπαγήσεται,
καὶ διαφερόντως κατὰ τὸ δυτικόν. κατισχύσουσί τε
καὶ ἀδικήσουσιν οἱ ὑπερέχοντες τὸ ὑπήκοον. εἰ δὲ
νυκτός, καὶ οὕτως ἡ βασιλεία ἐπιβουλευθήσεται, καὶ
335 μέρος τῆς ἀνατολῆς ὑπὸ βαρβάροις τελέσει. κατόμ-
βρισις δὲ τοῖς ὑγροῖς καρποῖς λυμανεῖται. ἐπισυρή-
σονται δὲ τοῖς κτήνεσιν ἑρπετὰ θανατηφόρα· δυνατοὶ
δὲ τῆς πολιτείας πεσοῦνται.

41. Σελήνης οὔσης παρθένῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ D
βροντήσῃ, ὑγρότερον ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα,
ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν καρπῶν, ὡς ἠρέμα πως ἐπιρ-
ρεπεστέρους γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ πταί- 162 A
σματα. ἔσται δὲ καὶ φθορὰ τοῦ γυναικείου ἔθνους.
εἰ δὲ νυκτός, λοιμὸς ἐνσκήψει τοῖς δυτικοῖς· τὰ δὲ
θηρία οὕτως ἐπελεύσεται τοῖς ἀνθρώποις ὡς φωλεοῖς
αὐτοὺς ἐγκατακρύπτεσθαι· καὶ δυνατῶν δὲ ἀνδρῶν
ἔσται πτῶσις, καὶ ἔνδεια ξηρῶν καρπῶν.

Σελήνης οὔσης ζυγῷ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ,
ἀγαθὰ ἐκδεχέσθωσαν ἄνθρωποι, ἐξῃρημένων Αἰγυ-
πτίων. εἰ δὲ νυκτός, ἡ μὲν νεολαία ἐν ὅπλοις τελέ- B
σει καὶ ἐν πολέμοις φθαρήσεται, ἀφθονία γε μὴν τῶν
καρπῶν ἔσται, ὑπὸ δὲ βαρβάρων δαπανηθήσεται.

Σελήνης οὔσης σκορπίῳ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βρον-
τὴν ἢ ἀστραπὴν γενέσθαι συμβαίῃ, Ἀράβιοι ταραχθή-
σονται, ἔνδεια δὲ τῶν καρπῶν ἔσται, καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι κατ᾽ ἀλλήλων χωρήσουσιν. Ἀσσυρία γε μὴν πιε-

v. 2 διαρπαγήσεται corr. Hercher pro διαρπαγήσονται || v. 6 κατόμβρησις malit Hercher || v. 7 post δὲ add. καὶ *R* || v. 11 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 19 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 24 εἰ βροντήσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἢ *P* ||

cθήcεται λιμῷ. εἰ δὲ νυκτόc, πυρκαϊαὶ μὲν ἔcονται,
C πτώcειc δὲ πόλεων παραλίων καὶ διαφθορὰ καρπῶν
καὶ τετραπόδων, θηρίων δὲ παντοίων ἐπιδρομή· ὅθεν
εὔχεcθαι δεῖ, ὅπωc μὴ καὶ κεραυνῶν ἐνcκήψεcιν ἀνα-
λωθῶcι.

Cελήνηc οὔcηc τοξότῃ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βρον- 336
τήcῃ, Πέρcαιc ἀφανιcμὸν ἀπειλεῖ, καὶ ὁ βαcιλεὺc δὲ
αὐτῶν δολοφονηθήcεται, εὐκαρπία δὲ ἔcται καὶ χει-
μῶνεc εὔδιοι ἔcονται, καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀν-
δραποδιcμοὶ δὲ πόλεων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, ἐπομβρίαν
D δηλοῖ, καὶ κάματον δὲ τοῖc ἐγκύμοcι καὶ νόcουc καὶ
θανάτουc αἰφνιδίουc, ὡc περιττεύειν μὲν τοὺc καρ-
πούc, ἀπολείπεcθαι δὲ τοὺc δαπανῶνταc. ἔcονται
δὲ cάλοι καὶ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ ἀφανιcθήcεται ἀνὴρ
δυνατὸc καὶ βαρὺc τοῖc πράγμαcιν.

v. 1 λοιμῷ *C* || v. 4 ἀναλωθήcονται *P* || v. 6 ἐὰν] εἰ *P* || v. 9 καὶ add. Hercher || v. 10 ἐν om. *P* ||

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ЄΠΙΤΗΡΗϹΙϹ 164

ΠΡΟϹ ϹЄΛΗΝΗΝ

ΠЄΡΙ ΚЄΡΑΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΑΤΑϹΤΗΜΑΤΩΝ,

ЄΚ ΤΩΝ ΛΑΒЄΩΝΟϹ ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ,
ΑΠΟ ΤΗϹ ΘЄΡΙΝΗϹ ΤΡΟΠΗϹ

42. Εἰ κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ καρκίνου μοῖραν A
σελήνη εἴη κριῷ, ἔσονται ἀχλύες καὶ βρονταὶ καὶ χά-
λαζαι, ταραχαὶ δὲ τοῖς δένδροις ἐκ βιαιοτέρων πνευ-
μάτων, καὶ ζάλη ἀερία, τίμιοί τε οἱ καρποί, καὶ αὐ-
χμηρὸν τὸ περιέχον ἐκ λοιμικῆς θερμασίας. εἰ δὲ
ταύρῳ, ἔνδεια μὲν ἔσται τῶν ἐπιτηδείων, ἐλαίου δὲ
337 διαφερόντως, τὰ μέντοι σταθμῷ ἀποδιδόμενα εὐτελῆ
ἔσται. διδύμοις γε μὴν οὔσης τῆς σελήνης ἐπὶ τῆς θε- B
ρινῆς τροπῆς ἀμφίβολος ἔσται ὁ ἐνιαυτός· ἡγήσεται
μὲν γὰρ ὑγρότης, ἕψεται δὲ ξηρότης, καὶ ὁ μὲν σῖτος
ἐλάσσων, κρείττων δὲ ὁ οἶνος, καὶ οὐχ ἥκιστα τὸ
ἔλαιον ἀφθονώτατα διαρκέσει. καρκίνῳ δὲ οὔσης σε-
λήνης ἐπὶ τῆς θερινῆς τροπῆς, ὡς προϋποδέδεικται,
εὔφορος ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται περὶ πάντας τοὺς καρπούς,
ξηρούς τε καὶ ὑγρούς· εἰκότως οὖν εὐθηνίαν προσδο-
κητέον. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λέοντος σελήνης οὔσης ἡ θε- C
ρινὴ συνέλθοι τροπή, βροντώδη καὶ θυελλώδη ἄν τις
ἐκδέξαιτο τὸν ἀέρα· νεφώδης γὰρ ἔσται καὶ ἀχλυώ-
δης, ὡς περιττευούσης τῆς ἐξ ὑπερῴων ὑγρασίας τοὺς
μὲν ξηροὺς καρποὺς ἐλαττωθῆναι, τοὺς δὲ ὑγροὺς

v. 1 Labeonis dissertatio extat etiam in *R* fol. 71 et *F* fol. 153 || v. 6 ἑνδεκάτην] $\overline{\alpha}$ *F* || v. 7 σελήνη] καὶ *C* || v. 8 πνευμάτων] ἀνέμων *R* || v. 19 εὔφρονος *C* || v. 22 θελλώδη *C* || v. 23 ἐκδέξοιτο *CF* ||

166A ἐπιδοῦναι. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς θερινῆς τροπῆς σελήνη
τὴν παρθένον ἔχοι, στεῖρος μὲν καὶ ἐγγὺς ἄκαρπος
ὁ ἐνιαυτός, ἐκ δὲ ἀδοκήτου περί τε τοὺς ξηροὺς καρ-
ποὺς καὶ ὑγροὺς ἔσται τις παραψυχή. ζυγῷ οὖσα ἡ
σελήνη εἰ τὴν θερινὴν καταλάβοι τροπήν, εὔφορον
μὲν καὶ αὐτάρκη τὸν ἐνιαυτὸν ἐμφαίνει περὶ τοὺς
ξηροὺς καρπούς, ὑγρὸν δὲ ὅμως καὶ ἔπομβρον· καὶ
B τὰ σταθμῷ διδόμενα τίμια ἔσται, τὸ δὲ ἔλαιον σὺν
καὶ τῷ οἴνῳ ἔσται τιμιώτατον. σκορπίῳ σελήνης ἐπὶ
τῆς μὲν θερινῆς τροπῆς τυγχανούσης ξηρὸς καὶ ὄψι-
μος ὁ ἐνιαυτὸς ἐπὶ τοῖς καρποῖς ἔσται, χαλαζώδης
δὲ οὐχ ἥκιστα καὶ ταρακτικός· ὅ γε μὴν σπόρος, καὶ
εἴ τι ὑπὸ γῆν, ἔξω ἐλπίδος· λιμὸς οὖν ἔσται πάντως
καὶ φθορὰ τῶν ἀνθρώπων. τοξότην ἐχούσης σελήνης
ἐπὶ τῆς τοῦ θερινοῦ κέντρου τροπῆς, πλημμύρα ἔσται 339
C ὑδάτων ἀτμοί τε καὶ χαλαζώδεις ὄμβροι, καὶ φθορὰ
τῶν πτηνῶν, καὶ ναυάγια οὐ μικρά, καὶ ἐλαττώσεις
μὲν τῶν ὑγρῶν καρπῶν, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν.
ὅταν γε μὴν τὸν αἰγόκερων ἔχῃ σελήνη ἐπὶ τῆς ἐν
θέρει τροπῆς, οὕτως ἐπομβρήσει ὁ ἀὴρ ὡς ἐμποδὼν
γενέσθαι τῇ συναγωγῇ τῶν καρπῶν καὶ μεταμελῆσαι
τοῖς γεωργοῖς τῆς ἐπὶ τῷ σπόρῳ σπουδῆς· ἐκ παρα-
δόξου δὲ οἱονεὶ τῆς προνοίας οἴνου μὲν καὶ ἐλαίου
ἀφθονία, ἥκιστα δὲ λοιμῶδες τὸ τοῦ ἀέρος κατάστη-

v. 2 ἀκαρπίας *F* || v. 4 παραψυχή] παρατροπὴ *F* || οὖσα ἡ σελήνη] scripsi ex *F*, ceteri οὔσης σελήνης || v. 5 εὔφορος μὲν καὶ αὐτάρκης ἔσται ὁ ἐνιαυτὸς περὶ *F* || v. 7 ὑγρὸς *F* || ἔπομβρος *F* || v. 8 post τίμια ἔσται *R* add. πάνυ || v. 9 ἔσται om. *F* || τιμιώτατα *CR* || post σελήνης *F* add. οὔσης || v. 10 μὲν θερινῆς] ἐν θέρει *F* || v. 11 ζαλαζώδης *C* || v. 14 τῶν om. *F* || v. 19 τὸν om. *F* || v. 20 ἐπομβρίσει *F* || ἐμποτίδ' *F* || v. 23 δὲ ante οἱονεὶ om. *F* || οἶνος *F* ||

μα. τῷ δ' ὑδροχόῳ ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἐνδιατριβούσης D
σελήνης τὰ αὐτὰ μὲν ἔσται σχεδὸν περὶ τὴν τῶν καρπῶν ἐκδοχήν, ἐλάττους δὲ ἔσονται οἱ ἰχθύες πρὸς αὐτοῖς, καὶ διαφερόντως οἱ ποτάμιοι καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΩΝ 168 A

43. Τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λέγειν, καὶ ὅπως γίνεσθαι κεραυνοὺς ἡ παλαιότης ὑπολαμβάνει, τοῖς ἀρχαιοτέροις ἀποχρώντως τῆς περὶ τῶν τοιούτων θεωρίας διαληφθείσης οὐ τούτου καιρός, οὐδὲ τὸ ἐπάγγελμα τουτὶ προύθηκεν, ἀλλ' ὅπως κατὰ τὴν Θούσκων παράδοσιν ἐπιγνωσθεῖεν οἱ κεραυνοί, B
τί ἄρα παραδηλοῦσιν ἐκπίπτοντες. ἐν τούτοις μὲν εἰδέναι χρὴ ὡς οὐ κατὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν κεραυνοὶ ἀποθλίβονται· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θέρους ἢ ἐπὶ χειμῶνος
339 τοῦτο συμβαίνειν πέφυκε καθόλου, ἀλλ' ἐν ἦρι ἢ μετοπώρῳ, περὶ τὴν πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπι-

v. 1 ἢ] ἤτοι *CR* || v. 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα *F* || v. 3 δὲ corr. Hercher pro γὰρ || οἱ om. *F* || v. 5 ἔξω μειωθήσονται] sic *F*, εξωμιωθησονται *C*, ἔξω μαιωθήσονται *R* || v. 6 c. 43—52 reperitur etiam in *V* et *L* fol. 16 v. || v. 7 τὰς φύσεις] τὸ τῆς φύσεως *L* || v. 8 ὅπως] οὕτως *C* || ὑπολαμβάνειν *C* || post ὑπολαμβάνει *L* add. περιττὸν || v. 9 ἀρχαίοις *CL* || τῶν τοιούτων] τούτων *L* || v. 10 οὐ] οὐδὲν γὰρ *L* || οὐδὲ — προύθηκεν] om. *L* || v. 13 προδηλοῦσιν *L* || v. 14 οὐ κατὰ πάντα] οὐκ ἅπαντα *C*, οὐκ ἀνὰ πάντα coni. Bekker || v. 15—16 Plin. II 135 *hieme et aestate rara fulmina* || ἐν θέρει ἢ χειμῶνι *L* || ἢ ἐπὶ] οὐδὲ ἐπὶ *CV* || v. 16 πέφυκε συμβαίνειν *L* || Plin. II 136. *vere autem et autumno crebriora fulmina* Arrhian. ap. Stob. ecl. phys. I 29 p. 610 Heeren. πλεῖστοι δὲ ἦρος καὶ μετοπώρου . . περί τε πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπιτολήν. || ἐν] ἐπὶ *L* || v. 17 τὴν] τῆς *L* ||

τολήν. ὅθεν οὐδὲ ἐν Cκυθίᾳ ἢ cυνελόντι εἰπεῖν ἐπὶ
τὸ ἀρκτῷον κέντρον κεραυνοὺc βάλλεcθαι, ἤγουν ἐπὶ
C τὸ νότιον, κέκριται, διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ θερμὸν τοῦ
κατὰ τοὺc χώρουc ἐκείνουc καταcτήματοc. ἐπὶ δὲ τῆc
Ἰταλίαc ὡc μάλιcτα· εὔκρατοc γὰρ cχεδὸν παρὰ πᾶν
χωρίον ὁ κατ' ἐκείνην ἀήρ, ἀπὸ μὲν νότου πλευρᾶc
ἑκατέραc τῷ βορρᾷ ἰάπυγί τε κώρῳ τε ἐξ Ἄλπεων
καταπνεομένηc πάcηc τῆc ὑποκειμένηc τῷ Ἀπεννίνῳ
βαθείαc, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸc λίβα νεύματοc τῷ νότῳ,
καὶ νότῳ οὐ τῷ ξηρῷ καὶ βαρεῖ ἀλλὰ τῷ γονιμω-
D τάτῳ πάντων, οἷον εἶναι τοιοῦτον ἡ παρήκουcα πρὸc
Γάδειρα ἐπὶ τὸ Ἀτλαντικὸν μεγάλη παραcκευάζει θά-
λαccα, κιρνῶcα ταῖc ψυχραῖc ἀναθυμιάcεcι τὴν ἀτμώ-
δη καὶ λοιμικὴν τοῦ μεcημβρινοῦ νότου θερμότητα.
170 A καὶ τὸ δὴ πάντων τῇ χώρᾳ τῆc εὐκραcίαc αἰτιώτα-
τον, ἄνωθεν τῷ Ἰονίῳ, κάτωθεν δὲ τῷ Τυρcηνικῷ
παρακλύζεται πελάγει. ὅθεν δίc τε τὰ θρέμματα τοῦ
ἔτουc ἀπογεννᾶν πέφυκε, τυρόc τε οὐ λείπει „οὔτ'
ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.“ τοιαῦτα μὲν ἄν τιc περὶ
Ἰταλίαc εἴποι.

v. 1—4 Plin. II 135. *quae ratio inmunem Scythiam et circa rigentia a fulminum casu praestat et e diverso nimius ardor Aegyptum.* || v. 1 cυνελόντι corr. H. pro cυνελόντα || v. 2 κεραυνὸc βάλλεται *L* || ἤγουν sequ. corrupta sunt; H. mavolt οὐδὲ || v. 3 κέκριται om. *L* || τοῦ om. *L* || v. 4 κατάcτημα *L* || v. 4—6 Plin. II 136. *qua ratione crebra in Italia, quia mobilior aer mitiore hieme et aestate nimbosa semper quodammodo vernat vel autumnat.* || v. 6 ἀπὸ μὲν νότου — πελάγει (v. 17)] om. *L* || v. 7 κώρῳ τε] corr. H., χώρω δὲ *C*, χώρα καὶ *V* || v. 11 οἷον εἶναι τοῦτον vel ὃν εἶναι τοιοῦτον mavolt H. || v. 17 post τὰ add. *L* ἐν αὐτῇ || τοῦ ἔτουc om. *L* || v. 18 ὑπογεννᾶν *L* || τυρόc τε] corr. H. pro τυρὸc δὲ || „οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ“ sunt verba Homeri μ 76 || v. 19 τοιαῦτα—εἴποι (v. 20)] om. *L* ||

44. Διάφορος δὲ καὶ οὐ μονοειδὴς ἡ τῶν κεραυ-
νῶν φύσις. τοὺς μὲν γὰρ ψολόεντας ἡ παλαιότης B
καλεῖ, τοὺς δὲ ἀργῆτας, σκηπτούς τε καὶ πρηστῆρας.
οὐδὲ γὰρ πάντες ταὐτὸ πράττουσιν. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ
ἀναστρέφουσι πρὸς τὰς ῥήξεις τῶν νεφῶν, ὅθεν καὶ
ἐξεθλίβησαν. καὶ οἱ μὲν διάπυροι πρηστῆρες, οἱ δὲ
340 μὴ πυρώδεις τυφῶνες, οἱ δ' ἔτι μᾶλλον ἀνειμένοι
ἐκνεφίαι. αἰγίδες γε μὴν λέγονται οἱ ἐν συστροφῇ
πυρὸς φερόμενοι. ταύτῃ αἰγίδα Διὶ περιτίθησιν ὁ λό-
γος, οἱονεὶ τὸν ἀέρα καταιγίδος καὶ συσσεισμοῦ αἴτιον
παραινιττόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα σχήματα κεραυ- C
νῶν· ἑλικίας αὐτοὺς τὰ βιβλία καλεῖ, ὅτι ἑλικοειδῆ
γραμμὴν ἐν τῷ καταφέρεσθαι παραδεικνῦσιν. ἔστι δὲ
θαυμάσαι κἀν τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἄβατον τῶν
ἐν αὐτῇ θεωρημάτων. οὐδὲ γὰρ πάντες (καίτοι πάν-
τες ἐξ ἀέρος καὶ συστροφῆς νεφῶν φερόμενοι) τὰ αὐτὰ
ἀλλήλοις δρῶσιν. ὁ γὰρ ἐν αὐτοῖς λεγόμενος ἀργής,
ὃν καὶ λαμπρὸν ἐξαιρέτως καλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι, πολ- D
λάκις ἐμπεσὼν ἐπὶ πίθον ἢ ἄγγος ἁπλῶς ἢ οἴνου ἢ
ὕδατος, τὸ μὲν περιέχον ἀπήμαντον τὸ δὲ ἐμπεριε-
χόμενον ἄφαντον ἐποίησεν. οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν

v. 1—15 similia narrat de mensib. III 15 et IIII 96, cf. Aristotel. meteor. III 1, 9 sq. et quos laudat in commentar. ad l. s. Ideler vol. II p. 259 sq., praeterea Plin. II 133. 134; Apulei. de mundo cap. 12 et 15 || v. 1 καὶ om. *C* || v. 6 εἰ μὲν *L* || v. 7 μὴ om. *L* || ἀνιμένοι *C* || v. 8 γε] δὲ *L* || v. 9 ταύτῃ — παραινιττόμενος (v. 11)] om. *L* || v. 11 παραινιττόμενοι *C* || v. 16 φερόμενοι] στρεφόμενοι *C* || v. 17—21 Plin. II 137. *tertium est quod clarum vocant mirificae maxume naturae, quo dolia exhauriuntur intactis operimentis nulloque alio vestigio relicto*, cf. Arrhian. ap. Stobaeum ecl. phys. I 29 p. 608 || v. 19 ἢ ante οἴνου om. *CL* || v. 20 ἀπήμαντος *C* || περιεχόμενον *V* || v. 20

σκεύεσι χρυσίον ἢ ἀργύριον φέρουσιν ἐμπεσὼν τῷ
172A ἴσῳ τρόπῳ τὰ μὲν ἔνδον ἔτηξε, τὰ δὲ ἔξωθεν ἔσω-
σε. καὶ τὸ δὴ πάντων θαυμασιώτατον ἐπὶ γυναικὸς
ἐγκύμονος συμβῆναί φησιν ὁ μέγας Ἀπουλήϊος, καὶ
γυναικὸς οὐκ ἠγνοημένης, Μαρκίας δὲ ἐκείνης τῆς
Κάτωνι τῷ τελευταίῳ συνοικησάσης. ἐμπεσὼν γὰρ
αὐτῇ κεραυνὸς ὁ λεγόμενος ἀργῆς ἤτοι λαμπρὸς αὐ-
τὴν μὲν παντελῶς ἐφύλαξεν ἀβλαβῆ, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ
B διεφόρησεν οὕτως ἀνεπαισθήτως ὡς μηδὲ αὐτὴν συν-
ιδεῖν ὅ τι γέγονε τὸ ἐν αὐτῇ, καίτοι πρὸς ἔξοδον
ἔχον. τοιαύτην μὲν κατ' ἐξαίρετον ἐνέργειαν ἡ τοῦ
ἀργῆτος εἴληχε φύσις.

45. Γενικῶς δ' εἰπεῖν, ἀβλαβῶς φυλάττεται ἀπὸ 341
κεραυνῶν καὶ οὐδὲ βάλλεται τὴν ἀρχὴν ἐν μὲν φυτοῖς
δάφνη καὶ συκῆ· καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα. ὅθεν καὶ δά-
φνην φιλεῖν Ἀπόλλων μυθεύεται, οἷον ὁ ἥλιος· καὶ
C εἰς λέοντα μεταβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ εἰς πῦρ, οὐ

— v. 2 Plin. l. s. *aurum et aes et argentum liquatur intus sacculis ipsis nullo modo ambustis ac ne confuso quidem signo cerae*, cf. Arrhian. l. s.

v. 2 ἔνδοθεν *L* || ἐκτὸς *L* || v. 3—11 Plin. l. s. *Marcia princeps Romanarum icta gravida partu exanimato ipsa citra ullum aliud incommodum vixit.* || v. 3 τὸ δὴ] om. *L* || πάντως *L* || καὶ ante ἐπὶ add. *CV* || ἐπὶ—μέγας] συμβῆναι ἐπὶ ἐγγυμονούσης γυναικὸς φησὶν *L*, qui saepe immutatis et praetermissis verbis epitomes speciem prae se fert ita ut discrepantias eius non nisi ad rem facientes afferam. || v. 4 pro Ἀπουλήϊος perperam H. Πλίνιος suspicatur || v. 11 ἐνέργειαν om. *V* || v. 13— p. 95 v. 6 eadem fere narrat Lydus de mensib. III 52 || v. 13—15 Plin. II 146. *ex eis quae terra gignuntur lauri fruticem non icit.* Plutarch. symp. V 9, 4 ὥς φασιν, οὐ κεραυνοῦται (ἡ συκῆ). cf. IIII 2, 5 et Geoponic. VII 11 et XI 2 || v. 13 ἀβλαβῆ *L* || v. 15—p. 95 v. 1 Plin. XV 134. *(laurus) grata Apollini .... quia manu satarum receptarumque*

φθείρει τὴν δάφνην. ἐν δὲ πτηνοῖς ἀετός, ἐν δὲ ὑγροῖς φώκη· ὅθεν καὶ κεραυνοφόρος ὁ ἀετὸς καὶ Διὸς εἶναι νενόμισται. ἡ δὲ φώκη ὡς ἀπήμαντος ἐπιβολῇ κεραυνοῦ, μάρτυς ἡ πεῖρα ἀποδέδωκε· τῶν γὰρ νεῶν τὰ ἱστία, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς πλέουσι, φωκείοις εἴθισται ἀποδιφθεροῦσθαι δέρμασιν. οὐ πλέον δὲ πέντε ποδῶν κατακρύπτεσθαι κεραυνὸς πέφυκεν εἰς γῆν, ἐξωθούμενος ἄνωθεν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς γηϊνώτατος. ἔστι D δ' ὅτε καὶ ὑπ' αἰθρίῳ τῷ ἀέρι πίπτουσι κεραυνοί· ὅπερ εἰ συμβαίη, οὐκέτι τὸν ἐπὶ τοῖς ζῳδίοις ἥλιον ἢ ἑτέραν γοῦν τῶν ἐγνωσμένων δέοι ἑρμηνείαν τοῦ ἐσομένου θηρᾶσθαι, ἀλλ' αὐτόθεν ἀποφήνασθαι ἀνα- 174 A τροπὴν μὲν τοῖς κοινοῖς, ἀπώλειαν δὲ τῷ παντελεῖ χωρίῳ, ἐν ᾧ τοιοῦτό τι συμβήσεται. ἄλλην δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Νιγίδιος ἐν τῇ τῶν Ὀνείρων ἐπισκέψει παραδίδωσιν ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς ἑρμηνείαν. φησὶ γὰρ πᾶσι μὲν καθόλου ἀπευκταίαν εἶναι τὴν τῶν σκηπτῶν

in domos fulmine sola non icitur. 135. *laurus quidem manifesto abdicat ignis crepitu et quadam detestatione.* ||
v. 1—2 Plin. II 146. *nec e volucribus (percutit fulmen) aquilam, quae ob hoc armigera huius teli fingitur.* || v. 3—6 Plin. l. s. *pavidi .. tabernacula pellibus beluarum, quas vitulos appellant (tutissima putant), quoniam hoc solum animal ex marinis non percutiat.* cf. Nonnus de morb. curat. c. 260. ταῦτα ἀποτρέπουσι κεραυνούς ... φώκης δέρμα ἢ ὑαίνης· τούτων δὲ τῶν ζῴων τὰς δορὰς περιφέρουσι καὶ τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα. Plutarch. symp. III 2, 5. διαφεύγει τὸν κεραυνὸν ... ἡ συκῆ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης, ὥς φασι καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναυκληροὶ καταδιφθεροῦσιν. || v. 3 ἐπιβουλῇ *C* || v. 5 ἐν οἷς *C* || φωκίοις ἤθισται *C* || v. 6—8 Plin. l. s. *nec unquam quinque altius pedibus descendit in terram.* || v. 7 κεραυνοὺς *C* || v. 12 ἀποφήβασθαι *C*, ἀποφοιβάσαι coni. Bekker || v. 15 ἐπισκίψει *C* || v. 17 cf. Müller Etrusc. II p. 170 ||

φοράν, κἂν εἰ μὴ τυχὸν βλάπτοιεν, τοῖς δ' ὄναρ B τουτὶ πάσχειν φανταζομένοις αἰσιώτατον καὶ λαμπρᾶς τύχης προμάντευμα.

46. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι τίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων διοσημειῶν τὴν σελήνην, ἐπὶ δὲ μόνων τῶν κεραυνῶν τὸν ἥλιον ἡ ἀρχαιότης ἐπετήρησεν. εἴρη- 342 ται τοίνυν πολλαχοῦ ὡς πάσης τῆς ὁποιδήποτε τυγχανούσης θερμῆς φύσεως καὶ πυρὸς ταμίας καὶ αἴτιος ἥλιός ἐστι, καὶ διαφερόντως ἐκείνου τοῦ πυρὸς λέγω τοῦ κατ' ἐνέργειαν δραστικοῦ, καὶ ἐν ᾧ οὐδεμίαν ἡ C σελήνη μετουσίαν ἔχειν φαίνεται. τί γὰρ κεραυνοῦ δραστικώτερον ἢ πυρωδέστερον; ἐν ᾧ τοσαύτη τίς ἐστιν ἡ κατὰ φύσιν ὀξύτης ὡς μηδὲ ἓν σῶμα παντελῶς ὑπομένειν αὐτόν· ὥστε ἐπειδὴ μὴ μόνον ἐστὶν ὑγρότητος ἔξω, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ὁπωσδήποτε ὑποπιπτούσης αὐτῷ φύσεως σκεδαστής, δῆλον ὅτι ἡ σελήνη ἀλλοτρία κεραυνῶν ἐστί. καὶ γὰρ ὑγρὰ τὴν φύσιν καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς τεταγμένη ζώνης, εἰκότως τε οὐ δυνα- D μένη τὰ διὰ τῶν κεραυνῶν προλεγόμενα δηλῶσαι, ὥστε ἥλιος αἴτιος κεραυνῶν. ταύτῃ Ζεὺς ὁ αὐτὸς καὶ Ἥλιος τοῖς μυθικοῖς λέγεται, καὶ κεραυνὸν ἐπιφέρεται, καὶ ἀετὸς ὑπηρέτης αὐτῷ. καὶ ὅσα κατὰ

v. 5 τῆς σελήνης *C* || v. 6—10 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 7 πολλαχοῦ] sic *L*, πολλαχῶς *CV* || ὁπουδήποτε coni. H. || v. 8 καὶ πυρὸς] κἂν πυρὸς *C* || v. 9—22 cf. Plin. II 82 *latet plerosque magna caeli adsectatione conpertum a principibus doctrinae viris* (i. e. Babyloniis cf. II 191) *superiorum trium siderum ignis esse qui decidui ad terras fulminum nomen habeant, sed maxume ex his medio loco siti, fortassis quoniam contagium nimii umoris ex superiori circulo atque ardoris ex subiecto per hunc modum egerat, ideoque dictum Iovem fulmina iaculari.* || v. 17 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 18 ὑγρῆς *C* || v. 19 δηλώσει *C* ||

φύσιν θερμά, καὶ ἡλίῳ προσφυῆ. ὀρθῶς οὖν τὸν
ἥλιον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οὐ τὴν σελήνην, ἐπὶ τῆς τῶν κε- 176 A
ραυνῶν θεωρίας ἐπετήρησαν. ἐκείνοις τοίνυν ἀκολου-
θοῦντες τὰ εἰρημένα αὐτοῖς καθ' ἑρμηνείαν ἐροῦμεν.

47. Ἥλιος κριῷ. κεραυνὸς ἐνσκήπτων ἐπὶ
γῆς εἰ μὲν δένδρῳ ἐμπέσοι, τηρεῖν δεῖ ποίῳ τούτῳ·
οὐδὲ γὰρ πλανᾶσθαι πέφυκε καταφερόμενος, ἀλλὰ
ῥοιζηδὸν καὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ οὕτως ἀπλανῶς κατα- B
φέρεται. καὶ εἰ μὲν ἀμπέλου καθάψεται, ἐλάττωσις
ἔσται τοῦ οἴνου, εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς τῶν δένδρων,
343 τὴν ἐξ ἐκείνου καρπῶν ἔνδειαν παραδηλοῖ. εἰ δὲ ἐπὶ
ποταμὸν κατενεχθείη, ἐνδεὴς μὲν ὁ ποταμὸς ὑδάτων
ἔσται, ὅσον πρὸς αὐτόν, ὄλεθρος δὲ τοῖς ἐν αὐτῷ νη-
χομένοις ἐπιγενήσεται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσῃ, τὸν τόπον
ἐπιτηρεῖν δεῖ καθ' οὗ φέρεται ἡ φλόξ· πάντως γὰρ
ἐκεῖνος ὁ τόπος, καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ C
αὐτὸν κλῖμα, ἢ πολέμῳ ἢ πειρατῶν δόλοις ταραχθήσε-
ται. εἰ δὲ ἐν πολιτικῷ ἢ δημοσίῳ κατενεχθείη τόπῳ,
ἐμφυλίους τε πολέμους καὶ στάσεις καὶ τοῦ πολιτεύ-
ματος ἀνατροπὴν δηλοῖ· αὐτὸν δὲ τὸν τόπον, καθ'
οὗ ἐξαιρέτως φέρεται, οὐκ ἀλλοιώσει μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τύχην παντελῶς ἀναβάλῃ. εἰ δὲ ἐπὶ
τείχους πέσῃ, βλάψῃ δὲ μηδέν, πολεμίων ἔφοδον
σημαίνει· εἰ δὲ διαφθείρῃ τοῦ τείχους μέρος τι, σκο- D
πητέον κατὰ ποίου τινὸς μέρους καὶ πρὸς ποῖον ἀφο-
ρῶντος κέντρον τὸ τῆς διοσημασίας γένοιτο· ἐξ ἐκεί-
νου γὰρ πάντως τοῦ κλίματος πολεμίους ἀναμένειν
δεῖ κατὰ τοῦ τείχους. εἰ δὲ καθ' ἱεροῦ πέσῃ κεραυνός,
τοῖς ἐνδόξοις τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῖς περὶ τὴν βα- 178 A

v. 8 ῥυζηδὸν *C* || v. 11 ἐκείνων *C* || v. 15 φέρηται *C* || v. 21 φέρηται *C* || v. 23 πέσει *C* || πολέμων *C* || μὲν ante ἔφοδον del. Hercher || v. 24—28 cf. Müller Etrusc. II p. 165 ||

ϲιλείαν αὐλὴν ὁ κίνδυνος ἐνϲκήψει. εἰ δὲ κατ᾽ ἀγαλμάτων κατενεχθῇ, ποικίλας καὶ ἐπαλλήλους τὰς ϲυμφορὰς τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ· εἰ γὰρ χαρακτῆρες ἰδεῶν τινῶν καὶ κόσμια πόλεων τὰ ἀγάλματα ὑπωπτεύθη τοῖς παλαιοῖς, ἀρὰ τοῖς πράγμασιν ἡ περὶ αὐτὰ ὕβρις.

B 48. Ἥλιος ταύρῳ. ἐὰν κεραυνὸς κατενεχθῇ ἐπὶ καρποφόρον δένδρον, εὐκαρπίαν τοῖς κατ᾽ αὐτὸ καρποῖς σημαίνει· τῷ δὲ γένει τῶν βοῶν ἐπιβλαβὲς 344 τὸ σημεῖον τοῦτο. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμὸν κατενεχθείη ὁ κεραυνός, λοιμώξει τὸ ὕδωρ καὶ τρόμος ἐπιγενήσεται τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων, ἀνατροπὴ δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων γενήσεται. εἰ δὲ εἰς θάλασσαν κατὰ τόδε καιροῦ κατενεχθείη ὁ κεραυνός, ἀγαθὰ σημαίνει τοῖς πλησιοχώροις· οἱ γὰρ πειρατεύοντες χείρω πρά- C ξουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθείη, οὐ καλὸν τοῖς βοσκήμασιν· ἢ γὰρ διαφθαρήσονται ἢ ὑπὸ πολεμίων διαρπαγήσονται. εἰ δὲ καὶ μέρος τοῦ τείχους τῇ βολῇ τοῦ κεραυνοῦ καταφθαρείη, ταῖς νομαῖς τῶν χωρίων ἔσται λοιμὸς καὶ ἔφοδος πολεμίων οὐκ εὐχερὴς εἰς ἄμυναν, καὶ ἄλλαι δέ τινες βλάβαι κάρτα σφαλεραὶ προσγενήσονται. εἰ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπὶ ἱερὸν ὁ κεραυνὸς κατενεχθείη, χωρίων δημοσίας ζη- D μίας ἀπειλεῖ· δεῖ δὲ ὅμως τοὺς ἐφόρους τῶν τοιούτων ἱερῶν θεραπεύειν εἰς τὸ ἀποστρέψαι τὰ ἀπειλούμενα. εἰ δὲ κατ᾽ ἰδιωτικῆς ἢ βασιλικῆς οἰκίας κατενεχθείη κεραυνός, ϲυμφορὰς ἀναισίους παραδηλοῖ τοῖς κεκτημένοις.

49. Ἥλιος διδύμοις. κατὰ τὴν ἐπιτολὴν ταύ- 180 A την εἰ κεραυνὸς ἐπὶ δένδρου καρπίμου κατενεχθείη,

v. 1 αὐλὴν corr. Hercher pro αὐτὴν || v. 3 ἰδεῶν corr. Hercher pro εἰδεῶν || v. 6 κατενεχθείη *V* || v. 7 ἢ ἐπὶ *CL* || v. 14 οὐ χειρωπράξουσιν *C* || v. 17 βουλῇ *C* ||

βλάψει τοὺς γεωργικοὺς καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα,
οὐχ ἥκιστα δὲ ποταμοὺς καὶ πηγάς· λοιμώξει δὲ τὸ
ὕδωρ ὡς πᾶσαν καταφθεῖραι ἡλικίαν. εἰ δὲ ἐπὶ θα-
λάσσης, πολεμίων ἔφοδον ἀπειλεῖ· τὸ δὲ πολὺ μέρος
ἢ νόσῳ φθαρήσεται ἢ πολεμίοις παραδοθήσεται, ὡς
σφόδρα μετρίους ἀπολειφθῆναι. εἰ δὲ νότου πνέον-
345 τος κατὰ δημοσίου χωρίου κατενεχθείη κεραυνός, B
παντελῆ φθορὰν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ· δύο δέ τινες
κατὰ τῆς βασιλείας ἐπαναστήσονται, ὡς μερισθῆναι
τὴν βουλὴν καθ' ἑαυτήν· μικρὸν δὲ ὕστερον ἑκάτερος
αὐτῶν ἀποφθαρήσεται, πολλοὶ δὲ χάριν ἐκείνων κιν-
δυνεύσουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατὰ τόδε καιροῦ
σκηπτὸς ἐκπέσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει· πόλεμοι γὰρ
ἔσονται, ἀλλ' οὐκ εὐτυχεῖς τοῖς πολεμίοις. ἐπισημή-
νασθαι δὲ χρεὼν ἐκ ποίου κλίματος τοῦ ἀέρος ἐκπί- C
πτοι ἡ φλόξ· ἐπ' ἐκείνου γὰρ φυλακῆς καὶ ἀσφαλείας
δέον· καὶ γὰρ ἐξ αὐτοῦ πολεμίων ἔφοδος ἔσται.

Ἥλιος καρκίνῳ. εἰ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ
καρκίνου κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην κατενεχθείη, μετριώτε-
ρον ἔσται τὸ καυσῶδες τοῦ καιροῦ, λειψυδρία δὲ
ἔσται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης κατενεχθείη, στόλοις πολε-
μίων καὶ ναυμαχίαις ταραχθήσεται τὸ κλῖμα, ἀλλ'
οὐκ ἐπιμενεῖ χρόνῳ, ἔσται δὲ κρείττονα τὰ πράγμα- D
τα, καὶ οἱ πολέμιοι ἡττηθήσονται, καὶ ὁ στόλος αὐ-
τῶν καταβυθισθήσεται. εἰ δὲ κατὰ δημοσίου τόπου
κατενεχθείη τὸ πῦρ, θηρία ἑρπετὰ τοῖς κτήνεσιν ἐνο-
χλήσουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀνθρώποις· βιαιοτέρα δὲ
ἔσται ἡ ἐξ αὐτῶν βλάβη τῷ τοῦ ἀέρος βαρεῖ κατα- 182 A
στήματι θερμαινομένη. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθείη,

v. 18 εἰ] ἡ *C* || v. 25 δημοσίου τόπου] δημοσίου *L*, δημοσίους τόπους *CV* || v. 28 αὐτῷ *C* ||

ἐμπρηϲμοὺϲ ϲημαίνει· καὶ πόλεμοϲ δὲ κινηθήϲεται οὐκ εὐτυχὴϲ τοῖϲ πράγμαϲιν. εἰ δὲ παντελῶϲ καταφθαρείη τῷ ϲκηπτῷ τὸ τεῖχοϲ, ἐμπρηϲμοὺϲ κατὰ τῶν ἀναγκαίων τῆϲ πόλεωϲ μερῶν προϲδοκητέον, δόλοιϲ δὲ οὗτοι καὶ ἐπιβουλαῖϲ γενήϲονται, ἕψεται 346 δὲ καὶ πόλεμοϲ οὐ μικρόϲ, καὶ βλάβη γενήϲεται τοῖϲ τόποιϲ.

B 50. Ἥλιοϲ λέοντι. κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν εἰ κατενεχθείη κεραυνὸϲ καθ᾽ οἵου δήποτε τόπου ἢ μέρουϲ ἢ ποταμοῦ ἢ θαλάϲϲηϲ, ὄλεθρον τοῖϲ βαϲιλεῦϲι καὶ τοῖϲ ἐν δυναϲτείαιϲ ϲημαίνει· καὶ οὐκ ἔϲτι τιϲ διαφορὰ περὶ τούτου. εἰκότωϲ τε κοιναὶ ϲυμφοραὶ τοῖϲ δημοϲίοιϲ βλαϲτήϲουϲι· ϲυγκινδυνεύϲειν γὰρ εἰκὸϲ αὐτοὺϲ τοῖϲ βαϲιλεῦϲι. καὶ οὐκ ἔϲται ὁ νικῶν ἐν τοῖϲ μαχομένοιϲ, ἀλλὰ καθολικὴ φθορὰ αὐτῶν τε τῶν ἐν C δυνάμει καὶ οὐχ ἥκιϲτα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνιϲταμένων ταῖϲ μάχαιϲ. καὶ τὸ δὴ πάντων ϲχετλιώτερον, καταφθαρήϲονται καὶ αἱ περιουϲίαι τῶν πολλῶν, καὶ αἱ πόλειϲ πυρίφλεκτοι ἔϲονται.

Ἥλιοϲ παρθένῳ. ἡλίου δὲ ἐπὶ τὴν παρθένον ἰόντοϲ εἰ κατενεχθείη κεραυνόϲ, φθορὰν γυναικῶν ἀπειλεῖ ϲωφρόνων, πτῶϲιν δὲ καὶ αὐτῇ τῇ βαϲιλίδι καὶ τοῖϲ αὐτῆϲ τέκνοιϲ. ἐλάττωϲιϲ δὲ ἔϲται τῶν δήμων, ἀποτεύξεται δὲ καὶ ἡ ἄμπελοϲ· ταῖϲ δὲ παρθέ- D νοιϲ καὶ γυναιξὶ γενήϲονται ϲυμφοραὶ ὥϲ καὶ ὑπὸ πολεμίων ἁλῶναι.

Ἥλιοϲ ζυγῷ. ἐὰν δὲ ζυγῷ ὁ ἥλιοϲ γένηται,

v. 5 δόλοιϲ δὲ οὗτοι] καὶ ἐμπρηϲμοὶ δόλοιϲ *CL* || v. 11 ἔϲται *LV* || v. 13 δημίοιϲ *C*, δήμοιϲ suspicatur H. || βλαϲτήϲουϲι corr. Hercher pro βλαϲθήϲονται || v. 17 ϲχεταιότερον *C* || v. 22 ἀποτελεῖ *L* || v. 23 αὐτῆϲ] αὐτοῖϲ *C* ||

εἰ συμβῇ κεραυνὸν καταβληθῆναι, πᾶσα ἀδικία καὶ ἀπληστία καὶ φιλαρχία κατακρατήσει τῶν πραγμάτων, 184 A ὡς καὶ περὶ τὰ θεῖα αὐτὰ τὰ τῆς ὕβρεως ἀνενεχθῆναι. ἀπορριφήσονται δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων οἱ 347 χρηστοὶ τοῦ πολιτεύματος. τὰ δὲ μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἀποδιδόμενα οὐχ ἕξει τὸ δίκαιον. πάντων δὲ βαρυτέρα ἔσται ἡ περὶ τὰ δημόσια τελέσματα σπουδή, οἵ τε νόμοι καταφρονηθήσονται, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἀλογίας ταραχθήσονται, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου καὶ ἡ τοῦ θεοῦ δειχθήσεται ὀργή.

51. Ἥλιος σκορπίῳ. ὅταν δὲ σκορπίῳ γένηται, B εἰ κατὰ δένδρου κατενεχθείη κεραυνός, πλοῦτον μὲν τοῖς κυρίοις τοῦ δένδρου ἐπαγγέλλεται, τὸ δὲ γεωργικὸν ἐλαττωθήσεται. ἐπικίνδυνος δὲ καὶ ὁ πλοῦς ἔσται, καὶ συχνοὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐκπεσοῦνται κεραυνοί, ναυάγιά τε πολλὰ συμβήσεται. εἰ δὲ κατὰ δημοσίου τόπου ἐνσκήψει κεραυνός, νεανίας ἀναιδὴς τῆς βασιλείας ἐπιλάβηται, ἀσώτων καὶ διεφθορότων συντρεχόντων αὐτῷ. εἰ δὲ κατὰ τειχῶν C κατενεχθείη κεραυνός, πολέμους ἐκ τῶν πλησιοχώρων καὶ φθορὰν τῇ νεολαίᾳ δεδιέναι χρή. οἱ δὲ πολέμιοι μυρίοις εἰσπεσοῦνται κακοῖς, ὡς εὐκταῖον αὐτοῖς νομισθῆναι τὸν θάνατον.

Ἥλιος τοξότῃ. ὅταν δὲ ἥλιος ἐπὶ τοξότην γένηται, εἰ κατενεχθείη κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην, ἐμπρησμοὺς ταῖς ναυσὶν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμοῦ κατενεχθείη, πολέμους καὶ ναυμαχίας σημαίνει, ὡς ἐρήμους πολλοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐφόδου γενέσθαι. κί- D

v. 3 pro περὶ H. mavolt πρὸς || v. 4 ὑπὸ corr. H. pro ἀπὸ || v. 14 ὁ πλοῦς] ἄπλους *C* || v. 22 εὐκτέον *C* || v. 26 ἀποτελεῖ *L* ||

νηcιν δὲ οὐχ ἥκιστα ἀπειλεῖ Περcῶν, καὶ ἔνδειαν ταῖc
πολιορκουμέναιc ὑπὸ πολεμίων πόλεcιν. εἰ δὲ πρὸc
ταῖc ἡλίου δυcμαῖc cκηπτὸc κατενεχθείη, ἐμφυλίουc
186 A cημαίνει μάχαc· ἀλλ᾽ οὐκ εἰc χρόνον ἐκταθήcεται τὰ
τῆc διχονοίαc, κρείττονα δὲ ἔcται τὰ πράγματα, αὐ-
τῶν τῶν αἰτίων τῆc cτάcεωc ἀπολλυμένων, ὥcτε τὸ 348
πολίτευμα εἰρήνηc ἀπολαῦcαι.

52. Ἥλιοc αἰγόκερῳ. κατὰ τόδε καιροῦ κε-
ραυνὸc καταφερόμενοc ἐφ᾽ ὃν ἂν κατενεχθείη τόπον,
γενικὴν ἱλαρίαν cημαίνει, εἰρήνην τε ταῖc πόλεcι καὶ
B εὐκαρπίαν τοῖc ἀγροῖc ἔπαινόν τε τοῖc βαcιλεῦcι τῆc
πολιτείαc.

Ἥλιοc ὑδροχόῳ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰ κεραυνὸc κατενεχθείη, ἐκδρομὰc τῶν ποταμῶν ἀπειλεῖ καὶ ἀφανιcμοὺc τῶν χωρίων. τὸ δὲ θέροc καυcῶδεc ἔcται, καὶ ἐλάττωcιc οἴνου καὶ ἐλαίου, ὡc πολλοὺc ἐκ τῆc ἐνδείαc μετανάcταc γενέcθαι.

Ἥλιοc ἰχθύcιν. ὅταν δὲ ἰχθύcιν ἥλιοc γένη-
ται, εἰ κεραυνὸc κατενεχθείη, ζάλην τῇ θαλάccῃ
ἀπειλεῖ, ναυαγία δὲ ἔcται βαρεῖα, καὶ ἀνατροπὴ μὲν
C τῶν ἰχθύων, ὀχληθήcεται δὲ οὐδὲν ἧττον ἡ θάλαcca
ὑπὸ πειρατῶν. νέοc δέ τιc εὐγενὴc cτρατευcάμενοc ἀπολέcει τὸ πειρατικὸν καὶ ἔνδοξοc ἐπὶ τῇ νίκῃ γενήcεται. καὶ εἴρηται μὲν πρότερον ὡc οὔτε ἐν Cκυθίᾳ οὔτε ἐν Αἰγύπτῳ κεραυνοὶ καταφέρονται· εἰ δὲ τυχὸν κατενεχθείη κατὰ τόδε καιροῦ ἐπὶ τὰ εἰρημένα κλίματα κεραυνόc, ἀγαθὰ τοῖc ἐκεῖ cημαίνει.

v. 11 ὑγροῖc *L* || τῆc πολιτείαc] καὶ τοῖc μεγιcτάνοιc αὐτῶν *L* || v. 22 ὑπὸ] sic *L*, ἀπὸ *CV* || v. 23 τῇ νίκῃ coni. H. pro τὴν νίκην || v. 27 ἐκεῖcε *L* ||

ΠΕΡΙ CΕΙCΜΩΝ D

53. Δήλων οὐcῶν τῶν εἰρημένων τοῖc πάλαι
φιλοcοφήcαcιν αἰτιῶν ἐπὶ τοῖc περὶ τὴν γῆν πάθεcι,
349 μίαν ἐκ παcῶν, τὴν περὶ τοῦ καταγείου πυρόc, τέωc
ἀποδεχόμενοc, ἐπεὶ καὶ τοῖc τόποιc, ἐν οἷc cυνεχῶc 188 A
cάλοι cυμβαίνουcιν, οἶδα γενόμενον ἐμαυτόν, ὀλίγα
ἄττα περὶ τῶν ὄψεcιν αὐταῖc ὑποπεcόντων ἡμῖν
ἀφηγηcόμεθα. καὶ γὰρ τὸ πῦρ, διεργαζόμενον καὶ
ἐξαραιοῦν τὴν ἐν βάθει γῆν, τουτὶ παραcκευάζει cυμ-
βαίνειν. ἀμέλει τὰ πληcιάζοντα τοῖc ἀναφυcήμαcι
καὶ ταῖc τῶν θερμῶν ἀναβολαῖc ὑδάτων πυκνότερον
cείεται, οἷα τὰ περὶ τὴν Φρυγίαν Λαοδίκειαν καὶ τὴν B
παρ᾽ αὐτῇ Ἱερὰν πόλιν καὶ τὴν καθ᾽ ἡμᾶc Φιλαδέλ-
φειαν, καὶ καθ᾽ ὅλου τὴν ἐπὶ τάδε Ἀcίαν, καὶ τὰ
πλεῖcτα δὲ τῆc πρὸc δύνοντα ἥλιον Εὐρώπηc, Cικε-
λίαν λέγω καὶ Ἰταλίαν. καὶ γὰρ ἡ τῶν cειcμῶν γένε-

v. 1 dissertatio de terrae motibus (cap. 53—58 extr.) extat etiam in *R* fol. 70, in cod. Regio 1991 fol. 1 (in quo cum epitome tantum reperiatur, nullas eius scripturas enotavit Hase) in *L*, in quo inscribitur rubr. περὶ cειcμῶν καὶ τί τὸ αἴτιον τούτων ὧδε διαλεχθήcεται κατὰ φυcικὴν δύναμιν || cap. 53 cf. Aristot. meteor. II 8 || v. 5 pro καὶ H. mavolt κἂν || inde a v. 8 usque ad p. 105 v. 9 reperitur etiam in *F* et *G* de quibus vide epimetrum de terrae motibus || v. 9 ἐξηρετῶν *F* || v. 10 ante ἀμέλει *CR* ἢ add. quod H. mutat in ᾗ || v. 11 ἀναβολαῖc ὑδάτων] ὑδάτων ἀναδόcεcιν *G* || v. 12 αἴεται *C*, περιcείεται *G* || cf. Aristot. d. mund. p. 395ᵇ 26 sq. Bekker. || οἷα] om. *F*, ταῦτα δ᾽ εἰcὶ *G* || τὴν om. *G* || Φρυγίαc *CGR* || post Φρυγίαc add. *G* καὶ || τὴν παρ᾽ αὐτῇ] om. *FG*, τὴν παρ᾽ αὐτὴν *L* || v. 13 τὴν καθ᾽ ἡμᾶc] om. *FG* || v. 14 τὴν ἐπὶ τάδε] τὰ ἐπὶ τὴν *L* || v. 15 πρὸc] κατὰ τὸν *L* || v. 16 cf. Aristot. meteor. II 8, 9; Plin. II 194 || λέγω om. *F* ||

cις πνευμάτων ἐcτὶ ξηρῶν διὰ cηράγγων ἰόντων· τοῦ
δὲ πλεοναcμοῦ αἰτίαι πλείουc. πρώτη μὲν καὶ μεγίcτη
ἡ τοῦ καταγείου πυρὸc ἐξαραίωcιc, δευτέρα δὲ ἡ τῆc
θαλάccηc εἰc τοὺc cηραγγώδειc τόπουc ἐπιδρομή.
C cυνεργεῖ δὲ καὶ πολυομβρία χειμῶνοc, καὶ θέρουc
ἀνομβρία· ἡ μὲν γὰρ πιλοῦcα τὴν γῆν καὶ εἰc τὸ βάθοc ἀπωθουμένη τὸ πνεῦμα ἀρχὴν αὐτῷ θλίψεωc παραcκευάζει, ἡ δὲ ἐπιcπωμένη καὶ cύρουcα. (54). τῶν
δὲ cειcμῶν οἱ μέν εἰcιν ἐπικλίνται οἱ δὲ βράcται, καὶ
ἐπικλίνται μὲν οἱ κυματηδὸν ἐπὶ τὰ πλάγια cείοντεc,
βράcται δὲ οἱ τινάccοντεc καὶ cείοντεc ἄνω καὶ κάτω.
εἰcὶ δ᾽ αὐτῶν οἱ μὲν ῥῆκται, οἱ δὲ cειcταὶ μόνον, οἱ
D δὲ ἱζηματίαι, καὶ cειcταὶ μὲν οἱ τρόμον τινὰ τῆc γῆc
ἢ καὶ cύμπτωcιν τῶν δεδονημένων ἐργαζόμενοι, ἱζη- 350
ματίαι δὲ οἳ τοῖc κοιλώμαcι τὴν ὑπερκειμένην εἰcκαθίζουcι γῆν, ῥῆκται δὲ οἱ τὰc καταπόcειc καὶ τὰ χά-

v. 1 πνευμάτων — πλείουc (v. 2)] sic scripsi ex *FG*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ διὰ cηραγγώδουc φθαρτοῦ *CR*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ *L* || v. 2 post μὲν add. οὖν *G* || post μεγίcτη add. αἰτία *G* || v. 3 post ἐξαραίωcιc add. ἐcτὶ *G* || v. 5 post δὲ add. ταύτῃ *G* || κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ αὖ κατὰ τὸ θέροc *G* || v. 6 ἡ] εἰ *FL* || πηλοῦcα *CF* || v. 7 πνεῦμα καὶ ἀρχὴν *C* || ἐκθλίψεωc *FG* || v. 8 cείουcα *L* || v. 9— p. 105 v. 1 Aristot. de mundo p. 395 b 36 Bkk. τῶν cειcμῶν οἱ μὲν εἰc πλάγια cείοντεc κατ᾽ ὀξείαc γωνίαc ἐπικλίνται καλοῦνται, οἱ δὲ ἄνω ῥιπτοῦντεc καὶ κάτω κατ᾽ ὀρθὰc γωνίαc βράcται, οἱ δὲ cυνιζήcειc ποιοῦντεc εἰc τὰ κοῖλα χαcματίαι· οἱ δὲ χάcματα ἀνοίγοντεc καὶ γῆν ἀναρρηγνύντεc ῥῆκται καλοῦνται. || v. 9 ἐπικλίνται corr. H. ex Aristotele pro ἐπικλινίαι, quod semper omnes codices exhibent. || v. 10 ante ἐπικλίνται om. καὶ *CLR* || post μὲν add. εἰcιν *L* || v. 12 μόνον om. *F* || v. 13 εἰcζηματίαι *C*, ζηματίαι *L* || v. 14 ἢ] οἱ *C*, om. *FGL* || ζηματίαι *L* || v. 15 οἱ *GL* || κυκλώμαcι *CF GL* || εἰκαθίζουcι *C*, ἐγκαθίζουcι *FL*, ἐγκαθίζοντεc *G* || v. 16 δὲ om. *L* || καταπτώcειc *FG* || χάcματα] cχήcματα *L* ||

σματα διαπηδώσης τῆς γῆς ἀποσχίζοντες. ἔτι τῶν 190 A ῥηκτῶν οἱ μὲν πνεύματα ἀναβάλλουσιν, οἱ δὲ ὑγρὰ καὶ πηλόν, οἱ δὲ μυκήματα, ἐνίοτε μὲν σὺν σεισμῷ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνευ τούτου πιλούμενον τὸ πνεῦμα καὶ μετεμπῖπτον βρόμον τε καὶ ψόφον ῥηγνυμένων τινῶν (ὡς εἰκὸς) ὑπὸ γῆν πετρῶν ποιεῖ. συμβαίνουσι δ' ὡς ἐκ πλείονος ἐν ἔαρι ἢ ἐν μετοπώρῳ, καὶ νηνεμίᾳ μᾶλλον ἢ ἀνέμων φορᾷ, περὶ πλειάδος καὶ ἀρκτ- B οὔρου ἐπιτολήν.

Ταῦτα μὲν ἄν τις πρὸς τὰς φυσικὰς ἐννοίας ἀφορῶν εἰκονίσειε· προνοίᾳ δὲ ὅμως καὶ ἐπισκοπῇ τῆς δίκης πάντα γίνεται. οὐ γὰρ εἰκῇ, ἐπεὶ τόδε τὸ πᾶν νόμοις μὲν φυσικοῖς συγκροτεῖται, προνοίᾳ δὲ θεοῦ καὶ λόγῳ σιγῆς ἐπέκεινα διοικεῖται. ὅθεν οὐ μό-

v. 1—3 Aristot. l. s. p. 396ᵃ 5. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ πνεῦμα προσαναβάλλουσιν, οἱ δὲ πέτρας, οἱ δὲ πηλόν, οἱ δὲ πηγὰς φαίνουσι τὰς πρότερον οὐκ οὔσας ... γίνονται δὲ καὶ μυκητίαι σεισμοὶ σείοντες τὴν γῆν μετὰ βρόμου. || v. 2 πνεύμα *F* || v. 3 ἐνίοτε — σεισμῷ] om. *L* || post σὺν add. τῷ *FG* || v. 4—6 Aristot. l. s. πολλάκις δὲ χωρὶς σεισμοῦ γίνεται μύκημα γῆς, ὅταν τὸ πνεῦμα σείειν μὲν μὴ ᾖ αὔταρκες, ἐνειλούμενον δ' ἐν αὐτῇ κόπτηται μετὰ ῥοθίου βίας. cf. meteor. II 8, 38 || v. 4 πιλούμενον] πειλούμενον *C*, πηλούμενον γὰρ *F* || v. 5 μεταπίπτον *FGR* || v. 6—9 Aristot. meteor. II 8, 11 et 4 || v. 7 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον *G* || v. 8 φθορᾷ *C* || inde a v. 10 usque ad finem capitis 58 extat etiam in *A*, ex quo edidit Schow in editione Lydi de mensibus p. 130—134 et in *P* fol. 186 rect., in quo rubre inscribitur Ἰωάννου Λαυρεντίου φιλαδελφέως περὶ σεισμῶν μετὰ τὸ τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ βιβλίῳ γεγραμμένα ἀναγνῶσθαι καὶ ταῦτα. || v. 11 εἰκονίσειε] corr. Hercher, εἰκονίζεται *A*, εἰκονισοι *L*, εἰκονίσῃ ceteri || v. 12 καὶ post ἐπεὶ add. *ALP* || v. 13 νόμοις] sic *L*, μόνοις *ACP*, λόγοις *R* || v. 14 pro σιγῆς H. suspicatur τύχης vel δίκης ||

νον αὐτοὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς οἱ ϲειϲμοὶ βλάπτουϲι τοὺϲ
καθ᾽ ὧν ϲυμβαίνουϲιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων πόρρω
C που τόπῳ τε καὶ χρόνῳ μεριζομένων γίνονται μηνυ-
ταὶ οὐ μετρίων κακῶν. ὅτι δὲ οὕτω καὶ οὐκ ἄλλωϲ
τὴν τυχηρὰν ὁ περὶ αὐτῶν λόγοϲ φεύξεται ϲύμβαϲιν,
ἐκ τῶν ὑποκειμένων γνῶναι δυνατόν. αὐτὸϲ γὰρ Βι-
κέλλιοϲ ὁ Ῥωμαῖοϲ ἐκ τῶν Τάγητοϲ ϲτίχων (περὶ οὗ
καὶ Ἀπουλήϊοϲ ὕϲτερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸϲ 351
ἀφηγήϲατο λόγῳ) ταῦτα ῥήμαϲιν αὐτοῖϲ καθ᾽ ἑρμη-
νείαν φηϲίν.

D 55. Ἥλιοϲ κριῷ. ἐὰν γένηται ϲειϲμὸϲ ἐπὶ μὲν
τῆϲ Ἀϲίαϲ, κακὸν τῇ Cυρίᾳ τῇ κοίλῃ καὶ τῇ Παλαι-
ϲτίνῃ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειλεῖ, ἐπὶ δὲ τῆϲ Εὐρώπηϲ
192 A Βρεταννίαιϲ, Γαλατίαιϲ, Γερμανίαιϲ, Βαϲτάρναιϲ. οἱ
δὲ βαϲιλεῖϲ ϲτρατεύϲονται κατὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ᾽
οὐκ εὐτυχῶϲ· ἐλαττωθέντων γὰρ αὐτοῖϲ τῶν ϲτρα-
τευμάτων οἱ ϲτρατηγοὶ ἄπρακτοι ἀναζεύξουϲι. πλείων

v. 3 τόπῳ τε καὶ χρόνῳ] sic *L*, τρόπων τε καὶ χρόνων *P*, τόπων τε καὶ χρόνων ceteri || ante γίνονται *L* add. κακῶν et om. postea οὐ μετρίων κακῶν || v. 4 μετρίων] μικρῶν *A* || v. 5 αὐτὴν *AP*, αὐτὸν *L* || v. 6 βικέλιοϲ *AP*, βεκέλλιοϲ *L* || v. 8 ante πλατεῖ in *P* spatium 7 litterarum || ποδὸϲ transponit *L* ante καὶ || ἐλευθέρῳ *ACLP* || πόδεϲ *C* || v. 9 ἀφηγήϲαντο *CP* || v. 10 φαϲὶν *P* || v. 11 ἥλιοϲ — ϲειϲμὸϲ] ἡλίου ἐν τῷ κριῷ. ὁπόταν ἡλίου ὄντοϲ ἐν τῷ κριῷ ϲειϲμὸϲ γένηται *A*, ὁπόταν ἡλίου ὄντοϲ ἐν κριῷ ϲειϲμὸϲ γένηται. ἥλιοϲ κριῷ rubr. *P* || ante κριῷ *L* add. ἐν et sic semper || v. 12 τῇ κοίλῃ Cυρίᾳ *A*, τῇ κοιλίᾳ Cυρίᾳ *P* || v. 14 βρετανία, γαλατία, καὶ βαϲτέρνα, γερμανία *L* || Βαϲτάρναιϲ corr. H. coll. p. 52 v. 12 et titulo Plauti Silvani ap. Gruterum p. CCCCLIII, in quo est BASTARNARVM, βαϲταρνίαιϲ *AP*, βαϲτέρναιϲ *CR* || v. 17 ἐπαναζεύξουϲι *L* || πλεῖον *L* ||

δὲ ἔςται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἡ τῶν ἀνδρῶν βλάβη παρὰ τὰς γυναῖκας, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ἥλιος ταύρῳ. εἰ cάλον cυμβαίη γενέςθαι ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀςίας Πέρςαις, καὶ Αἰθίοψι τοῖς παρ᾽ B Ἰνδὸν ποταμὸν τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς Κυκλάςι τε καὶ Κύπρῳ ταῖς νήςοις ὄλεθρος ἐπικείςεται λοιμώδης, ὥςτε καὶ αὐτὰ τὰ ὑποζύγια τῶν εἰρημένων χωρίων φθαρῆναι· ἐκπύρωςίς τε αὐτοῖς βαρεῖα καὶ λοιμώδης, ἐκτροπαί τε ποταμῶν ἄςχετοι cυμβήςονται, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους λεῖψις τῶν ποταμίων ὑδάτων. ταῖς δὲ θήλεςι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, πλείων ἡ βλάβη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος.

Ἥλιος διδύμοις. εἰ κίνημα γῆς ὁπουδήποτε C cυμβήςεται, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀςίας Ὑρκανίαν, 352 Ἀρμενίαν ἑκατέραν, Ἀμαδιανήν, ἐπὶ δὲ Λιβύης ἢ μᾶλλον Εὐρώπης (ὅτι μέρος Εὐρώπης Λιβύη) Μαρμαρικὴν καὶ Naςαμωνίτιδα καὶ ἁπλῶς τὴν παρατετα-

v. 1 ἔςται om. *A*, ἔςεςθαι *L* || ἡ τῶν] sic *L*, κατ᾽ ceteri || βλαβὴ ἢ γυναίων *R* || παρὰ] ἐπὶ *L* || v. 2 post κριὸς *L* add. ἐςτὶ || v. 3 ἡλίου ἐν τῷ ταύρῳ *A* et sic semper, ἥλιος ἐν ταύρῳ *L* et sic semper || εἰ — γενέςθαι] om. *AP* || γενέςθαι cυμβήςεται *L* || v. 4 Πέρςαις addidi ex *L* || v. 5 τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς] om. *L* || v. 6 Κύπρῳ ταῖς] πρώταις *L* || v. 8 ἔςται add. ante αὐτοῖς *L* et om. βαρεῖα || v. 9 cυμβήςονται add. *R* || v. 10 ἐν θέρει λείψεις *L* || v. 11 θηλυίαις *L* || v. 12 πλείων ἡ] om. *L* || post βλάβη *L* add. γενήςεται || post ταῦρος add. ἐςτίν *L* || v. 13 εἰ — cυμβήςεται] om. *AP* || ὁπουδήποτε corr. H. pro ὁποιδήποτε || v. 14 cυμβῆ γενέςθαι *L* || v. 15 ἑκατέραν ante Ἀδιαβηνὴν repetit *P* || Ἀμαδιανήν scripsi coll. p. 53 v. 14 et p. 258 [A], Ἀδιαβινήν *AP*, Ἀδιαβηνήν *C*, om. *L* || v. 16 Μαρμαρικὴν om. *P* || v. 17 ἀςαμωνίτιδα *AP*, νacαμονιτίδα *L*, ἀμμωνίτιδα *R* ||

μένην ταῖc μεγάλαιc Cύρτεcι ξηρὰν ἔcχατοc περιcτήcεται λιμόc, ὥcτ᾽ ἐξ ἀνάγκηc τοῖc λογάcι τῶν χωρῶν ἐπαναcτήcεται τὸ πλῆθοc ἐξωθῆcαι αὐτούc. ἐκ δὲ τῶν
D cυμφορῶν οὐδεὶc οὐδενὶ ἔcται πιcτόc, οὐδὲ μητέρεc τέκνοιc. πτώcειc τε καὶ ἀφανιcμοὶ οἴκων, ἐμπρηcμοί τε βαρεῖc. τύραννοc πρὸc τούτοιc ὠμότατοc ταράξει τοὺc νόμουc, ὡc μηδὲ αὐτῶν τῶν ἱερῶν φείcαcθαι. τὰ δὲ τῶν cυμφορῶν τοῖc ἄρρεcι τῶν ζῴων, καὶ λο-
194 A γικῶν διαφερόντωc, πλέον ἐπιπεcεῖται, ὅτι ἄρρεν καὶ ἀνθρωποειδὲc τὸ ζῷον οἱ δίδυμοι.

56. Ἥλιοc καρκίνῳ. εἰ cάλον ἐπιγενέcθαι cυμβαίη καθ᾽ ὅντινα οὖν τόπον, ἐπὶ μὲν τῆc ἄνω
B Ἀcίαc τὰ προcεχῆ Πέρcαιc ταραχθήcεται, νόcοι τε λοιμώδειc ἐμπεcοῦνται τοῖc cώμαcι τῶν ἐν αὐτοῖc ἐνδόξων, ὡc ἐρήμουc ἀρχόντων γενέcθαι τὰc πόλειc αὐτῶν. οἱ δὲ μετ᾽ αὐτοὺc τῶν πραγμάτων ἀνθεξόμενοι, ψήφῳ τοῦ πλήθουc καὶ αὐτῶν ἀρίcτων ἀφελκύcουcι τὰ τέκνα τῶν γονέων, καὶ ἀποδῶνται μακράν. ἐπὶ δὲ τῆc κάτω Ἀcίαc Βιθυνία Φρυγία τε πᾶcα, καὶ Εὐρώπηc μὲν ἡ Κολχική, ἣν νῦν προcαγορεύουcι Λαζικήν, Λιβύηc δὲ ἡ μέχρι Νουμιδίαc

v. 1 Cύρτιcι *A*, cύρταιcι *P* || v. 2 ὥcτ᾽ corr. Hercher pro ὡc || v. 3 ἐπαναcτῆναι *CPR* || v. 4 hinc *L* exhibet formam contractam || ante οὐδὲ H. addidit ἀλλ᾽ || μητράcι τέκνα *A* || v. 5 καὶ add. ante ἐμπρηcμοί *A* || v. 6 ὠμότατα *A* || v. 8 pro τὰ H. suspicatur τὸ || v. 12 cυμβαίνει *A* || v. 13 ταραχθήcεται corr. Hercher pro ταραχθήcονται || v. 17 ψόφῳ *CP* || H. post αὐτῶν addi mavolt τῶν || ἀφελκύcωcιν *CP*, ἀφελκύcαντεc *R* || v. 18 καὶ om. *R* || μακρὰν transponit *R* ante ἀποδῶνται || ἀποδῶνται] sic corr. H., ἀποδόνται *P*, ἀπόδονται *C*, ἀπολοῦνται *A*, ἀποδώcουcιν *R* || v. 19 τῆc κάτω Ἀcίαc] sic scripsi ex *A*, τῇ κάτω Ἀcία *PR*, τῇ κάτω *CL* || v. 20 Εὐρώπη *A* || v. 21 Λιβύη δὲ καὶ ἡ *APR* || ἡ ante μέχρι om. *L* || Νουμηδίαν *A* ||

353 Ἀφρικῇ τοῖς αὐτοῖς ὁμιλήσει κακοῖς. ἐκλείψεις τε C
σεληνιακαὶ ἔσονται, ὅτι σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος. πλείων δὲ ὕβρις γυναιξὶ γενήσεται, καὶ διαφερόντως ταῖς ἑταιριζομέναις, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ καρκίνος, καὶ Ἀφροδίτης, ὅτι ταὐτὸν Ἀφροδίτη σελήνη.

Ἥλιος λέοντι. ἐὰν σάλος γένηται, οὐκ ἀγαθὸν ἐπὶ μὲν τῆς Ἀσίας Φοινίκῃ πάσῃ καὶ Ὀρχηνίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Ἰταλοῖς τε καὶ Σικελοῖς καὶ Γάλλοις, ἔτι γε μὴν καὶ Λιβύῃ πάσῃ οὐκ ἀγαθόν· τὰ γὰρ D
βοσκήματα λιμῷ φθαρήσεται, ἐπομβρία δὲ ἔσται καὶ ἀκρίδων νέφη. ὁ δὲ λεγόμενος βροῦχος τοῖς καρποῖς λυμανεῖται, φθοραὶ δὲ ἔσονται ἀνδρῶν, ὡς πάντα ἐγγὺς μονωθῆναι τὰ συνοικέσια. οἱ δὲ λέοντες ἐν οἷς γίνονται χωρίοις φονικωτέρως κατ' ἀνδρῶν ὁρμή- 196 A
σουσι· τοῖς δὲ ἐν οἷς οὐ πεφύκασι φαίνεσθαι, πυρετὸς ὀξὺς ἐπιπεσεῖται. οἱ δὲ ἄρρενες πλεῖον αἰσθήσονται βλάβης, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ὅτι ἄρρεν καὶ ἡλιακὸν ζῴδιον ὁ λέων.

Ἥλιος παρθένῳ. ἡλίου ἐπὶ τὴν παρθένον

v. 1 ἔκλειψις τε σεληνικὴ ἔσεσθαι *L* || τε] δὲ *A* || v. 2 σελήνη οἶκος καρκίνου *A* || post καρκίνος *L* add. ἐστιν || v. 3 πλεῖον δὲ αἱ ὕβρεις ταῖς γυναιξὶ γενήσονται *L* || v. 5 Ἀφροδίτης] Ἄρης *A* || ὅτι] καὶ *L* || σελήνη] καὶ σελήνη *L*, σελήνης *R* || v. 6 ἐὰν — ἀγαθὸν] om. *AP* || post σάλος *L* add. γῆς || v. 7 φοινίκη πᾶσα καὶ ὀρχηνία *LP* || v. 8 τε om. *L* || καὶ Γάλλοις] γάλοις *LP* || v. 9 λιβύη πᾶσα *L* || γὰρ] δὲ *L* || v. 10 λοιμῷ *P* || φθαρήσονται *AP* || v. 11 ὁ δέ γε βροῦχος *AP* || τοὺς καρποὺς *L* || v. 12 πάντων ἐγγυμνωθῆναι *PRS* || v. 13 τοῖς add. ante ἐν *P* || v. 14 φοινικώτεροι *L* || v. 15 φαίνεσθαι om. *L* || πυρὸς *C* || v. 16 πλείονος αἴσθονται *L* || v. 17 μάλιστα] μᾶλλον *L* || προσανίσχοντες ἡλίῳ *A* || v. 18 post λέων *L* add. ἐστίν || v. 19 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* ||

ἰόντος εἰ cάλος γένηται, Ἑλλὰς Ἀχαΐα Κρήτη Βαβυ-
B λὼν Μεcοποταμία Ἀccυρία τε καὶ Κυκλάδες νῆcοι οὐ
μετρίαις περιπεcοῦνται cυμφοραῖc· χάcματα γὰρ κατ᾽
αὐτὰc γενήcεται, οἵ τε γονεῖc θρηνήcονται τοὺc ἑαυ-
τῶν παῖδαc· οὐχ ἥκιcτα δὲ χειμῶνεc ξηροὶ καὶ παρ-
θένων ἀνδραποδιcμοί. ἡ δὲ ἐλαία πρὸc τοῖc ἄλλοιc
τοῦ φθινοπώρου καρποῖc ἐπιτεύξεται. τὰ δὲ κακὰ 354
ταῖc θηλείαιc μᾶλλον τῶν ζῴων ἢ τοῖc ἄρρεcι cυμ-
βήcεται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένοc.

C 57. Ἥλιοc Ζυγῷ. εἰ κατὰ τόδε καιροῦ cειcμὸc
γένηται, ἐπὶ μὲν τῆc ἄνω Ἀcίαc Βακτρία Καcπία
Cηρική, ἐπὶ δὲ Λιβύηc Τρωγλοδυτικὴ Θῆβαί τε Αἰγύ-
πτιαι καὶ πρὸc αὐταῖc Ὄαcιc οὐ μετρίωc cτυγνάcου-
cιν. οἱ γὰρ κρατοῦντεc καταπράξονται τῶν εἰρημέ-
νων χωρίων, ὡc ἐξ ἀπογνώcεωc τὸ πλῆθοc ἐπανα-
cτῆναι αὐτοῖc. τὰ δὲ ἱερὰ παραβαθήcεται οὕτω βε-
βήλωc ὡc μηδένα τυχεῖν τῶν εὐχῶν. καὶ οἱ μὲν αὐ-
τόχθονεc πόρρω που τῶν ἐνεγκουcῶν ἐλαθήcονται,
D cτρατεύμαcι δὲ βαρβαρικοῖc οἱ εἰρημένοι ταραχθήcον-
ται τόποι. λιμὸc ἄρα· πῶc γὰρ οὐχί; καὶ ἐλαττου-
μένηc πανταχοῦ τῆc ἀνδρικῆc φύcεωc, ὅτι ἄρρεν
ζῴδιον ὁ Ζυγόc.

v. 1 εἰ — γένηται] om. *A* || βαβυλωνία *L* || v. 2 τε καὶ] om. *ALP* || v. 3 μετρίοιc *A*, μετρίωc *L* || πεcεῖται *L* || v. 4 γενήcονται *L* || οἵ τε] καὶ οἱ *L* || θρηνήcουcι *ALPR* || v. 9 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν || v. 10 εἰ — γένηται (v. 11)] om. *AP* || v. 11 βακτριανὴ *L* || Καcπία] fortasse Καcία cf. p. 96[C] || v. 12 Cιρική *A*, cυρική *L*, cερική *P*, Cυρία *R* || v. 13 αὐτὰc *L* || v. 14 καταπράξωνται *P* || v. 15 ὡc ἐξ] ὥcτε *L* || ἐπαναcτήcεται *A* || v. 16 παραβαθήcονται *A*, παραβλαβήcονται *L* || v. 19 γράμμαcί (corr. ex κάμμαcί) τε βαcιλικοῖc *L* || v. 20 λοιμὸc *AP* || οὖν ante ἄρα add. *CLR* || ἐλαττωθήcεται πανταχοῦ ἡ ἀνδρικὴ φύcιc *L* || v. 22 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν ||

Ἥλιος σκορπίῳ. ἐπὶ τὸν σκορπίον ἡλίου διαβαίνοντος εἰ σάλον γενέσθαι συμβαίη, ἐπὶ μὲν τῆς 198 A
ἄνω Ἀσίας Συρία μέση ἤτοι Κομμαγηνὴ καὶ Κασπία, ἐπὶ δὲ Εὐρώπης Ἰταλία καὶ Τυρσηνία καὶ ἕως δύνοντος ἡλίου Μαυρουσία τε καὶ Γαιτουλία ἐμπρησμοῖς ἀσχέτοις ἐκτεφρωθήσονται, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἱερῶν περισωζομένων τοῖς τόποις. πόλεμοί τε ἔσονται ἀτυχεῖς τῇ νεολαίᾳ, ἐπικερδεῖς δὲ τοῖς στρατηγοῖς· βάρβαροι δὲ καθέξουσι Ῥωμαίοις ἀνήκοντα χωρία. πλείων B
δὲ ἡ κατὰ γυναικῶν τοῖς πράγμασι ζημία, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ σκορπίος.

355 Ἥλιος τοξότῃ. ὅταν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν τοξότην ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀσίας τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Τυρσηνίᾳ Κελτικῇ καὶ Ἱσπανίᾳ βλάβαι οὐχ αἱ τυχοῦσαι συμβήσονται. φθαρήσεται γὰρ λιμῷ τὰ βοσκήματα, ὁ δὲ ὠκεανὸς παρὰ τὸ πεφυκὸς ἐκχυθήσεται ὡς καὶ αὐτὴν Κάλπην ἐπικλυσθῆναι, πόλεις τε C
κατομβρίᾳ κινδυνεύσουσιν. ἡ δὲ ἀνδρεία φύσις ἐξ ἐν-

v. 1 ἐπὶ — συμβαίη (v. 2)] om. *AP*, εἰ σάλος γῆς γενήσεται *L* || v. 3 ἄνω om. *L* || ἤτοι] ἢ *A* || κώμης ἀγίνη *C* || v. 4 τυρνησία *R* || v. 5 γετουλία *AL* || v. 6 ἐκτεφρωθήσεται *P* || v. 9 καθέξωσιν *C* || post ἀνήκοντα χωρία transponunt Ῥωμαίοις *AP* || προσανήκοντα *L* || πλεῖον δὲ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ ζημία ἔσεσθαι *L* || v. 11 ante ζῴδιον *P* add. τὸ || post ζῴδιον *L* add. ἐστὶν || v. 12—13 ὅταν — γενέσθαι] om. *AP* || ὅταν — ἔλθῃ] om. *L* || εἰ — γενέσθαι] om. *C*, ἐὰν σεισμὸς γεννήσεται *L* || v. 14 μεγάλης] μέσης *L* || ἡ εὐδαίμων ἀραβία *LP* || v. 15 τυρσηνία, κελτικὴ καὶ ἱσπανία *LP* || βλάβαις ἐν αὐταῖς οὐ ταῖς τυχούσαις περιπεσεῖται *L* || v. 16 φθαρήσονται *L* || v. 18 Κάσπιν *R*, Κάλπιν *AP* || v. 19 ἥ τε *ALP* || ἀνδρῷα *AP* ||

δείας τῶν ἀναγκαίων πανταχοῦ φθαρήσεται, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ τοξότης.

58. Ἥλιος αἰγόκερῳ. ὅταν δὲ ἥλιος ἀποστρέφων ἀπὸ τοῦ νοτίου καμπτῆρος ἐπὶ τὸν αἰγόκερων ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ Ἀριανή τε καὶ Γεδρωσία,
D ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Φρυγία τε πᾶσα καὶ Ἑλλήσποντος, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Μακεδονία καὶ Θρᾴκη πρὸς τῷ Ἰλλυρικῷ ἕως Ἴστρου ποταμοῦ οὐ μετρίως ταραχθήσονται πρὸς τῶν πλησιοχώρων, καὶ οἱ χείμαρροι τὰ λήϊα καταχώσουσι, προσεπιλοιμωττόντων τῶν βο-
200 A σκημάτων. ἐμφύλιοί τε πόλεμοι ἔσονται, ὀνείρων δὲ καὶ μαντευμάτων ψευδὴς ὄχλος· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πόλεις ἀθρόως καταποντισθήσονται.

Ἥλιος ὑδροχόῳ. ἡλίου ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ γένηται σεισμός, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Ὀξιανὴ Σογδιανὴ Ἀραβία μικρὰ καὶ Ἀζανία, ἐπὶ δὲ τῆς Λιβύης Αἰθιοπία μικρά, τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ Θρᾴκη ἕως Ἰλλυ-

v. 2 τὸ add. *C* ante ζῴδιον || post τοξότης add. *L* ἐστίν || v. 3 ὅταν — γενέσθαι (v. 5)] om. *AP* || ὅτε *L* || ὁ ἥλιος *L* || v. 5 σεισμὸς γέννηται *L* || v. 6 ἡ Ἰνδικὴ] ἰδικὴ *L* || ἀδριανή *AP*, ἀνδριανή *L* || καὶ post τε om. *LP* || γεδρουσία *APR*, γερουσία *L* || v. 7 τε ante πᾶσα om. *AP* || v. 8 τῆς om. *L* || Θράκη καὶ Μακεδονία *L* || καὶ ante Θρᾴκη om. *AP*, || v. 9 ταραχθήσονται post πλησιοχώρων transponit *L* || v. 10 πρὸς] παρὰ *L* || v. 11 προσεπιλιμωττόντων *AP* || v. 13 ὁ add. *C* ante ὄχλος || καὶ ante πόλεις om. *AP* || v. 15 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* || v. 16 εἰ — σεισμὸς] om. *AP*, εἰ σεισμὸς γένηται *L* || ὀξιανὴ] sic corr. H. coll. p. 258 C, ὀξινι *C*, ὀξίνη *ALPR* || v. 17 Σογδιανὴ] sic corr. H, coll. p. 258 C, σουβδιανη *C*, σουγδιανὴ *APR*, om. *L* || καὶ Ἀζανία] om. *L* || ἀζονία *AP* || ἐπὶ — μικρὰ (v. 18)] addidi ex *P* et *L* (qui tamen habet αἰθιοπίαι μικραί) ||

ρικοῦ cφόδρα ταραχθήcονται· πόλεμοι γὰρ βαρεῖc
350 ἐπιπεcοῦνται ταῖc χώραιc. τῇ δὲ Μακεδόνων χώρᾳ B
τὰ χείριcτα cυμβήcεται, ὡc ἐγγὺc ἀφανιcμοῦ γενέcθαι.

Ἥλιοc ἰχθύcιν. ὅταν δὲ ἰχθύcι γένηται ἥλιοc,
ἐὰν cυμβῇ cάλοc, ἐπὶ μὲν τῆc κάτω Ἀcίαc ἡ καθ᾽ἡμᾶc
Λυδία Κιλικία τε καὶ Παμφυλία, ἐπὶ δὲ ΛιβύηcΝαcα-
μωνῖτιc καὶ Γαραμαντικὴ ὑπὸ πολεμίων ξένων τε καὶ
ἐμφυλίων δῃωθήcονται. αἱ δὲ πρὸc τῷ Πόντῳ κείμε-
ναι πόλειc καὶ τὰ ἐπίνεια πειρατικαῖc ἐφόδοιc ταρα-
χθήcονται, οἱ δὲ δῆμοι τῶν εἰρημένων χωρῶν μηδε- C
μιᾶc ὑποκειμένηc αἰτίαc κατ᾽ ἀλλήλων ἐξενεχθήcον-
ται· κατομβρίαι τε ἔcονται οὐχ ἧττουc κατακλυcμοῦ,
καὶ εὐχαὶ ἄπρακτοι καὶ ἔνδεια τροφίμων καρπῶν. ἐκ
δὲ τῆc περὶ τὴν γῆν ὑγρότητοc ὁ cπόροc ἄχρηcτοc,
ἡ δὲ θάλαccα ταραχώδηc καὶ ἐγγὺc ἄπλουc. ἐκ δὲ
παραδόξου μετ᾽ οὐ πολὺ τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ βέλ-
τιον ἔcται, καὶ cυντόμωc εἰπεῖν ἀναλόγωc τοῖc κα-
κοῖc εὐφροcύνη.

v. 3 χείρονα *L* || γενέcθαι] ἔcται *APR* || v. 4 ὅταν — ἥλιοc] om. *ALP* || v. 5 ἐὰν cάλοc γῆc γένηται *L* || ἐὰν] εἰ *CPR* || v. 6 post ἐπὶ addidi δὲ cum *ALP* || Ναcαμωνίτιc *A*, ναcαμωνίτηc *R*, ναcαμονίτιc *P*, ναcαμανίτηc *L* || v. 7 τε ante ξένων transponunt *AP* || ξένων om. *L* || v. 8 διωχθείcονται *L* || τῷ om. *L* || Πόντῳ] πόντον γαλατία *L* || v. 9 ante ἐπίνεια cum *L* addidi τὰ || v. 11 ἐπικειμένηc *R* || v. 13 καὶ ante ἔνδεια om. *AP* || τροφῶν *L* || ante καρπῶν *A* add. τε καί, *L* καί, *P* τε || v. 14 ὑγρότηc *C* || v. 15 ἄπλουc] sic etiam *R*, sed prim. man. superscr. ἄπλωτοc || v. 16 μεθ᾽ οὗ *P* || βέλτερον *A* ||

302 ЄΦΗΜЄΡΟϹ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟϹ ЄΝΙΑΥΤΟΥ 357

ΗΓΟΥΝ ϹΗΜЄΙΩϹΙϹ ЄΠΙΤΟΛΩΝ ΤЄ ΚΑΙ ΔΥϹΜΩΝ ΤΩΝ ЄΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΙΝΟΜЄΝΩΝ ЄΚ ΤΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥϹΚΟΥ ΚΑΘ᾽ ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

A ΙΑΝΟΥΑΡΙΟϹ

59. α΄. Καλένδαιϲ μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται· ὁ ἥλιοϲ ὑψοῦται, ὁ δ᾽ ἀετὸϲ ϲὺν τῷ ϲτεφάνῳ δύεται καὶ ποιεῖ χειμῶναϲ.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Ἰανουαρίων ὁ μὲν ἥλιοϲ

Clodi Tusci calendarium extat etiam in *F* (fol. 124 rect.), *R* (fol. 74 rect.), *S* (fol. 17 vers.), latina praeterea extat interpretatio per Nicolaum Leonicenum Thomaeum facta, praemissa Ovidi fastorum editionibus, primum (ut videtur cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXVII) in editione Aldina 1516, postea repetita in Petavi Vranologio p. 92 sq. (Lutet. Paris. 1630) ‖ v. 1—5] περὶ ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀϲτέρων καὶ ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖϲ ἀνατολαῖϲ καὶ δύϲεϲιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμουϲ, ταραχὰϲ καὶ βίαϲ θαλάϲϲηϲ, ὄμβρουϲ τε καὶ εὐδίαϲ καὶ ὅϲα ἄλλα τοιαῦτα· γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀϲτέρων *F* ‖ v. 6 Ἰανουάριοϲ] μηνὶ Ἰαννουαρίῳ *F* et sic semper; semper etiam pro Καλενδ. formis habet καλανδ. ‖ v. 7 Lyd. de mens. IIII 8 ἰϲτέον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν καλανδῶν τὸν ἥλιον ἐφ᾽ ὕψουϲ γίνεϲθαι, τὸν δὲ ϲτέφανον δύϲεϲθαι ὄρθρου. ‖ μακραὶ — ἄρχονται] addidi ex *F*, *longiusculi fiunt dies* add. Leonicus ‖ v. 9 καὶ — χειμῶναϲ] addidi ex *F*, *tempestatemque efficiunt* add. Leon. ‖ v. 10 Ovidio fast. I 311 cancri brachia occidunt vid. diar. antiqu. 1846 p. 250 ‖

πηδᾷ, τὸ δὲ μέϲον τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι ἐναλλάττονται.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ λοιπὸν τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέροϲ ποικίλη.

δ'. τῇ πρὸ α' τὸ μέϲον τοῦ χειμῶνοϲ καὶ νότοϲ B πολύϲ, εἶτα καὶ βορραῖ ϲυνεχεῖϲ. καὶ ὁ δελφὶν ἀνίϲχει ἅμα τῷ κυνὶ περὶ τὸν ὄρθρον.

ε'. νώναιϲ Ἰανουαρίαιϲ ἡ λύρα ἀνίϲχει, καὶ ὁ 204 A μὲν ἀετὸϲ δύεται, ὁ δὲ δελφὶν ὅλοϲ ἐπιτέλλει. καὶ εἰκότωϲ ἀνεμομαχία.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰανουαρίων ἐν μὲν ἑϲπέρᾳ ὁ ἀετὸϲ δύεται, νότοϲ δὲ πνεῖ.

358 ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀπαρκτίαϲ καὶ βορέαϲ κατ' ἀλλήλων μάχονται.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν οἶκοϲ Ἄρεωϲ· νότοϲ ἅμα καὶ Ζέφυροϲ· ὁ δὲ αἰγόκερωϲ ἄρχεται ἀνατέλλειν. βροχή τε ἅμα καὶ ἐν ἑϲπέρᾳ νότοϲ πυκνόϲ. B

v. 1 ὁ δὲ μέϲοϲ *F* || v. 2 ἐναλλάττονται] ἐλαττοῦνται *F*, *ponunt* Leon. || v. 3 et 4 Columella XI 2, 97. *III non. Ianuar. cancer occidit; tempestas varia.* || v. 5—7 Columella l. s. *pridie non. Ian. media hiems, auster multus, interdum pluvia.* || v. 6 βορραῖ ϲυνεχεῖϲ] βορρεῖϲ ϲυνεχεῖϲ *F* || v. 6 Plin. XVIII 234. *pridie nonas Ianuarias Caesari delphinus matutino exoritur.* || καὶ ὁ] ὁ δὲ *F* || δελφὶν corr. Hercher pro δελφὶϲ, qua forma ceteroquin non usus sit Lydus || v. 7 ἅμα] ϲὺν *F* || τὸν ὄρθρον] τῶν βορρῶν *F* || v. 8—10 Columella l. s. *non. Ian. fidis exoritur mane, tempestas varia.* Caesari (Plin. l. s.) et Ovidio I 315 fidicula mane exoritur. || v. 9 δελφὶϲ *F* || v. 10 εἰκότωϲ] γίγνονται *F* || v. 13 ἄπαρκτοϲ *C* || κατ' ἀλλήλων μάχονται] sic scripsi ex *F*, *vehementer flantes concurrunt* Leon., κατ' ἀλλήλων *R*, κατάλληλοϲ *CS* || v. 15 Columella l. s. *VI id. Ian. auster, interdum favonius.* || v. 16 Gemin. ἐν τῇ ιε (τοῦ αἰγοκέρωτοϲ) Καλλίππῳ αἰγόκερωϲ ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοϲ ||

θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν νότος φυςᾷ ςύνομβρος.

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ὁμοίως· ὁ δὲ νότος βιαιότερος.

ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ βροχῆς καὶ χιόνος.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν νότος πνεῖ.

ιγ΄. εἰδοῖς Ἰανουαρίαις ἄςτρον κρυπτόν. καὶ
C πρῶτον μὲν λόγος τὸν ὀϊςτὸν δύεςθαι, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ βρέχειν.

ιδ΄, τῇ πρὸ ιθ΄ καλενδῶν Φεβρουαρίων ἄςτρον κρυπτόν, καὶ ποικίλη τροπὴ βορέου ἅμα καὶ ἀπαρκτίου. καὶ ὁ μὲν λέων ἄρχεται δύεςθαι, ἔςθ᾽ ὅτε δὲ βρέχει.

ιε΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορρᾶς ςφοδρός.

D ιϛ΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ὑδροχόῳ, εὖρος δὲ μετὰ βροχῆς.

ἀνατέλλειν addidi, Leon. add. *emergere* || v. 17 βροχή τε] om. *F* || νότος πυκνός] *caligo* Leon. ||

v. 1 Columella l. s. *V id. Ian. auster, interdum imber.* Gemin. ἐν τῇ ιϛ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι νότος χειμέριος κατὰ θάλαςςαν. || φυςᾷ ςύνομβρος] sic scripsi ex *F*, *flat cum pluvia* Leon., καὶ ὄμβρος ceteri. || v. 2 ὁμοίως — βιαιότερος] νότος ςύνομβρος πλείος *F*, *pluvius flat auster violentior* Leon. || v. 4 βροχῆς καὶ χιόνος] πολλῶν βροχῶν καὶ χειμῶνος φυςᾷ *F*, *multo imbre et aspera tempestate flat.* Leon. || v. 7 καὶ — δύεςθαι (v. 8)] *prima mali pars occidit* Leon. || v. 8 λόγος om. *F* || ὀϊςτὸν corr. H. pro ἱςτὸν || v. 12 ἔςθ᾽ — βρέχει (v. 13)] καὶ βρέχειν *F*, *pluviae fiunt* Leon. || v. 14 Lyd. de mens. IIII 13. ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεςθαι. || v. 15 ςφοδρός] corr. pro ςφοδρῶς H., *vehementes flant* Leon. || v. 16 Colum. XI 2, 4. *XVII cal. Febr. sol in aquarium transit; leo mane incipit occidere; Africus, interdum auster cum pluvia.* ||

ιζʹ. τῇ πρὸ ιϛʹ καλενδῶν ἡ μὲν λύρα ἄρχεται δύεcθαι, περὶ δὲ τὸν ὄρθρον ἀνεμομαχία.

ιηʹ. τῇ πρὸ ιεʹ καλενδῶν ἕωθεν μὲν δύεται ὁ 206 A λέων. βορέου ἅμα καὶ νότου καὶ ἀπαρκτίου διαφορά, καὶ βροχή. ὁ δὲ δελφὶν μετὰ λέοντα δύεται.

ιθʹ. τῇ πρὸ ιδʹ καλενδῶν τροπή, καὶ τὸ μεcαίτατον τοῦ χειμῶνος.

κʹ. τῇ πρὸ ιγʹ καλενδῶν βορρᾶc καὶ νότοc. καὶ τὸ μέcον [μὲν τοῦ καρκίνου δύεται, ὁ δὲ ὑδροχόοc ἄρχεται ἀνίcχειν.

359 καʹ. τῇ πρὸ ιβʹ καλενδῶν ὁ ὑδροχόοc παντελὴc B ἀνίcχει, πνεῖ δὲ ὁ λίψ, καὶ ὕει.

κβʹ. τῇ πρὸ ιαʹ καλενδῶν ἡ λύρα δύεται cὺν τῷ καρκίνῳ, καὶ πρὸc ἑcπέραν ὕει.

κγʹ. τῇ πρὸ ιʹ καλενδῶν βορρᾶc πνεύcει μετὰ βροχῆc.

κδʹ. τῇ πρὸ θʹ καλενδῶν χειμὼν καὶ βορέου ἐπίταcιc ἅμα καὶ εὔρου.

v. 1 μὲν om. *F* || v. 2 δὲ om. *F* || v. 5 καὶ βροχή] corr. Hercher pro καὶ βροχῆc, μετὰ βροχῆc coni. H. || v. 5 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Δημόκριτοc λέγει δύεcθαι τὸν δελφῖνα. || λέοντα] τοῦ λέοντοc *F* || v. 6 μεcότατον *F* || v. 8—10 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκῖνον δύεcθαι, ὁ δὲ Κάλλιπποc τὸν ὑδροχόον ἀνίcχειν λέγει . . βήccαιc καὶ χαράδραιc τῶν ὀρῶν. || Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ αἰγοκέρωτοc) Καλλίππῳ καρκίνοc λήγει δύνων. || v. 11 Colum. l. s. *XII* (sic. cod. Sang. pro *XV*) *cal. Febr. aquarius incipit oriri, ventus Africus* . . . Lyd. de mens. IIII 14. Εὔδοξοc τὸν ὑδροχόον ἀνίcχειν λέγει. || παντελῶc *F* || v. 12 δὲ om. *F* || v. 13 et 14 Colum. l. s. *XI cal. Febr. fidicula vespere occidit, dies pluvius.* lyrae occasus vespertinus apud Ovid. I 653. || v. 14 cf. Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Εὔδοξοc ἀνίcχειν αὐτὸν (τὸν ὑδροχόον) καὶ βροχὰc cημαίνειν. || v. 17 Gemin. ἐν τῇ β (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ . .

C κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὡcαύτωc.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν χειμάζει, πνεῖ δὲ ὁ βορρᾶc cὺν τῷ εὔρῳ, καὶ ἄρχεται δύεcθαι ἡ λύρα.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἄcτρον λαμπρὸν ἐν τῷ cτήθει τοῦ λέοντοc ἄρχεται δύεcθαι, ἡ δὲ λύρα ἐν ἑcπέρᾳ. καὶ βορρᾶc πνεῖ, ἔcτι δ' ὅτε καὶ ὕει.

D κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ἀνεμομαχία μετὰ χιόνοc.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ δελφὶν δύεcθαι μελετᾷ.

208 A λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἡ λύρα περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν τῆc νυκτὸc ἄρχεται δύεcθαι ἐκ μέρουc. καὶ cυννέφεια ἔcται, καὶ cφοδρὸc βορρᾶc μετὰ βροχῆc.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Φεβρουαρίων ὑετὸc χιόνι μεμιγμένοc.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟC

B 60. α΄. καλένδαιc Φεβρουαρίαιc κρυπτὸν ἄcτρον, νότοc καὶ εὖροc· καὶ ἡ λύρα ἄρχεται δύεcθαι.

ἄλοχοc (?) χειμών. Colum. XI 2, 5. *VIIII (VIII* I. B. R.) *cal. Febr. . . interdum etiam tempestas.* || εὔρου] sic *FR*, εὖροc *CS* ||

v. 1 ὡcαύτωc] *tempestas turbidior*; *eidem flant venti* Leon. || v. 2 et 3 post lacunam χειμάζει βορρᾶc et spatium c. 30 litter. in *F* || v. 4—6 Colum. l. s. *VI cal. Febr. leonis quae est in pectore clara stella occidit.* || v. 6 καὶ βορρᾶc] om. *C* || ὅτι *C* || v. 7 ἀνεμομαχίαν *C* || v. 10 Colum. l. s. *III cal. Febr. . . fidicula occidit.* || v. 12 cυννέφεια corr. Hercher pro cυννεφία hic et semper infra || καὶ cφοδρὸc] cφοδρῶc τε *F* || v. 16 Colum. 14. *cal. Febr. fidis incipit occidere, ventus eurinus et interdum auster cum grandine est.* || v. 17 post ἄcτρον *F* add. φαίνεται, Leon. add. *apparet* || v. 18 post νότοc *F* add. τε || post εὖροc *F* add. πνεῖ, Leon. add. *flant* ||

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Φεβρουαρίων θυελλώδης ὁ ἀήρ, καὶ παραπνεύcει ὁ Ζέφυρος.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν τὸ μέcον τοῦ λέοντος cὺν τῇ λύρᾳ δύεται. ἀπαρκτίας δὲ ἅμα καὶ βορρᾶς.

360 δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν δύεται ὁ δελφίν· καὶ ἐν
ἑcπέρᾳ νότος ἐπιτείνει μετὰ βροχῆς.

ε΄. νώναις Φεβρουαρίαις τοῦ ὑδροχόου τὰ μέcα c
ἀνίcχει· ταραχώδης δὲ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ Ζεφύρου.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Φεβρουαρίων δύεται ἡ λύρα, καὶ ὁ Ζέφυρος ἀπὸ δυcμῶν πνεῖ.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀρχὴ ἔαρος, καθ᾽ ὃ Ζέφυρος πνεῖ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν Ζέφυρος cὺν τῷ βορρᾷ πνεῖ.

θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ἄcτρον κρυπτόν· καὶ ἀνί- D
cχει ὁ ὑδροχόος.

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ Ζεφύρου· ἔcτι δ᾽ ὅτε καὶ βροχαί.

v. 3 et 4 Colum. l. s. *III non. Febr. fidis tota et leo medius occidit; corus aut septentrio, nonnunquam favonius.* || v. 4 λύρᾳ] λιβύῃ *C* || v. 5 delphini occasus vespertinus ap. Ovid. II 79. || ὁ addidi ex *F* || v. 6 ἐπιτείνει] ἐπιπνεῖ *R* || βροχῆς] βροντῆς *C* || v. 7 et 8 Colum. l. s. *non. Febr. mediae partes aquarii oriuntur; ventosa tempestas.* Ovid. II 145: *iam puer Idaeus media tenus eminet alvo.* || v. 7 τοῦ — ἀνίcχει (v. 8)] *zona Orionis emergit* Leon. || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιδ (τοῦ ὑδροχόου) Εὐδόξῳ . . ἐνίοτε καὶ Ζέφυρος πνεῖ. || v. 9 et 10 Ptolem. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑcπέριος δύνει. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιϛ (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ Ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται καὶ παραμένει ἡμέρας γ καὶ μ ἀπὸ τροπῶν. Colum. 15. *VII id. Febr. favonii spirare incipiunt.* || καθ᾽ ὃ] καὶ *F* || v. 12 πνεῖ] addidi ex *F*, *spirat* add. Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιζ (του ὑδροχόου) . . Καλλίππῳ . . Ζέφυρος πνεῖ. Colum. l. s. *VI id. Febr. ventosa tempestas.* || πνεῖ] addidi ex *F*, *spirant* add. Leon. ||

210 A ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ἀπηλιώτης πνεῖ, καὶ ἀνίσχει ὁ ἀρκτοῦρος.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχία.

ιγ'. εἰδοῖς Φεβρουαρίαις ὁ τοξότης ἐν ἑσπέρᾳ δύεται, καὶ σφοδρὸς χειμών.

ιδ'. τῇ πρὸ ιϛ' καλενδῶν Μαρτίων ὁ κρατὴρ ἀνί-
B σχει ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ἐναλλαγέντων τῶν ἀνέμων ὁ νότος ἐπικρατεῖ.

ιε'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἰχθύσιν, καὶ ὁ ἀὴρ χειμάζει.

ιϛ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μετὰ τοῦ νότου· νέος δὲ ἥλιος.

ιζ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν δύεται ἡ παρθένος· ῥεύσει δὲ νότος μετὰ ζεφύρου καὶ βορρᾶς.

ιη'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν δύεται ὁ λεγόμενος
C ὀϊστός. ἐν ἑσπέρᾳ δὲ ζέφυρος πνεῖ, καὶ ἄρχεται ἡ παρθένος δύεσθαι.

ιθ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἀπαρκτίας ῥεύσει μετὰ 361
νότου· τὸν δὲ ὀϊστόν φασι δύεσθαι.

v. 1 arcturi ortus vespertinus apud Ovid. II 153 || v. 4 et 5 Colum. 20. *id. Febr. sagittarius vespere occidit; vehementer hiemat.* || v. 6—8 Colum. l. s. *XVI cal. Mart. vespere crater oritur; venti mutatio.* apud Ovid. II 243 crateris ortus vespertinus. || v. 9 et 10 Colum. l. s. *XV cal. Mart. sol in pisces transitum facit; nonnunquam ventosa tempestas.* || v. 10 χειμάζει] sic scripsi pro χειμών; *hiemat* Leon. || v. 13 δύεται ἡ παρθένος] *virgo occidit iuxta geminos* Leon. || Colum. 21. *XIII et XII cal. Mart. favonius vel auster cum grandine et nimbis.* || v. 15 ὁ λεγόμενος ἱστὸς ἐν ἑσπέρᾳ· ζέφυρος πνεῖ *F, malus vesperi occidit; favonius spirat* Leon. || v. 18 ῥεύσει] πνεύσει *F, flant* Leon. || v. 19 ἱστὸν *F*, *malus* Leon. ||

κ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν βορρᾶς μετὰ βροχῆς. καὶ ὁ λέων δύεται· ἄρχονται δὲ οἱ βορραῖ οἱ λεγόμενοι χελιδόνιοι, οἳ πεφύκασιν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας πνεῖν, καὶ φαίνεται χελιδών.

κα΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος τῇ πρώτῃ D φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἄρχεται δύεσθαι, καὶ πνεῖ ζέφυρος. ἡ δὲ νὺξ συννεφής.

κβ΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν τὰ λεγόμενα Ἀλκυό- 212 A νεια.

κγ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ὁ ὑδροχόος ἄρχεται ἀνίσχειν, ἡ δὲ πρωϊνὴ χειμάζει.

κδ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἀργέστης πνεῖ ἅμα καὶ βορρᾶς.

κε΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει, καὶ ὕει.

κϛ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἐν B ἡμέρᾳ.

κζ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν δύεται ἐν ἑσπέρᾳ ὁ παρ᾽ Ἕλλησι λεγόμενος ὀϊστός.

v. 1—4 Colum. l. s. *X cal. Mart. leo desinit occidere; venti septentrionales, qui vocantur ornithiae, per dies triginta esse solent*; *tum et hirundo advenit.* || v. 3 ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας *F*, *per quatriduum* Leon. || v. 4 ἀναφαίνεται *R* || v. 5—7 Colum. l. s. *VIIII cal. Mart. arcturus prima nocte oritur; frigidus dies aquilone vel coro, interdum pluvia.* || v. 7 εἰ δὲ νὺξ ἀνεφής *F* || v. 8 et 9 Colum. l. s. *VIII cal. Mart. Halcyonei dies vocantur.* || v. 11 ἡ] εἰ *F* || προεινῇ *C*, πρωινή *F* || v. 12 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *F* || v. 14 et 15 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει καὶ ὑετὸς γίνεται. Ptolem. ὥρᾳ ιε̄ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει || v. 18 ὁ — ὀϊστός (v. 19)] ὁ λεγόμενος παρ᾽ Ἕλλησιν ἰστός *F*, *malus* Leon. ||

κη΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Μαρτίων ὁ Ζέφυρος πλατύς, καὶ ἡ ἡμέρα πᾶσα ἐαρινή.

ΜΑΡΤΙΟϹ

61. α΄. καλένδαις Μαρτίαις νότος καὶ λίψ.

C β΄. τῇ πρὸ ς΄ νωνῶν Μαρτίων λίψ, καὶ ὁ τρυγητὴς ἄρχεται φαίνεσθαι. βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ ἕως τῆς ἑωθινῆς δύσεως τοῦ ἀρκτούρου.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν δυσαερία καὶ βροχή· καὶ ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἡλίου ἐγειρομένου, καὶ βορρᾶς πνεῖ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει.

D ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ὡσαύτως.

ς΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν ὑετὸς χιόνι μεμιγμένος.

214 A ζ΄. νώναις Μαρτίαις δύεται ὁ ἵππος ἀπὸ πρωΐ, 362
καὶ βορρᾶς φυσᾷ. δύεται δὲ καὶ ὁ στέφανος ὄρθρου.

v. 4 Colum. 23. *cal. Mart. africus, interdum auster cum grandine.* || λίψ] λίβας πνεύσει *F*, *africus simul spirant* Leon. || v. 5 et 6 Colum. 24. *IIII non. Mart. vindemiator apparet, quem Graeci* τρυγητῆρα *dicunt; septentrionales venti.* || v. 5 λίψ, καὶ] om. *F* et Leon. || v. 11 et 12 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς΄ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὁ — ἀνίσχει] ὡσαύτως ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει *F*, *arcturus similiter emergit.* Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιβ (τῶν ἰχθύων) Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει. || ὡσαύτως] ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει *F*, *arcturus interdiu emergit.* Leon. || v. 14 ὑετὸς — μεμιγμένος] βορρᾶς καὶ συννεφία *F*, *aquilo flat, nubilosum caelum* Leon. || ὁ ante ὑετὸς del. Hercher coll. p. 118, 14 || v. 15 et 16 Colum. l. s. *non. Mart. equus mane oritur; flatus aquilonis.* Gemin. ἐν τῇ ιδ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐκτήμονι ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός. Lyd. de mens. IIII 35. ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν στέφανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν. ortus vespertinus equi apud Ovid. III 449; ortus vespertinus co-

η′. τῇ πρὸ η′ εἰδῶν Μαρτίων ἄρχεται τὰ ὄρνεα φαίνεςθαι ἐπὶ τῆς θαλάςςης, βορρᾶς δὲ καὶ ἀπαρκτίας φυςᾷ, καὶ προοίμιον τοῦ ἔαρος. καὶ ὁ μὲν ἥλιος περὶ τὸ μέςον τῶν ἰχθύων, ὁ δὲ ἵππος δύεται.

θ′. τῇ πρὸ ζ′ εἰδῶν ἰκτῖνος ἄρχεται φαίνεςθαι, B νότος δὲ πνεῖ, καὶ ὄρθρου ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἄρχεται κρύπτεςθαι.

ι′. τῇ πρὸ ϛ′ εἰδῶν ὁ ἵππος δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἰκτῖνος ἀπὸ ὑψηλῶν ἐπὶ τὰ χθαμαλὰ καθίπταται· καὶ ὁ μὲν τρυγητὴς δύεται, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος ἀνίςχει. βορρᾶς δὲ ψυχρὸς ῥεύςει.

ια′. τῇ πρὸ ε′ εἰδῶν χωριςμὸς μὲν τοῦ χειμῶνος, τροπὴ δὲ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπαρκτίου. C

ιβ′. τῇ πρὸ δ′ εἰδῶν παύεται μὲν ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἀνίςχειν, ἀπαρκτίας δ' ἢ νότος φυςᾷ.

ιγ′. τῇ πρὸ γ′ εἰδῶν ἡ μὲν Ἀργὼ ἀνίςχει ἐν ἑςπέ-

ronae apud eund. III 459 || p. 122 v. 15 pro δύεται Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXX φαίνεται perperam scribi volt. || v. 16 pro δύεται Merkel l. s. coni. φαίνεται et pro ὄρθρου idem ἑςπέρᾳ || ὄρθρος *C* || post ὄρθρου add. *F* καὶ οἰδάτων ἐπομβρᾶ, Leon. *aquarum de caelo pluvies.* ||

v. 1 ἄρχονται *CF* || v. 3 ἀέρος *C* || v. 5—7 Plin. XVIII 237. *postero die* (i. e. VII id.) . . . *in Attica milvom adparere servatur.* || v. 6 δὲ] τε *F* || νότου] *tergore* Leon. i. e. νώτου, quod probant H. et Hertzberg in diar. antiqu. 1846 p. 245 || v. 7 pro κρύπτεςθαι H. coni. φαίνεςθαι cf. v. 14 || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιζ̅ (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ . . ἰκτῖνος φαίνεται. || v. 9 ἐπὶ τὰ χαμαὶ καθίςταται *F* || v. 13 ἀπὸ add. *F* etiam ante ἀπαρκτίου || ἀπαρκτία codices || v. 14 Colum. l. s. *III id. Mart. piscis aquilonius desinit oriri, septentrionales venti.* || παύςεται *F* || ὁ ante ἰχθὺς *F* add. || v. 15 νότου] *tergore* Leon. || v. 16 Colum. l. s. *pridie id. Mart. Argo navis exoritur; favonius aut auster, interdum aquilo.* || ἐν ἑςπέρᾳ δὲ ζέφυρος καὶ *F* ||

ρᾳ, ζέφυρος δὲ καὶ νότος πνεύσει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος δύεται· χειμάζει.

ιδ′. τῇ πρὸ α′ εἰδῶν βορρᾶς δι᾽ ὅλης τῆς
D ἡμέρας.

ιε′. εἰδοῖς Μαρτίαις ὁ ἵππος δύεται, βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ.

ις′. τῇ πρὸ ιζ′ καλενδῶν Ἀπριλίων......

216 A ιζ′. τῇ πρὸ ις′ καλενδῶν ἥλιος κριῷ γίνεται· ὁ δὲ ζέφυρος κατὰ πλάτος πνεῖ. πέλαργος φαίνεται καὶ μέγα πέλαγος πλέεται.

ιη′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν ἀνεμομαχία, ὁ δὲ βορρᾶς ἐπικρατεῖ.

D ιθ′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν νότος πνεῖ, ὁ δὲ ἰκτῖ- 363
νος φαίνεται ἕως τῆς ἰσημερίας.

κ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν βορέας πνεῖ εὔδιος.

v. 1 καὶ ὁ ἐπὶ — χειμάζει] addidi ex *F*; *et in leonis cauda hiemat dies* add. Leon. || v. 2 δύεται ex coniectura addidi || v. 3 Gemin. ἐν τῇ κα (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ . . ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες. || v. 4 post ἡμέρας *F* add. πνεύσει. || v. 7 ad 15. Mart. *F* (qui praeterea, ut assolet, scribit πρὸ ις′ pro ιζ′ et sic semper, postremo πρὸ β′ pro πρὸ γ′) refert quae in ceteris codicibus diei 16. Mart. adscripta sunt, ad 16. quae diei 17. et sic semper usque ad finem mensis, 31 Mart. vero deest; idemque facit Leonic., sed ad 31 Mart. apud eum legitur: *ventorum procellae et saepe pluit.* in ceteris codicibus ad 15. Mart. omissus est status caeli, quem ex Columella 31 et Ovidio III 711 Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXI supplet σκορπίος δύεται. || v. 8 Colum. 31. *XVI cal. April. sol in arietem transitum facit; favonius vel corus.* || v. 9 πνεῖ — πλέεται] addidi ex *F*; *spirat, ciconia apparet et mare transmittit* add. Leon. || v. 11 Lyd. de mens. IIII 39. Εὐκτήμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει. || v. 14 ἕως — ἰσημερίας] ἐπὶ τῆς ἡμέρας *FS*, *diliculo* Leon. ||

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὁ μὲν ἵππος ἕωθεν B δύεται, βορέας δὲ ἢ ἀπαρκτίας πνεῖ.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ὁ κριὸς εἰς πλάτος ἀνίσχει, ἔστι δ' ὅτε ἢ βρέχει ἢ νίφει.

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή, καὶ βροχὴ ἢ βροντώδης τροπή.

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας ἢ βορρᾶς, C καὶ ὁ ἵππος ἕωθεν δύεται.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν οἱ ἰχθύες ἀνίσχουσι, καὶ ἐκ τοῦ νότου βρέχει μετὰ χιόνος· ὁ δὲ κριὸς ἕωθεν ἀνίσχει κατὰ θάλασσαν ταραχὴ ἀέρος.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή. ἔστι δ' ὅτε βρέχει καὶ βροντᾷ.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα τῇ D νυκτί.

v. 1 Colum. l. s. *XII cal. April. equus occidit mane; septentrionales venti.* Plin. XVIII 237. *(Caesar sibi notavit) XII Kalend. ecum occidere matutino.* || v. 4 ἔσται δὲ τότε βροχὴ ἢ νιφετὸς *F* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. April. aries incipit exoriri, pluvius dies; interdum ningit.* || ὡσαύτως] in *F* spat. c. 8 litter., in Leon. *cancer tergore oritur; auster flat.* || v. 6 Colum. l. s. *VIIII et VIII cal. Apriles aequinoctium vernum, tempestatem significat.* Gemin. ἐν τῇ πρώτῃ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ . . ἰσημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰς λεπτή. || ἐαρινή] ἰσημερινή *C*, om. *F* || v. 7 ἢ] καὶ *F*, om. *R* || τροπή om. *FR* || v. 8 post βορρᾶς *F* add. πνεῖ, Leon, add. *flant* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ γ̄ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ κριὸς ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸς ἢ νιφετός. || v. 12 κατὰ θάλασσαν — ἀέρος] sic scripsi, μετὰ θαλάσσης· ταραχὴ θέρος *F*, *cum mari, turbatio aeris* Leon., ceteri omittunt. || v. 13 ἔστιν δὲ ὅτι καὶ *F* || v. 15 ἐξισοῦνται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ *F* ||

κθ′. τῇ πρὸ δ′ καλενδῶν ὁ μὲν cκορπίοc δύεται, μέγαc δὲ ῥέων ἄνεμοc βροχὰc βροντώδειc cυcτρέφει.

218 A λ′. τῇ πρὸ γ′ καλενδῶν ὁ μὲν cκορπίοc δύεται, ἀπαρκτίαc δὲ φυcᾷ μετὰ βροχῆc.

λα′. τῇ πρὸ α′ καλενδῶν βρέχειν πέφυκε, καὶ ἐκ τοῦ νότου βροντᾷ.

ΑΠΡΙΛΙΟC

62. α′. καλένδαιc Ἀπριλίαιc ὁ μὲν cκορπίοc δύε-
B ται, καὶ ὁ ἥλιοc μίαν ἡμέρᾳ προcτίθηcι μοῖραν, καὶ cυννέφεια γίνεται ἐκ τοῦ βορρᾶ, καὶ αἱ πλειάδεc ἄρχονται ἐπιτέλλειν καὶ ἐπιcημαίνειν.

β′. τῇ πρὸ δ′ νωνῶν Ἀπριλίων cυννέφεια καθ᾿ 364
ὅλην τὴν ἡμέραν.

γ′. τῇ πρὸ γ′ νωνῶν ἐν ἑcπέρᾳ αἱ πλειάδεc δύονται.

δ′. τῇ πρὸ α′ νωνῶν ῥεύcει ὁ λίψ.

ε′. νώναιc Ἀπριλίαιc καταπνεῖ ὁ Ζέφυροc.

v. 2 βροχαὶ βροντώδη *C*, βροχὴν βροντώδη *F* || v. 5 βρέχειν — βροντᾷ (v. 6)] *auster flat et pluit* Leon. || v. 6 βροντῇ *F* || v. 8—10 Colum. 34 *cal. April. nepa occidit mane, tempestatem significat.* nepae occasus ap. Ovid. IIII 163 || v. 9 ἡμέρᾳ] addidi, ἡμέραν add. *F*, *diei* add. Leon. || v. 10 καὶ — ἐπιcημαίνειν (v. 11)] addidi ex *F* (αἱ om. et ἐπιπλεῖν scribit *F*), *vergiliae oriri et praesignificari incipiunt* add. Leon. || v. 12 καθ᾿ ὅλην τὴν γῆν *F*, *per omnes terras* Leon. || v. 14 et 15 Plin. XVIII 246. *III non. April. in Attica vergiliae vesperi occultantur.* || v. 15 δύνουcιν *R* || v. 16 et 17 Colum. 34. *non. April. favonius aut auster cum grandine, nonnumquam hoc idem pridie.* || v. 17 καταπνεῖ ὁ Ζέφυροc] αἱ ὑάδεc ἀνίcχουcι, καὶ βροχαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουcιν *CRS* ||

ϛʹ. τῇ πρὸ ηʹ εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι, καὶ βρο- C
χαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουσιν.

ζʹ. τῇ πρὸ ζʹ εἰδῶν νότος φυσᾷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ὑάδων δύεται.

ηʹ. τῇ πρὸ ϛʹ εἰδῶν ὁ Ζέφυρος· ὄρθρου ἄρχεται δύεσθαι Ζυγόν.

θʹ. τῇ πρὸ εʹ εἰδῶν ζάλη ἐκ τοῦ νότου.

ιʹ. τῇ πρὸ δʹ εἰδῶν βορρᾶς μὲν πᾶσαν καταπνεῖ
τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ ἑσπέρα ἔσται ἐπίβροχος. D

ιαʹ. τῇ πρὸ γʹ εἰδῶν ψυχροὶ ἄνεμοι καὶ βροχαί.

ιβʹ. τῇ πρὸ αʹ εἰδῶν αἱ ὑάδες κρύπτονται.

ιγʹ. εἰδοῖς Ἀπριλίαις βορρᾶς ῥεύσει· μικροῦ 220 A
παχνήτου ἀνατολή.

ιδʹ. τῇ πρὸ ιηʹ καλενδῶν Μαΐων κρύφιον ἄστρον καὶ ἄνεμοι καὶ ὄμβροι.

v. 1 αἱ — ἐπιτείνουσιν (v. 2)] καταπνεῖ ὁ Ζέφυρος *CRS* || Colum. l. s. *VIII id. April. vergiliae vespere celantur, interdum hiemat.* || v. 3—6 Colum. l. s. *VII id. April. VI et V austri et africi tempestatem significant.* || v. 3 φυσᾷ] πνεῖ *F* || v. 4 ὑάδων] πλειάδων *FR* || apud Ovid. IIII 904 canis o r t u s (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 163) || v. 5 et 6 post δύεσθαι addidi Ζυγὸν, collato Colum. l. s. *IIII id. April. sole oriente libra occidere incipit* et ante ὄρθρου interpunxi quod cum Herchero credo post Ζέφυρος intercidisse ῥεύσει; Merkel prol. Ovid. fast. p. LXXI addi volt Ζυγὸν καὶ Ὠρίων (coll. Plin. XVIII 66, Callipp. ap. Gemin. p. 67 B) vel scribi ὁ Ζυγὸς καὶ Ὠρίων ἄρχεται δύεσθαι; Leon. vertit: *favonius flare incipit matutino; vergiliae occidunt.* || v. 7 ζάλαι *F* || v. 9 τὴν ἡμέραν] om. *F* || v. 11 Col. l. s. *pridie id. April. suculae celantur, hiemat.* || v. 12 post ῥεύσει addidi ex *F* μικροῦ παχνήτου ἀνατολή, quod non assequor; *parvum praesepe* (i. e. φάτνη quae ex volgari lingua πάθνη cf. Geopon. XV 4, 1, apud hodiernos Graecos παχνί) *exoritur* add. Leon. || v. 14 Col. 36. *XVIII cal. Mai. ventosa tempe stas et imbres nec hoc constanter.* || κρύφιον—ὄμβροι] ἡ υἱὰς δύεται *F* || v. 15 ὄμβρος *R* ||

ιε. τῇ πρὸ ιζ′ καλενδῶν ἡ ὑὰς δύεται καὶ ἄνεμοι ψυχροὶ πνέουσιν· ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει.

ιϛ′. τῇ πρὸ ιϛ′ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

B ιζ′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ταύρῳ, ἡ δὲ ὑὰς δύεται.

ιη′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν λὶψ καταπνεύσει.

ιθ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν καθόλου δύονται αἱ ὑάδες, ὁ δὲ λὶψ ἐν ἑσπέρᾳ ἐπέρχεται.

κ′. τῇ πρὸ ιβ′ καλενδῶν ὁ Ζέφυρος καταπνεῖ. 365

κα′. τῇ πρὸ ια′ καλενδῶν ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου δύεται, καὶ οὐχ ἥκιστα ὕει.

C κβ′. τῇ πρὸ ι′ καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

κγ′. τῇ πρὸ θ′ καλενδῶν ἡ λύρα τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς φαίνεται, καὶ ἔσται τροπή.

κδ′. τῇ πρὸ η′ καλενδῶν φαίνεται ἡ λύρα, καὶ

v. 1 Gemin. ἐν τῇ κγ (τοῦ κριοῦ) Εὐκτήμονι ὑάδες κρύπτονται. || v. 2 post πνέουσι addidi ex *F* ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει (ἐπιτελεῖ *F*), *Perseus oritur* add. Leon. || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Plin. XVIII 247. *XVI (kal. Mai.) Atticae (suculae occidunt vesperi).* apud Ovid. IIII 677 sucularum occasus vespertinus. || v. 5 Colum. l. s. *XV cal. Mai. sol in taurum transitum facit.* Plin. l. s. *XV (kal. Mai.) Caesari (suculae occidunt vesperi).* || v. 8 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. || v. 9 ἀπέρχεται *F* || v. 11 Col. l. s. *XI cal. Mai. ver bipartitur, pluvia et nonnumquam grando.* || v. 13 Col. l. s. *X cal. Mai. vergiliae cum sole occidunt, africus vel auster.* || v. 15 Col. 37. *VIIII cal. Mai. prima nocte fidicula apparet, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ἡ — φυλακῇ] δευτέρα φυλακὴ *F* || v. 16 καὶ — τροπὴ] om. Leon. || ἔστιν *F* ||

βροχῶν cημαcία· ἀρχὴ παχνήτου καὶ ἔαροc· νότοc πνεῖ.

κε΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ὁ cκορπίοc δύεται καὶ ὁ κύων κρύπτεται· καὶ ὁ ἐπὶ τῆc ζώνηc τοῦ Ὠρίωνοc, νότοc τε πνεῖ. ἀρχή τε παχνήτου καὶ ἔαροc.

κϛ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν δύεται καθόλου ἡ ὑάc, D
καὶ ἀέροc ἔcται τροπή.

κζ΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν νότοc καταπνεῖ.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὕει ἐκ τοῦ νότου.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίcχουcι, καὶ 222 A
ἐξ ἑωθινῆc ὁ νότοc πνεῖ.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν κρύπτεται ὁ κύων ἐν ἑcπέρᾳ, καὶ τροπὴ ἐκ τοῦ νότου· ἅμα δὲ καὶ βορρᾶc ταράττει.

ΜΑΙΟC

63. α΄. καλένδαιc Μαΐαιc ὁ μὲν κύων κρύπτεται, δρόcοc δὲ καταφέρεται. B

v. 1 βροχῆc cημεῖα *F* || ἀρχὴ — πνεῖ (v. 2)] addidi ex *F* || v. 3—5 Gemin. ἐν τῇ $\overline{β}$ (τοῦ ταύρου) Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται. || ὁ cκορπίοc — κρύπτεται (v. 4)] *praesepe emergit: desinit ver* Leon. || v. 4 καὶ ὁ — ἔαροc] addidi ex *F* || v. 6 apud Ovid. V 734 hyadum occasus. || δυὰc *C*, υἱὰc *F* || v. 7 ἀέροc] *veris* (i. e. ἔαροc) Leon., εὔρου *F* || v. 8 Gemin. τῇ $\overline{δ}$ (τοῦ ταύρου) Καλλίππῳ . . νοτία. || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Mai. auster fere cum pluvia.* || v. 10 et 11 Colum. l. s. *III cal. Mai. mane capra exoritur, austrinus dies.* || οἱ — πνεῖ (v. 11)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt, quae ad diem sequentem adscripta sunt. || v. 12—14 Colum. l. s. *pridie cal. Mai. canis se vespere celat; tempestatem significat.* || κρύπτεται — ταράττει (v. 14)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt quae ad diem antecedentem adscripta sunt. || v. 17 δρόcοc — καταφέρεται] ἔριφοc δὲ ἀναφαίνεται coni. Merkel p. LXXII; sed cf. Hertzberg l. s. p. 251 adn. || δὲ] τε *F* || καταφαίνεται *C* ||

β΄. τῇ πρὸ ϛ΄ νωνῶν ἡ ὑὰς μετὰ τοῦ ἡλίου ἀνίσχει.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ὁ κένταυρος ὅλος φαίνεται καὶ ζέφυρος πνεῖ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν ὁ σκορπίος ἕωθεν ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς πνεῖ, καὶ δρόσος καταφέρεται.

ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίσχει.

C ϛ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ σκορπίου 366 δύεται.

ζ΄. νώναις Μαΐαις αἱ πλειάδες ἀνίσχουσιν ἕωθεν, ζέφυρος δὲ πνεῖ.

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Μαΐων προοίμιον θέρους, καὶ ζέφυρος ἐπικρατεῖ.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν Μαΐων ὡσαύτως.

ι΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ἡ μὲν λύρα ἀνίσχει, ἡ δὲ ὑὰς
D δύεται, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου ἀναφαίνεται.

ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀναφαίνονται.

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ἀνίσχουσιν αἱ πλειάδες, καὶ νότος πνεῖ.

v. 1 Plin. XVIII 248. *VI nonas Maias Caesari suculae matutino exoriuntur.* Colum. 39. *VI non. Mai. sucula cum sole exoritur, septentrionales venti.* apud Ovid. V 165 hyadum ortus *vespertinus.* || v. 2 Colum. l. s. *V non. Mai. centaurus totus apparet, tempestatem significat.* centauri ortus vespertinus apud Ovid. V 379. || v. 4 Gemin. ἐν τῇ ια (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται. || v. 6 apud Ovid. V 415 lyrae ortus matutinus. || v. 7 Colum. l. s. *pridie non. Mai. nepa medius occidit.* *ortus* nepae apud Ovidium V 417 (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 160; de occasu cogitat Merkel p. LXX). || πρὸ α΄] πρὸ β΄ *C* || v. 9 Colum. l. s. *non. Mai. vergiliae exoriuntur mane, favonius.* || v. 10 καὶ ζέφυρος πνεῖ *F*, *et spirat favonius* Leon. || v. 13 Colum. l. s. *VII id. Mai. aestatis initium favonius aut corus.* || v. 14 διᾶς *C* || v. 15 ἅμα φαίνεται *F* || v. 17 ἀνίσχει *F* || v. 18 πνεῖ om. *F* ||

ιγʹ. τῇ πρὸ γʹ εἰδῶν αἱ ὑάδεc ἀνίcχουcιν καὶ νότοc πνεῖ. 224 A

ιδʹ. τῇ πρὸ αʹ εἰδῶν ὁ cκορπίοc δύεται, ἡ δὲ λύρα ὄρθρου ἀνίcχει.

ιεʹ. εἰδοῖc Μαΐαιc ὁ καρκίνοc ἀνίcχει καὶ νότοc πνεῖ.

ιϛʹ. τῇ πρὸ ιζʹ καλενδῶν Ἰουνίων· τὸ θέροc ἄρχεται.

ιζʹ. τῇ πρὸ ιϛʹ καλενδῶν δύεται ὁ κύων. B

ιηʹ. τῇ πρὸ ιεʹ καλενδῶν ὁ ἥλιοc διδύμοιc.

ιθʹ. τῇ πρὸ ιδʹ καλενδῶν νότοc ἐν ἑcπέρᾳ πνεῖ.

κʹ. τῇ πρὸ ιγʹ καλενδῶν αἱ ὑάδεc ἀνίcχουcι καὶ βορρᾶc πνεῖ.

καʹ. τῇ πρὸ ιβʹ καλενδῶν δύεται ὁ ἀρκτοῦροc καὶ ταράττεται ὁ ἀήρ.

κβʹ. τῇ πρὸ ιαʹ καλενδῶν ὁ τοξότηc δύεται καὶ νότοc πνεῖ. C

κγʹ. τῇ πρὸ ιʹ καλενδῶν οἱ δίδυμοι ἀνίcχουcιν καὶ ὁ ἀετόc.

v. 1 αἱ ὑάδεc ἀνίcχουcιν] sic scripsi ex *F*, αἱ διάδεc λύονται *C*, αἱ ὑάδεc δύονται ceteri, ὁ Ὠρίων δύεται coni. perperam Merkel p. LXXI || v. 3 Gemin. ἐν τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ cκορπίοc ἑῷοc ὅλοc δύνει. || v. 5 Colum. 43. *id. Mai. auster aut euronotus.* || v. 6 καταπνεῖ *R* || v. 7 Ἰουνίων addidi ex *F* || τὸ — ἄρχεται] sic *F*, *initium aestatis* Leon., δύεται ὁ κύων ceteri || v. 9 δύεται ὁ κύων] sic scripsi ex *F*, *procyon quam quidam caniculam vocant occidit* Leon., ὡcαύτωc ceteri || v. 10 apud Colum. l. s. postridie *sol introitum in geminos facit.* || v. 12 Colum. l. s. *XIII* (sic coni. Ponteder. pro *XII*) *cal. Iun. suculae exoriuntur, septentrionales venti.* || v. 14 Colum. l. s. *duodecimo* (sic I. B. R pro *XI et X*) *cal. Iun., arcturus mane occidit, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ἀρκτοῦροc ἑῷοc δύνει. arcturi occasus matutinus apud Ovid. V 733 ||

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἄρχονται ἀνίσχειν αἱ ὑάδες, καὶ εἰκότως βροχή.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὁ ἔριφος ἀνίσχει ἕωθεν 367 καὶ βορρᾶς πνεῖ.

κϛ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν δύεται ὁ ταῦρος, καὶ νότος μετὰ βορέου πνεῖ.

D κζ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ἀνίσχει ὡσαύτως.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν νότος πνεῖ, καὶ ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίσχει.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν νότος πολύς.

226 A λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ βροχὴ μετὰ βροντῶν.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Ἰουνίων χειμάζει ὁ ἀὴρ καὶ βροντᾷ, περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν σφοδρότερον ταράττει.

ΙΟΥΝΙΟΣ

64. α'. καλένδαις Ἰουνίαις αἱ ὑάδες ὅλαι ἀνίσχουσι καὶ νότος πνεῖ.

B β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἰουνίων ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, ταραχή τε τοῦ ἀέρος, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

v. 3 sq. Colum. l. s. *VIII*, *VII et VI cal. Iunias capra mane exoritur; septentrionales venti.* || v. 5 δύεται in suspitionem vocat Merkel prol. p. LXVIII || v. 7 ἀνίσχει ὡσαύτως] ἀνίσχει ὁ νότος *FRS*, *auster spirat* Leon., num ἀνίσχει ὁ ἔριφος?, an cum Herchero ἀνίσχει delendum? || v. 12 βροχὴ μετὰ βροντῶν] βροχὴν ποιοῦσι *F* || v. 14 βρονταὶ περὶ τὴν ἑσπέραν σφοδρότερον ταράττη *F*, *ingentia vesperi tonitrua commoventur* Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. || v. 1 Colum. 45. *cal. Iun. et IIII non. aquila exoritur, tempestas ventosa et interdum pluvia.* Plin. XVIII 355. *IIII* (sic corr. Pontedera antiq. p. 184. 390 coll. § 288 pro *III*) *Caesari et Assyriae aquila vesperi oritur.*

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βρονταὶ νότιοι.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος πνεῖ, καὶ ὡς εἰκὸς βροχαί.

ε'. νώναις Ἰουνίαις ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, καὶ ὕει τε ἅμα καὶ νότος πνεῖ.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουνίων ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίω- C
νος ἀνίσχει.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει.

η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ὄρθρου δύεται καὶ ζέφυρος πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ δελφὶν ἄρχεται ἀνίσχειν, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος δύεται.

368 ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὡσαύτως· βορρᾶς δὲ πνεῖ, καὶ ἠρέμα ὕει.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν βροντώδης ὁ ἀὴρ καὶ ὑετώ- D
δης ἐκ τοῦ νότου.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ταραχώδης ὁ ἀὴρ μετὰ βροχῆς.

v. 2 ὡς εἰκός] ωεικότ (supra τ suprascr. ο) *F* || v. 4 Ptolem. ὥρᾳ ιγ̅ ς'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὕεται ἅμα *C* || v. 6 ὁ — ἀνίσχει (v. 7)] sic scripsi ex *F*, ceteri βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει, *aquilo flat et pluit* Leon. || v. 8 βορρᾶς — ὕει] scripsi ex *F*, ceteri ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχει. Leon. huc refert, quae ad 8 Iun. adscripta sunt, ad 8 Iun., quae ad 9. et ita semper usque ad finem mensis, ad 30 Iun. denique sic legit: *arcturus occidit matutino et aeris intemperies.* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iun. arcturus occidit; favonius aut corus.* apud Ovid. VI 235 arcturi occasus matutinus VI id. Iun. (cf. Merkel p. LXVII) || v. 13 Colum. l. s. *IIII id. Iun. delphinus vespere exoritur. favonius interdum rorat.* Plin. XVIII 255. *IIII idus Iunias delphinus vesperi exoritur.* apud Ovid. VI 471 delphini ortus vespertinus. || ὡσαύτως om. Leon. || δὲ om. *F* ||

228 A ιγ΄. εἰδοῖς Ἰουνίαις ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεύσει· εἰκότως δὲ καὶ βροντήσει.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Ἰουλίων ὁ δελφὶν ἀνίσχει, καὶ νότος πνεῖ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχουσι, καὶ προοίμια καυμάτων.

ις΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν ἄστρον κρύφιον καὶ
B ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ζάλη μετρία τοῦ ἀέρος καὶ πνοὴ τοῦ βορέου.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ζέφυρος μετὰ νότου, καὶ οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος φαίνονται.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος καρκίνῳ, καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει ἕωθεν.

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν νότος ἅμα καὶ ζέφυρος, καὶ βροντώδης ὑετός.

v. 1 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *FS* || v. 2 εἰκότως] sic scripsi, εἰκῶς *F*, εἰκός ceteri || v. 3 δελφίς *F* || v. 4 πνεῖ] πολλύς *F* || v. 5 Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iul. gladius Orionis exoritur.* Ptolem. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος] om. *F* || v. 9 ζάλη — βορέου (v. 10)] *F* hic ea praebet quae ad diem sequentem in ceteris referuntur. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ κδ (τῶν διδύμων) Εὐκτήμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει, Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. apud Ovidium VI 471 Orionis ortus (cf. Merkel p. LXVIIII) || ζέφυρος — φαίνονται (v. 12)] *F* huc ea refert, quae in ceteris diei antecedenti adscripta sunt. || v. 13 Colum. 49. *XIII cal. Iul. sol introitum in cancro facit.* Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iulias gladius Orionis exoritur, quod in Aegypto post quatriduum.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 14 ἕωθεν om. *F* || v. 15 νότοι *C* ||

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ὀφιοῦχος ὄρθρου C
δύεται.

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορέας.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ Ὠρίωνος.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν κρυφίου ἄςτρου ἐπιτολὴ καὶ ἐπίταςις καυμάτων.

369 κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ἡ θερινὴ τροπή, αἰφνίδιός τε ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

κϛ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν λὶψ ἅμα καὶ ζέφυρος. D

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν βραχεῖα ἡ νύξ, καὶ ὁ μὲν Ὠρίων ἀνίςχει, νότος δὲ ῥεύςει.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἐν μὲν ἑςπέρᾳ βρέχει, 230 A
ὁ δὲ κύων ἀνίςχειν ἄρχεται.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ἀνεμομαχία.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν ἕωθεν μὲν ὁ κύων ἀνίςχει, ἡ δὲ ζώνη τοῦ Ὠρίωνος ἀναφαίνεται.

ΙΟΥΛΙΟϹ

65. α'. καλένδαις Ἰουλίαις ταράττεται ὁ ἀὴρ ἐκ B
τοῦ βορρᾶ.

β'. τῇ πρὸ ϛ' νωνῶν Ἰουλίων κρύφιον ἄςτρον καὶ ζέφυρος ἢ νότος.

γ'. τῇ πρὸ ε' νωνῶν ταραχαὶ τοῦ ἀέρος ἐκ τοῦ νότου.

v. 1 Colum. l. s. *XI cal. Iul. angnifer qui a Graecis dicitur* ὀφιοῦχος *mane occidit.* ophiuchi *ortus* apud Ovid. VI 733. || v. 7 Colum. l. s. *VIII, VII et VI Cal. Iuli. solstitium, favonius et calor.* Ptolem. θερινὴ τροπή. || αἰφνιδίου *F* || v. 11 νότος δὲ ῥεύςει] om. Leon. || v. 14 Colum. l. s. *III cal. Iul. ventosa tempestas.* || v. 14 post v. 15 et 16 ponit *F* || v. 15 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ μέςος τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 22 ταραχή *F* || v. 23 πόντου *F* ||

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει καὶ στέφανος δύεται, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ καρκίνου
C ἀνίσχει.

ς'. τῇ πρὸ α' νωνῶν οἱ ἐτησίαι καὶ μετὰ νότον βορρᾶς.

ζ'. νώναις Ἰουλίαις δύεται ὄρθρου ὁ στέφανος, καὶ νότος πνεῖ.

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουλίων ὁ Κηφεὺς ἀνίσχει, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος νοτία.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀνίσχει καὶ νότος πνεῖ.

D ι'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων πνέουσιν.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν βροχὴ μετὰ βροντῶν καὶ βορρᾶς βίαιος.

232 A ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ὄρθρου ἀνίσχει, καὶ ἐπιτείνουσιν οἱ λεγόμενοι πρόδρομοι.

v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Plin. XVIII 269. *IIII nonas Chaldaeis corona occidit matutino*, *Atticae Orion totus eo die exoritur*. Colum. 51. *IIII non. Iul. corona occidit mane.* || v. 2 στέφανος] *ciconia* (i. e. πέλαργος) Leon. || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Iul. cancer medius occidit; calor.* || v. 5 οἱ ἐτήσιοι *R* hic et semper, υἱετέσιοι *F* || μετὰ νότον] *cum austro* (i.e. μετὰ νότου) Leon. || v. 7 ὄρθρου om. *F* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iul. cepheus vespere exoritur, tempestatem significat.* || v. 11 Gemin. ἐν δὲ τῇ ιγ ἡμέρᾳ (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει. Ptolem. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 13 Colum. l. s. *VI id. Iul. prodromi flare incipiunt.* || v. 15 βροχαὶ *F* || βροντῆς *F* || v. 16 βίαιος om. *F* et Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || ὅλως *F* || ὄρθρου om. *R* ||

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν λὶψ ταραχώδης.

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ἀνίσχει * καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

ιε'. εἰδοῖς Ἰουλίαις ὁ προκύων ἀνίσχει.

ιϛ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Αὐγούστων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς βίαιος πνεῖ.

ιζ'. τῇ πρὸ ιϛ' καλενδῶν τὸ μεσαίτατον τοῦ θέ- B
ρους, καὶ ψυχροτέρα ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ βορρᾶ.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ζέφυρος, ἴσως δὲ καὶ νότος. καὶ ὁ μὲν κύων ὄρθρου ἀνίσχει, οἱ δὲ ἐτησίαι ἐπιτείνουσιν.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ ἀργέστης φυσᾷ, καὶ ὅλος ὁ Ὠρίων φαίνεται.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος λέοντι, ἀργέ- C
στης τε φυσᾷ, καὶ οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων.

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας οἱ ἐτησίαι σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνέμοις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πνέουσιν.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν οἱ πρόδρομοι καταφυσῶσιν.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὅλος ὁ καρκίνος μετὰ
τοῦ κυνὸς ἀνίσχει, καὶ ὁ ἀετὸς δύεται. D

v. 2 ἀνίσχει om. Leon. || lacunam indicat *R* || καὶ — βορρᾶς] om. *C* || v. 3 Colum. 52. *id. Iul. procyon exoritur mane.* || post ἀνίσχει Leon. add. *etesiae invalescunt.* || v. 6 ad 17. Iul. *F* refert ea quae ad 18. adscripta sunt, ad 18. ea quae ad 17. || v. 8 δὲ] τε *C* || v. 12 ἐργάτης (ut semper) *C*, ἐργαστὴς (ut semper) *F* || καὶ — φαίνεται] om. *F* || ὅλως *C* || v. 13 Colum. l. s. *XIII cal. Aug. sol in leonem transit.* || v. 14 τε om. *F* || καὶ οἱ — ἐτησίων] τῶν δὲ προδρόμων τὸ ἐτησίων *F*, *et canis exoritur* Leon. || v. 16 ἐπὶ — ἡμέρας] ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν *F*, *per unum et viginti dies* Leon. || v. 20 Gemin. ἐν τῇ κζ' (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει . . Καλλίππῳ καρκίνος

κδʹ. τῇ πρὸ θʹ καλένδῶν ὁ λέων cὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίcχει μετὰ τοῦ κυνόc, ὁ δὲ καρκίνοc λήγει.

234 A κεʹ. τῇ πρὸ ηʹ καλενδῶν ὁ ὑδροχόοc ἄρχεται δύεcθαι, ὁ δὲ κύων περὶ ἀμφιλύκην ἀνίcχει, καὶ νότοc φυcᾷ.

κϛʹ. τῇ πρὸ ζʹ καλενδῶν ἀχλὺc καυcώδηc. ὁ δὲ 371
ἀετὸc δύεται, ὁ δὲ λέων ἀνίcχει, καὶ νότοc πνεῖ.

κζʹ. τῇ πρὸ ϛʹ καλενδῶν καῦμα ἐκ τοῦ κυνόc·
B ἡ δὲ cταφυλὴ ἄρχεται περκάζειν.

κηʹ. τῇ πρὸ εʹ καλενδῶν καύcων βαρὺc καὶ οἱ ἐτηcίαι cφοδρότεροι.

κθʹ. τῇ πρὸ δʹ καλενδῶν ἐν τῷ cτήθει τοῦ λέοντοc ἄcτρον λαμπρὸν ἀνατέλλει, καὶ χλιαρὸc ὥcπερ ὁ βορρᾶc ἐκ τοῦ καύματοc.

λʹ. τῇ πρὸ γʹ καλενδῶν ἄρχονται ὀπῶραι φαί-
C νεcθαι, ὁ δὲ ἀετὸc ἕωθεν δύεται, καὶ ταραχώδηc ὁ ἀήρ.

λαʹ. τῇ πρὸ αʹ καλενδῶν Αὐγουcτῶν νότοc μετὰ λιβὸc πνεῖ.

. . ἀνατέλλων. Plin. XVIII 271. *aquila Atticae matutino occidit.* || μετὰ τοῦ κυνὸc] *cum leone* Leon. ||

v. 1 Colum. l. s. *VIIII cal. Aug. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 3 Colum. l. s. *VIII cal. Aug. aquarius incipit occidere, favonius vel auster.* || ὁ ὑδροχόοc] *gemini* Leon. || v. 5 φυcᾷ om. *F* || v. 6 Colum. 53. *VII cal. Aug. canicula apparet, caligo aestuosa.* Gemin. ἐν τῇ λ̄ (τοῦ καρκίνου) Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοc πνεῖ. Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸc τοῦ ἀετοῦ ἑῷοc δύνει. || ὁ δὲ ἀετόc] H. mavolt καὶ ὁ μὲν ἀετόc || v. 8 καύματα *F* || v. 9 ἡ — περκάζειν] om. Leon. || v. 10 Gemin. ἐν τῇ ᾱ ἡμέρᾳ (τοῦ λέοντοc) Εὐκτήμονι πνῖγοc . . ἐπιγίνεται. || v. 12 Colum. l. s. *IIII cal. August. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 15 Colum. l. s. *III cal. August. aquila occidit; significat tempestatem.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ϛʺ ὁ λαμπρὸc τοῦ ἀετοῦ ἑῷοc δύνει. || v. 16 ἕωθεν] ἔνθεν *F* || ταράccει *F* ||

ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ

66. α΄. καλένδαις Αὐγούσταις ὁ ἀετὸς δύεται ὄρθρου· λὶψ πνεύσει, καὶ καῦμα ξηρόν.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Αὐγούστων ἔτι δύεται ὁ ἀετός, καὶ ὁ ἀὴρ νότιος.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν τὸ αὐτὸ σημαίνει. D

δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει, φαίνεται δὲ καὶ τὸ δένδρον. ἐν τῷ διημέρῳ τούτῳ ὁ ἥλιος μίαν μοῖραν κρατεῖ· ὁ νότος δὲ ἀχλυώ- 236 A δης [κρατεῖ καὶ] πνεῖ.

ε΄. νώναις Αὐγούσταις δύεται μὲν ὁ στέφανος, τὸ δὲ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει καὶ γέρανοι φαίνονται, καὶ νότος πυκνὸς πνεῖ.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Αὐγούστων ἡ λύρα συστέλλεται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καύσων.

372 ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου δύεται, B καὶ ἐκ τοῦ νότου καῦμα ἀχλυῶδες.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ λέων ἀνίσχει, καὶ καῦμα βαρύ. ἐπινεφὴς ὁ ἀήρ, καὶ τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου ἀνίσχει.

v. 2 Gemin. ἐν τῇ ε̄ (τοῦ λέοντος) Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος δύνει. || v. 4 ἐπιδύεται *F* || v. 5 νότος *F* || v. 6 Ptolem. ὥρᾳ ιε̄ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. || τῶ αὐτῶ *F* || v. 7 Colum. 56. *pridie non. August. leo medius exoritur.* || v. 8 φαίνεται — μοῖραν κρατεῖ (v. 10)] *arbor in hoc biduo apparet* Leon. || v. 9 μοῖραν om. *F* || v. 10 κρατεῖ καὶ] cancellis inclusit Bekker || v. 14 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. || v. 16 Colum. 57. *VII id. Aug. aquarius occidit medius. nebulosus aestus.* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ ιβ̄ (τοῦ λέοντος) Καλλίππῳ λέων μέσος ἀνατέλλων πνίγη μάλιστα ποιεῖ. || v. 19 καὶ — ἀνίσχει (v. 20)] om. *F* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. ||

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ἄστρον κρυπτόν, ἀπαρκτίας πρᾶος καὶ μέτριον καῦμα.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔκλει-
C ψις σεληνιακή, καὶ νότου ἅμα καὶ βορέου διαφορὰ καὶ καύματα.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν δύεται ἡ λύρα ὄρθρου. τὸ φθινόπωρον ἄρχεται, καὶ ἀνεμομαχία.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ὡσαύτως.

ιγ'. εἰδοῖς Αὐγούσταις ὁ δελφὶν δύεται σὺν τῷ λαγωῷ.

ιδ'. τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Σεπτεμβρίων αὐχμὸς καυσώδης.

D ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν ἄστρον κρυπτόν. Ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ πνεῖ.

ιϛ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὄρθρου ὁ δελφὶν δύεται, καὶ νότος πνεῖ.

238 A ιζ'. τῇ πρὸ ιϛ' καλενδῶν ἀρχὴ φθινοπώρου.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν δύεται ἡ λύρα, καὶ νότος πνεῖ.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν μέτριον τὸ καῦμα, καὶ δύεται ὁ δελφίν.

v. 2 πράον *F* || v. 4 νότου coni. H. pro νότος || βορέου διαφορὰ] βορᾶς *F* || v. 5 Gemin. ἐν τῇ ιδ̄ (τοῦ λέοντος) Εὐκτήμονι πνίγη μάλιστα γίνεται. || v. 6 Plin. XVIII 271. *III idus Aug. fidicula occasu suo autumnum inchoat, uti is (Caesar) adnotat.* || post ὄρθρου add. δὲ *F* || v. 8 Colum. l. s. *pridie id. Aug. fidis occidit mane et autumnus incipit.* Ptolem. φθινοπώρου ἀρχή. || v. 9 Colum. l. s. *idib. Aug. delphini occasus tempestatem significat.* || v. 13 κρυπτὸν καὶ *F* || v. 16 καὶ νότος πνεῖ] om. Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ κβ̄ (τοῦ λέοντος) Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος δύνει. || δύεται] corr. Hercher, δύνει *F*, δύει ceteri || νότος om. *CF* || v. 20 μέτριον—δελφίν (v. 21)] huc refert *F* ea quae ad diem sequentem adscripta sunt, ad illum vero nihil praeter κ' spatio vacuo unius versus relicto. ||

κʹ. τῇ πρὸ ιγʹ καλενδῶν ἡ μὲν λύρα δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἥλιος παρθένῳ. νότος ἄνεμος, καὶ βροντώδης ὑετός.

καʹ. τῇ πρὸ ιβʹ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐφ᾽ ὅλης παρ- B
θένου.

κβʹ. τῇ πρὸ ιαʹ καλενδῶν ἀνίσχει ἡ παρθένος.

373 κγʹ. τῇ πρὸ ιʹ καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μέτριος, καὶ ὁλικὴ ἡ παρθένος ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός.

κδʹ. τῇ πρὸ θʹ καλενδῶν τὸ μὲν αὐτὸ ζῴδιον, ἄνεμος δὲ βορρᾶς.

κεʹ. τῇ πρὸ ηʹ καλενδῶν παύονται οἱ ἐτησίαι, καὶ ψυχρότερος ἄρχεται πνεῖν βορρᾶς. C

κϛʹ. τῇ πρὸ ζʹ καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ.

κζʹ. τῇ πρὸ ϛʹ καλενδῶν ὁ τρυγητὴς ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ καὶ ζέφυρος ἅμα.

κηʹ. τῇ πρὸ εʹ καλενδῶν ἡ παρθένος ἄρχεται φαίνεσθαι.

κθʹ. τῇ πρὸ δʹ καλενδῶν μέτριος ὁ ζέφυρος.

λʹ. τῇ πρὸ γʹ καλενδῶν ὁμοίως, τῆς παρθένου D
ἀνισχούσης.

λαʹ. τῇ πρὸ αʹ καλενδῶν Σεπτεμβρίων ἡ Ἀνδρο-

v. 1 Colum. 58. *XIII cal. Sept. sol in virginem transitum facit, hoc et sequenti die tempestatem significat, interdum tonat; hoc eodem die fidis occidit.* || v. 7 ὀνεύσει *C* || v. 8 ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός] addidi ex *F*, *exoritur, aeris est serenitas* add. Leon. || v. 10 πνεῖ post βορρᾶς add. *F* || v. 15 Colum. l. s. *VII* (sic pro *VI* cod. Sangerm.) *cal. Septemb. vindemiator exoritur mane.* || τρυγητός *C* || καὶ νότος καὶ ζέφυρος ἀναπνεῖ *F* || v. 20 Colum. l. s. *III cal. Sept. humeri virginis exoriuntur.* || ante ὁμοίως *F* add. μέτριος ζέφυρος || v. 22 Colum. l. s. *pridie cal. Sept. Andromeda vesperi exoritur.* ||

μέδα ἀνίϲχει· εὖροϲ πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

CΕΠΤΕΜΒΡΙΟC

240 A 67. α'. καλένδαιϲ Ϲεπτεμβρίαιϲ βροντώδηϲ ὑετόϲ, καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ἀνίϲχει. εὖροϲ πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

β'. τῇ πρὸ δ' νωτῶν Ϲεπτεμβρίων ὁ ἰχθὺϲ ἀπὸ τοῦ νότου παύεται δύεϲθαι.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βροντᾷ καὶ ὕει.

B δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ἀρκτοῦροϲ ἀνίϲχει ϲὺν τῷ τρυγητῇ, καὶ τὸν μὲν ὀϊϲτὸν ἀποκρύπτει.

ε'. νώναιϲ Ϲεπτεμβρίαιϲ οἶκοϲ Ἑρμοῦ. Ζέφυροϲ δὲ πνεῖ, καὶ ἐκ τῆϲ τῶν ἀνέμων ἐναλλαγῆϲ ὑετόϲ.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ϲεπτεμβρίων ἀνίϲχει ὁ ἵπποϲ.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀνίϲχει ἡ αἴξ· ἐν δὲ τῇ ἑϲπέρᾳ λὶψ μετὰ ὑετοῦ. 374

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ἀναφαίνεται ὁ ἀρκτοῦροϲ,

C βορρᾶϲ δὲ φυϲᾷ· ἔϲθ' ὅτε καὶ βροντᾷ.

v. 1 εὖροϲ — ἄνεμοι] καὶ οἱ ἐτήϲιοι *F*, om. Leon. || v. 4 Lyd. IIII 79. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωροϲ λέγει τὴν Ἀνδρομέδαν ἀνίϲχειν, τῶν τε ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ ἡμέρᾳ (τῆϲ παρθένου) Εὐδόξῳ ... ἐπιβροντᾷ. || v. 7 Colum. 63. *IIII non. Sept. piscis austrinus desinit occidere.* || ὁ ἰχθὺϲ ἀπὸ] om. *F* || v. 8 post νότου add. οὐ *F* || v. 10 Colum. l. s. *non. Sept. arcturus exoritur.* || v. 11 μὲν cum Herchero delendum est, nisi quid intercidit in fine enuntiati || καὶ — ἀποκρύπτει] *malus cocculta̲tur* Leon. || ἱϲτὸν *F* || v. 14 ἀνίϲχει ὁ ἵπποϲ] si scripsi ex *F*, *equus exoritur* Leon., ὡϲαύτωϲ ceteri || Lyd. de mens. IIII 82. τῇ πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν Ϲεπτεμβρίων Εὔδοξοϲ τὸν ἵππον δύεϲθαι .. ϲημειοῦται. || v. 15 Colum. l. s. *VII id. Sept. capra exoritur, tempestatem significat.* || ἀνίϲχει om. *F* || ἡ βὶξ *C* || v. 17 δὲ om. *F* || v. 18 ἔϲθ' ὅτε] om. *F* ||

θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν τὸ μέσον τῆς παρθένου ἀνίσχει, Ζέφυρος δὲ μετὰ λιβὸς πνεῖ.

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν τὰ αὐτὰ σημαίνει.

ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ὡσαύτως.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν Σεπτεμβρίων ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει.

ιγ΄. εἰδοῖς Σεπτεμβρίαις ὕει διὰ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀρκτούρου.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Ὀκτωβρίων αἱ πλειά- D
δες ἀνίσχουσι σὺν τῷ ἵππῳ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ἡ χελιδὼν οὐδαμοῦ· ἀνίσχει δὲ καὶ ἡ αἴξ, καὶ ὕει.

ις΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν τὸ δωδεκατημόριον 242 A
ἄρχεται τοῦ μετοπώρου.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν Ζέφυρος μετὰ λιβὸς καὶ εὖρος πλατύς.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἰχθὺς ἀνίσχει, καὶ ἠρέμα ἀπαρκτίας.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος Ζυγῷ· ὁ κρατὴρ φαίνεται· νότος πνεῖ. τὸ μέσον τοῦ ἀρκτούρου B
ὄρθρου φαίνεται.

v. 2 Ζέφυρος πνεῖ μετὰ λιβός *F* || δέ μου λιβός *C* || v. 3 σημαίνει] addidi ex *F* || v. 4 Colum. l. s. *III id. Sept. favonius aut africus, virgo media exoritur.* || v. 5 Plin. XVIII 310. *(Caesari oritur) arcturus medius pridie idus* || v. 7 Gemin. ἐν τῇ ιζ (τῆς παρθένου) Καλλίππῳ . . . ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός. || v. 9 Καλ. Σεπτεμβρίων *C* || v. 12 αἴξ, καὶ] ἐξεῖς *F* || v. 13 Gemin. ἐν τῇ κ (τῆς παρθένου) Εὐκτήμονι . . μετοπώρου ἀρχή. || v. 15 Colum. l. s. *XV cal. Octob. favonius aut africus, interdum eurus, quem quidam vulturnum appellant.* || v. 16 καὶ εὖρος] om. *F* et Leon. || v. 19 Colum. l. s. *XIII cal. Oct. sol in libram transitum facit, crater matutino tempore apparet.* || ὁ ἥλιος — φαίνεται

κ'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ ἀρκτούρου καὶ ὑετὸς πολύς.

κα'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἡ μετοπωρινὴ ἰσημερία, καὶ οἱ ἰχθύες δύονται.

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν δύεται ἡ Ἀργώ, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος ὑετώδης.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν δύονται οἱ ἰχθύες, καὶ 375
C ὑετὸς ἐκ τοῦ νότου, καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάσσης.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ἔκλειψις σεληνιακὴ καὶ ἐπιτολὴ τοῦ κενταύρου.

κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν συννεφὴς ὁ ἀὴρ καὶ ταραχώδης.

κϛ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι, καὶ νότος ψυχρός.

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν παύεται ἡ παρθένος
D ἀνίσχειν, αἱ δὲ πλειάδες ἐν ἑσπέρᾳ φαίνονται, καὶ οἱ

(v. 20)] *F* huc refert quae ad 20. Iul. adscripta sunt et viceversa. || p. 143 v. 20 νότος πνεῖ] om. Leon. || v. 21 ὄρθος *F* || v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. || τῆς ἐπιτολῆς *F* || v. 2 καὶ om. *F* || πολὺς addidi ex *F*, *copiosi* add. Leon. || v. 3 Colum. l. s. *XI cal. Oct. pisces occidunt mane.* Plin. XVIII 311. *XI calendas Caesari commissura piscium occidens.* || v. 5 Colum. 66. *X cal. Oct. Argo navis occidit, tempestatem significat interdum et pluviam.* || v. 6 ὑετώδης om. *F* || v. 7 Colum. l. s. *VIIII cal. Oct. tempestatem significat, interdum et pluviam.* || καὶ — θαλάσσης (v. 9)] *austrinae fiunt pluviae, aeris ventorumque conturbationes et maris tempestates* Leon. || v. 8 ὑετὸς scripsi ex *F* pro ὑετοί || καὶ γίνονται — θαλάσσης] addidi ex *F* || v. 11 τοῦ κέντρου *C* || v. 15 ψυχρὸς] ἰσχυρὸς *FS*, *vehemens* Leon. || v. 16 παύεται — καὶ οἱ (v. 17)] sic *FS* Leon.; παύεται ἡ παρθένος, ἀνίσχει ἡ πλειὰς ἐν ἑσπέρᾳ, φαίνονται καὶ οἱ *CR* || v. 17 ἀνίσχει *F* || ἐν ἑσπέρᾳ] *matutino et vesperi* Leon. ||

ἔριφοι cὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίcχουcιν καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάccηc.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἔτι μᾶλλον ὁ νότοc.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν αἱ πλειάδεc ὄρθρου 244 A
φαίνονται, καὶ πνεῖ νότοc ὑετώδηc.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ἡ αἲξ ἀνίcχει μέχρι τῆc ἑcπερινῆc δύcεωc τῶν πλειάδων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟC

68. α΄. καλένδαιc Ὀκτωβρίαιc αἱ πλειάδεc ἀπὸ τῆc ἀνατολῆc ἄρχονται φαίνεcθαι, καὶ νότοc ὄρθρου B
πνεῖ.

β΄. τῇ πρὸ ϛ΄ νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡcαύτωc ὅ τε ἀὴρ αἵ τε πλειάδεc.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ὁ ἡνίοχοc δύεται, καὶ ἀπὸ βορέου βροντᾷ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν οἱ ἔριφοι ἀνίcχουcι καὶ ὕει.

Colum. l. s. *V cal. Oct. haedi exoriuntur; favonius, nonnunquam auster cum pluvia.* || οἱ om. *F* ante ἔριφοι ||

v. 1 καὶ γίνονται — θαλάccηc (v. 2)] addidi ex *F*, *ventorum et maris procellae validae fiunt* Leon. || v. 3 ἔτι — νότοc] *auster vehemens flat, tempestates horridae* Leon. || v. 6 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐδόξῳ αἲξ ἀκρόνυχοc ἐπιτέλλει. || v. 9 Lyd. de mens. IIII 84. καλάνδαιc Ὀκτωβρίαιc φηcὶν ὁ Βάρρων τὰc πλειάδαc ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίcχειν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐκτήμονι πλειάδεc ἑcπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸc ἕω. || ἀπὸ] εἴcω *FS* || v. 10 ἄρχεται *F* || v. 12 ὅ τε — πλειάδεc (v. 13)] om. *F* || v. 14 Colum. 73. *IIII non. Oct. auriga occidit mane . . significat nonnunquam tempestatem.* Plin. XVIII 312. *Asiae et Caesari V non.* (sic Pint., vet. cod. Dalec. schol. German.) *Octobr. heniochus occidit matutino.* || v. 16 ἀνίcχουcι καὶ νότοc πνεῖ *FS* ||

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ὁ στέφανος ἀνίσχει καὶ τροπὴ βορεινή.

C ϛ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ κριοῦ δύεται, καὶ ὁ σκορπίος σὺν αὐτῷ.

ζ'. νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡσαύτως. 376

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ στέφανος σὺν τοῖς ἐρίφοις ἀνίσχων τρέπει τὸν ἀέρα.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν οἱ ἔριφοι σὺν ταῖς πλειάσιν ἀνίσχουσι, καὶ πνεῖ ἄνεμος λίψ.

ι'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ ζυγὸς ἄρχεται ἀνίσχειν, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

D ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ στέφανος ὄρθρου ἀνίσχων ἐναλλάττει τοὺς ἀνέμους.

ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ νότος πνεῖ.

246 A ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ὁ στέφανος ἀνίσχων ἐναλλάττει τοὺς ἀνέμους, καὶ θαλάσσης ταραχὴ γίνεται.

v. 1 Colum. l. s. *III non. Oct. corona incipit exoriri, significat tempestatem.* Plin. XVIII 312. *tertio nonas* (sic Pint. vet. cod. Dalec.) *Octobr. Caesari corona incipit exoriri.* || ὁ στέφανος — βορεινή] scripsi ex *F*, *corona emergit et conversio est aestatis* (i. e. τροπὴ θερινή) Leon., ὡσαύτως ceteri || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Oct. aries medius occidit.* Lyd. de mens. IIII 87. ὁ Εὔδοξος δύεσθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει. || v. 6 Plin. XVIII 313. *VIII idus Octobr. Caesari fulgens in corona stella exoritur.* Colum. l. s. *VIII id. Octobr. coronae clara stella exoritur.* || v. 10 Colum. 74. *VI id. Octob. . . favonius.* || v. 11 πνεῖ om. *C* || v. 13 post ἀνέμους Leon. add. *asperaque in mari fiet hiems.* || v. 16 Colum. l. s. *III et pridie id. Octob. corona tota mane exoritur.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ϛ'' ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. || ἀλλάττεται *C* || v. 17 καὶ — γίνεται] addidi ex *F*, *et tumultus fit* add. Leon. ||

ιδ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν βορρᾶς πλατὺς πνεῖ.

ιε΄. εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις τὸ μέσον τοῦ φθινοπώρου καὶ ἄνεμος νότος.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ δροσώδης ὁ ἀήρ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ἡ πᾶσα ἡμέρα συν- B
νεφής.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος σκορπίῳ, καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὡσαύτως· ἀλλὰ καὶ ὕει.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν δύεται ἡ οὐρὰ τοῦ
ταύρου, καὶ νότος πνεῖ ὑετώδης. C

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν δύεται ὁ σκορπίος, καὶ βορρᾶς πνεῖ καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες.

v. 3 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ Ζυγοῦ) . . νότοι πνέουσιν. || v. 4 Colum. 76. *id. Oct. et sequenti biduo interdum tempestas, nonnunquam rorat.* || Νοεμβρίων] sic scripsi, Νοεμβρίου *F*, ceteri om. || v. 7 συννεφής] *tristis et nubilus* Leon. || v. 9 Colum. 77. *XIIII* (sic cod. Lips. et Sang. pro *XIII*) *cal. Nov. sol in scorpionem transitum facit.* || v. 11 Colum. l. s. *XIII et XII cal. Nov. solis exortu vergiliae incipiunt occidere; tempestatem significat.* || v. 15 Colum. l. s. *XI cal. Nov. tauri cauda occidit; auster, interdum pluvia.* || δύεται supplevi cum Hasio; Leon. add. *occidit.* || v. 16 καὶ πνεῖ νότος ὑετώδης *F* || v. 17 δύεται — θάλασσαν (v. 18)] ὡσαύτως. ἀλλὰ καὶ ὕει *C* || v. 18 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *in mari tempestas horrida* add. Leon. ||

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ κένταυρος ὄρθρου δύεται. 377

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν τὸ μέτωπον τοῦ σκορπίου δύεται.

D κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται, καὶ βορρᾶς ψυχρός καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων παντελῶς δύονται.

248 A κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι βιαιότεροι.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἡ Κασσιόπεια ἄρχεται δύεσθαι.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀποκρύπτεται, καὶ ὁ μὲν ἀετὸς ἐν ἑσπέρᾳ, ἡ δὲ λύρα ἀνίσχει.

B ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

69. α΄. καλένδαις Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες δύονται. ἕωθεν πάχνη, καὶ τοῦ ἀρκτούρου δυομένου τροπὴ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὸ ψυχρότερον.

v. 1 Colum. l. s. *VIII cal. Nov. centaurus exoriri mane desinit.* || v. 3 Colum. 78. *VII cal. Nov. nepae frons exoritur.* || τὸ μέτωπον] τὸ μετόπωρον *C*, *dimidia cauda* Leon. || v. 6 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *et aspera in mari hiems* add. Leon. || v. 7 Colum. l. s. *V cal. Nov. vergiliae occidunt.* || v. 8 post Ὠρίων *F* add. πάσαι || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Nov. arcturus vespere occidit, ventosus dies.* || v. 11 Colum. l. s. *III cal. Nov. et pridie cal. Nov. Cassiope incipit occidere.* || v. 14 Lyd. de mens. IIII 91. τῇ πρὸ μιᾶς καλανδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει. || v. 19 τροπὴ om. *F* || τὸ ψυχρὸν *CFS*, *frigora* Leon. ||

β′. τῇ πρὸ δ′ νωνῶν Νοεμβρίων ἄνεμοι ψυχροὶ καὶ βροχαί.

γ′. τῇ πρὸ γ′ νωνῶν ἡ λύρα ὄρθρου ἀνίςχει, καὶ πρῶτα βορρᾶς, εἶτα καὶ νότος.

δ′. τῇ πρὸ α′ νωνῶν νότος cὺν τῷ Ζεφύρῳ καὶ C
ὑετόc.

ε′. νώναις Νοεμβρίαις ἡ λύρα cὺν ἀνίςχοντι ἡλίῳ φαίνεται, καὶ ἄνεμος βορέας.

ϛ′. τῇ πρὸ η′ εἰδῶν Νοεμβρίων ὄρθρου ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ cυννέφεια.

ζ′. τῇ πρὸ ζ′ εἰδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων δύονται, καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

378 η′. τῇ πρὸ ϛ′ εἰδῶν cτυγνὸc ὁ ἀήρ.

θ′. τῇ πρὸ ε′ εἰδῶν λαμπρὸν ἄcτρον τοῦ cκορπίου, D
καὶ χειμερινὴ τροπή.

ι′. τῇ πρὸ δ′ εἰδῶν ἄρχεται ὁ χειμών.

ια′. τῇ πρὸ γ′ εἰδῶν αἱ πλειάδες ὑποκρύπτονται.

v. 2 καὶ βροχαί] om. *F* || v. 3 Colum. 84. *III non Nov. fidicula mane exoritur; hiemat et pluit.* || v. 4 πρῶτα om. Leon. || εἶτα καὶ νότος] πνεῖ *F*, *flat* Leon. || v. 6 ἀετός *C* || v. 7 Gemin. ἐν τῇ ῑ (τοῦ cκορπίου) Εὐκτήμονι λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει. || cὺν ἀνίςχοντι ἡλίῳ] sic scripsi; *fidicula sole exoriente apparet* Leon. vertit; ἀνίςχει· ἥλιος *FRS*, ἀνίςχει· ἡλίου *C* || v. 8 ἄνεμος βορέας] βορᾶς πνεῖ *F*, *aquilo flat* Leon. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιβ (τοῦ cκορπίου) Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιγ (τοῦ cκορπίου) Δημοκρίτῳ . . ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. || cτυγνὸc] *turbidus et molestus* Leon. || v. 14 Colum. 84. *V id. Nov. stella clara scorpionis exoritur* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad VIII id. referunt) || post cκορπίου *S* add. ἐπιτέλλει. || v. 16 Colum. l. s. *IIII id. hiemis initium* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad V id. referunt) || ὁ χειμών] ὁ ἀὴρ *FS* || v. 17 Gemin. ἐν τῇ ιϛ (τοῦ cκορπίου) Καλλίππῳ . . πλειάδες δύνουcι φανεραί.

280 A ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν τοῦ cκορπίου μέcον ἄcτρον ἀνίcχει.

ιγ΄. εἰδοῖc Νοεμβρίαιc αἱ πλειάδεc καὶ ὁ Ὠρίων ὄρθρου δύονται.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Δεκεμβρίων ὄρθρου ὁ cκορπίοc δύεται.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ἡ λύρα ἀνίcχει ἕωθεν,
B εὖρόc τε πνεῖ ἅμα καὶ νότοc cὺν τῷ βορρᾷ.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν τὸ αὐτό.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν χειμάζει, καὶ νότοc ἕπεται.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιοc τοξότῃ. καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίcχει cὺν τῇ λύρᾳ, καὶ ταραχὴ τοῦ ἀέροc.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν τὸ κέραc τοῦ ταύρου
C cὺν τῷ ἡλίῳ δύεται, καὶ πνεῖ βορρᾶc.

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ἀηδὴc χειμών.

κα΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν αἱ ὑάδεc cὺν τῷ λαγωῷ ὄρθρου δύονται.

Plin. XVIII 313 *III idus (Novemb.) vergiliae occidunt.* || v. 1 ante μέcον Bekker τὸ addi volt || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸc ποταμοῦ καὶ ποδὸc ὠρίωνοc ἑῴοc δύνει. || v. 7 Colum. 88. *XVII cal. Decemb. aquilo, interdum auster cum pluvia.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸc τῆc λύραc ἑῴοc ἀνατέλλει. || v. 8 ἅμα om. *F* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ κα (τοῦ cκορπίου) Εὐδόξῳ λύρα ἑῴοc ἐπιτέλλει. Colum. l. s. *XVI cal. Dec. fidis exoritur mane; auster, interdum aquilo magnus.* || τὸ αὐτὸ] ὡcαύτωc *F* || v. 10 Colum. l. s. *XV cal. Dec. . . interdum auster cum pluvia.* || χειμάζει — ἕπεται (v. 11)] τῶ αὐτῶ *F* || χειμὼν *R* || v. 12 Colum. l. s. *XIIII cal. Dec. sol in sagittarium transitum facit.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοc ἑῴοc δύνει. || v. 14 Colum. l. s. *XII cal. Dec. tauri cornua vesperi occidunt; aquilo frigidus.* || v. 15 τῷ] addidi ex *F* || v. 17 Colum. 89. *XI cal. Dec. sucula mane occidit . . lepus occidit mane.* ||

κβ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὑετὸς ψυχρός.

κγ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ Ὠρίων καὶ τὰ κέρατα τοῦ ταύρου δύονται.

κδ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν προοίμια τῆς χειμερινῆς τροπῆς. δύεται ὁ κύων, καὶ δρόσος φέρεται ψυχρά. D

379 κε'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς πρώτης μοίρας τοῦ τοξότου.

κϛ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ὡσαύτως.

κζ'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν δύεται ὁ κύων, καὶ 252 βροχὴ ἔσται νοτία.

κη'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ἄρχεται ὁ κύων δύεσθαι, καὶ νεφώδης ὁ ἀήρ.

κθ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὄρθρου δύεται ὁ κύων, καὶ ἐκ τοῦ λιβὸς ὕει.

λ'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν δύεται ὁ Ὠρίων, καὶ ζέφυρος καὶ μετὰ νότου βροχή.

v. 1 Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ σκορπίου) Εὐκτήμονι . . ὕει. || ὁ ante ὑετὸς add. *F* || v. 2 Gemin. ἐν τῇ κη (τοῦ σκορπίου) Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται. Ptolem. ὥρᾳ ιε ϛ'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. || ὁ Ὠρίων καὶ] om. Leon. || v. 4 Colum. l. s. *VII cal. Dec. canicula occidit solis ortu.* || προοίμια — κύων (v. 5)] *initium hiemis, frigora incipiunt* Leon. || v. 5 τροπῆς· δύεται] ἄρχεται *F* || φαίνεται *FS*, Hercher mavolt καταφέρεται || v. 6 Lyd. de mens. IIII c. 93. τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον [ἐν] τοξότῃ γίνεσθαι. || πρώτης] μιᾶς *F* || v. 9 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ'' κύων ἑῷος δύνει. || v. 10 νοτίαια *F* || v. 12 νεφελώδης *F* || v. 15 Colum. l. s. *pridie cal. Dec. favonius aut auster; interdum pluvia.* || Ὠρίων] sic scripsi ex *F* et Leon.; κύων ceteri || v. 16 ζέφυρος — βροχή] sic scripsi ex *F*, *favonius spirat et austro flante pluit* Leon., ζέφυρος μετὰ νότου καὶ βροχῆς ceteri |

B

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟϹ

70. α΄. καλένδαις Δεκεμβρίαις cύγχυcιc τοῦ ἀέροc· ἀπαρκτίαc φυcᾷ, καὶ ὁ Ὠρίων ὅλοc ὄρθρου δύεται.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Δεκεμβρίων ὁ κύων δύεται ἐν ἑcπέρᾳ· ἀπαρκτίαc ἐπιτείνει.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν χειμάζει cὺν ὑετῷ.

C δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν δύεται ὁ τοξότηc καὶ βορρᾶc πνεῖ.

ε΄. νώναιc Δεκεμβρίαιc δι᾽ ὅληc τῆc ἡμέραc βροχὴ καὶ πολὺc βορρᾶc.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Δεκεμβρίων τὸ μέcον τοῦ τοξότου ἀνίcχει.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀνίcχει ὁ ἀετὸc, καὶ πνεῖ ὁ λίψ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ cκορπίοc ὅλοc ἀνίcχει.

D θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ὁ κύων ἐν ἑcπέρᾳ ἀνίcχει, καὶ ὁ νότοc πνεῖ.

v. 5 Gemin. ἐν τῇ ἑβδόμῃ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι κύων δύεται καὶ ἐπιχειμάζει. || ὁ κύων] om. *C* || v. 6 ἐν ἑcπέρᾳ] ad sequentia refert Leon. || ἐν om. *F* || v. 7 χειμάζει cὺν ὑετῷ] *tempestuosa cum nubibus dies* Leon. || νώναιc *C* || τῷ add. ante ὑετῷ *F* || v. 10 δι᾽ ὅληc — βορρᾶc (v. 11)] sic scripsi ex *F*, *per totam diem pluit et flat aquilo* Leon., βροχὴ καὶ πολυομβρία ceteri || hoc die explic. *F* et *S*; in *F* duo folia desunt et ea media quaternionis (quaternionibus enim ceteroquin constat codex); recenti man. infra scriptum: λείπει φῦλλα β΄; ex hoc igitur codice *S* probabiliter derivatus est. || v. 12 Colum. 93. *VIII id. Dec. sagittarius medius occidit.* || τοῦ τοξότου] *scorpii* Leon. || v. 14 Colum. l. s. *VII id. Dec. aquila mane oritur; africus.* ||

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν βορέας ϲυχνόϲ, καὶ ὁ οὐρανὸϲ μέλαϲ ἐκ τοῦ χειμῶνοϲ.

ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν κρύφιον ἄϲτρον· ἀπαρκτίαϲ 254 A
ἅμα καὶ καικίαϲ.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν βορρᾶϲ πρῶτα, ἔπειτα δὲ νότοϲ βαρύϲ.

ιγ΄. εἰδοῖϲ Δεκεμβρίαιϲ ὅλοϲ ὁ ϲκορπίοϲ ἀνίϲχει· βορρᾶϲ δὲ καὶ νότοϲ ὑετὸν ἐπιϲπώμενοι.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιθ΄ καλενδῶν Ἰανουαρίων δύεται ἡ B
αἴξ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν νότοϲ ἅμα καὶ βορρᾶϲ, καὶ ϲύγχυϲιϲ τοῦ ἀέροϲ.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ὡϲαύτωϲ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιοϲ ἐπὶ τὸν αἰγοκέρωτα.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ἄϲτρον κρυπτὸν καὶ ἀνεμομαχία.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ἡ αἲξ ἀνίϲχει.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἀετὸϲ ἀνίϲχει καὶ ὁ C
αἰγόκερωϲ.

v. 2 ἐκ τοῦ χειμῶνοϲ] sic scripsi cum *F*, *tempestatibus* Leon. || ἐκ τοῦ χιόνοϲ *C*, ἐκ τῆϲ χιόνοϲ *R* || v. 3 Colum. l. s. *III id. Dec. corus vel septentrio.* || v. 4 καὶ οὐ κεκίαϲ *C* || v. 5 πρῶτα coni. H. pro πρώτωϲ || ἔπειτα δὲ] ἐπὶ τάδε *C* || v. 6 post βαρὺϲ Leon. add. *et pluvius.* || v. 7 Colum. l. s. *id. Dec. scorpio totus mane exoritur; hiemat.* || Δεκεμβρίων *C* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι αἲξ ἑῴα (sic corr. Pontedera pro Εὐδόξῳ) δύνει. || v. 14 Colum. 94. *XVI cal. Ian. sol in capricornum transitum facit.* || αἰγοκέρωτον *C* || v. 16 Colum. l. s. *XV cal. Ian. ventorum commutationem significat.* || v. 18 ἡ αἲξ ἀνίϲχει *C* a manu secunda. || v. 19 Plin. XVIII 283. *aquilam diximus in Italia exoriri a. d. XIII Kal. Ianuarias.* || ante καὶ *R* add. ἅμα ||

καʹ. τῇ πρὸ ιβʹ καλενδῶν βορέας μὲν κατάρχεται, νότος δὲ τὴν πᾶσαν ἡμέραν ἐπικρατεῖ.

κβʹ. τῇ πρὸ ιαʹ καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἐν ἑσπέρᾳ ἀνίσχει.

κγʹ. τῇ πρὸ ιʹ καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἴξ δύεται·
D καὶ συμπληροῦται ἡ βροῦμα, οἱονεὶ ἡ χειμερινὴ τροπή.

κδʹ. τῇ πρὸ θʹ καλενδῶν χειμέριος ὁ ἀήρ.

κεʹ. τῇ πρὸ ηʹ καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἴξ δύεται.

256 A κϛ. τῇ πρὸ ζʹ καλενδῶν δύεται ἐν ἑσπέρᾳ ἡ αἴξ, καὶ χειμάζει.

κζʹ. τῇ πρὸ ϛʹ καλενδῶν ὁ δελφὶν ἕωθεν ἀνίσχει, ἔχων τὸν ἀέρα.

κηʹ. τῇ πρὸ εʹ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἀποστρέφεται 381
ἀπὸ τοῦ νοτιαίου καμπτῆρος.

κθʹ. τῇ πρὸ δʹ καλενδῶν ὁ ἥλιος λαμπρός, ὁ δὲ ἀετὸς δύεται, καὶ ὕει.

B λʹ. τῇ πρὸ γʹ καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, ὁ δὲ κύων δύεται.

λαʹ. τῇ πρὸ αʹ καλενδῶν Ἰανουαρίων κρυφία

v. 2 ante νότος Leon. add. *superveniens* || ἐπικρατῇ *C* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. Ian. capra occidit mane; VIIII cal. Ian. brumale solstitium, sicut Chaldaei observant.* || δύεται] sequentia desunt in versione Leonici. || v. 9 ὄρθρου post αἴξ transponit *R* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ β̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι . . χειμαίνει. || v. 12 Colum. l. s. *VI cal. Ian. delphinus incipit oriri mane, tempestatem significat.* || δέλφιος *C* || v. 13 ἔχων] τρέπων coni. Hercher || v. 14 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί. || v. 16 Colum. l. s. *IIII cal. Ian. aquila vespere occidit, hiemat.* || v. 18 Colum. l. s. *III cal. Ian. canicula vespere occidit.* || v. 20 Col. lum. 95. *pridie cal. Ian. tempestas ventosa.* || Ἰανουαρίου *C* ||

ταραχὴ καὶ ἀνεμώδης. ἄρχεται ἀνίσχειν ὁ δελφίν, καὶ ὁ ἥλιος εἰς ὕψος.

71. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν πρὸς λέξιν· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ C μὴν καὶ Εὔδοξός τε ὁ πολύς, Δημόκριτος πρῶτος αὐτῶν, Βάρρων τε ὁ Ῥωμαῖος, Ἵππαρχος, Μητρόδωρος, καὶ μετ᾽ αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ, περὶ τῆς ἐφημέρου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δυσμῶν. ἐπειδὴ δέ τινες ἀπαιδεύτως φερόμενοι φάσκουσι μὴ ἐπὶ παντὸς τόπου τὰ αὐτὰ πρὸς τῶν ἐπιτολῶν ἢ δύσεων τῶν ἄστρων ἐνεργεῖσθαι, φέρε τῆς πλάνης αὐτοὺς καίπερ D ἀντιμαχομένους ἀπαλλάξωμεν. καὶ τάχα διὰ βραχέων τοῦτο παρασχεῖν αὐτοῖς δυνατόν. τῶν τοίνυν ζῳδίων ὑφ᾽ ἓν μὲν τὸν ὅλον τῶν πλανωμένων οὐρανὸν διειληφότων, οὐκ ἐξ ὅλου δὲ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις ἐπὶ γῆν ἐνεργούντων, ἐπιτηρεῖν δεῖ ποῖά τινα τῶν ἐπὶ γῆς κλιμάτων ὑπὸ ποίῳ ζῳδίῳ τέτακται τελεῖν· οὕτω 258 A γὰρ ἂν τἀληθὲς τοὺς μὴ πρὸς ἀπέχθειαν ζητοῦντας οὐ φεύξεται.

382 κριῷ Βρεταννία, Γαλατία, Γερμανία, Βαστάρναι, Κοίλη Συρία, Ἰδουμαία.

v. 1 ἀνίσχειν· ὁ δὲ δελφίν *C* || v. 3—19 extant etiam in *R* || v. 3 Κλαύδιος *R* || v. 5 πρῶτος] τε πρότερος mavolt H. || v. 6 αὐτῷ *C* || βόρρων *C* || v. 7 μετ᾽ αὐτοὺς] sic *R*, μετ᾽ αὐτοῦ *C* || v. 8 δὲ] add. *R* || v. 9 ἀπαιδεύτως — φάσκουσι] τὴν ἀπαιδευσίαν νομίζοντες φασὶ *C* || v. 14 τὸν ὅλον τῶν corr. H. pro τῶν ὅλων || v. 15 οὐκ — τὰ αὐτὰ] οὐκ ἔξω δὲ τῶν αὐτῶν *R* || v. 17 οὕτω γὰρ ἂν] καὶ οὕτω *R* || v. 18 ζηλοῦντας coni. H. || v. 20—21 et p. 156—158] in *C* supersunt et codice Leidensi, ex quo Creuzerus lacunam in p. 157 v. 1—4 supplevit. deprompta autem sunt ex Ptolem. tetrab. lib. II cap. 2 fin., in cuius editione Norimbergensi

ταύρῳ Κυκλάδες, τῆς μικρᾶς Ἀσίας τὰ παράλια, Κύπρος, Πάρθοι, Μῆδοι, Περσίς.

(1535) desunt in contextu sed fol. 38 in adnotationibus Ioachimi Camerarii posita et ita se habent: κριῷ ἐστι βρεττανία, γαλατία, γερμανία, βασταρνία, κοίλη συρία, παλαιστίνη, ἰδουμαία, ἰουδαία. ταύρῳ παρθία, μηδική, περσίς, κυκλάδες νῆσοι, κύπρος νῆσος, παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας. διδύμοις ὑρκανία, ἀρμενία, ματτιάνη, κυρηναϊκή, μαρμαρική, ἡ κάτω χώρα τῆς αἰγύπτου. καρκίνῳ νουμιδία, καρχηδονία, ἀφρική, βιθυνία, φρυγία, κολχίς. λέοντι ἰταλία, γαλλία, σικελία, ἀπουλία, φοινίκη, χαλδαϊκή, ὀρχενία. παρθένῳ μεσοποταμία, βαβυλονία, ἀσσυρία, ἑλλάς, ἀχαΐα, κρήτη. ζυγῷ βακτριανή, κασπηρία, σηρική, θηβαΐς, ὄασις, τρωγλοδυτική. σκορπίῳ μεταγωνῖτις, μαυριτανία, γαιτουλία, συρία, κομμαγήνη, καππαδοκία. τοξότῃ τυρσηνία, κελτική, ἰσπανία καὶ ἀραβία ἡ εὐδαίμων. αἰγοκέρωτι ἰνδική, ἀρριανή, γεδρωσία, θράκη, μακεδονία, ἰλλυρίς. ὑδροχόῳ σαυρωματική, ὀξειανή, σογδιανή, ἀραβία, ἀζανία μέση, αἰθιοπία. ἰχθύσι φαζανία, νασαμωνῖτις, γαραμαντική, λυδία, κιλικία, παμφυλία. praeterea in codice Laurent. 28, 34 fol. 153 vers. extat dissertatiuncula quae inscribitur αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς $\overline{\iota\beta}$ ζωδίοις: κριός. κατὰ μὲν πτολεμαῖον βρετανία· γαλατία· γερμανία· παλαιστίνη· ἰδουμαία· ἰουδαία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ταῦρος· ὡς μὲν πτολεμαῖος παρθία· μηδία· περσίς· κυκλάδες· κύπρος· μικρὰ ἀσία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς ὁ δωρόθεος . . . ὡς δέ τινες . . . δίδυμοι. ὡς μὲν πτολεμαῖος ὑρκανία· ἀρμενία· μαντιανή· κυριναϊκή· μαρμαρική· αἴγυπτος ἡ κάτω χώρα· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ὡς δὲ οὐάλης . . . καρκῖνος. ὡς μὲν πτολεμαῖος νουμηδία· καρχηδονία· ἀφρική· βιθυνία· φρυγία· κολχική· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ ωδαψος (sic!) . . . λέων ὡς μὲν πτολεμαῖος ἰταλία· γαλλία· σικελία· ἀπουλία· φοινίκη· χαλδία· ὀρχηνία· ὡς δὲ . . . . παρθένος. ὡς μὲν πτολεμαῖος μεσοποταμία· βαβυλωνία· ἀσσυρίας· ἑλλάς· ἀχαΐα· κρήτη· ὡς δὲ . . . .

διδύμοις Ὑρκανία, Ἀρμενίαι δύο, Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω.

καρκίνῳ Βιθυνία, Φρυγίαι δύο, Κολχική, Νου- B
μιδία, Καρχηδών, Ἀφρική.

λέοντι Ἰταλία, Ἀπουλία, Γαλλία, Σικελία, Φοινίκη, Ὀρχηνία ἤτοι Ἀντορχηνία.

παρθένῳ Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Βαβυλών, Μεσοποταμία, Ἀσσυρία.

σκορπίῳ Συρία ἡ μέση ἢ Κομμαγηνή, Κασπία, Μαυριτανία, Γαιτουλία.

ζυγῷ Βακτρία, Κασπία, Σηρική, Θῆβαι, Ὀάσεις, Τρωγλοδυτική.

τοξότῃ Τυρρηνία καὶ Κελτική, Ἱσπανία, Ἀραβία C
εὐδαίμων ἡ μεγάλη.

σκορπίος. ὡς μὲν πτολεμαῖος μεταγωνίτις· μαυριτανία· γαιτουλία· συρία· κομμαγηνή· καππαδοκία· ὡς δὲ .... (ζυγὸς om.) τοξότης ὡς μὲν πτολεμαῖος τυρηννία· κελτική· σπανία (sic!)· ἀραβία εὐδαίμων· ὡς δὲ .... αἰγοκέρως. ὡς μὲν πτολεμαῖος ἰνδική· ἀρειανή· γεδρουσία· θρᾴκη· μακεδονία· ἰλλυρίς· ὡς δὲ .... ὑδροχόος. ὑπόκειται αὐτῷ κλίμα τῆς αἰγύπτου καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν σαυροματική· ὀξειανή· σουγδιανή· ἀραβία· ἀζανία· γερμανική· κατὰ μέρος δὲ .... ἰχθύες. ὑπόκειται ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα ἕως τῶν ὠκεανοῦ ῥοῶν· φαζανία· νασσαμωνῖτης (sic!) λυδία· κικλία· παμφυλία· κατὰ μέρος δὲ .... cf. praeterea cap. 55—58 et c. 23—26. || p. 155 v. 20 Βαστάρναι scripsi pro Βαστέρναι || p. 156 v. 1 κυλάδες *C* || v. 2 κύπρων *C* ||

v. 1 Ἀμαδιανή — Φρυγίαι δύο (v. 3)] om. *C*, Creuzer supplevit ex cod. Leidensi, in quo pro Ἀμαδιανή legitur μαθίαι, et σιθονία pro Βιθυνία || v. 6 ὀρχηνιασητη ἀντορχηνιας *C* || v. 8 Ἀσσυρία scripsi pro Συρία || v. 9 συρια ἡμενεις κομαγενῆ *C*, corr. H. coll. p. 198 A || v. 11 fortasse Κασία coll. p. 96 C || Συρικὴ *C* || Θάσεις *C* || v. 13 ταυρινή· καὶ βελτική. σπανία *C*, corr. H. ex p. 98 B ||

αἰγοκέρωτι Μακεδονία, Θρᾴκη, Ἰλλυρίς, Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωσία.

ὑδροχόῳ Σαυρομάται, Ὀξιανή, Σογδιανή, Ἀραβία ἡ μικρά, Ἀζανία μέση, Αἰθιοπία.

ἰχθύσι Λυδία, Κιλικία, Παμφυλία, Φαζανία, Νασαμῶνες, Γαραμαντική.

v. 2 γερουσίας *C* || v. 3 Σουβδιανή *C* || v. 5 Νασαμῶν *C* ||

EPIMETRA DVO

DE COMETIS

ET

DE TERRAE MOTIBVS

I SVPPLEMENTVM DISPVTATIONIS LYDIANAE DE COMETIS

1 APVLEI APVD LYDVM DE MENSIBVS IIII 7 1

Κομητῶν εἴδη .. κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον δέκα, ἱππίας, ξιφίας, πωγωνίας, δοκίας, πίθος, λαμπαδίας, κομήτης, δισκεύς, τυφών (cod. τύφων), κεράστης. καὶ ὁ μὲν ἱππίας ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνομάσθη, πλαγίας δὲ καὶ ἀμυδρὰς ἀκτῖνας διαρραίνει. ὁ δὲ ξιφίας δίκην ξίφους ἢ λόγχης μακρᾶς ἐκτεινόμενος φαίνεται, ὠχρὸς δὲ καὶ νεφελοειδής· ὁ δὲ πωγωνίας τὴν λοφιὰν οὐ κατὰ κεφαλῆς, ἀλλ᾿ ὑποκάτω διαρραίνει δίκην πώγωνος· ὁ δὲ δοκίας[1]) ὅμοιος ἐγγύς ἐστι τῷ ξιφίᾳ, ἀλλ᾿ οὐκ ὀξείας ἔχει, ἀμβλείας δὲ τὰς ἀρχάς (σειράς coni. Hercher, ἀκτῖνας Roether; num τρίχας?). ὁ δὲ πίθος ἐκ τοῦ σχήματος· ὁ δὲ λαμπαδίας πυρώδης καὶ δίκην πυρώπιδος λίθου ἢ δένδρου καιομένου πέφυκε διαλάμπειν· ὁ δὲ κομήητς πλατύς ἐστι τὸ εἶδος καὶ ὥσπερ ὑδαρός (sic corr. Hercher pro ἱλαρός), ἀργυροειδεῖς τινας πλοκάμους ἕλκων· ὁ δὲ δισκεὺς ἐξ αὐτῆς τῆς προσηγορίας δίκην δίσκου φαίνεται, οὐ λαμπρὸς οὐδὲ ἐρυθρός, ἀλλ᾿ ὥσπερ ἤλεκτρον· ὁ δὲ τυφὼν (cod.

1) quam formam ab Osanno auctar. lexic. p. 104 in suspitionem vocatam tuentur Olympiodor. in Aristotel. meteorol. fol. 14 b καλεῖται δοκίας· τοιοῦτοι γὰρ οἱ δοκοί, Philopon. in eund. fol. 98 a alii.

τύφων) πυρώδης καὶ αἱματώδης φαίνεται καὶ λεπτούς τινας διαρραίνων πλοκάμους· ὁ δὲ κεράστης δίκην σελήνης κερατοειδής, ὃς ἡνίκα Ξέρξης κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἦλθεν, λέγεται φανῆναι.

2 PLINI NAT. HIST. II 89. 90

Plura earum (*stellarum*) genera. cometas Graeci vocant, nostri crinitas, horrentis crine sanguineo et comarum modo in verticem hispidas. idem pogonias quibus inferiore ex parte in speciem barbae longae promittitur iuba. acontiae iaculi modo vibrantur. ocissimo significatu haec fuit, de qua quinto consulatu suo Titus imperator Caesar praeclaro carmine perscripsit ad hunc diem novissime visa. easdem breviores et in mucronem fastigatas xiphias vocavere, quae sunt omnium pallidissimae et quodam gladi nitore ac sine ullis radiis, quos et disceus nomini similis, colore autem electro raros e margine emittit. pitheus doliorum cernitur figura in concavo fumidae lucis. ceratias cornus speciem habet, qualis fuit, cum Graecia apud Salamina depugnavit. lampadias ardentis imitatur facis, hippeus equinas iubas, celerrimi motus atque in orbem circa se euntis. fit et candidus cometes argenteo crine ita refulgens ut vix contueri liceat, specieque humana dei effigiem in se ostendens (*i. e.* ὁ κομήτης τοῦ Διός).

3 ANONYMI TRACTATVS INEDITVS EX CODICE LAVRENTIANO 28, 34 FOL. 122 RECT. (SAEC. XI)

Dissertatio, quae inscripta est περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι χρωμάτων καὶ κομητῶν, continet Ptolemaei tetrab. II cap. 8 totum, postea haec: Τῶν δὲ κομητῶν

ὁ μὲν καλεῖται ἱππεὺς καὶ ἱερὸς ἀστὴρ τῆς Ἀφροδίτης μέγεθος ἔχων σελήνης ὅλης πληθούσης (cod. πλιθούσης, post ι eras. ν), ὀξύτατος τὴν κίνησιν, ἐν ἑαυτῷ στίλβουσαν ἔχων τὴν χαίτην καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὸ ὀπίσω, φέρεταί τε ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῷ κόσμῳ διὰ τῶν ιβ ζωδίων. φανεὶς δὲ βασιλέων καὶ τυράννων πτώσεις ταχείας ἀπεργάζεται καὶ μεταβολὰς πραγμάτων τῶν χωρῶν τούτων, ἐφ᾽ ἃς ἐκπέμπει (cod. ἐκπέμψει) τὴν κόμην. ὁ δὲ ξιφίας τῷ τοῦ Ἑρμοῦ προσήκων, φαίνεται δὲ ἰσχυρὸς καὶ χλωρότερος, παραμήκεις μᾶλλον ἀκτῖνας ἔχων περὶ αὐτόν. φανεὶς δὲ πρὸς ἀνατολὰς τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀσσυρίων σημαίνει ἐπιβουλὴν καὶ φαρμακείας παρὰ σατραπῶν, πρὸς δὲ δυσμὰς φανεὶς ὁμοίως τοῖς πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦσι μηνύει. ὁ δὲ λαμπαδίας διαφερόντως (cod. διαφέρον τῷ) τοῦ Ἄρεος μακρότερός ἐστι καὶ πυρώδης, παραπλήσιος (Hercher mavolt παραπλησίως) ταῖς διασειομέναις λαμπάσι. φανεὶς δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς ἐστραμμένος σημαίνει Περσίδι καὶ Συρίᾳ αὐχμόν, κεραυνούς, καρπῶν φθορὰν καὶ ἐμπρησμοὺς βασιλικῶν αὐλῶν· πρὸς δὲ μεσημβρίαν ἐστραμμένος τοῖς ἐν Λιβύῃ καὶ Αἰγύπτῳ κακὰ ὁμοίως καὶ ἀσπίδων πλῆθος σημαίνει· πρὸς δὲ δυσμὰς πάλιν τοῖς ἐνοικοῦσι ταὐτὰ (cod. ταυτα) δηλοῖ. ὁ δὲ φύσει κομήτης λέγεται τοῦ Διός, πραΰτερος φαίνεται καὶ μόνος στίλβει τῇ χαίτῃ καὶ ἐναργυρίζει καὶ μακρὰ πάλλει, ὥστε μὴ ἀντωπεῖν. ἔχει (cod. ἔχειν) δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀνδρεῖον πρόσωπον ὡς δοκεῖν θεοῦ, ὅθεν ὅπου ἂν (ἂν add. Hercher) ἀνατείλῃ καὶ νεύσῃ (cod. νεύσει), ἀγαθὰ σημαίνει τοῦ Διὸς ἐν καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος. ὁ δὲ δισκεὺς ὀνομαζόμενος τοῦ Κρόνου ἐστὶ, στρογγύλος καὶ ὅμοιον ἔχει χρῶμα τῷ κρόνῳ, ἤλεκτρον ἀμφότε-

ροϲ· περὶ δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἀκτῖνεϲ περικέχυνται. ἔϲτι (cod. ἔϲται) δὲ μονοπρόϲωποϲ (cod. μονοπρόϲωπον) καὶ πρὸϲ πᾶν κλῖμα (cod. κλῆμα) ὁμοίωϲ διακείμενοϲ. κινεῖ γὰρ παντοίουϲ πολέμουϲ ἐν πάϲῃ χώρᾳ καὶ θάνατον μεγάλου βαϲιλέωϲ ἀπειλεῖ (ἀπεῖλει addidi) καὶ τοὺϲ ἐν ἀρχαῖϲ καὶ δόξῃ (cod. δόξει) ταπεινοῖ. ἔϲτι δὲ καὶ ἄλλοϲ κομήτηϲ ῥοδοειδὴϲ καὶ μέγαϲ, κυκλοτερήϲ (cod. κυκλωτερεῖϲ), ὃϲ καλεῖται Εἰληθυίαϲ, κόρηϲ ἔχων (cod. ἔχον) πρόϲωπον, χρυϲοειδεῖϲ (cod. χρυϲοειδὴϲ) ἔχων τὰϲ (cod. ἔχονταϲ) ἀκτῖναϲ κύκλῳ τῆϲ κεφαλῆϲ, ἡδύϲ τε τῇ προϲόψει, τῷ (cod. τό) τε χρώματι ὅμοιοϲ (cod. ὁμοίωϲ) ἀργύρου καὶ χρυϲοῦ κράματι. ϲημαίνει δὲ ἀνθρώπων κακῶν (κακῶν addidi) κατακοπὰϲ καὶ μεταβολὴν πραγμάτων ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τοῖϲ ϲυγκατακλῃμένοιϲ (sic corr. Hercher pro ϲυγκατακεκλιμένοιϲ) ἄφεϲιν. ἔϲτι δὲ καὶ ἕτεροϲ κομήτηϲ τιτὰν (num τιτᾶνοϲ? an cum Herchero γίγαϲ?), ὃϲ καλεῖται τυφών (sic!), χαλεπὸϲ (cod. χαλαιπῶϲ) λίαν καὶ πυρώδηϲ, ἄμορφοϲ καὶ βραδυκίνητοϲ· ἔχει δὲ τὴν χαίτην ὡϲ μαλλὸν (sic corr. Hercher pro μᾶλλον) ὀπίϲω· ἐπικαταφέρεϲθαι δὲ εἴωθεν τῷ ἡλίῳ ἐν τοῖϲ πέραϲι τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου. φανεὶϲ δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιοϲ ἔϲται. καρπῶν ἀπώλειαν καὶ βαϲιλέων * (nullum lacunae signum in cod.) ἔν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ δύϲει. αἱ δὲ δοκίδεϲ καὶ πωγωνίαι μετὰ τῶν ἄλλων ἐκτὸϲ τοῦ ζωδιακοῦ ϲυνίϲτανται ἐν τῷ ἀρκτικῷ μέρει.

4 AVIENI APVD SERVIVM IN AENEID. X 272 p. 589 ED. DANIEL.

Sane Avienus cometarum has differentias dicit: Stella quae obliquam facem post (*edit. add.* quae) se trahens quasi crinem facit Hippius vocatur: ista si

ab occasu solis in ortum veniat mala Persidi et Syriae ostendit; si ad meridiem attenderit, Africam et Aegyptum a malis relevat (*edit.* revelat) solis pecoribus pestem denuntians; si septentrionem respexerit, Aegyptum bellis et miseriis premit; si occidentem attenderit, gravat Italiam et quidquid ab Italia usque ad Hispanias tendit: si a meridie in septentrionem ierit a bellis quidem externis securitatem denuntiat, sed seditiones domesticas significat. Alter cometes est, cui ex gladio nomen est, nam Graece Ξιφίας (*edit.* Ξίφος) appellatur, cuius tractus est longior et pallidus color, neque comas habere dicitur et hebetior eius flamma est, qui si orientem attenderit, regem Persidis dolis significat appetendum, denuntiat (*edit.* denuntiavit) et bella, etiam Syrios pari conditione involvit et Libyam atque Aegyptum fraude et insidiis nuntiat (*edit.* nuntiet) posse laborare (*edit.* laborem). Quod si occidentem attenderit foedera nova regionis eius regi significat, quae dicit per puellam congregatam in nuptias posse dissolvi. Alter cometes est, qui Lampadias (*edit.* Lampas) appellatur, et quasi fax lucet; hic cum orientem attenderit, omnes illas orientis partes dicit nebulis posse laborare frugesque eorum caliginoso (*edit.* caligoso) aere corrumpi; si meridiem attenderit, Africam dicit siccitate et serpentibus posse laborare; si occidentem spectaverit, Italiam dicit adsiduis fluminum inundationibus laborare; si septentrionem viderit, famem gentibus septentrionalibus significat. Est etiam alter cometes, qui vere Cometes appellatur. nam comis hinc inde cingitur; hic blandus esse dicitur. qui si orientem attenderit, laetas res ipsi parti significat; si meridiem, Africae aut Aegypto gau-

dia; si occidentem inspexerit, terra Italiae voti sui compos erit; hic dicitur apparuisse eo tempore, quo est Augustus sortitus imperium, tunc denique gaudia omnibus gentibus futura sunt nuntiata. si septentrionem attenderit prospera universa significat. Est alter cometes in tympani modum, qui (*edit.* quia) et valde lucet et electri colorem habet, quem Disceum vocant, quoniam iste ex uno loco (*edit.* locon) solet gigni (*edit.* gignit); orbi terrarum caedes, rapinas, bella et cetera mala significat. Sextum cometen appellari ex regis Typhonis nomine Typhonem dicunt, qui semel in Aegypto sit visus, qui non igneo sed sanguineo rubore fuisse narratur, globus ei modicus dicitur et tumens, crinem eius tenui lumine apparere fertur, qui in septentrionis parte aliquando fuisse dicitur. hunc Aethiopes dicuntur et Persae vidisse et omnium (*edit.* omni) malorum et famis necessitates (*edit.* fames necessitatis) pertulisse. Quarum plenas (*edit.* plena) vel (*edit. add.* in) pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri, si quem (*edit.* inpetussirisiq) delectaverit, quaerat.

II ANONYMI DISSERTATIO DE TERRAE MOTIBVS

IN CODICE LAVRENTIANO 28, 34 (SAEC. XI) FOL. 110 SQ.

ΦΥϹΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ ϹΕΙϹΜΩΝ ΩϹ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

Καθόλου τοίνυν περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων cειcμῶν καὶ τῆc τούτων αἰτίαc, καθὰ τοῖc παλαιοῖc διείληπται, ῥητέον δυcεπηβόλου[1]) τε καὶ cχεδὸν ἀτεκμάρτου[2]) αὐτοῖc τοῦ τοιούτου εἴδουc καταληφθέντοc· ἐπεὶ τοίνυν τοῖc περὶ τὴν γῆν πάθεcιν μίαν ἐκ παcῶν τὴν περὶ τοῦ καταγείου[3]) πυρὸc αἰτίαν τέωc ἀποδεχομένουc ὁρῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοὺc τόπουc, ἐν οἷc cυνεχῶc cάλοι cυμβαίνουcιν, ἐπετήρηcαν. καὶ γὰρ τὸ πῦρ διεργαζόμενον cetera quae apud Lydum cap. 53 p. 103 v. 8 usque ad p. 105 v. 9 leguntur.

οἱ δέ γε τῶν φυcικῶν ἀκριβέcτερον περὶ cειcμῶν ἀναλαβόντεc τὴν αὐτῶν γένεcιν οὕτωc πώc φαcιν. ἔcτι φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ ὑγροῦ καὶ ἀπὸ ξηροῦ γίνεcθαι ἀναθυμίαcιν cetera quae leguntur per totum caput octavum Aristotelis meteorologic. lib. II; et explicit: περὶ μὲν οὖν cειcμῶν καὶ ὅντινα τρόπον γίγνονται τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν εὑρήματα τοcαῦτα.

1) sic *G* i. e. cod. Laurent. 28, 14 (saec. XIIII) fol. 146, in quo extat brevior epitome huius tractatus; δυcεπιβούλου *F* (cod. Laur. 28, 34). 2) sic scripsi, ατ' ἐκμαρτυρίαc *F*, ἄνευ μαρτυρείαc *G*. 3) ὑπογείου *G*.

ΠΕΡΙ CΕΙCΜΩΝ ΠΡΟCΗΜΕΙΩCΕΙC

Ἃ δὲ καὶ περὶ τοῦ προγνῶναι τὴν αὐτῶν γένεϲιν, ὅϲον κατὰ δύναμιν ἀνθρώποιϲ ἐϲημειώθη, ϲυναγαγόντεϲ εἰϲ ἓν ϲύνοπτον[1]) παραθεῖναι διέγνωμεν. λέγεται τοίνυν ϲημαίνειν ϲειϲμὸϲ τῶν κακοποιῶν ἀϲτέρων ἐν τοῖϲ ἐπιϲήμοιϲ τῷ πάθει ζωδίοιϲ γιγνομένων. Κρόνοϲ ταύρῳ. Κρόνοϲ μὲν γὰρ εἰϲ τὸν ταῦρον τὴν μετάβαϲιν ποιούμενοϲ ϲειϲμὸν ὡϲ ἐπὶ τὸ πλεῖϲτον ποιεῖ κατὰ τόπουϲ καὶ μάλιϲτα ἐν ταῖϲ χώραιϲ καὶ πόλεϲιν, ἐν αἷϲ ὑπάρχει ἡ τοῦ ταύρου δεϲποτία. ὁ δ᾿ αὐτὸϲ ἀϲτὴρ τοῦ Κρόνου καὶ φάϲιν ποιούμενοϲ ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ τοῦ ταύρου ϲειϲμοὺϲ κατὰ τόπουϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ διδύμοιϲ. ἐν δὲ τοῖϲ διδύμοιϲ ὁ Κρόνοϲ γενόμενοϲ καὶ ἐν τοῖϲ βορείοιϲ ἐλθὼν τούτου τοῦ ζωδίου μέρεϲι ϲειϲμοὺϲ κατὰ τόπουϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ καρκίνῳ· ἔτι δ᾿ ἐν καρκίνῳ τὴν μετάβαϲιν ὁ Κρόνοϲ ποιούμενοϲ ϲειϲμοὺϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ ϲκορπίῳ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δεκανῷ τοῦ ϲκορπίου φάϲιν ὁ Κρόνοϲ ποιούμενοϲ ϲειϲμὸν γενέϲθαι ϲημαίνει. Ἄρηϲ ταύρῳ. Ἄρηϲ δ᾿ ἐν ταύρῳ διὰ μέϲου τοῦ ζωδίου γινόμενοϲ ϲειϲμῶν ἐϲτι κινητικόϲ. ἐν δὲ τοῖϲ διδύμοιϲ ὁ αὐτὸϲ ἀϲτὴρ γινόμενοϲ καὶ ἐν τοῖϲ βορείοιϲ τοῦ ζωδίου μέρεϲιν ἐλθὼν ϲειϲμὸν ποιεῖ. ἐν καρκίνῳ δὲ Ἄρηϲ φάϲιν ποιούμενοϲ ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ ϲειϲμὸν ϲημαίνει. ἥλιοϲ ὑδροχόῳ. (cod. add. καὶ) ἥλιοϲ δὲ ἐκλείπων ἐν τῷ δευτέρῳ δεκανῷ τοῦ ὑδροχόου ϲειϲμοὺϲ ϲημαίνει. ἥλιοϲ ἰχθύϲιν. ἔτι δὲ ἐκλείπων ὁ ἥλιοϲ ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τῶν ἰχθύων ϲειϲμὸν ἐν ταῖϲ παραλίαιϲ ϲημαίνει. ϲελήνη ϲκορπίῳ. ϲελήνη δὲ ἐκλείπουϲα ἐν τῇ

1) ϲύνοπτον] ἐνϲύνοπτον cod., num εὖ ϲύνοπτον?

πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τοῦ σκορπίου ἐνίοτε σεισμὸν σημαίνει. καθόλου δὲ αἱ ὑπὸ γῆν ἐκλείψεις ἡλίου ἢ σελήνης σεισμοὺς ἀποτελοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἔτι τὰ προηγούμενα τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ ταύρου καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν πλειάδα σεισμώδη γίγνεται, εἰ μή (cod. εἰμί) τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων ἐπίδοι. καὶ τὰ βόρεια δὲ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν διδύμων σεισμώδη καθίσταται καὶ τὰ τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ σκορπίου ἑπόμενα σεισμώδη φασίν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ τὴν οἰκοδεσποτίαν λαβὼν σεισμῶν ἀποτελεστικὸς περὶ τὸ κατάστημα. περὶ δὲ τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις ἐνίοτε προσδοκᾶν χρὴ εὐθὺς γενέσθαι σεισμόν[1]). ἐὰν δὲ μεθ' ἡμέραν (cod. ἡμέρας) ἢ μικρὸν μετὰ δυσμὰς αἰθρίας οὔσης νεφέλιον λεπτὸν φαίνηται (cod. φαίνειται) διατεῖνον καὶ μακρὸν οἷον γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον σεισμὸν σημαίνει παραυτίκα[2]). καὶ ψόφος δὲ γιγνόμενος ὑπὸ γῆς σεισμὸν σημαίνει[3]). ὅταν δὲ σεισμὸς μέγας γένηται, πρότερον μὲν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας σείει· ὕστερον δὲ καὶ ἐπ' ἐνιαυτὸν καὶ δύο ἔτη πολλάκις σείει κατ' αὐτοὺς τοὺς τόπους. τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τῆς τῶν σεισμῶν προγνώσεως ἐσημειώθη παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἡμῖν δὲ νόμος καὶ ὅρος ἑκάστοτε καὶ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν συμβαινόντων ἄνωθεν τὸ θεῖον πρόσταγμα πιστεύεται, ἀρρήτῳ τινὶ προνοίᾳ λόγῳ τοῦ πάντα πεποιηκότος θεοῦ κυβερνῶντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα.

Σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεὼν μονάχου τοῦ χρυσογράφου εἰς τὰ προκείμενα δύο κανόνια περὶ σει-

1) Aristot. meteor. II 8, 31. Plin. II 195. 2) Aristot. meteor. II 8, 28; Plin. II 196. 3) Aristot. meteor. II 8, 37; Plin. II 193.

σμῶν[1]). τὸν ἀστέρα τὸν κύριον τῆς προγενομένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἐπισκόπει καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἴτε βόρειόν ἐστιν ἢ νότιον, καὶ ἐπὶ ποίου βαθμοῦ τοῦ πλάτους ἕστηκεν ὁ ἀστὴρ, καὶ ταῦτα ἐφευρίσκων εἰσέρχου τὰ προκείμενα κανόνια καὶ ἀναψηλαφῶν τὸ ζώδιον ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν, ἀποφαίνου.

1) cf. Leo Allatius de Symeonibus. Paris. 1664 p. 194; Fabric. bibl. Graec. vol. XI p. 296 ed. Harles; idem enim scholion extat in codicibus Regiis 1991 et 2137.

CALENDARIA GRAECA

QVAE EXTANT

OMNIA

ANONYMI CALENDARIVM

GEMINI ISAGOGES LIBRO

IN FINE ADNEXVM

Codicum discrepantiae, quas attuli, petitae sunt ex Vranologio Petavii, qui Geminum post Edonem Hildericum edidit „ad veterum manuscriptorum fidem exacte castigatum". de codicibus ipse narrat praefat. fol. IIII: „e codicibus unum penes nos habebamus haud adeo veterem, sed accuratum ac scriptum inprimis eleganter. alter in Oxoniensi bibliotheca reperitur, quocum editionem Hilderici diligenter contulit Henricus Briggius, Oxoniensis mathematicus, a quo id meo nomine postularat Lucas Holstenius . . . . utriusque ope ac beneficio variarum lectionum indiculum accepimus, quas paucis exceptis totidem in nostro codice deprehendimus. quamobrem quicquid in nova hac editione Gemini aliter atque in priore offenderis, id ex amborum auctoritate et consensu immutatum esse scias." Halma, qui tertius Geminum edidit, nullum codicem excussit in hoc calendario (cf. Halma, *discours préliminaire sur la chronologie* etc. p. X).

[ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ]

(ed. Petav.)

Χρόνοι τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ὁ ἥλιος διαπορεύεται καὶ αἱ καθ᾽ ἕκαστον ζώδιον γινόμεναι ἐπισημασίαι αἱ ὑπογεγραμμέναι εἰσίν. ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς. p. 64 C

ΚΑΡΚΙΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λα΄.

Ἐν δὲ τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ καρκίνος ἄρχεται ἀνατέλλειν, τροπαὶ θεριναὶ καὶ ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ νότος πνεῖ. D

ἐν δὲ τῇ ι̅α̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅γ̅ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ϛ̅ Δοσιθέῳ στέφανος ἑῷος ἄρχεται δύνειν.

ἐν δὲ τῇ κ̅γ̅ Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ κύων ἐκφανὴς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ̅ε̅ Μέτωνι κύων ἐπιτέλλει ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ κ̅ζ̅ Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας νε΄ E

v. 6 = 27 Iun. — 27 Iul. || v. 7 = 27 Iun. || v. 10 = 5 Iul. || v. 11 = 7 Iul. || ἑῷος ὅλος] sic edit. Hilder., ὅλος om. Petav., quo nisus ὅλος pro ἑῷος corrigi iubet Pontedera antiquit. p. 200. || v. 13 = 9 Iul. || v. 15 = 12 Iul. || v. 19 = 21 Iul. || v. 20 = 23 Iul. || v. 21 νε΄] sic edit. Hilder., ε΄ al. cod. ||

ἐτηcίαι πνέουcιν· αἱ δὲ πέντε αἱ πρῶται πρόδρομοι καλοῦνται. Καλλίππῳ καρκίνος λήγει ἀνατέλλων πνευματώδης.

ἐν δὲ τῇ κη Εὐκτήμονι ἀετὸc ἑῷοc δύνει· χειμὼν κατὰ θάλαccαν ἐπιγίνεται.

ἐν δὲ τῇ λ Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότος πνεῖ καὶ κύων ἀνατέλλων φανερὸc γίνεται.

ἐν δὲ τῇ λα Εὐδόξῳ νότος πνεῖ.

Ὁ ἥλιος τὸν ΛΕΟΝΤΑ διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λα΄.

65 A Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι κύων μὲν ἐκφανής, πνῖγος δὲ ἐπιγίνεται, ἐπιcημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξῳ ἀετὸc ἑῷοc δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ cτέφανος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ιβ Καλλίππῳ λέων μέcος ἀνατέλλων πνίγη μάλιcτα ποιεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτήμονι πνίγη μάλιcτα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ις ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἐπιcημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐκτήμονι λύρα δύεται καὶ ἔτι ὕει καὶ ἐτηcίαι παύονται καὶ ἵππος ἐπιτέλλει.

B ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ δελφὶc ἑῷοc δύνει. Δοcιθέῳ προτυγητὴρ ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ λύρα ἑῷοc δύνει καὶ ἐπιcημαίνει.

v. 2 λήγει] corr. Pontedera l. s. p. 258 et Pfaff de ort. et occas. sider. p. 81 not. pro δύνει || v. 4 = 24 Iul. || v. 6 = 26 Iul. || v. 8 = 27 Iul. || v. 9 = 28 Iul. — 27 August. || v. 11 = 28 Iul. || v. 13 = 1 August. || v. 14 = 6 August. || v. 15 = 8 August. || v. 17 = 10 August. || v. 18 = 12 August. || v. 19 = 13 August. || v. 21 = 14 August. || v. 23 = 18 August. ||

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ἐπιcημαίνει. Καλλίππῳ παρθένος ἐπιτέλλει, ἐπιcημαίνει.

Τὴν δὲ ΠΑΡΘΕΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ′.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ε ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ καὶ ἐπιβροντᾷ, Καλλίππῳ δὲ οἱ ὦμοι τῆς παρθένου ἐπιτέλλουσιν, καὶ ἐτησίαι παύονται.

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι προτρυγητὴρ φαί- C νεται, ἐπιτέλλει δὲ καὶ ἀρκτοῦρος, καὶ οἰστὸς δύεται ὄρθρου· χειμὼν κατὰ θάλασσαν. Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μέγας πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ Καλλίππῳ παρθένος μέση ἐπιτέλλουσα ἐπιcημαίνει καὶ ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας ζ′ ἄνεμοι πνέουσιν· εὐδία ὡς τὰ πολλά, λήγοντος δὲ τοῦ χρόνου ἀπ᾽ ἠοῦς D πνεῦμα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ ἀρκτοῦρος Εὐκτήμονι ἐκφανής· μετοπώρου ἀρχή, καὶ αἴξ ἐπιτέλλει [[ἀστὴρ μέγας ἐπὶ τοῦ ἡνιόχου]] κἄπειτα ἐπιcημαίνει· χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

ἐν δὲ τῇ κδ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ στάχυς ἐπιτέλλει τῆς παρθένου.

v. 1 = 25 August. || v. 3 = 28 August. — 26 Septemb. || v. 5 = 1 Septemb. || v. 7 παύονται] sic corr. Boeckh *Sonnenkreise der Alten* p. 400, πνέουσι Petav., λήγονται ed. Hilderic. || v. 8 = 6 Septemb. || v. 10 βρονταί] βροντᾷ al. cod. || v. 12 = 13 Septemb. || v. 15 = 15 Septemb. || v. 19 = 16 Septemb. || v. 20 ἀστὴρ — ἡνιόχου (v. 21)] superfluum librarii additamentum (cf. Pontedera l. s. p. 215) uncis inclusi. || v. 22 = 20 Septemb. ||

Τὸν δὲ ΖΥΓΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ΄.

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ἰσημερία μετοπωρινή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ὁ κριὸς ἄρχεται δύνειν, ἰσημερία μετοπωρινή.

E ἐν δὲ τῇ γ, Εὐκτήμονι ἔριφοι ἐπιτέλλουσιν ἑσπέριοι, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ, Εὐδόξῳ αἶξ ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ε, Εὐκτήμονι πλειάδες ἑσπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸς ἕω. Καλλίππῳ παρθένος λήγει ἀνατέλλουσα.

ἐν δὲ τῇ ζ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι στέφανος ἀνατέλλει· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η, Εὐδόξῳ πλειάδες ἐπιτέλλουσι.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐδόξῳ * ἑῷος ἐπιτέλλει.

66 A ἐν δὲ τῇ ιβ ἡμέρα Εὐδόξῳ σκορπίος ἀκρόνυχος ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμὼν ἐπιγίνεται· καὶ ἄνεμος μέγας πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐδόξῳ σκορπίος ὅλος ἀκρόνυχος, αἶξ ὅλως δύνει. Καλλίππῳ χηλαὶ ἄρχονται ἀνατέλλειν, ἐπισημαίνουσιν.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ βορέαι καὶ νότοι πνέουσιν.

v. 1 = 27 Septemb. — 26 Octob. || v. 3 = 27 Septemb. || v. 6 = 29 Septemb. || v. 8 = 30 Septemb. || v. 9 = 1 Octob. || v. 12 = 3 Octob. || v. 14 = 4 Octob. || v. 15 = 6 Octob. || in lacuna Pontedera l. s. p. 202 στέφανος addi volt. || v. 16 = 8 Octob. || v. 19 = 13 Octob. || post ἀκρόνυχος poni iubet Pontedera l. s. p. 202 id quod statim sequitur δύνει. || v. 20 vel αἶξ ὅλως in ἡνίοχος vel δύνει in ἐπιτέλλει mutandum esse putat Pontedera l. s. p. 202 || v. 22 = 15 Octob. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ ὑάδες ἀκρόνυχοι ἐπιτέλλουσιν.

ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος δύ- B νει, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ βορέας καὶ νότος πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν πολύς.

Τὸν δὲ ΣΚΟΡΠΙΟΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λ'.

Ἐν μὲν οὖν τῇ τρίτῃ Δοσιθέῳ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Δημοκρίτῳ πλειάδες δύνουσιν ἅμα ἠοῖ· ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλά, καὶ ψύχη, ἤδη καὶ πάχνη. ἐπιπνεῖν φιλεῖ· φυλλορροεῖν ἄρχεται C τὰ δένδρα μάλιστα. Καλλίππῳ τοῦ σκορπίου τὸ μέτωπον ἐπιτέλλει πνευματῶδες.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύεται, καὶ ἄνεμοι μεγάλοι πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ η Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ἐπισημαίνει, καὶ ἄνεμος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ θ Καλλίππῳ τοῦ ταύρου δύνει κεφαλὴ ἑῴα, ὑετοί.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ D ἐπιχειμάζεται ὑετῷ.

v. 1 = 18 Octob. || v. 3 = 24 Octob. || ἡ add. Hercher coll. p. 186, 10 || v. 5 = 25 Octob. || v. 6 = 26 Octob. || v. 8 27 Octob. — 25 Novemb. || v. 10 = 29 Octob. || v. 11 = 30 Octob. || v. 15 πνευματώδη al. cod. || v. 16 = 31 Octob. || v. 18 = 3 Novemb. || post ἀκρόνυχος ed. Hilderic. προίας, Petav. πρῳίας addunt, quod Scaliger in πρώϊος mutavit sed optimo iure delevit Pfaff l. s. p. 81 (cf. Boeckh l. s. p. 215). || v. 20 = 4 Novemb. || v. 21 ἑῴα, ὑετοί] ὑετοσιαι al. cod. || v. 22 = 5 Novemb. ||

ἐν δὲ τῇ ιβ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ ιγ Δημοκρίτῳ λύρα ἐπιβάλλει ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι· καὶ ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ ὑετία.

ἐν δὲ τῇ ιε Εὐκτήμονι πλειάδες δύνουσι, καὶ ἐπισημαίνει, καὶ ὠρίων ἄρχεται [δύνειν· καὶ ἀρχομένῳ] καὶ μεσοῦντι καὶ λήγοντι ἐπιχειμάζει.

E ἐν δὲ τῇ ις Καλλίππῳ ὁ ἐν τῷ σκορπίῳ λαμπρὸς ἀστὴρ ἀνατέλλει, ἐπισημαίνει· καὶ πλειάδες δύνουσι φανεραί.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ σκορπίος ἄρχεται ἐπιτέλλειν ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ πλειάδες ἑῷαι δύνουσι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμάζει.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι ὑάδες δύνονται· καὶ ἔτι ὕει.

67 A ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται· ὑετία.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ὑάδες δύνουσι, καὶ χειμαίνει σφόδρα.

v. 1 = 7 Novemb. || v. 3 = 8 Novemb. || v. 6 = 9 Novemb. || v. 7 = 10 Novemb. || v. 8 δύνειν καὶ ἀρχομένῳ] add. Boeckh l. s. p. 408 || v. 9 ἐπιχειμάζει corr. Boeckh l. s. pro ἐπιχειμάζειν || v. 10 = 11 Novemb. || v. 13 = 13 Novemb. || v. 15 = 14 Novemb. || v. 17 = 16 Novemb. || v. 18 = 22 Novemb. || v. 20 = 23 Novemb. || v. 22 = 24 Novemb. ||

Τὸν δὲ ΤΟΞΟΤΗΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις κθ′.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ἑβδόμῃ Εὐκτήμονι κύων δύεται, καὶ ἐπιχειμάζει. Καλλίππῳ ὁ τοξότης ἄρχεται ἀνατέλλειν· καὶ ὠρίων δύνει φανερῶς· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η̅ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ Εὐκτήμονι τοῦ σκορπίου τὸ κέντρον ἐπιτέλλει. B

ἐν δὲ τῇ ι̅β̅ Εὐδόξῳ κύων ἑῷος δύνει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅δ̅ Εὐδόξῳ ὑετός.

ἐν δὲ τῇ ι̅ε̅ Εὐκτήμονι ἀετὸς ἐπιτέλλει, νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ι̅ϛ̅ Δημοκρίτῳ ἀετὸς ἐπιτέλλει ἅμα ἡλίῳ, καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφότερα ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. Εὐδόξῳ C κύων ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ἔτι Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι μετίασι δυόμενοι· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ι̅θ̅ Εὐκτήμονι, Εὐδόξῳ * δύνει.

ἐν δὲ τῇ κ̅α̅ Εὐδόξῳ σκορπίος ὅλος ἐπιτέλλει καὶ χειμαίνει.

v. 1 = 26 Novemb. — 24 Decemb. || v. 3 = 2 Decemb. || v. 5 δύνει] sic pro δύνειν corr. Boeckh l. s. p. XIII || v. 6 = 3 Decemb. || v. 7 = 5 Decemb. || v. 9 = 7 Decemb. || v. 10 = 9 Decemb. || v. 11 = 10 Decemb. || v. 13 = 11 Decemb. || v. 14 βροντῇ et ἀστραπῇ scripsi pro βροντὴν et ἀστραπὴν coll. Ptolem. calend. ad 26 Mesor. || καὶ] σὺν coni. Halma || v. 16 ἀκρόνυξ al. cod.; ea forma Eudoxum usum esse putat Boeckh l. s. p. 212 || ἔτι] sic corr. Halma pro ὅτι || v. 17 νότια al. cod. || v. 18 = 14 Decemb. || Εὐδόξῳ] αἶξ ἑῴα coni. Pontedera l. s. p. 217 || v. 19 = 16 Decemb. || ὅλος] corr. Pontedera l. s. p. 205 pro ἑῷος ||

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐδόξῳ αἲξ ἑῴα δύνει.

ἐν δὲ τῇ κϛ Εὐδόξῳ ἀετὸϲ ἑῷοϲ ἐπιτέλλει.

Τὸν δὲ ΑΙΓΟΚΕΡΩΝ ὁ ἥλιοϲ διαπορεύεται ἐν ἡμέραιϲ κθ΄.

D Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι τροπαὶ χειμεριναὶ ἐπιϲημαίνουϲι. Καλλίππῳ τοξότηϲ λήγει ἀνατέλλων, τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ β Εὐκτήμονι δελφὶϲ ἐπιτέλλει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐκτήμονι ἀετὸϲ ἑϲπέριοϲ δύεται, καὶ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ Εὐδόξῳ ϲτέφανοϲ ἀκρόνυχοϲ δύνει.

E ἐν δὲ τῇ ιβ Δημοκρίτῳ νότοϲ πνεῖ ὡϲ ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτήμονι μέϲοϲ χειμών· νότοϲ πολὺϲ ἐπιπνεῖ χειμερινὸϲ κατὰ θάλαϲϲαν.

ἐν δὲ τῇ ιε Καλλίππῳ αἰγόκερωϲ ἄρχεται ἀνατέλλειν, νότοϲ.

ἐν δὲ τῇ ιϛ Εὐκτήμονι νότοϲ χειμέριοϲ κατὰ θάλαϲϲαν.

v. 1 = 18 Decemb. || v. 2 = 21 Decemb. || v. 3 = 25 Decemb. — 22 Ianuar. || v. 5 = 25 Decemb. || v. 8 = 26 Decemb. || v. 10 = 28 Decemb. || v. 11 = 31 Decemb. || v. 13 = 2 Ianuar. || v. 14 = 5 Ianuar. || ὡϲ ἐπὶ τὰ πολλά] sic corr. Ascherson apud Boeckh. l. s. p. 251; ὡϲ ἐπιτέλλει edit. Hilderic., ***ωϲ ἐπιτέλλει Petav., om. Halma; lacunam Petavii verbis δελφὶϲ ἑῷοϲ explere conatur Pontedera l. s. p. 206. || v. 16 = 7 Ianuar. || v. 18 = 8 Ianuar. || v. 20 = 9 Ianuar. ||

ἐν δὲ τῇ ιη [Δοσιθέῳ] ἀκρόνυχος ἐπιδύνει ὁ 68A περσεύς, καὶ νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι δελφὶς ἑσπέριος δύνει. Καλλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων· χειμαίνει.

Τὸν δὲ ΥΔΡΟΧΟΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λʹ.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ λέων ἄρχεται δύνειν, ὑετία· Δημοκρίτῳ ἄλοχος χειμών.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ δελφὶν ἀκρόνυχος B δύνει.

ἐν δὲ τῇ ια Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχος δύνει· ὑετός.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ εὐδία· ἐνίοτε καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιϛ Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται, καὶ παραμένει ἡμέρας γʹ καὶ μʹ ἀπὸ τροπῶν.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐκτήμονι ζέφυρον ὥρα πνεῖν. Καλλίππῳ ὑδροχόος μέσος ἀνατέλλων, ζέφυρος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι * ἑσπέριος δύνει, καὶ C σφόδρα ἐπιχειμάζει.

v. 1 = 11 Ianuar. || Δοσιθέῳ addidi, quod ἀκρόνυχος voce soli Eudoxus et Dositheus usi sunt, et Eudoxus ἐπιδύνειν dixisse non videtur, cf. Boeckh l. s. p. 26 et 396 || v. 3 = 20 Ianuar. || v. 5 = 23 Ianuar. — 21 Februar. || v. 7 = 24 Ianuar. || v. 8 ἄλοχος] sic omnes codices; om. Halma; mutavit in γίνεται Mullach Democriti fragm. p. 232, in ἀλὸς Scaliger de emendat. tempor. IIII p. 255 edit. a. 1629, in ἄλογχος Boeckh l. s. p. 90 || v. 9 = 26 Ianuar. || ἀκρόνυχος] Petav. in mrg. „γρ. ἀκρόνυξ ubique" || v. 11 = 2 Februar. || v. 13 = 5 Februar. || v. 15 = 7 Februar. || v. 17 = 8 Februar. || ζέφυρον ὥρα πνεῖν] sic edit. Hilder., ζέφυρος πνεῖ Petav. || v. 19 = 16 Februar. ||

Τοὺς δὲ ΙΧΘΥΑϹ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λʹ.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β [Εὐκτήμονι] χελιδόνα ὥρα φαίνεσθαι, καὶ ὀρνιθίαι πνέουσιν. Καλλίππῳ δὲ λέων δύνων λήγει, καὶ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι γίνονται ἁλκυονίδες καλούμεναι. Εὐδόξῳ δὲ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ὑετὸς γίνεται, καὶ χελιδὼν φαί-
D νεται· καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας λʹ βορέαι πνέουσι, καὶ μάλιστα οἱ προορνιθίαι καλούμενοι.

ἐν δὲ τῇ ιβ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ προτρυγητὴρ ἐκφανής· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ιδ Δημοκρίτῳ ἄνεμοι πνέουσι ψυχροί, οἱ ὀρνιθίαι καλούμενοι, ἡμέρας μάλιστα θʹ. Εὐκτήμονι δὲ ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐδόξῳ χειμαίνει, καὶ ἰκτῖνος φαί-
E νεται. Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ νότιος ἐπιτέλλει, λήγει βορέας.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες.

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐκτήμονι ἰκτῖνος φείνεται, ὀρνιθίαι πνέουσι μέχρις ἰσημερίας.

v. 1 = 22 Februar. — 23 Mart. || v. 3 = 23 Februar. || Εὐκτήμονι] add. Boeckh l. s. p. 409 || v. 6 = 25 Februar. || v. 11 = 5 Mart. || v. 14 = 7 Mart. || v. 16 ἑῷος δύνει] ἐπιτέλλει coni. Pontedera l. s. p. 218, ἑσπέριος δύνει coni. Pfaff l. s. p. 81 not. || v. 17 = 10 Mart. || χειμαίνει] ἐπισημαίνει coni. Boeckh l. s. p. 397 || v. 18 νότιος] sic corr. Petavius, νότος vel ἄλοπος libri || v. 20 = 14 Mart. || v. 22 = 15 Mart. ||

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐκτήμονι τοῦ ϲκορπίου οἱ πρῶτοι ἀϲτέρεϲ δύνουϲιν, ἐπιπνεῖ βορέαϲ ψυχρόϲ.

ἐν δὲ τῇ λ Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ βόρειοϲ ἐπιτέλλων λήγει, ἰκτῖνοϲ φαίνεται, βορέαϲ πνεῖ.

Τὸν δὲ ΚΡΙΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιοϲ ἐν 69 A
ἡμέραιϲ λα΄.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ ϲύνδεϲμοϲ τῶν ἰχθύων ἀνατέλλει, ἰϲημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰϲ λεπτή· * χειμαίνει ϲφόδρα, ἐπιϲημαίνει.

ἐν δὲ τῇ γ Καλλίππῳ κριὸϲ ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸϲ ἢ νιφετόϲ.

ἐν δὲ τῇ ϛ Εὐδόξῳ ἰϲημερία, ὑετὸϲ γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι πλειάδεϲ ἑϲπέριοι κρύπτονται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ πλειάδεϲ ἀκρόνυχοι δύνουϲι, B
καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν ἀπὸ ἀκρονύχου· ὑετὸϲ γίνεται. Δημοκρίτῳ πλειάδεϲ κρύπτονται ἅμα ἡλίῳ ἀνίϲχοντι, καὶ ἀφανεῖϲ γίνονται νύκταϲ μ΄.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ ὑάδεϲ ἀκρόνυχοι δύνουϲιν.

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐκτήμονι ὑάδεϲ κρύπτονται, καὶ χάλαζα ἐπιγίνεται, καὶ ζέφυροϲ πνεῖ. Καλλίππῳ ζυγὸϲ ἄρχεται δύνειν, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχοϲ ἐπιτέλλει. C

v. 1 = 22 Mart. || v. 3 = 23 Mart. || v. 5 = 24 Mart. — 23 April. || v. 7 = 4 Mart. || v. 9 ante χειμαίνει nomen intercidisse putat Boeckh l. s. p. 403 || v. 10 = 26 Mart. || v. 12 = 29 Mart. || v. 13 = 2 April. || v. 15 = 5 April. || v. 19 = 13 April. || v. 20 = 15 April. || v. 21 Boeckh l. s. p. 174 nescit an Callippus ipse potius χηλαὶ quam ζυγὸϲ scripserit. || v. 22 ὑετία ante πολλαχῇ addi volt Boeckh l. s. p. 404 || v. 23 = 19 April. ||

Τὸν δὲ ΤΑΥΡΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λβʹ.

Ἐν μὲν οὖν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος δύνει, ὑετία. Καλλίππῳ ὁ κριὸς λήγει ἐπιτέλλων· ὑετία, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ β̅ Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται, καὶ χάλαζα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ δ̅ [Εὐκτήμονι] λύρα ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ὑετὸς γίνεται. Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος ἐπιτέλλει, νοτία.

D ἐν δὲ τῇ ζ̅ Εὐδόξῳ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ η̅ Εὐκτήμονι αἲξ ἑῴα ἀνατέλλει· εὐδία· ὕει νοτίῳ ὕδατι.

ἐν δὲ τῇ θ̅ Εὐδόξῳ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅α̅ Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται, καὶ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι̅γ̅ Εὐκτήμονι πλειὰς ἐπιτέλλει, θέρους ἀρχή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ἡ τοῦ ταύρου κεφαλὴ ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει.

E ἐν δὲ τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος ὅλος δύνει.

v. 1 = 24 April. — 25 Mai. || v. 3 = 24 April. || v. 6 = 25 April. || v. 8 = 27 April. || ἐν δὲ τῇ δ̅ Εὐκτήμονι] sic scripsit Boeckh l. s. p. 219; τῇ δ' αὐτῇ Petav., καὶ αὐτὸ al. cod.; τῇ δ̅ αὐτοῦ coni. Pontedera p. 208 || v. 11 = 30 April. || v. 12 = 1 Mai. || v. 13 ὕει νοτίῳ ὕδατι] sic coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ὕει νότῳ ὑδάτι; an σημαίνει νότῳ ὕδατι? cum constet σημαίνει et ὕει voces sexcentiens inter se permutata esse in codice Ptolemaei, quo Bonaventura usus est; ἢ ὕει νότῳ ὕδατι coni. Pontedera l. s. p. 219. || v. 14 = 2 Mai. || v. 15 = 4 Mai. || v. 17 = 6 Mai. || v. 20 = 14 Mai. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ πλειάδες ἐπιτέλλουσι, καὶ ἐπισημαίνουσι.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος δύνει.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι * ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λα Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λβ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ὁ ταῦρος λήγει ἀνατέλλων. Εὐκτήμονι ὑάδες ἑῷαι ἐπιτέλλουσιν, ἐπισημαίνουσι.

Τοὺς δὲ ΔΙΔΥΜΟΥΣ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λβ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι ἄρχονται ἐπιτέλλειν· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξῳ ὑάδες ἑῷαι ἐπιτέλλουσιν. 70 A

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐδόξῳ ἀετὸς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι Δημοκρίτῳ ὕδωρ γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ δελφὶς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κδ Εὐκτήμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ κθ Δημοκρίτῳ ἄρχεται ὠρίων ἐπιτέλλειν, καὶ φιλεῖ ἐπισημαίνειν ἐπ᾿ αὐτῷ.

v. 1 = 15 Mai. || v. 3 = 18 Mai. || v. 4 = 23 Mai. || v. 5 = 24 Mai. || v. 6 = 25 Mai. || v. 8 ἑῷαι] sic corr. Petavius auctar. op. de doctr. temp. p. 91 edit. 1630 pro ἑσπέριαι || v. 9 = 26 Mai. — 26 Iun. || v. 11 = 27 Mai. || v. 13 = 30 Mai. || v. 14 = 1 Iun. || v. 15 = 4 Iun. || v. 16 = 7 Iun. || v. 17 = 12 Iun. || v. 18 = 18 Iun. || v. 20 = 23 Iun. ||

CLAVDII PTOLEMAEI

INERRANTIVM STELLARVM APPARITIONES

ET

SIGNIFICATIONVM COLLECTIO

B = interpretatio latina Bonaventurae.
P = editio princeps Graeca in Petavii Vranologio.
R = codex Regius Parisinus 2390 ab Halma inspectus.
S = codex Savilianus Oxoniensis, cuius apographum ab Io. Frid. Wincklero descriptum nanctus Io. Al. Fabricius et ineditum prooemium edidit et lectionum discrepantias enotavit in bibliothecae Graecae (edit. pri.) volumine III p. 420 sq.
I. = Ideler in dissertatione „*ueber den Kalender des Ptolemaeus*“ actis academ. Berolin. 1816/17 p. 163 sq. inserta.
H. = Halmae editio in libro „table chronologique des règnes etc.“ Paris. 1819.

Vt Ptolemaei descriptionem secundum Aegyptiorum morem institutam calendario Iuliano accomodes, hac utere computatione:

1. Thoth	= 29. Augustus	1. September	= 4. Thoth
1. Phaophi	= 28. September	1. October	= 4. Phaophi
1. Athyr	= 28. October	1. November	= 5. Athyr
1. Choeak	= 27. November	1. December	= 5. Choeak
1. Tybi	= 27. December	1. Ianuarius	= 6. Tybi
1. Mechir	= 26. Ianuarius	1. Februarius	= 7. Mechir
1. Phamenoth	= 25. Februarius	1. Martius	= 5. Phamenoth
1. Pharmuthi	= 27. Martius	1. Aprilis	= 6. Pharmuthi
1. Pachon	= 26. Aprilis	1. Maius	= 6. Pachon
1. Payni	= 26. Maius	1. Iunius	= 7. Payni
1. Epiphi	= 25. Iunius	1. Iulius	= 7. Epiphi
1. Mesori	= 25. Iulius	1. Augustus	= 8. Mesori
1. dies intercalaris	= 24. Augustus		

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ p. 421 (ed. Fabric.)

ΦΑϹΕΙϹ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑϹΤΕΡΩΝ
ΚΑΙ
ϹΥΝΑΓΩΓΗ ΕΠΙϹΗΜΑϹΙΩΝ

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

Ὁπόϲαι μὲν οὖν ϲυνίϲτανται περὶ τὰϲ φάϲειϲ τῶν ἀπλανῶν διαφοραί, καὶ περὶ τίναϲ αἰτίαϲ, ἔτι δὲ ποίαϲ ὀφείλομεν ὑποτίθεϲθαι τηρήϲειϲ πρὸϲ τὰϲ τῶν κατὰ μέροϲ ἀποδείξειϲ, καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων τὰ λοιπὰ μεθοδεύειν, τουτ᾽ ἔϲτι ποίαιϲ τε τοῦ διὰ μέϲων τῶν ζωδίων κύκλου μοίραιϲ ἕκαϲτοϲ τῶν ἐπιζητουμένων ϲυμμεϲουρανούντων τε πανταχῇ καὶ ϲυνανατέλλει καὶ ϲυγκαταδύνει καθ᾽ ἑκάϲτην τῶν οἰκήϲεων· ἔτι τε πηλίκαϲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν φάϲεων ἀπέχειν ὑπὸ γῆν περιφερείαϲ ἐπί τε τοῦ γραφομένου μεγίϲτου κύκλου καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ μέϲων, καὶ πόϲαϲ ἀπέχειν αὐτοῦ μοίραϲ, ἀφ᾽ ὧν οἱ καθ᾽ ἕκαϲτον χρόνοι ϲυνίϲτανται, διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ᾽ ἰδίαν ϲυντάξει τῇϲδε τῆϲ πραγματείαϲ ἐφωδεύϲαμεν,

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ add. H. || v. 11 μέϲων H., μέϲον *S*, *medium B* || μοίραιϲ scripsi, μοιρῶν *S*, *partibus B*, μοίραϲ H. || v. 12 ϲυμμεϲουρανοίων *S* || v. 13 ἕκαϲτον *S* || v. 14 διὰ ante τὸν add. *S* || v. 16 μέϲον *S*, *medium signorum B* || *omnesque ipsius * partes B* i. e. καὶ ἁπάϲαϲ αὐτοῦ * μοίραϲ, et deesse verbum insolitis notis scriptum Bonaventura p. 73 dicit, probabiliter ἀπαριθμεῖν id quod Al. Lollinus coniecerit || v. 18 κατ᾽ ἰδίαν scripsi pro κατιδίᾳ || v. 19 cod. τῆϲ δὲ ||

προεκθέμενοι τὰς εἰρημένας πάσας καθ' ἕκαστον κλίμα τῶν διαφορῶν πηλικότητας τῶν ποιουμένων ἀνατολὰς καὶ δύσεις πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ὑποθεμένοις·ἡμῖν ἐν κλίμασι τοῖς περὶ τὸν μέσον μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἡμιωρίῳ διαφέρουσιν ἀλλήλων. ὧν πρῶτον μὲν ὡς ἀπὸ μεσημβρίας λαμβάνομεν τὸν γραφόμενον διὰ Συήνης καὶ Βερενίκης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν 423 ὡρῶν ιγ S″ ἐστιν ἰσημερινῶν. δεύτερον δὲ τὸν γραφόμενον διὰ τῆς κάτω Αἰγύπτου, τὸν καὶ μικρῷ νοτιώτερον Ἀλεξανδρείας τε καὶ Κυρήνης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ιδ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τρίτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ Ῥόδου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ιδ S″ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τέταρτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου Ἑλλησπόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν ιε. πέμπτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου τοῦ πόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τό-

v. 1 προεκθέμενοι] *addentes praeterea B* || v. 2 διαφόρων *S* || πηλικότητας H., πηλικοτέρας *S*, *modos B* || v. 5 περὶ τὸν μέσον μάλιστα] *circa partem B* || v. 8 καὶ Βερενίκης] om. *B* || v. 10 ἐστιν ἰσημερινῶν] om. *S* || v. 11 κάτω scripsi pro αἰλίου, *inferiorem B* || τὸν καὶ corr. Hercher pro καὶ τὸν coll. Ptolem. geogr. I 23, 4 || v. 12 Ἀλεξανδρείας τε καὶ] om. *B* || v. 14 ἐστὶν ὡρῶν *S* || v. 21 μέσου τοῦ πόντου] Κιλικίας καὶ Διέννης *S*, *per medium pontum B*, qui p. 65 dicit, adeo in hoc loco depravatum fuisse exemplum suum, ut nulla ratione locorum nomina intellegere potuerit; percensuisse tamen ea ex Almagest. lib. II c. 6; ex *B* Halma scripsit διὰ μέσου τοῦ πόντου. ||

πων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιε ς″ ἐστὶν ἰσημερινῶν. αὐτοὺς δὲ τοὺς χρόνους τῶν φάσεων τοὺς τὸ τέλος εἰληφότας τῆς χρήσεως ὧν ἕνεκεν ἀναγκαῖον κἀκείνων ἁπάντων προδιεργάσασθαι τοὺς ἐπιλογισμούς, καὶ μέχρι μόνων τῶν ἐπισημοτέρων λαμπρῶν ἀστέρων μετὰ τῶν τετηρημένων τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς φάσεσιν ἐπισημασιῶν, ἐνταῦθα τοῦ προχείρου χάριν ἐκθησόμεθα, μικρὰ προδιελθόντες περὶ τῶν φάσεων αὐτῶν καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐπὶ μέρους παρατηρήσεων.

2. Φάσιν μὲν δὴ καλοῦμεν ἀπλανοῦς ἀστέρος τὸν πρὸς ἥλιον καὶ τὸν ὁρίζοντα λαμβανόμενον αὐτοῦ σχηματισμὸν τὸν πρῶτον ἢ ἔσχατον τῶν φαινομένων, παρ᾽ ὃ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας. τῶν δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὑποτιθεμένων σχηματισμῶν τέσσαρες αἱ γενικώτεραι συνίστανται διαφοραί, τοσαῦται γὰρ θέσεις μεταλαμβάνονται τοῦ τε ἡλίου καὶ τοῦ ἀστέρος πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὰ δύο τοῦ ὁρίζοντος ἡμικύκλια, τό τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ πρὸς δυσμάς. σημαίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν ἀστέρων καθ᾽ ἑκάτερον τῶν ἡμικυκλίων θέσις κοινότερον ἀπό τε τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως· ἡ δὲ τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ δεικνυμένων χρόνων, ἴδιον ἀπό τε τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑσπερίας. διόπερ ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου λαμβάνωμεν, τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν καλοῦμεν κοινῶς ἑῴαν ἀνατολήν. ὅταν δὲ ἀμφοτέρους πάλιν ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμάς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν ἑσπερίαν δύσιν. ἐναλλὰξ δὲ ἐχόν-

v. 3 ἕνεκεν ὧν H. || v. 24 post ἑσπερίας *B* add. *ortu atque occasu.* ||

των ὅταν μὲν τὸν ἀςτέρα νοῶμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς δυςμάς, οὗτος ὁ ςχηματιςμὸς καλεῖται ἑςπερία ἀνατολή· ὅταν δὲ τὸν ἥλιον νοοῦμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἀςτέρα ἐπὶ τοῦ πρὸς δυςμάς, καὶ τοῦτον τὸν ςχηματιςμὸν καλοῦμεν ἑῴαν δύςιν.

3. Πάλιν δὴ καθ᾽ ἕκαςτον τῶν ἐγκειμένων τεςςάρων ςχηματιςμῶν δύο γίνονται πρῶται διαφοραί. τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν καλοῦμεν ἀληθινούς, τοὺς δὲ φαινομένους. καὶ κοινότερον ἀληθινοὶ μέν εἰςιν ὅςοι μὴ τὸν ἀςτέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἔχωςι κατ᾽ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν ὁρίζοντα· φαινόμενοι δὲ ὅςοι μὲν ἀςτέρα κατ᾽ αὐτὸν τὸν ὁρίζοντα, τὸν δὲ ἥλιον ὑπὸ γῆν· οὐ μὴν οὕτως ἁπλῶς, ἀλλ᾽ ἤτοι πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς, ἢ μετ᾽ αὐτὴν τὴν δύςιν. ἰδιαίτερα δὲ καθ᾽ ἕκαςτον τῶν ςχηματιςμῶν ἑῴαν μὲν ἀνατολὴν ἀληθινὴν λέγουςιν, ὅταν ςυνανατέλλουςιν ὅ τε ἀςτὴρ καὶ ὁ ἥλιος· ἑςπερίαν δὲ ἀνατολὴν ἀληθῆ,
425 ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλῃ, ἑῴαν δὲ δύςιν ἀληθῆ, ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὁ ἀςτὴρ δύνῃ· ἑςπερίαν δὲ δύςιν ἀληθῆ, ὅταν ςυγκαταδύνωςιν ὅ τε ἀςτὴρ καὶ ὁ ἥλιος. πάλιν δ᾽ αὖ ἑῴαν ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑςπερίαν δὲ ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑῴαν δὲ δύςιν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁ ἀςτὴρ δύνων φαίνηται· ἑςπερίαν δὲ δύςιν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν καὶ ὁ ἀςτὴρ δύνων φαίνηται.

v. 7 δὲ H. || v. 15 μετὰ ταύτην *S* ||

4. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθινῶν σχηματισμῶν οὐ μόνους τοὺς τῶν ἀστέρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους θεωρεῖσθαι συμβέβηκεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατ᾽ αὐτὸν συνίσταται τὸν ὁρίζοντα· ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων ἐφ᾽ ὅσον οὕτως ἁπλῶς αὐτοὺς ἀκούομεν, οὐκέτι καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους πάντως. δυνατὸν γὰρ γίνεται καὶ πλείοσιν ἡμέραις κατὰ διαφόρους ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου διαστάσεις, ἑωθινάς τε καὶ ἑσπερινὰς τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις φαίνεσθαι τῶν ἀστέρων, ὡς ἂν ὑποδεχομένων σχηματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις τινὰς παράπασιν τῶν ὑποκειμένων χρόνων. διόπερ οὐδ᾽ ἕτερον τῶν κατειλεγμένων σχεματισμῶν ἤδη καὶ φάσεις ῥητέον. ἡ μὲν γὰρ φάσις δήλωσίς ἐστιν ὡρισμένου τε ἅμα καὶ φαινομένου σχηματισμοῦ. τῶν δὲ ἐκκειμένων οἱ μὲν ἀληθινοὶ τοὺς χρόνους αὐτοὺς καθιστῶσιν ἀφανεῖς, οἱ δὲ φαινόμενοι τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους. ὅταν οὖν τοὺς φαινομένους μὴ καθαπλῶς οὕτως εἰκεῖ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκδεχώμεθα, προσδιοριζόμενοι δὲ τοὺς πρώτους ἢ ἐσχάτους τῶν ἀνατολῶν καὶ τῶν δύσεων, τότε καὶ τὸ τῆς φάσεως ἴδιον περιέξουσιν, ἑνὸς ἤδη γινομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον τόπου, καθ᾽ ὃν ὄντος αὐτοῦ πρῶτον καὶ ἔσχατον οἱ ἀστέρες ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες φαίνεσθαι δύνανται· καὶ συνίστανται κατὰ τὸν τοιοῦτον ἤδη διορισμένον, ἐπὶ μέν γε τῶν ἐκκειμένων * κλιμάτων, καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὅσον τέμνει τοὺς τροπικοὺς ὁ ὁρίζων.

v. 1 ἐπὶ scripsi pro ἐπεί, *in B* || v. 6 τόπους addidi ex *B*, qui *loca* add. || v. 9 τὰς ante ἀνατολὰς addidi || v. 20 περιέξουσιν] *assequemur B* || v. 24 post τοιοῦτον *B* add. *aspectum* || v. 25 ἐπὶ — κλιμάτων] *in * expositis climatibus B*, qui p. 73 dicit deesse verbum et id ex Lollini suspitione παραλλήλων || κλιμάτων] τάξεων *S* ||

5. Ἑῴα μὲν ἀνατολικὴ φάcιc ἡ πρώτη τῶν φαινομένων ἀνατολή, ἑcπερία δὲ ἀνατολικὴ φάcιc ἡ ἐcχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc ἀνατολή. καὶ πάλιν ἑῴα μὲν δυτικὴ φάcιc ἡ πρώτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc δύcιc, ἑcπερία δὲ δυτικὴ φάcιc ἡ ἐcχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc δύcιc. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὸν τὸν διὰ μέcων τῶν ζωδίων κύκλον τὰc θέcειc ἐχόντων ἀπλανῶν ἡ τάξιc τῶν φάcεων τὸν ἐκκείμενον περιέχει τρόπον, κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ἕωc τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc χρόνον οἱ ἀcτέρεc ἀνατέλλοντεc καὶ οὐ δύνοντεc φαίνονται· τὸν δὲ μεταξὺ τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc καὶ τῆc ἑῴαc δύcεωc φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντεc οὔτε δύνοντεc· τὸν δὲ ἀπὸ τῆc ἑcπερίαc δύcεωc ἕωc τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ὅλωc οὐ φαίνονται. τούτουc δὲ ὅτε μὲν ἀφανίζονταί τινα χρόνον, καλοῦμεν ἐπιτέλλονταc καὶ κρυπτομένουc· καὶ τὴν μὲν ἑῴαν αὐτῶν ἀνατολὴν ἁπλῶc ἐπιτολὴν καλοῦμεν, τὴν δὲ ἑcπερίαν δύcιν ἁπλῶc κρύψιν. ὅτε δὲ φαίνονταί τινα χρόνον μήτε ἀνατέλλοντεc μήτε δύνοντεc, κολοβοδιεξόδουc καλοῦcιν.

427 6. Ἐπὶ δὲ τῶν ἱκανῶc ἀπεχόντων ἀcτέρων διάcταcιc τοῦ διὰ μέcων πρὸc ἄρκτουc ἢ μεcημβρίαν, ἐνίοτε μεταπίπτει τῆc ἐκκειμένηc τάξεωc κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν cυζυγιῶν· καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων μετὰ τῆc τάξεωc τηρεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον cυμμεταπίπτει τῇ κατ᾽ αὐτὸ τάξει. τοῖc μὲν γὰρ νοτιωτέροιc ἔχουcι τοῦ διὰ μέcων τὴν θέcιν, ἡ

v. 4 πρώτου *S* || v. 8 ἀπλανῶc *H* || v. 9 κατὰ μὲν τὸν] *toto illo B* || v. 11 ante χρόνον *S* add. οἱ ἀcτέρεc || φαίνεται *S* || v. 24 ἑτέραν ante τῆc add. H. ||

μὲν ἑcπερία δύcιc τηρεῖται προχρονοῦcα τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc· καὶ τὸ τῶν ἐπιτολῶν καὶ κρύψεων ἴδιον, ὅτι τὸν μεταξὺ πάλιν τῶν δύο τούτων φάcεων χρόνον ἀφανίζονται τέλειον. ἡ δὲ ἑῴα δύcιc ἀνάπαλιν ἐνίοτε προχρονεῖ τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc, ὡc μηκέτι τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον αὐτοῖc ἐπιcυμπίπτειν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων νυκτιδιεξόδων, ἐπειδὴ τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴαc δύcεωc ἕωc τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc χρόνον καὶ ἀνατέλλοντεc καὶ δύνοντεc καὶ ὅλον τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμιcφαίριον διεξιόντεc φαίνονται, μετὰ μὲν τὴν τοῦ ἡλίου δύcιν ἀνατέλλοντεc, πρὸ δὲ τῆc ἀνατολῆc αὐτοῦ καταδύνοντεc. τοῖc δὲ βορειοτέροιc ἔχουcι τοῦ διὰ μέcων τὴν θέcιν ἀνάπαλιν ἡ μὲν ἑcπερία ἀνατολὴ τηρεῖται προχρονοῦcα τῆc ἑῴαc δύcεωc· καὶ τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον, ὅτι πάλιν τὸν μεταξὺ τούτων τῶν δύο φάcεων χρόνον φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντεc οὔτε δύνοντεc· ἡ δὲ ἑῴα ἀνατολὴ προχρονεῖ πολλάκιc τῆc ἑcπερίαc δύcεωc τῷ μηκέτι τὸ τῶν ἀφανιζομένων καὶ ἐπιτελλόντων καὶ κρυπτομένων ἴδιον αὐτοῖc παρακολουθεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων ἐνιαυτοφανῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ἕωc τῆc ἑcπερίαc δύcεωc χρόνον φαίνεcθαι δύνανται, δύνοντεc μὲν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύcιν, ἀνατέλλοντεc δὲ πρὸ τῆc ἀνατολῆc αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀμφιφανεῖc. διὸ καὶ παρατηρητέον ἐπὶ τῆc ἀναγραφῆc, ὅτι τοὺc

v. 1 τηρεῖται emendavit Bonaventura p. 80 pro cτηρίζεται || προχρονοῦcα corr. Bon. p. 80 et Fabricius p. 427 pro πολυχρονοῦcα, πολυπροχρονοῦcα H. || ἑῴαc addidi ex *B*, qui *matutinum* add. || v. 7 post νυκτιδιεξόδων *B* add. *naturam imitentur* || v. 12 καταδύοντεc *S* || v. 17 οὔτε δ᾽ ἀνατέλλοντεc *S* ||

ἐπιτέλλειν καὶ κρύπτεcθαι λεγομένους τῶν ἀφανιζομένων εἶναι cυμβέβηκε, τοὺc δ᾽ ἀνατέλλειν ἑῴαν ἁπλῶc καὶ δύνειν ἑcπερίαν, τῶν ἐνιαυτοφανῶν τε καὶ ἀμφιφανῶν· ὁμοίωc δὲ τοὺc μὲν τὴν ἑcπερίαν ἀνατολὴν τῆc ἑῴαc προχρονοῦcαν ἔχονταc, τῶν κολοβοδιεξόδων, τοὺc δὲ ἀνάπαλιν τὴν ἑῴαν δύcιν τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc τῶν νυκτιδιεξόδων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰc διαφορὰc καὶ τὰc τάξειc τῶν φάcεων ἁρμόζοντα τῇ παρούcῃ προθέcει cχεδὸν τοcαῦτα ἂν εἴη.

429 7. Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ᾽ ἡμᾶc τοῦ ἔτουc χρονογραφίᾳ διὰ τὸ τῆc κατὰ τὸ ἔτοc ἐπουcίαc ἐν ταῖc ἐμβολίμοιc διὰ τετραετηρίδοc ἡμέραιc ἀποδιδομένηc ἐπὶ πολὺν χρόνον δύναcθαι τὰc αὐτὰc φάcειc ταῖc ὁμωνύμοιc ἡμέραιc ὡc ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεcθαι. τῶν οὖν ἡμερῶν ἑκάcτην ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θὼθ νεομηνιῶν ἐκτιθέμενοι κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑπογράφομεν ἐφ᾽ ὅcον ἔνεcτι τὰc cυντελουμέναc ἐν αὐταῖc φάcειc κατά τιναc τῶν ὑποκειμένων κλιμάτων ὥραc, προτάccοντεc ἑκάcτηc φάcεωc πρὸc ἔνδειξιν τοῦ κλίματοc τὸ πλῆθοc τῶν cυνιcταμένων ἰcημερινῶν ὡρῶν τῆc μεγίcτηc ἡμέραc ἢ νυκτὸc ἐν ᾧ γίγνεται παραλλήλῳ, καὶ ἔτι προcυπογράφοντεc τὰc τετηρημέναc παρὰ τοῖc παλαιοῖc ἐν ταῖc κατὰ τὰc ἐκκειμέναc ἡμέραc τοῦ ἡλίου παρόδοιc τοῦ περιέχοντοc ἐπι-

v. 12 διὰ τὸ τῆc — ἐκλαμβάνεcθαι (v. 15)] *ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis excipiendisque apparitionibus committeretur B* || διὰ τὸ τῆc] corr. Buttmann apud Ideler. chronolog. I p. 149 not. 3 pro διὰ τῆc || v. 13 ἡμέραιc] corr. Buttmann l. s. pro ἡμέραc. || v. 16 νεομηνίαν *S* || v. 18 φάcεcι H. || v. 19 κατά — ὥραc] *in acceptis a nobis climatibus B* ||

cημαcίαc, οὐχ ὡc ἀπαραλλάκτωc μέντοι ταύταc τε καὶ ἐκ παντὸc ἀποβηcομέναc, ἀλλ᾽ ὡc ἐπὶ πολὺ καὶ καθ᾽ ὅcον οὐδὲν τῶν ἄλλων αἰτίων πολλῶν ὄντων ἀντιπίπτει· τρέπεcθαι μὲν γάρ πωc οἰητέον τὰc τῶν ἀέρων καταcτάcειc καὶ περὶ τοὺc ἐκκειμένουc τῶν ἀπλανῶν πρὸc τὸν ἥλιον cχηματιcμούc, ὥcπερ καὶ παρ᾽ αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τὰc τροπὰc καὶ ἰcημερίναc τοῦ ἡλίου πάροδον. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοιc εἶναι τὴν πᾶcαν αἰτίαν τοῦ cυμπτώματοc, ἀλλὰ καὶ cυμβάλλεcθαι πλεῖcτα εἰc τὴν ἔκβαcιν τῶν cυντελεcθηcομένων τήν τε cελήνην καὶ τοὺc $\overline{\epsilon}$ πλανωμένουc, τὴν μὲν cελήνην αἰτίαν ἀναλαμβάνουcαν ὡc ἐπὶ πολὺ τὰc ἐπιcημαcίαc ἀπὸ τῶν κατ᾽ αὐτὰc τὰc φάcειc ἡμερῶν ἐπὶ τὰc τῶν ἰδίων πρὸc τὸν ἥλιον cχηματιcμῶν· τοὺc δὲ $\overline{\epsilon}$ πλανωμένουc πάλιν cυνεργοῦνταc ταῖc ποιότηcι τῶν προτελέcεων ἀνάλογον ταῖc τῶν οἰκείων φύcεων κράcεcι καὶ cυμμετρίαιc, καθάπερ καὶ τῶν ὡρῶν αὐτῶν ἐcτιν ἰδεῖν καὶ τοὺc καιρούc, ποτὲ μὲν cυλληπτῶc, ποτὲ δὲ καθυcτερικῶc ἀποβαίνονταc διὰ τὰc τῶν cυζυγιῶν ἡλίου καὶ cελήνηc διαcτάcειc καὶ τὰc ποιότηταc κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπὶ πλεῖcτον διατεινομέναc, ἕνεκεν τῆc τῶν πλανωμένων ταύτηc ἐπιπορεύcεωc.

8. Καλῶc οὖν ἔχει προcεῖναι ταῖc ἐπιcκέψεcι τῶν ἐπιcημαcιῶν, καὶ ὅλωc τῶν τοιούτων προρρήcεων. πρῶτον μὲν cτοχαζομένουc τοῦ παρ᾽ αὐτὰc

v. 4 τρέπεcθαι] *converti ac mutari B* || cod. γὰρ πῶc, *namque . . quodammodo B* || οἰητέον] οἰκεῖον H. || v. 7 τὴν om. H. || v. 10 cod. cυντελεcτηcομένων || v. 17 φάcεων H. || v. 18 τῶν ὡρῶν αὐτῶν] om. *B* || v. 19 καθυcτερικῶc] καὶ ὑcτηρικῶc H. || v. 21 τὸ ante ἧττον om. *S* || v. 25 τῶν ante τοιούτων om. H. ||

αἰτίου, καὶ μὴ τὸ πᾶν ἐπὶ μόνῳ τούτῳ ποιουμένουϲ καὶ προϲκατανοοῦνταϲ, ὅτι καὶ τῶν ἀναγραψάντων αὐτῶν τὰϲ ἐπιϲημαϲίαϲ ἄλλοι κατ᾽ ἄλλαϲ χώραϲ τυγχάνουϲιν ἐπιτηρήϲαντεϲ, καὶ πολλαχῇ μηδ᾽ ὁμοίαιϲ καταϲτάϲεϲι περιπεπτωκότεϲ, ἤτοι δι᾽ αὐτὸ τῶν χωρίων ἴδιον ἢ διὰ τὸ μηδὲ τὰϲ αὐτὰϲ φάϲειϲ ἐν ταῖϲ αὐταῖϲ ἡμέραιϲ ϲυνίϲταϲθαι πανταχῇ· ἔπειτα καθ᾽ ὅϲον ἐνδέχεται ϲυνεπιλαμβανομένουϲ καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν καὶ ϲυνεπιϲκεπτομένουϲ τὰϲ διὰ τῶν ἡμερολογικῶν ἐκτεθειμέναϲ τῶν πλανωμένων παρόδουϲ, ἵνα τὰϲ μὲν ἡμέραϲ τῶν ἐπιϲημαϲιῶν ἐφαρμόζωμεν ταῖϲ τε τῶν ἔγγιϲτα διχοτόμων καὶ ταῖϲ πρὸ ϲυνόδου μάλιϲτα καὶ πανϲελήνου, καὶ προϲέτι ταῖϲ τε τῶν παρ᾽
431 αὐτὰϲ τὰϲ φάϲειϲ ἐπὶ τὰ δωδεκατημόρια μεταβάϲεων τοῦ ἡλίου, τάϲ τε ποιότηταϲ τῇ φύϲει τοῦ μάλιϲτα ϲυνεϲχηματιϲμένου τῶν ε̄ πλανωμένων· τοῦ μὲν τῆϲ Ἀφροδίτηϲ ἀϲτέροϲ πρὸϲ τὰ θερμὰ τῶν καταϲτημάτων ϲυνεργήϲαντοϲ, τοῦ δὲ Κρόνου πρὸϲ τὰ ψυχρά, τοῦ δὲ Διὸϲ πρὸϲ τὰ ὑγρά, τοῦ δὲ Ἄρεωϲ πρὸϲ τὰ ξηρά, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ πρὸϲ τὰ ἔνικμα καὶ πνευματώδη, ϲυνυπακουομένων πρὸϲ αὐτὴν τῆϲ πρὸϲ τὰϲ ἐναντίαϲ τῶν κράϲεων ἀποϲυνεργήϲεωϲ.

9. Τὸ μέντοι τινὰϲ τῶν παρὰ τοῖϲ παλαιοτέροιϲ κατωνομαϲμένων ἀϲτέρων μὴ προϲεντετάχθαι παρ᾽ ἡμῖν μήτε ἐν αὐτῇ τῆϲ πραγματείαϲ ϲυντάξει μήτε νῦν, οἷον οἰϲτόν, πλειάδαϲ, ἐρίφουϲ, προτρυγητῆρα,

v. 1 τὸ om. H. || v. 2 προϲκατανοῦνταϲ *S* || v. 3 τυγχάνουϲιν ἐπιτηρήϲαντεϲ] sic scripsi pro τυγχάνουϲι τετηρηθέντεϲ, *observarunt B* || v. 4 μηδ᾽ pro μηθ᾽ corr. Hercher || v. 5 τῶν χωρίων] τὸ H. || v. 6 ταῖϲ om. H. || v. 10 ἐκτιθεμέναϲ H. || v. 16 cod. πλανωμένον || v. 22 ἀποϲυνεργήϲεωϲ scripsi pro ἀπὸ ϲυνεργήϲεωϲ || v. 23 παρὰ] sic scripsi pro περί, *apud B* ||

δελφῖνα, καὶ εἴ τις τοιοῦτος, συγχωρητέον, εἰ μὴ βαρὺ τὸ αἴτημα, μάλιστα μὲν διὰ τὸ δυςδιακρίτους καὶ δυςκατανοήτους εἶναι παντάπασιν τὰς τῶν οὕτως μικρῶν ἀςτέρον ἐςχάτας καὶ πρώτας φαντασίας· κεχρῆςθαι τε τοὺς πρὸ ἡμῶν αὐταῖς ἀπὸ στοχαςμοῦ τινος μᾶλλον ἢ τηρήςεως ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἄν τις κατανοήςειεν. ἔπειθ᾽ ὅτι τῆς πρώτης προθέςεως ἡμῖν μέχρι τῶν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν διὰ τὴν ἐκκειμένην αἰτίαν ὑποβληθείςης τὸ τοιούτοις μόνοις τῶν ὑποκάτω τὰ μεγέθη καὶ μὴ πᾶςιν ἐπιβάλλειν, δυςπόριςτον ἔμοιγε αἰτίαν ἔχειν καταφαίνεται τῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀναγεγραμμένων ἐπιςημαςιῶν ἄδηλον, ἐχουςῶν τὴν αἰτίαν διὰ τὸ τῶν ἡμερῶν ἄςτατον, καὶ προςαναφθηςομένων ἀνοικειότερον ταῖς τῶν πὲρι τὸν αὐτὸν χρόνον λαμπροτέρων ἀςτέρων φάςεςιν, οἷον τῷ μὲν οἰςτῷ καὶ δελφῖνι, ταῖς τῶν κατὰ τόνδε τὸν λαμπρόν, τῶν δὲ ἐπὶ προτρυγητῆρι καὶ ἐπὶ ἀρκτούρου καὶ στάχυος, τῶν δὲ ἐπὶ πλειάςι καὶ τοῖς ἐρίφοις, τὴν αἰγὸς καὶ τῶν ὑάδων ἑκάςτου καὶ τὸ μέγεθος ἀξιόπιστον ἂν

v. 10 τὸ τοιούτοις — ἄδηλον (v. 13)] *tum etiam quia hae solae propter insignem magnitudinem (non quidem omnes) neque incertam neque explicatu difficilem causam significationum videntur habere, quae in illarum aspectibus annotantur B* || v. 13 ἐχουςῶν — ἑκάςτου (v. 20)] *praeterquam quod et rationi magis consentaneum est ad stellas alias longe splendidiores, quarum apparitiones iisdem temporibus existunt, oculos convertere; videlicet pro Sagitta et Delphino fulgentes, quae proximae sunt, pro Vindemiatore Arcturum et Spicam, pro Vergiliis et Haedis Capram ac splendidam Hyadum observare B* || totum hunc locum et Bonaventura liberius interpretando quoddammodo restituere videtur voluisse neque ipse expedio. ||

εἴη πρὸς τὸ δύνασθαί τινα τροπὴν πρὸς τὸ περιέχον ἀπεργάσασθαι, καὶ τῆς φάσεως ὁ χρόνος σαφὴς καὶ μετὰ καταλήψεως ὡρισμένης· ἃ τοῖς ἀμαύροις, κἂν ἐκ πλειόνων τινὰ τυγχάνῃ συνεστῶτα, τοῖς δὲ μὴ μυθοποιεῖν προαιρουμένοις οὐδαμῶς ἂν ὑπάρχοντα φαίνει, ἢ μᾶλλον δὲ οὐδ᾽ ἑῴας ἢ ἑσπερίας κυρίως ἄν τις αὐτῶν ἐπικαλέσειε τὰς πρώτας ἢ τὰς ἐσχάτας τῶν φαντασιῶν μείζονας, πολλῷ τῆς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα τοῦ ἡλίου διαστάσεως ἐπ᾽ αὐτῶν συνισταμένης τῶν κατ᾽ αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑσπερίας ἐκβαλλομένων· προσπαραμεμυθημένων δὲ καὶ τούτων αὐτάρκως, ὑποτάξομεν ἤδη τὴν ἀναγραφὴν ἔχουσαν οὕτως.

v. 7 αὐτῷ H. || v. 12 ὑπετάξομεν H.

[ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ] p. 71 (ed. Petav.)

ΘΩΘ A

α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτησίαι παύονται. Εὐδόξῳ ὑετίαι, βρονταί, ἐτησίαι παύονται.

β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει, καὶ στάχυς κρύπτεται. Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

γ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ καλούμενος αἴξ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι παύονται, Εὐδόξῳ ἄνεμοι μετα- B

v. 1 hic incipit calendarium Petavii, apud quem inscribitur ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ; apud H. inscribitur ΜΗΝΕΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ; deest lemma in *B* || v. 4 Θώθ] *Thot B* et sic semper; μὴν Θὼθ ἤτοι Σεπτέμβριος ceteri || v. 4 ante α′ *B* add. *Augustus 29* et sic per totum calendarium; an ex codice? || ante ὥρᾳ *S* add. καθ᾽ ἡμᾶς δὲ αὐγούστου κ̅θ̅ || ἐπιτέλλει Ἱππάρχῳ *P* || v. 6 ἐτησίαι παύονται] addidi ex *B*, qui *Etesiae ponunt* add. || v. 7 ἐπιτέλλει addidi ex *B (emergit)* || v. 8 καὶ] *hor. 14 B* || ἐπισημαίνει] *emergit B* || v. 9 ὥρᾳ ι̅γ̅ ϛ″] add. *S* || ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *B* || ἐπιτέλλει ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 10 ι̅ε̅] sic *B* || v. 11 ἄνεμοι μεταπίπτοντες, Καίσαρι add. *F* et *B* (*venti varii sese alternatim collidentes. Caesari)* ||

πίπτοντες, Καίσαρι ἄνεμος, ὑετός, βρονταί· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

δ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Καλλίππῳ χειμαίνει καὶ ἐτησίαι παύονται.

ε̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ στάχυς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ δυσαερία· Κόνωνι ἐτησίαι λήγουσι.

ϛ̄. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὁμίχλη καὶ καῦμα ἢ ὑετὸς ἢ βροντή· Εὐδόξῳ ἄνεμος, βροντή, δυσαερία. Ἱππάρχῳ ἄνεμος, νοτία.

72A ζ̄. Μητροδώρῳ δυσαερία, Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία καὶ ἀμιξία ἀέρος· Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μεταπίπτων.

η̄. Αἰγυπτίοις ὑετία, χειμὼν κατὰ θάλασσαν ἢ νότος· Καίσαρι ἄνεμοι μεταπίπτοντες, ὑετία καὶ ἐτησίαι παύονται.

θ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεῖ.

v. 1 βρονταὶ Ἱππάρχῳ *P* || v. 4 χειμαίνει] σημαίνει *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ̄ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιε̄ S″] sic *B*, ὥρᾳ ιε̄ *P*, ὥρᾳ ιγ̄ S″ *S* || τῆς νοτίας χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* || κρύπεται Αἰγυπτίοις *P*, qui persaepe perperam interpungit. || v. 9 ἢ ante ὑετὸς addidi ex *B (vel)* || ὑετὸς om. *S* || ἢ βροντή] add. *S* et *B* (*vel tonitrua*) || v. 10 ἄνεμος add. *S* et *B* (*ventus*) || v. 12 Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία] add. *BS* || v. 13 ἀμιξία] sic coni. Boeckh *die vierjährigen Sonnenkreise* p. 244, ἀναμιξία *S varius aer B*, ἀταξία *P* || v. 16 Καίσαρι — παύονται] add. *BS* || v. 18 τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda Oloris seu Avis B* || v. 19 πνεῖ add. *BS* ||

ι. ὥρᾳ ιγ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος
ἀνατέλλει. Φιλίππῳ δυσαερία, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

ια. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύ- B
πτεται.

ιγ. Δοσιθέῳ ἀκρασία ἀέρων.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει,
Καίσαρι βορέαι παύονται πνέοντες.

ιε. Εὐδόξῳ ἄνεμοι νότιοι.

ις. Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύ-
νει, ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται,
ὥρᾳ ιδ 𐅵″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Εὐ- C
δόξῳ βορέαι παύονται· Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει·
Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ ἐπισημαίνει καὶ χελιδὼν ἀφα-
νίζεται.

ιη. ὥρᾳ ιε 𐅵″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτε-
ται. Αἰγυπτίοις ὑετία, ἐπισημαίνει, φθινοπώρου ἀρ-
χή, χελιδὼν ἀφανίζεται. Δοσιθέῳ νοτία· Εὐκτήμονι
μετοπώρου ἀρχή.

v. 1 ὥρᾳ ιγ 𐅵″] sic *B*, ιγ *S*, ιδ *P* || τοῦ περσέως] *quae in dextro latere Persei B* || v. 3 ἐπισημαίνει] χειμάζει *P* || v. 4 τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* et sic semper || v. 7 post ιδ H. add. 𐅵″ || v. 9 ἄνεμοι add. *BS* || v. 10 Κόνωνι] Κάνωβος *P* || v. 11 ὥρᾳ ιδ *P* || τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || v. 13 ὥρᾳ ιδ 𐅵″] sic *B*, ceteri καὶ || Εὐδόξῳ βορέαι παύονται] add. *BS* || v. 15 Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ] om. *S* || Ἀβδηρίτῃ — ἀφανίζεται] om. *P* || ante χελιδὼν addidi ἐπισημαίνει καὶ ex *B*, qui *significat et* add. || v. 17 ὥρᾳ ιε *P* || v. 18 ὑετία add. *BS* || ἐπισημαίνει φθινοπώρου ἀρχήν *P* || v. 19 χελιδὼν ἀφανίζεται] add. *BS* || Εὐκτήμονι μετοπώρου ἀρχή] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει· Ἱππάρχῳ δυσαερία καὶ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή.

κ. Καίσαρι μετοπώρου ἀρχὴ καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται. Μητροδώρῳ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ δυσαερία.

D κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται· ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ λίψ, ὀψὲ ἀπηλιώτης, Εὐδόξῳ μετόπωρον ἄρχεται.

κβ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης καὶ ψακάς· Εὐδόξῳ νοτία.

κγ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, Αἰγυπτίοις ψακὰς καὶ ἄνεμος· ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ καὶ Μητροδώρῳ ὑετία.

E κδ. ὥρᾳ ιγ Ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει.

κε. ὥρᾳ ιγ Ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, καὶ δι' ἡμέρας ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιε Ϛ″ *BS* || v. 2 δυσαερία καὶ] add. *BS* || κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή] add. *BS* || v. 4 Καίσαρι— δυσαερία (v. 5)] ὑετία κατὰ θάλασσαν Μητροδώρῳ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ] add. *BS* || τῆς νοτίας χηλῆς] *piscis austrini B* || v. 7 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 8 ὀψὲ — ἄρχεται (v. 9)] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιγ Ϛ″ *BS* || v. 11 ἢ om. *B* || post ἀργέστης *B* add. καὶ ψακάς; ceteri eadem verba post νοτία add. || ψεκὰς *S* || v. 13 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 14 ὥρᾳ ιδ Ϛ″ *BS* || v. 15 ἐπισημαίνει addidi ex *B (significat)* || ἄνεμος Καλλίππῳ, *P* || v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὥρᾳ ιγ *P* || ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας — ὥρᾳ ιε (v. 20)] om. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιε Ϛ″ H. || τῆς ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* || v. 21 δι'

κϛ. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει· Εὐδόξῳ ὑετός. Ἱππάρχῳ ζέφυρος ἢ νότος.

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει· καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει.

κη. μετοπωρίνη ἰσημερία. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδό- 73A
ξῳ ἐπισημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ 𐅵″ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει, Δημοκρίτῳ ὑετὸς καὶ ἀνέμων ἀταξία.

λ. ὥρᾳ ιδ 𐅵″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει.

ΦΑΩΦΙ B

α. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος· Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτεται. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ζέφυρος.

γ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὀρνίθος ἑῷος δύνει.

ἡμέρας] δ' ἡμέρας *S* et sic saepius, *per quatuor dies iuges B* ||

v. 1 ὥρᾳ ιε 𐅵″ *BS* || v. 3 ὁ add. H. || v. 4 καὶ] *hora 14 B* || v. 5 ἰσημερία Αἰγυπτίοις (sic!) *S*, ἰσημερία καὶ Αἰγυπτίοις *P* || v. 7 ὁ add. H. || v. 8 ὥρᾳ ιδ 𐅵″ add. *B* || v. 9 καὶ ἀνέμων ἀταξία] add. *SB (ac venti inordinati)* || v. 10 ὥρᾳ ιδ 𐅵″] add. *BS* || v. 11 καὶ om. H. || v. 13 Φαωφὶ τουτέστι Ὀκτώβριος ceteri praeter *B*, τουτέστι om. H. || v. 14 νότιος H. || v. 16 ὁ κοινὸς — ὥρᾳ ιε 𐅵″ (v. 17)] om. *P* || v. 17 τῆς βορείας χηλῆς] *in extrema borea Chele duarum B* et sic semper || v. 20 ὥρᾳ ιδ] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ, om. *P*, ὥρᾳ ιγ 𐅵″ coni. Bonavent. p. 112 ||

δ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτε-
C ται. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμάζει· δυσαερία Εὐ-
κτήμονι, καὶ Φιλίππῳ ὑετός.

ε. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει· Εὐδόξῳ ὑετός· Εὐκτήμονι χειμαίνει· Μητροδώρῳ ὑετός.

ϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτεται, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών, ὑετός, βρονταί, ἀστραπαί.

D ζ. ὥρᾳ ιγ ς″ στάχυς ἐπιτέλλει, ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται· Αἰγυπτίοις ὑετοί, χειμαίνει· Εὐδόξῳ ὑετὸς καὶ ἄνεμος μεταπίπτων· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

η. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει καὶ στάχυς ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ χειμάζει· σπόρου ὥρα.

v. 1 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 2 Αἰγυπτίοις — Εὐκτήμονι] χειμάζει. Εὐκτήμονι *P*, χειμάζει Εὐκτήμονι H. || v. 4 ὥρᾳ ιε *P* || v. 5 Εὐδόξῳ ὑετός] om. *BS* || χειμαίνει] σημαίνει *P* || Μητροδώρῳ ὑετός] om. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || καὶ] ὥρᾳ ιγ ς″ *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ ς″] καὶ *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 9 καὶ] ὥρᾳ ιδ ς″ *BS*, om. *P* || καλούμενος add. *S* || v. 10 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 11 καὶ om. *S* || v. 12 χειμών — ἀστραπαί] ὄμβρος *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ὥρᾳ ιδ — ἀνατέλλει (v. 14)] om. *P* || v. 14 τῆς βορείου χηλῆς] *in corona B* || v. 15 Αἰγυπτίοις — ἐπισημαίνει (v. 16)] ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* || v. 18 ante ὥρᾳ *BS* add. ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς *(in corona B)* κρύπτεται || ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὁ ἐν τῷ — ἀνατέλλει καὶ]

θ̅. ὥρᾳ ιε̅ ς″ στάχυς ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βορρᾶς πνεῖ.

ι̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος.

ια̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται.

ιβ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται· E
Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ λίψ.

ιγ̅. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης.

ιδ̅. Δοσιθέῳ καὶ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιε̅. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, ὑετός.

ις̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ βορέαι ἢ νότοι· Δοσιθέῳ ἄνεμος μεταπίπτων· Καλλίππῳ ἐπισημαίνει· Καίσαρι ἄνεμος ἄτακτος, ὑετός, βρονταί.

ιζ̅. ὥρᾳ ιε̅ ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις βορέας καὶ λίψ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιη̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. 74 A

ιθ̅. Εὐδόξῳ ἀνέμων μετάβασις καὶ βρονταί.

om. *P* || p. 208 v. 19 καὶ] ὥρᾳ ιδ̅ ς″ καὶ *S*, *hora 14. 30 B* || ἐπιτέλλει] ἐπιτέλλων *P* || v. 20 σπόρου ὥρα] om. *B* ||

v. 1 ὥρᾳ ιε̅ ς″] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || βορείου om. *B* || v. 5 κατὰ τὸ γόνυ] *in dextro genu B* || τοῦ τοξότου] ἑῷος *P* || v. 9 ιγ̅] sic *S*, qui solus verba Εὐδόξῳ — ἀπηλιώτης huic diei adscribit, quae ceteri diei antecedenti adiciunt. || v. 10 ιδ̅ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 11 ιε̅ — ὑετός] add. *BS* || v. 12 ις̅ — βρονταί (v. 15)] om. *P* || βορείου om. *B* || v. 13 Εὐδόξῳ — βρονταί (v. 15)] om. H. || v. 16 ὥρᾳ ιε̅ *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 17 Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιγ̅ ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ̅ *S*, om. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || v. 19 Εὐδόξῳ — βρονταί] *P* ad diem priorem trahit || καὶ om. *BS* ||

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότοc ἢ βορέαc.

κα. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ καλούμενοc αἶξ ἑcπέριοc ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ νότοc· δι' ἡμέραc ὑετόc. Δοcιθέῳ ἐπιcημαίνει.

κβ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ καλούμενοc αἶξ ἑcπέριοc ἀνατέλλει.

B κγ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ νότοc· δι' ἡμέραc ὑετόc· Δοcιθέῳ ἐπιcημαίνει.

κδ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ καλούμενοc κάνωβοc ἑῷοc δύνει.

κε. Αἰγυπτίοιc πνεύματα ἄτακτα.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦροc ἑcπέριοc δύνει. Εὐδόξῳ ἐπιcημαίνει· Καίcαρι βορέαc πνεῖ.

κζ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου

C κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc καὶ Καλλίππῳ ἐπιcημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀμιξία ἀέροc· κατὰ θάλαccαν χειμὼν πολύc.

κη. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ ἐπιcημαίνει.

v. 1 ὥρᾳ — βορέαc (v. 2)] add. *BS* || v. 3 ὥρᾳ ιγ S″] om. *P* || v. 4 καὶ — ἐπιcημαίνει (v. 6)] om. *BS* || v. 7 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS*, qui huic diei ea adscribunt, quae ad diem sequentem *P* refert || v. 9 ὥρᾳ ιδ add. *BS* || βορείου] νοτίου *S* || v. 10 δι'] δ' *S*, *quattuor B* || v. 12 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 15 Καίcαρι — πνεῖ] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιγ *P* || βορείου] νοτίου *S* || v. 19 Εὐκτήμονι — πολύc (v. 20)] add. *BS* || ἀμιξία] *varius aer B* || v. 21 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 22)] om. *P* || v. 22 Μητροδώρῳ —

Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀέρος ἀμιξία, καὶ κατὰ θάλασσαν χειμάζει.

κθ. *deest.*

λ. ὥρᾳ ιδ S'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει σφόδρα.

ΑΘΥΡ

α. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλλει. D

β. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλλει· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· Δοσιθέῳ χειμάζει· Δημοκρίτῳ ψύχη ἢ πάχνη, Ἱππάρχῳ νότος πυκνός.

γ. ὥρᾳ ιγ S'' ἑῷος ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ.

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι πνεύματα σφοδρά. E
Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἄνεμοι· χειμάζει.

ἀνατέλλει (v. 5)] om. *BS*, qui eidem diei adscribunt verba Αἰγυπτίοις χειμάζει σφόδρα (v. 5) ||
v. 1 ἀμιξία] corr. Boeckh l. s. p. 407 pro μίξις || v. 6 Ἀθύρ] sic *B*, μὴν Νοέμβριος, Ἀθύρ *P*, Ἀθύρ, Νοέμβριος H. || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* et sic semper || v. 9 ὥρᾳ ιδ S'' H. || v. 10 ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό] add. *BS* || ἐπισημαίνει] σημαίνει *P* || v. 12 νότος πυκνός] νοτία *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ S'' *P* || v. 14 καὶ — λύρας] om. *BS* || ὥρᾳ ιε S'' H. || post λύρας I. add. ἑῷος ἀνατέλλει || λύρας Εὐκτήμονι. *P* || v. 15 καὶ add. *BS* || μέγας] μέσος *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ S'' H., om. *B* || v. 17 καὶ] *hora 14 B* || ἑσπέριος] ἑῷος *P* || v. 18 καὶ om. cod. || v. 19 καὶ] ἢ *P* || ἄνεμος χειμάζει *P*, ἄνεμος, χειμάξει H. ||

ε. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Κόνωνι καὶ Εὐδόξῳ ἀκρασία πνευμάτων.

ϛ. Καλλίππῳ ἀκρασία ἀέρων· Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορρᾶς ψυχρός.

ζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνα-
75 A τέλλει. Αἰγυπτίοις νότος, ὄμβρος μεταξὺ ζεφύρου, Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος, Μητροδώρῳ ἀκρασία ἀέρων, Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ὑετός.

η. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καλλίππῳ ὑετία, Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

θ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμών, ὑετός.

ι. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος. Δοσιθέῳ χειμάζει.

ια. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλ-
B λει. Μέτωνι ὑετός, θύελλαι· Ἱππάρχῳ ἀργέστης ψυχρός.

ιβ. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ϛ″ *BS* || βορείου] νοτίου *S* || v. 2 καὶ] ὥρᾳ ιδ *BS* || τὸ γόνυ] νώτου *S* || v. 3 ἀκρασίαι *S* || v. 4 Καλλίππῳ add. *BS* || ἀέρος *P* || Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ] add. *BS* || v. 5 νότος — ψυχρός] βορρᾶς ἢ νότος ψυχρός *P*, βορρᾶς ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 7 ὄμβρος μεταξὺ ζεφύρου] λαμπρός. Μέτωνι ζέφυρος *P*, Μέτωνι ζέφυρος H. || Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος] add. *BS* || v. 8 Μητροδώρῳ add. *BS* || ἀέρος *S* || v. 9 Εὐκτήμονι — Ἱππάρχῳ] καὶ *P* || v. 10 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 11 Εὐκτήμονι add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιε *P* || v. 13 ἑῷος δύνει] ἀνατέλλει *P* || χειμὼν add. *BS* || v. 15 χειμάζει] χειμών *S*, *tempestas B* || v. 16 ὥρᾳ ιε ϛ″ H. || v. 17 ὑετός, θύελλαι] *imber cum procella B* || ψυχρός add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιε ϛ″ H. ||

ιγ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος, δι᾽ ἡμέρας ψακάζει· Μητροδώρῳ χειμάζει, θύελλα· Εὐκτήμονι ὑετοί, χειμάζει.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Φιλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι χειμών, θύελλα· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρὸς καὶ ὑετός.

ιε. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, C καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ χειμῶνος ἀρχή. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημασία.

ιϛ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιδ S″ τὸ αὐτό· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ χειμάζει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χει-

v. 1 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 2 δ′ ἡμέρας *S*, *diebus quattuor B* || v. 3 χειμάζει] χειμὼν *P* || θύελλαι *P* || Εὐκτήμονι — χειμάζει] add. *BS* || χειμάζει] *ac tempestas B* || v. 5 ὥρᾳ ια *P*, ὥρᾳ ια S″ H. || v. 6 ἑῷος om. *S* || χειμὼν — ὑετός (v. 7)] ὑετός, χειμάζει *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιγ S″ H. || ἑῷος om. *P* || v. 10 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* || v. 11 Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || v. 12 ἐπισημαίνει *P* || v. 13 ὥρᾳ ιϛ *P*, ὥρᾳ ιϛ S″ H. || v. 14 ὥρᾳ ιδ S″ τὸ αὐτό] add. *SB (hor. 14. 30 idem sideris aspectus)* || ὥρᾳ ιε τὸ αὐτὸ] addidi ex *B*, qui *hor. 15 idem sideris aspectus* add. || Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 16 ad hunc diem *P* praebet χειμῶνος ἀρχὴ καὶ σημαίνει Εὐδόξῳ, nihil aliud || ὥρᾳ — δύνει (v. 17)] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 18)] recte solus *B* huic diei attribuit (cf. Ideler p. 212); in ceteris ad diem sequentem referuntur || ὥρᾳ ιε S″] add. *BS* || v. 18 Εὐδόξῳ —

μῶνος ἀρχὴ καὶ ἐπιcημαίνει. Δημοκρίτῳ χειμὼν καὶ D κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαccαν.

ιη. *deest.*

ιθ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος δι᾿ ἡμέρας. Καίσαρι χειμάζει.

κ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Καίσαρι χειμάζει.

E κα. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης αὐτοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας δι᾿ ἡμέρας καὶ νυκτός· Εὐδόξῳ ὑετός· Καίσαρι χειμών.

κβ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει.

κγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέ-

θάλαccαν (v. 2)] *B* huic diei attribuit, ad diem 18. ceteri referunt, ad quem *B* nihil exhibet.

v. 1 ἐπιcημαίνει] *significatio B* || v. 4 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 δι᾿ ἡμέρας] addidi ex *SB*, qui sollemni errore δ′ ἡμέρας et *diebus quattuor* add. || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ἑῷος om. *S* || ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ὥρᾳ ιδ ς″ *S*, καὶ *P* || v. 9 καὶ — δύνει (v. 10)] om. *BS* || v. 10 ἑῷος add. I. || ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 11 δύνει ἑῷος *P* || v. 13 καὶ] *hor. 15 B* || v. 14 ὥρᾳ — δύνει] om. *P* || v. 15 δι᾿] δ′ *S*, *quattuor B* || νυκτός· Εὐδόξῳ] om. *BS* || v. 16 Καίσαρι χειμών] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὥρᾳ ιγ ς″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, om. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιδ add. *BS* || βορείου] νοτίου *S* ||

ριος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ 76 A ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμέριος περίστασις.

κδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ κύων ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμέριος περίστασις· Εὐδόξῳ βορέας ψυχρός.

κε. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ χειμὼν καὶ ὑετία, Καί- B σαρι ἀκρασία ἀέρος.

κϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν σφοδρός.

v. 1 καὶ] *hor. 13 B* || v. 2 ἑῷος δύνει] add. *BS* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 3 ἑσπερίου *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ *P* || βατραχίῳ] βραχίονι *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || κύων] sic *B*, Κόνωνι *P*, de *S* tacet Fabricius || v. 10 ὥρᾳ ιγ ς″] add. *BS* || v. 11 καὶ] ὥρᾳ ιγ ς″ *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 13 καὶ ante Δοσιθέῳ add. *BS* || χειμὼν] χειμαίνει *P* || ὑετία] ὑετός *P*, *pluvia B* || Καίσαρι ἀκρασία ἀέρος] add. *BS* || v. 16 ἑσπέριος] ἑῷος *S* || καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιγ ς″ καὶ *S*, *hor. 13. 30 B* || v. 18 καὶ ὁ μέσος — δύνει καὶ (v. 19)] om. *P* || καὶ ὁ μέσος] ὥρᾳ ιδ καὶ ὁ μέσος *S*, *hor. 14. media B* || v. 19 καλούμενος add. *S* || v. 20 χειμὼν σφοδρὸς] σημαίνει σφόδρα *P* ||

κζ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει· κύων ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ νότος C πυκνός· Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι χειμέριος ὁ ἀήρ· Καλλίππῳ ὑετία.

κη. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου τῶν διδύμων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάζει.

κθ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ καλούμενος ἀντάρης ἐπιτέλλει.

λ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος D ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || καλούμενος add. *S* || v. 2 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 3 καὶ] *hor. 15. 30 B* || v. 5 καὶ add. *BS* || χειμέριος — ὑετία (v. 6)] χειμάζει *P* || v. 7 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 8 καὶ] ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || v. 9 ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει] om. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 13 ψεκάς *S* || v. 15 ὥρᾳ ιε *P* || ἐπιτέλλει] sic *B (emergit)*, ἀνατέλλει ceteri || v. 17 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || v. 18 ἑσπέριος — ὠρίωνος (v. 19)] om. *P*ᵢ || ἑπομένῳ] ἡγουμένῳ H. || v. 19 ὥρᾳ ιδ *B* || ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 21 ante ὁ add. *PS* καὶ ||

ΧΟΙΑΚ

α̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος καὶ ὑετός· Εὐδόξῳ ἀκρασία ἀέρων· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης, καὶ ἡ θάλασσα ὡς τὰ πολλά. E

β̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει.

γ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος 77A ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

δ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, δι᾽ ἡμέρας ὕει. Κόνωνι χειμαίνει.

v. 1 Χοιάκ] sic *B*, μὴν Χοιάκ Δεκέμβριος ceteri et sic per ceteros anni menses || v. 2 ιδ̅ ς″] ιδ̅ *P* || ἑῷος om. *P* || v. 3 ἑῷος om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ιγ̅ *P* || v. 8 ante καὶ *P* add. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ || καὶ — ἀνατέλλει (v. 10)] om. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιγ̅ ς″ *PS* || ante ὁ *P* add. καὶ || v. 12 ς″ om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ιγ̅ ς″ — δύνει (v. 15)] om. *P* || v. 15 ἐπὶ τοῦ ἡγομένου ὤμου τῶν διδύμων ἑῷος δύνει *P* || v. 17 *hor. 13 B* || v. 18 καὶ] *hor. 14 B* || ἡγουμένῳ *BS* || v. 19 καὶ ὁ μέσος — ἀνατέλλει (v. 21)] om. *B* || v. 22 ὕει om. *P* ||

ε. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος
B ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμών.

ϛ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ χειμέριος περίστασις· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνέμων ἀταξία.

ζ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίω-
C νος ἑσπέριος ἀνατέλλει, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίσαρι καὶ Κόνωνι χειμών.

η. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ χειμών.

v. 1 ὥρᾳ ιγ S″] om. *P* || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιε S″ — ὠρίωνος (v. 4)] ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἡγουμένου διδύμου *P* || v. 5 καὶ utrumque add. *S* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιδ S″] om. *B* || v. 8 ante ὁ *B* add. *hor. 14. 30* || v. 9 ἑσπέριος om. *P* || χειμέριος corr. Hercher pro χειμερία coll. p. 215, 4; 219, 21 || v. 10 Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* (*S* tamen Φίλωνι καὶ) || v. 12 ὥρᾳ ιδ S″] om. *B* || v. 13 ἡγουμένου *P* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 15 ἑσπέριος] corr. I. pro ἑῷος, om. *P* || ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 16)] om. *P* || v. 17 ψεκάζει *S*, *lenis imber B* || Καίσαρι καὶ Κόνωνι] καὶ *P* || χειμάζει *P* || v. 18 ὥρᾳ ιδ S″ *P* || v. 19 ὥρᾳ — δύνει (v. 20)] om. *P* || v. 20 ἑῷος add. *B* || ψεκάζει *S* et sic semper || Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 21 χειμαίνει *P* ||

θ. ὥρᾳ ιγ ς″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέῳ καὶ Δημοκρίτῳ χειμών. D

ι. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει· ὥρᾳ ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ χειμέριος ἀήρ.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας πολύς, Εὐδόξῳ ὑετός.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία. E

ιγ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ χειμέριος

v. 1 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || v. 2 καὶ — ἀνατέλλει (v. 3)] om. *P* || v. 3 καὶ] *hor. 14 B* || v. 5 χειμών] σημαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε ς″] om. *B* || βορείου] νοτίου *S* (ut videtur) || v. 7 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri καὶ || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιε *P* || v. 12 ὑετός] *ingens imber B* || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 Καίσαρ — ὑετία (v. 15)] add. *BS* || v. 15 χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, *hiemalis B* || καὶ ὑετία] *cum imbre B* || v. 16 ὥρᾳ ιδ — δύνει (v. 17)] om. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || μέσος] μέσος (al. μέγας) *S* || v. 18 νοτία — Καλλίππῳ (v. 19)] add. *BS* || v. 19 ὑετός *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S*, *tempestas B* ||

περίςταςις· Δημοκρίτῳ βρονταί, ἀςτραπαί, ὕδωρ, ἄνεμοι.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέςτης ψυχρὸς ἢ νότος καὶ ὄμβρος· Καλλίππῳ νότος καὶ ἐπιςημαίνει· Εὐδόξῳ χειμέριος ἀήρ.

78 A ιϛ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει.

ιζ. Ἱππάρχῳ νότος καὶ πολὺς ὄμβρος.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετία μετὰ πνευμάτων, Εὐδόξῳ χειμάζει.

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος αἶξ ἑῷος δύνει, ὁ λαμ-
B πρὸς τοῦ βορείου ςτεφάνου ἑςπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας ψυχρὸς ἢ νότος, ὑετία.

κ. ὥρᾳ ιε ϛ″ προκύων ἑῷος δύνει. Καίςαρι χειμάζει.

κα. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει.

κβ. ὥρᾳ ιε προκύων ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ νότος.

κγ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροςθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ

v. 2 ἄνεμος *P* || v. 3 ἐργαςτῆς *P* || v. 4 ἐπιςημαίνει] *significatio B* || Εὐδόξῳ add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S* || v. 6 ἀνατέλλει] *occidit B* || v. 7 ante ὁ add. *hor. 14. 30 B* || v. 9 καὶ πολὺς ὄμβρος] πολὺς ἢ βορέας *BS* || v. 11 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 12 χειμών *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε ϛ″ *BS* || ὁ καλούμενος αἶξ ἑῷος δύνει] om. *B* || v. 14 βορείου] νοτίου *S* || ςτεφάνου] *Chele B* || v. 16 ὥρᾳ ιε *P* || v. 18 ὥρᾳ ιε *P* || v. 21 ante νότος *B* add. *flat* || v. 22 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 23 καὶ] *hor. 14. 30 B* ||

τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ λὶψ ἢ νότος.

κδ. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμερινὸς ἀήρ.

κε. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ προκύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει.

κϛ. χειμερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑῷος D δύνει. ὥρᾳ ιδ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ αἲξ ἑῷος δύνει.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει.

κη. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών· Ἱππάρχῳ καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει, ὄμβρος.

κθ. ὥρᾳ ιδ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰ-

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 4 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 5 χειμερινὸς ἀήρ] χειμαίνει *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] καὶ *P*, ὥρᾳ ιδ καὶ *S* || προκύων] προιστῶν *S* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 10 χειμερινὴ τροπή] om. *B* || ὥρᾳ ιγ S″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιδ *BS* || ἑῷος δύνει — κύων (v. 11)] om. *B* || v. 11 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ S″] sic scripsi pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιδ S″ — ἀνατέλλει (v. 15)] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro B* || v. 17 ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 18 καὶ Καίσαρι] add. *BS* || χειμαίνει *P* || Ἱππάρχῳ καὶ] add. *BS* || v. 19 ἐπισημασία *S* || ὄμβρος add. *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* ||

γυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ χειμών. E Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει· ἀκρασία ἀέρος.

λ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις λὶψ καὶ ἀκρασία ἀέρος· Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμέριος ἀήρ· Ἱππάρχῳ χειμὼν ἑσπέριος.

ΤΥΒΙ

ᾱ. ὥρᾳ ιδ̄ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ μέσος χειμών.

79 A β̄. ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ χειμαίνει.

γ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐπιτέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

δ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ

v. 1 Κόνωνι καὶ] add. *BS* || καὶ Καλλίππῳ — Μητροδώρῳ (v. 2)] add. *BS* || v. 2 ἐπισημασία *S*, *significationis B* || ἀέρος add. Hercher || v. 3 ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. *P* || v. 4 ante ὁ *B* add. *hor. 14* || v. 5 Εὐδόξῳ — ἑσπέριος] add. *BS* || χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, *hiemalis B* || v. 7 μὴν Τυβί, Ἰανουάριος H., μὴν Ἰανουάριος ἢ Τυβί *P* || v. 8 κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει] om. *B* || v. 9 Εὐδόξῳ — χειμών (v. 10)] Δημοκρίτῳ χειμὼν ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″] om. *P* || v. 12 Δοσιθέῳ χειμαίνει] om. *B* || v. 13 ὥρᾳ ιγ̄ ϛ″] om. *BP* || v. 14 προκύων — ἀνατέλλει] om. *B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || Φιλίππῳ] sic *B*, Φίλωνι *S*, Φιλήμονι *P* || v. 15 καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιγ̄ *P* || v. 17 ante ὁ *B* add. *hor. 13. 30*, ceteri om. || ἑπομένου] *praecedentis B* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̄ ϛ″] om. *P* ||

ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις χειμάζει κατὰ θάλασσαν· Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

ε̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου δι- B
δύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει.

ϛ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ζ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ *.

η̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ποικίλη κατάστασις. C

θ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ νότος ὡς τὰ πολλά.

ι̅. ὥρᾳ ιε̅ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ια̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου δι-

v. 1 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || v. 3 ἐπιχειμάζει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιδ̅ ς″ H. || v. 5 ὥρᾳ ιε̅ — δύνει (v. 6)] om. *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ̅ ς″] corr. I., ὥρᾳ ιγ̅ *P*, ὥρᾳ ιε̅ ς″ *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ̅ — δύνει (v. 9)] om. *P* || v. 9 ὥρᾳ ιδ̅ ς″] om. *P* || ἀνατέλλει] δύνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε̅ ς″ H. || v. 12 ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ] *Dositheo significat* *B* || v. 13 ὥρᾳ — δύνει (v. 14)] om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ̅ ς″] om. *P* || v. 15 ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 16 ποικίλη] πυκνὴ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̅ *P* || v. 19 ὁ λαμπρὸς — δύνει] om. *B* || v. 21 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || v. 22 ἑπομένου] ἡγουμένου *P* ||

δύμου ἑῷος δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ μέσος χειμών.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐδόξῳ χειμαίνει.

D ιγ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος, χειμαίνει καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ νότος.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει, κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ νότος σφοδρὸς καὶ ὑετός.

ιε. ὥρᾳ ιε **. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι νότος
E πολύς, καὶ ἐπισημαίνει· κατὰ θάλασσαν βροντὴ καὶ ψακάς.

ιϛ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου

v. 1 Εὐκτήμονι—χειμών (v. 2)] add. *BS* || *B* vertit μέσος χειμών *moderata tempestas* hic et in ceteris locis, interdum *mediocris t.* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει (v. 5)] add. *BS* || διδύμου om. *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ὥρᾳ ιδ S″ *BS* || v. 8 ἀνατέλλεται *P* || χειμαίνει—θάλασσαν (v. 9)] χειμὼν κατὰ θάλασσαν *BS* || v. 9 Μητροδώρῳ — νότος] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιε] om. *B* || v. 12 ἑῷος om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου ceteri || v. 13 ante κύων *B* add. *hor. 15. 30* || v. 14 καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || σφόδρα *P* || v. 15 ὥρᾳ — Καίσαρι] om. *P* || lacunam indicavi || v. 16 πολύς] *multus et validus B* || v. 18 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 19 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* ||

ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος, ἐπισημαίνει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύ- 80A νει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει.

ιθ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορέας, χειμάζει.

κ. Αἰγυπτίοις χειμέριος ἀήρ.

κα. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

κβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέ- B ριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ δεξιῷ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι ἄνεμοι σφοδροί.

κγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει.

v. 1 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] ἐπὶ χειμῶνι *S*, *cum tempestate B* || v. 2 Ἱππάρχῳ add. *B* || ἀταξία *P* || v. 3 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὁ ἐν τῷ γόνατι *P* || ἐπιτέλλει] ἑσπέριος δύνει *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 11 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 14 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || v. 15 καὶ ὁ — δύνει (v. 19)] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* || v. 16 ante ὁ *S* add. καὶ || v. 18 ante ὁ ἐν *S* add. καὶ || v. 21 ἄνεμος σφόδρα *P* || v. 22 ὥρᾳ ιγ *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || ἑῷος — χειμὼν (p. 226 v. 1)] add. *BS* ||

Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ χειμών. Μητροδώρῳ ἀκαταστασία ἀέρος.

κδ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὕει ἢ πνίγη γίνεται. Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι χειμών.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμών, ὑετός. Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐφύει.

κς. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν μέσος.

κζ. Αἰγυπτίοις εὖρος ἢ νότος ἐπισημαίνει.

C κη. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὑετία· Ἱππάρχῳ ἐπισημασία.

κθ. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐφύει. Δημοκρίτῳ μέγας χειμών.

λ. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

v. 1 ἀκαταστασία ἀέρος] ἀκατάστατος ὄμβρος *P* || v. 3 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 4 ὕει — χειμών (v. 5)] ἐπισημαίνει *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 7 καὶ — ἐπιτέλλει (v. 8)] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιδ ς″ καὶ *S*, *hor. 14. 30 B* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* || v. 8 ἐπιτέλλει] sic *B*, om. *S* || v. 9 καὶ Καλλίππῳ — ἐφύει (v. 10)] ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 12 Εὐδόξῳ] Αἰγυπτίοις *P* || v. 13 εὖρος ἢ νότος] om. *BS* || σημαίνει *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 15 Ἱππάρχῳ ἐπισημασία] add. *BS* || v. 16 Καλλίππῳ — ἐφύει] add. *BS* || v. 17 μέγας] add. *BS*, *mediocris B*, μέσος (al. μέγας) *S*, cf. Boeckh l. s. p. 88 || v. 18 πνεῖ add. *BS* ||

ΜΕΧΙΡ

α. ∗ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετία. Μητροδώρῳ ὑετία, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

β. Αἰγυπτίοις χειμὼν μέγας.

γ. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος· ἐπισημαίνει.

δ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει. D

ε. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀργέστης.

ς. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετός.

ζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

η. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέ-

v. 1 μὴν Φεβρουάριος, Μεχίρ *P* || v. 2 ὁ —Εὐδόξῳ ὑετία (v. 3)] om. *BS* || v. 3 Μετροδώρῳ — χειμαίνει] add. *BS* || v. 4 μέγας] μέσος *BS*, cf. Boeckh l. s. p. 89 || v. 5 Αἰγυπτίοις add. *BS* || ἐπισημαίνει] χειμούμενος *P*, χειμὼν μέγας H. || v. 7 ὥρᾳ ιε — δύνει] solus *B* huic diei tribuit recte (cf. Ideler p. 212); ceteri ad diem sequentem referunt || v. 8 Ἱππάρχῳ — ἀργέστης] diei antecedenti tribuit *B* || v. 10 ὥρᾳ ιδ — ὑετός (v. 13)] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε S″ — ἀνατέλλει (v. 12)] om. *B* || ante ὁ ἐπὶ *S* add. καὶ || v. 13 Εὐδόξῳ ὑετός add. *BS* || v. 14 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 15)] om. *BS* || v. 15 ὥρᾳ ιδ — δύνει (v. 16)] om. *P* || ὁ — τοῦ] καρδία H. || v. 16 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει] add. *BS* || ιε scripsi pro ιγ || v. 18 ὥρᾳ ιε S″ *P* || οὐρᾶς] καρδίας *BS* ||

ριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ νότοϲ ἢ ζέφυροϲ μεταξὺ χαλάζηϲ.

E θ̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. Εὐδόξῳ εὐδία, ἐνίοτε δὲ καὶ ζέφυροϲ πνεῖ.

ι̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

ι̅α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέ-
81 A ριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ περίϲταϲιϲ χειμερινὴ ἢ ἔπομβροϲ καὶ ἀνέμων ἀκραϲία. Δοϲιθέῳ εὐδία, ἐνίοτε καὶ ζέφυροϲ πνεῖ.

ι̅β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ ἑϲπέριοϲ δύ-

v. 1 Αἰγυπτίοιϲ — χαλάζηϲ (v. 2)] add. *BS* || μεταξὺ χαλάζηϲ] sic scripsi, *cum imbre B*, μεταξὺ χάλαζα *S* || v. 3 ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *BS* || post ἐπιτέλλει *P* add. Εὐδόξῳ ὑετία || v. 4 ὥρᾳ ι̅ε̅ S″] add. *BS* || v. 5 Εὐδόξῳ — πνεῖ] Αἰγυπτίοιϲ ζέφυροϲ ἢ νότοϲ, μεταξὺ χάλαζα *P* (vide diem antecedentem) || v. 6 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || v. 7 ἑῷοϲ δύνει] ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει *BS* || ὥρᾳ ι̅δ̅ — ἀνατέλλει] *P* diei antecedenti tribuit, ubi post ἑῷοϲ δύνει (v. 4) scribit || ὥρᾳ ι̅β̅ *P* || v. 8 post ἀνατέλλει *P* add. Εὐδόξῳ εὐδία (ὑετία H.), ἐνίοτε καὶ ζέφυροϲ (vide diem antecedentem) || v. 9 ὥρᾳ ι̅δ̅ — ἀνατέλλει] om. *B* et *S* (opinor); an recte? || v. 10 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 12 ἢ — ἀκραϲία] καὶ ἀνέμων ἀκραϲία ἔπομβροϲ *P* || v. 13 ἐνίοτε] add. *BS* || καὶ om. *BS* || πνεῖ add. *BS* || v. 14 post δύνει omnia, quae in ceteris libris ad diem 13. referuntur, diei 12. *B* tribuit; contra omnia, quae illi diei 14. adsignant, ipse diei 13. adscribit, quam rationem semper diei antecedenti tribuendo ea quae in ceteris ad diem sequentem pertinent continuat *B* usque ad diem 16., cui nihil adscribit. hanc dispositionem veram esse videris, si Hipparchi fastos contuleris.

νει. ὥρᾳ ιε ὁ ἔϲχατοϲ τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑῷοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑϲπέριοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ ἀνεμώδηϲ κατάϲταϲιϲ. Καίϲαρι ὑετία. Δημοκρίτῳ Ζέφυροϲ ἄρχεται πνεῖν.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Εὐδόξῳ ἔαροϲ B ἀρχή, Ζέφυροϲ ἄρχεται πνεῖν καὶ ἐνίοτε χειμών.

ιδ. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Εὐδόξῳ ὑετία. Ἱππάρχῳ, Καλλίππῳ, Μητροδώρῳ Ζέφυροϲ ἄρχεται πνεῖν.

ιε. Καίϲαρι καὶ Μητροδώρῳ ἔαροϲ ἀρχή· Ζέφυροϲ ἄρχεται πνεῖν.

ιϛ. *deest.*

ιζ. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Εὐδόξῳ Ζέφυροϲ πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαροϲ ἀρχή. Καλλίππῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμαίνει.

ιη. Αἰγυπτίοιϲ ἀπηλιώτηϲ, Ἱππάρχῳ βορέαϲ ἢ ἀπηλιώτηϲ πνεῖ.

ιθ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροϲθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ C τοῦ κενταύρου ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸϲ ἵππου καὶ ἀνδρομέδαϲ ἑῷοϲ ἀνατέλλει.

κ. *deest.*

v. 1 ὥρᾳ ιε ϛ″ *BS* || ὁ λαμπρὸϲ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ϛ″] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 κατάϲταϲιϲ] ϲτάϲιϲ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 Ζέφυροϲ — καὶ] add. *BS* || χειμών] χειμάζει *P* || v. 10 Μητροδώρῳ] Δημοκρίτῳ *P* || ἄρχεται πνεῖν] πνεῖ *P* || v. 14 καὶ om. cod. || πνεῖ — ἀρχή (v. 15)] add. *BS* || v. 15 καὶ om. cod. || χειμαίνει] *tempestas B* || v. 16 ἢ ἀπηλιώτηϲ πνεῖ] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιδ ϛ″ H. || v. 19 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει (v. 20)] solus *B* huic diei tribuit, ceteri diei sequenti, cui nihil adscribit *B*; sed recte *B* (cf. Ideler p. 212). || ὥρᾳ ιγ ϛ″ *BS*, ὥρᾳ ιε ϛ″ H. ||

κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἄνεμοι μεταπίπτοντες. Ἱππάρχῳ νότος πνεῖ. Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκαταστασία καὶ ὄμβρος.

D κγ. ὥρᾳ ιδ 𐅵 ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κδ. Αἰγυπτίοις ἢ ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα, ὑετός.

κε. ὥρᾳ ιδ 𐅵 ὁ ἔσχατος ποταμοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

κϛ. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

κζ. *deest.*

E κη. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐκτήμονι ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. χελιδόνι ὥρα φαίνεσθαι.

κθ. ὥρᾳ ιγ 𐅵 ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ χελιδὼν φαίνεται, καὶ ἀνεμώδης κατάστασις. Κόνωνι βορέαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. Εὐδόξῳ ὑετὸς ἐπὶ
82A χελιδόνι, καὶ ἐπὶ θ′ ἡμέρας βορέαι πνέουσιν οἱ καλούμενοι ὀρνιθίαι.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 2 μεταπίπτοντες] *ponunt B* || v. 3 χειμαίνει] *tempestas B* || v. 4 ἀκατάστασις H. || καὶ ὄμβροι *S*, *cum largo imbre B* || v. 5 ὥρᾳ ιγ 𐅵 H. || v. 7 καὶ χάλαζα] χειμάζει *P* || v. 9 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 12 ἀκαταστασία *P*, ἀκατάστασις H. || v. 14 καὶ om. cod. || v. 15 χελιδόνι — φαίνεσθαι] *hirundo advenit B* || φαίνεται *P* || v. 16 *hor. 13 B* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher || v. 17 ante ὥρᾳ ιε *P* καὶ Καλίππῳ add. || v. 19 χελιδόνες φαίνεθαι *S*, *hirundines apparent B* || Κόνωνι add. *BS* || v. 20 ἐπὶ om. *P* || v. 21 χελιδόνιοι coni. Petavius et scripsit H. || ἐπὶ θ′ ἡμέρας] add. *BS* || θ′ scripsi pro δ′ coll. Plin. II 122 || οἱ om. *S* ||

λ. Αἰγυπτίοις ὀρνιθίαι βορέαι μεταξὺ ἀργέστου. Ἱππάρχῳ βορέαι ψυχροί. Μητροδώρῳ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι καλούμεναι ἁλκυονίδες.

ΦΑΜΕΝΩΘ

α. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. B Καίσαρι καὶ Δοσιθέῳ χειμών· ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται.

γ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει.

ε. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρός.

ϛ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. C Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ἢ χάλαζα. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρός.

ζ. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέ-

v. 1 βορέαι ψυχροί] βορέας ψυχρός H., *aquilones cum argeste B*, βορέας μεταξὺ ἀργέστου *S* (ut videtur). || v. 4 ἀλκυόνια *P* || v. 5 μὴν Μάρτιος, Φαμενώθ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ *PS* || v. 7 ἑῷος add. I. || ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει] om. *B* || v. 8 χειμών· ἐπισημαίνει] sic *S*, ceteri χειμάζει || v. 9 ὥρᾳ ιε ϛ″] om. *P* || v. 11 ἑῷος add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ἑσπέριος om. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιβ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ H. || v. 17 Ἱππάρχῳ add. *BS* || βορέας ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 18 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || v. 19 ἢ χάλαζα] *cum grandine B* ||

ριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει.

η. ὥρᾳ ιδ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

θ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου D ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει. Καίσαρι χελιδονίαι πνέουσιν ἐπὶ ἡμέρας δέκα.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει· Καίσαρι χελιδονίαι.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ταραχώδεις καταστάσεις. Δημοκρίτῳ ἄνεμοι ψυχροί· ὀρνιθίαι ἐπὶ ἡμέρας θ′.

E ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χελιδὼν καὶ ἰκτῖνος φαίνονται καὶ ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαρος ἀρχή.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε ς″] add. *B* || v. 10 ἑσπέριος δύνει] ἐπιτέλλει *P* || Αἰγυπτίοις — χελιδονίαι] add. *BS* || χελιδονίαι scripsi, χελιδονίαν *S*, *chelidonii flatus B* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει] add. *BS* || v. 13 ὁ λαμπρὸς — ἐπιτέλλει καὶ (v. 14)] om. *B* || v. 16 ὄρνιθος H. || v. 17 θ′] πέντε *P* || v. 19 ἴκτινοι *S* || φαίνεται *P* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 20 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 22 ὥρᾳ ιγ ς″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || ἑῷος δύνει] om. *P* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι βορέας πνεῖ. Δοσιθέῳ ἰκτῖνος ἄρχεται φαίνεσθαι. Ἱππάρχῳ νότος πολύς.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου 83A ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ιε. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ιϛ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. Καλλίππῳ βορέας σύμμετρος πνεῖ.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν, καὶ ἰκτίνῳ ὥρα φαίνεσθαι. B

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ· Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ· Δοσιθέῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ ἀργέστης.

ιθ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐκτήμονι βορέας ψυχρός.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλ-

v. 1 καὶ om. cod. || v. 4 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ϛ″ || βορείου] νοτίου *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ψυχρὸς add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ ϛ″] om. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || ἀνατέλλει] sic *B (exoritur)*, ceteri ἐπιτέλλει || v. 8 Αἰγυπτίοις — πνεῖ] om. *BS* || καὶ om. cod. || v. 9 ante ὁ ἔσχατος *P* perperam add. ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ || v. 10 σύμμετρος add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ϛ″ — ἀνατέλλει] add. solus *B* || ὥρᾳ ιδ ϛ″] sic vel ὥρᾳ ιε ϛ″ I. p. 211 coni. pro *hor. 13. 30* || v. 13 ἀνεμώδης κατάστασις] *venti dominantur B* || v. 14 ἰκτίνῳ] sic vel ἰκτῖνον coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ἰκτίνων || v. 15 ὥρᾳ ιδ] sic *B* H., ceteri ὥρᾳ ιδ ϛ″ || v. 16 ἢ νότος] om. *BS* || v. 17 ψυχρὸς om. *BS* || πνεῖ — πνεῖν (v. 18)] add. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιδ ϛ″ *S* || νοτίου] βορείου *P* ||

λει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος
C ἀνατέλλει. Καλλίππῳ βορέας πνεῖ καὶ ἰκτῖνος φαίνεται.

κβ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει, ἄνεμος ψυχρός.

κγ. Αἰγυπτίοις πνεῦμα ψυχρὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα. Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ.

κδ. Καίσαρι ἰκτῖνος φαίνεται, βορέας πνεῖ.

κε. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ ἰκτῖνος φαίνεται καὶ βορέας πνεῖ.

κς. ἐαρινὴ ἰσημερία. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βο-
D ρείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κζ. Καίσαρι βορέας πνεῖ. Ἱππάρχῳ ὑετία.

κη. Αἰγυπτίοις βροντή, ἐπισημασία· Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ὑετὸς ἢ ψακάς· Ἱππάρχῳ ἐπισημασία.

κθ. ὥρᾳ ιε S″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ βορέας.

v. 1 ὥρᾳ ιδ S″ — ἀνατέλλει (v. 2)] diei sequenti tribuunt *BS* || ὥρᾳ ιδ S″] om. *B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ *P* || ἑῷος add. I. || v. 4 Καλλίππῳ] Φιλίππῳ *P* || v. 6 Δημοκλεῖ *S* || ἐπισημαίνει] χειμών *BS* || v. 8 ἐπὶ ἡμέρας δέκα] *vernum aequinoctium B* || v. 9 Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || βορείου] νοτίου *S* || v. 17 ἐπισημασία — Εὐκτήμονι (v. 18)] ἐπισημαίνει καὶ *P* || v. 18 ἢ — ἐπισημασία (v. 19)] add. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιε S″] om. *B* || v. 21 ἐπισημαίνει] ἰσημερία *S*, *aequinoctium B* ||

λ. ὥρᾳ ιγ ς″ στάχυς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἄνεμος πνεῖ. Καλλίππῳ ὑετὸς νιφετός.

ΦΑΡΜΟΥΘΙ E

α. ὥρᾳ ιδ στάχυς ἑῷος δύνει. Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ ὑετός. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ στάχυς ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ, Μέ- 81A
τωνι, Καλλίππῳ ὑετία.

γ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετία γίνεται.

ε. ὥρᾳ ιε ς″ στάχυς ἑῷος δύνει.

ς. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ὑετός· ἐπισημαίνει.

v. 2 ἀργέστης ἄνεμος] νότος *P* || Καλλίππῳ] Ἱππάρχῳ H. || νιφετός] *nimbus B* || v. 3 μὴν Ἀπρίλιος ἢ Φαρμουθί *P* || v. 4 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || v. 5 καὶ secundum om. cod. || Δημοκρίτῳ] Διοκλεῖ *S* || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 9 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 10 Μέτωνι om. *P* || v. 11 Καλλίππῳ om. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 14 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἐπιτέλλει] diei antecedenti tribuunt *BS* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″ — ὑετία γίνεται (v. 17)] add. *BS* || v. 16 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 17 ὑετία γίνεται] *imbres triduani B* || v. 19 ὥρᾳ ιε ς″ *P* || v. 20 Εὐδόξῳ — ἐπισημαίνει] om. *BS* ||

ζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε στάχυς ἑῷος δύνει.

B η. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέψυρος καὶ χάλαζα. Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

θ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι Ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα.

ι. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος καὶ ἀνέμων συστροφαί.

C ια. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει.

ιγ. ὥρᾳ ιγ * * Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Εὐδόξῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιγ S″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *B* || v. 2 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* || v. 4 Ζέφυρος καὶ χάλαζα] add. *S*, *favonius grandinem affert* add. *B* || v. 5 Κόνωνι — ὑετός] om. *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 7 καὶ om. cod. || Κόνωνι om. *BS* || ἢ νότος] om. *BS* || v. 8 post χάλαζα *S* repetit, quae diei sequenti adscribuntur ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας — συστροφαί || v. 9 ὥρᾳ ιδ S″ *P*, ὥρᾳ ιγ *S* (pro quo ὥρᾳ ιγ S″ coni. I.) sed fortasse duae apparitiones huius sideris una ὥρᾳ ιδ, altera ὥρᾳ ιδ S″ statuendae sunt cf. Ideler p. 207 || βορείου] νοτίου *S* || v. 10 ὥρᾳ ιε S″ H. || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ S″ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιγ] add. *BS* || lacunam indicavi ||

ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἀκρασία πνευμάτων. Ἱππάρχῳ ὑετία.

ιε̅. Αἰγυπτίοις ἀέρος ἀκαταστασία καὶ ὑετός· Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἀκρασία πνευμάτων. Ἱππάρχῳ ὑετία.

ιϛ̅. Εὐδόξῳ ζέφυρος καὶ ἀκρασία ἀέρος, μεταξὺ ψεκάζει.

ιζ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς D ὠρίωνος κρύπτεται.

ιη̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ καλούμενος αἶξ ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Δοσιθέῳ καὶ Καίσαρι ὑετία.

ιθ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λευκόνοτος, ψακάς.

κ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκρασία. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι ὑετία, χάλαζα. E

κα̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ χάλαζα. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ζέφυρος.

κβ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος

v. 1 Ἱππάρχῳ ὑετία] om. *BS* || v. 3 ὑετός· — Ἱππάρχῳ (v. 4)] om. *BS* || v. 6 ζέφυρος καὶ] add. *BS* || ἀέρος om. *BS* || μεταξὺ ψεκάζει] καὶ ὑετία *P*, *cum leni imbre B* || v. 8 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιγ̅ ϛ″ H. || v. 11 καὶ] *hor. 15. B* || v. 12 καὶ om. cod. || v. 13 ὥρᾳ ιε̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε̅ ϛ″ || v. 14 ψακάς] ψεκᾶς *S*, *molliter pluit B* || v. 15 ὥρᾳ ιδ̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ̅ ϛ″ || v. 16 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 17 ὑετία, χάλαζα scripsi pro ὑετίαι, χάλαζαι, *cum grandine imbres B* || v. 18 ὥρᾳ ιε̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε̅ ϛ″ || v. 19 ὥρᾳ ιε̅ ϛ″] sic *B*, ceteri καὶ || v. 20 καὶ Καλλίππῳ add. *BS* || v. 21 ὥρᾳ ιγ̅ ϛ″] add. *BS* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι χάλαζα καὶ ζέφυρος. Καίσαρι καὶ Εὐδόξῳ ὑετία.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης ψακάς.

85 A κδ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε S″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.

κε. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος καὶ ἀργέστης, ἀκρασία ἀέρος.

κς. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας ψυχρός.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

κη. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία.

v. 1 χάλαζα scripsi pro χάλαζαι, *grando B* || καὶ ante Κόνωνι om. cod. || καὶ] *vel B* || v. 2 καὶ om. cod. || v. 5 ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται, καὶ] om. *B* || v. 7 μέσος] μετὰ *P* || v. 8 καὶ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 11 ὥρᾳ ιδ S″] ὥρᾳ ιδ *B* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* || v. 14 Ἱππάρχῳ add. *BS* || ἢ] *et B* || v. 15 κρύπτεται] ἑῷος δύνει *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ S″ — δύνει] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 17 μέσος] μετὰ *P* || v. 18 χειμαίνει] *tempestas B* || Εὐδόξῳ ὑετὸς] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιγ S″ *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* || v. 21 ante ὑετία *B* add. *seu* ||

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία· Μητροδώρῳ C καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε χάλαζα· Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

λ. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ψακάς, ὑετός.

ΠΑΧΩΝ

α. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται· καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος, ἐπισημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὑετία ἢ χάλαζα.

β. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει, D καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε κύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἄνεμος, Εὐδόξῳ ὑετός.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 4 καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε] add. *BS* || Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 6 καὶ add. *BS* || ψακάς, ὑετός] *rorat, mox pluit B* || ὑετός] om. *P* || v. 7 μὴν Μάιος, Παχών *P* || v. 9 δύνει] corr. I. pro ἀνατέλλει || μέσος] μετὰ *P* || v. 10 καὶ] ὥρᾳ ιδ S″ *BS* || ὁ λαμπρὸς — ἑῷος] *media cinguli Orionis B* || v. 11 ἐπισημαίνει] ὑετία *P*, *pluit B* || v. 12 καὶ Φιλίππῳ — ἢ] add. *BS* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || ἡγουμένῳ] ἑπομένῳ *P* || v. 15 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 16 νοτίαι *P* || v. 17 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 18 ante ὁ *B* add. *hor. 13. 30* || v. 19 ὥρᾳ ιε S″ coni. I. p. 198 ||

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, ὁ ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ S'' ** Αἰγυπτίοις νηνεμίαι
E ἢ νοτία ἢ ὑετία· Καίσαρι χειμών.

ε. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νηνεμία ἢ νότος, ψακάζει.

ς. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε S'' ὁ
86A ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάς.

ζ. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, καὶ κύων κρύπτεται.

v. 1 post ὠρίωνος *B* add. *occultatur* || v. 2 καὶ ὁ μέσος — ἀντάρης] *hor. 14. media cinguli Orionis et Antares B* || v. 3 ὥρᾳ ιε *P* || lacunam indicavi, Ideler p. 208 supplet ὥρᾳ ιδ S'' τὸ αὐτό. ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. || v. 4 ἢ νοτία] νότος *PH*. || ἢ ὑετία] add. *BS* || χειμών] χειμαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε S'' || v. 7 ἐπισημαίνει] σημαίνει *P*, *pluit B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 8 ἢ νότος] om. *BS* || ψακάζει] ψεκάς *S*, *cum leni imbre B* || v. 11 ὥρᾳ ιε S''] add. *BS* || v. 12 τοῦ ἡνιόχου — ὤμῳ (v. 13)] om. *B* || v. 15 *B* huic diei adscribit: *hor. 14 fulgida Lyrae vespere oritur. hor. 15 quae in sequenti humero Orionis occultatur*, quas apparationes ceteri diei sequenti tribuunt, *B* ibi omittit. sed in *S* rem similiter sese habere docent verba Fabricii p. 444: „ceterum diei huius rationes cum superiore vel in ms. vel in Petav. hoc loco sunt confusae" || ὥρᾳ ιγ S'' corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || ἡγουμένῳ] corr. I. pro ἑπομένῳ || v. 16 μέσος] μετὰ *P* ||

η. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ψακὰς ἢ νότος καὶ βροντή.

θ. ὥρᾳ ιδ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμ- B
πρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς. Εὐδόξῳ ὑετός.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ ὑετία.

ια. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. C

ιγ. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ὑετία. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιδ — κρύπτεται (v. 3)] om. *B* || ὥρᾳ ιδ ς″ H. || v. 3 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 5 ἢ — βροντή (v. 6)] add. *BS* || καὶ om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 9 Εὐδόξῳ ὑετός] add. *BS* || v. 10 βορείας] νοτίου *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιγ ς″] corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 16 ἑσπέριος] om. *P* || v. 17 ἢ om. *B* || Εὐδόξῳ — ὑετία (v. 18)] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 20 ante ὁ λαμπρὸς *B* add. *hor. 14 30* || v. 21 ὄμβρος] *imbres copiosi cadunt B* ||

ιε̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετός· θέρους ἀρχή. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει.

ιϛ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν
D τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιζ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ αἲξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης. Καίσαρι ὑετία, Μητροδώρῳ, Ἱππάρχῳ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· θέρους ἀρχή.

ιη̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει.
E Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ λίψ· ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιγ̅ ς″ — δύνει] om. *B*, recte (cf. Ideler p. 212) || v. 2 καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει] ἄνεμος *P* || v. 4 ὥρᾳ ιγ̅ ς″] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιγ̅ || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 6 ἐπισημαίνει] sic scripsi pro σημαίνει, *pluviae B* || v. 7 καὶ ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται (v. 9)] om. *B*, qui perperam repetit ex die antecedenti: *hor. 13. 30 quae in sequenti humero Orionis occultatur.* || v. 9 ὥρᾳ ιδ̅] sic *B*, ceteri καὶ || βατραχίῳ] ποδὶ *P* || v. 12 Εὐδόξῳ ante Ἱππάρχῳ transponit *B* || Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει] om. H. || θέρους ἀρχή] add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ̅ ς″— ὑετία (v. 17)] *BS* hic om., sed tribuunt diei 19 et 20, diei 19 apparationem primam, cetera diei 20. quae confusio ita continuatur, ut in *BS* diei 21 tribuantur ea, quae apud Petavium sint diei 19, et diei 22 quae diei 20, et diei 23 quae diei 21, denique diei 24 quae diei 22 sunt, quae autem apud Petavium diei 23 et 24 sint ea omnino omittantur. || v. 13 ὥρᾳ ιδ̅ ς″] ὥρᾳ ιδ̅ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || v. 16 *significatio B* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιδ ς″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ ἐπισημαίνει.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει, ὑετία.

κα. ὥρᾳ ιε ς″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης ἢ νότος· Εὐδόξῳ 87 A
ὑετία· Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὄμβρος καὶ βροντή. Εὐδόξῳ θέρους ἀρχή· ὑετία.

κδ. ὥρᾳ ιδ ς″ αἲξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει. ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ ψακάζει· ἐπισημαίνει.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς B
ἑῷος δύνει.

κς. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος. Εὐδόξῳ νότος, Καίσαρι χειμάζει.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] ἐπισημασία *S* || v. 3 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || δύνει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 5 ἐπισημαίνει] *significatio B* || ὑετία om. *B* || v. 6 ὥρᾳ ιε *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 8 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 9 Ἱππάρχῳ — ἀπαρκτίας] add. *BS* || v. 11 καὶ ante Αἰγυπτίοις add. *P* || v. 14 ἑῷος add. I. || v. 15 ἑσπέριος ἀνατέλλει] coniectura add. Fabricius p. 444 || v. 17 ὥρᾳ ιγ *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιε] add. *S*, *hor. 13.* add. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 21 Εὐδόξῳ] Δοσιθέῳ *BS* || Καίσαρι χειμάζει] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς'' προκύων κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιδ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε αἲξ ἑσπέριος δύνει.

C κθ. ὥρᾳ ιε ς'' ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημασία.

λ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

ΠΑΥΝΙ

α. ὥρᾳ ιγ ς'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε προκύων κρύπτεται.
D ὥρᾳ ιε ς'' ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας σφοδρός. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ. ὥρᾳ ιγ ς'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

v. 2 ὥρᾳ ιε ς''] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιγ ς'' *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *B* || v. 5 ὥρᾳ ιε ς''] sic *B*, ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ ς'' *S* || v. 6 Εὐκτήμονι — ἐπισημασία (v. 7)] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς'' || v. 9 καὶ Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 11 μὴν Ἰούνιος, Παυνί *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς''] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro B* || v. 13 ἑπομένῳ] *dextro B* || ὤμῳ om. *P* || v. 14 ἡνιόχου om. *P* || ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς''] om. *P* || v. 16 σφοδρός] ψυχρός *P* || Καλλίππῳ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 19 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 20 νότος *P* || v. 21 ἐπι-

ὥρᾳ ιδ Ϛ″ προκύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ὑετία.

δ. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ζέφυρος.

ε. ὥρᾳ ιδ Ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε Ϛ″ ὁ E καλούμενος αἲξ ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε Ϛ″ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. Καίσαρι νότος πνεῖ.

ϛ. ὥρᾳ ιδ προκύων κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει.

ζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ Ϛ″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νοτία.

η. ὥρᾳ ι * Αἰγυπτίοις ζέφυρος πνεῖ ἢ ἀργέστης. SS A

θ. ὥρᾳ ιδ Ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε Ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ψακάς. Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπιγίνεται.

τέλλει] sic *B (emergit)*, ceteri ἑσπέριος ἀνατέλλει, I. coni. ἑῷος ἀνατέλλει ||

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || καὶ om. cod. || Δημοκρίτῳ] Μητροδώρῳ *P* || v. 4 ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] sic corr. I. cui adsentitur *B (dextro)*, ceteri ἑπομένῳ || v. 5 ὥρᾳ ιε Ϛ″ — πνεῖ (v. 8)] *BS* hic omittunt, sed tribuunt diei sequenti. ei quae apud Petavium adscribuntur, omino in *BS* desunt || ὥρᾳ ιε Ϛ″] ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ H. || v. 6 ὥρᾳ ιε Ϛ″] add. *B* || v. 7 Καίσαρι — πνεῖ (v. 8)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ Ϛ″ || v. 13 ὥρᾳ ιδ Ϛ″] add. *B* || v. 14 Δοσιθέῳ] add. *BS* || νοτίαι *P* || v. 15 ὥρᾳ ι] om. *BS* || lacunam indicavi || v. 17 ὥρᾳ ιε *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 18 καὶ] *vel B* || ὕδωρ ἐπιγίνεται] sic scripsi, ὕδωρ γίνεται *S*, ὕδωρ ἐπὶ γῆν *P*, *pluvia B* ||

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Καίσαρι βρονταὶ καὶ ὑετός.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγου-
B μένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Καίσαρι βροντή, ὑετός.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει.

ιγ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *P* || v. 2 ὥρᾳ ιγ ς″ — κρύπτεται (v. 4)] priorem apparitionem om. *BS*, posteriorem om. *P*, utramque om. H. || v. 4 βρονταὶ καὶ ὑετός] ὑετία *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει (v. 7)] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ — κρύπτεται (v. 8)] om. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιε — ὑετός (v. 10)] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιγ ς″ — κρύπτεται (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ καὶ *S*, ὥρᾳ ιδ ς″ *P* || v. 14 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (v. 15) — κρύπτεται (v. 16) et καὶ ὁ λαμπρὸς (v. 17) — ἐπιτέλλει (v. 18) quae in *BS* recte diei sequenti adscribuntur. || v. 16 ante κρύπτεται *P* add. ἑῷος || καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 17 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 18 ἀνατέλλει *P* || ὥρᾳ ιε — κρύπτεται (v. 19)] hic add. *B*, in initio diei sequentis *S*, om. *P* ||

ιδ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται.

ιε. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, βροντή. C

ιϛ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει.

ιζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι' ἡμέρας ψακάζει.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ιθ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ψακάζει.

v. 1 apud Petavium ea quam modo tetigi perturbatio ita propagata est per totum mensem, ut semper diei priori tribuantur ea quae diei sequenti tribuere debuerit, i. e. diei 13. quae diei 14., diei 14. quae diei 15., itaque diei 29. quae diei 30., dies 30. omnino desit. Halma Petavii perturbatione et Ideleri dispositione ex arbitrio astronomi paululum liberius instituta rursus inter se permistis deplorabilem calendarii speciem proposuit. || ὥρᾳ ιε ϛ″ — ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ϛ″ — κρύπτεται (v. 3)] add. *BS* || ὥρᾳ ιε ϛ″] *hor. 13. 30 B* || v. 4 ὥρᾳ ιγ ϛ″ — ἀνατέλλει (v. 5)] om. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιγ ϛ″ — ὥρᾳ ιε (v. 6)] add. *BS* || ὥρᾳ ιγ ϛ″] solus *B* add. || v. 6 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 7 Αἰγυπτίοις — βροντή] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιγ ϛ″] om. *BS* || v. 9 ἑῷος add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιε — ἐπιτέλλει] *BS* in fine diei antecedentis ponunt || ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἑῷος ἀνατέλλει *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε] add. solus *B* || v. 14 Αἰγυπτίοις — ψακάζει] om. *P*; inde altera iam orta est perturbatio; namque ad diem 18. referuntur apud eum quae diei 20. sunt in *BS*, ad diem 19. quae diei 21., ad diem 20. quae

D κ. ὥρᾳ ιδ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς.

κβ. ὥρᾳ ιε S'' ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

κγ. * αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα· Δοσιθέῳ ἐπισημασία.

κδ. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος καὶ καῦμα.

E κε. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ S'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετός.

κϛ. ὥρᾳ ιγ S'' ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, βροχή, βροντή.

diei 22., ad diem 21 quae diei 23.; sed dies 22. omnino deest; et sic in eam quam supra explicavi rationem revertitur dispositio apud *P* ||

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || ὕδρου] sic *B*, διδύμου *P*, ὑδροχόου *S* || v. 2 καὶ] *hor. 14. 30 B* || τοῦ τοξότου] om. *P* || v. 3 post ὥρᾳ ιγ S'' *B* male ex die sequenti repetit *fulgens hyadum emergit* || post ὁ *S* perperam add. λαμπρὸς ὁ || v. 4 ἐπιτέλλει] ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* || καὶ ὁ ἔσχατος — ἐπιτέλλει] om. *BS* || v. 5 ψακάς] ψεκάζει *S*, *rorat B* || v. 7 αἲξ — ἀνατέλλει] om. *P* || ἀνατέλλει corr. I. pro ἐπιτέλλει || Αἰγυπτίοις — ἐπισημασία (v. 8)] add. *BS* || v. 10 καὶ καῦμα (v. 11)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S'' || v. 13 ὥρᾳ ιδ S''] sic *B*, ceteri καὶ || ὕδρου] sic corr. I. *hyadum B*, ὑδροχόου *PS* || v. 15 ὥρᾳ ιγ S''—ἐπιτέλλει (v. 16)] om. hic *BS*, sed in initio diei sequentis ponunt || v. 16 Αἰγυπτίοις — βροντή (v. 17)] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέ- 89 A
ριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ.

λ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ΕΠΙΦΙ

α. θερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος καὶ καῦμα.

β. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος B
ἀνατέλλει.

γ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖ.

δ. Καλλίππῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ζέφυρος καὶ ὕδωρ ἑῷον, εἶτα βορέαι πρόδρομοι ἐπὶ ἡμέρας ζ′.

v. 2 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] ἑπομένῳ *P* || v. 3 κρύπτεται om. *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″] sic *B*, ceteri καὶ || v. 10 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 11 μὴν Ἰούλιος, Ἐπιφί *P* || v. 12 θερινὴ τροπή] om. *P* || ὥρᾳ ιγ ς″ — ἐπιτέλλει (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ — ἐπιτέλλει (v. 14)] om. *BS* || v. 18 ante Αἰγυπτίοις *BS* ex die priori male repetunt ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει || καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 19 Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημασία *BS* || v. 20 ὕδωρ ἑῷον] *pluviae B* || πρόδρομοι om. *P* || v. 21 ἡμερῶν *S* || ζ′] *novem B* ||

ε. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ὤμου τοῦ C ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπιϲημαίνει.

ϛ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἔϲχατοϲ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ ἀνεμώδηϲ κατάϲταϲιϲ καὶ ἀέροϲ ἀκραϲία.

ζ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ βορείου ϲτεφάνου ἑῷοϲ δύνει.

η. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸϲ ἵππου καὶ ἀνδρομέδαϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

θ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου D διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Καίϲαρι νότοϲ καὶ καῦμα.

ι. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ κρύπτεται. Αἰγυπτίοιϲ ἀργέϲτηϲ καὶ ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 2 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 3 ἐπιϲημαίνει] *pluit B* || v. 5 ἐπιτέλλει add. *B* || ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || v. 6 ὥρᾳ ιδ ὁ ἔϲχατοϲ ποταμοῦ ἐπιτέλλει] om. *B* || ὥρᾳ ιδ ὁ] καὶ *P* || v. 7 ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ — ἐπιτέλλει (v. 8)] solus *B* add. || v. 8 ἀνεμώδηϲ κατάϲταϲιϲ] sic scripsi, *ventus B*, ἀνεμώδηϲ ceteri || v. 10 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 11 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ cetera quae in *BS* diei sequenti (8.) tribuuntur; contra diem 8. cum die 9. complectitur η. θ. scribens et huic pari ea adsignat, quae in *BS* diei 9. sunt || v. 12 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ ς″ *S*, καὶ *P* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher cf. p. 253, 9; 254, 14; 255, 16 || v. 15 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιδ ς″ H. || v. 16 καὶ ante Καίϲαρι om. cod. || v. 18 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 19 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 20 Αἰγυπτίοιϲ om. *B* ||

ια. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ μέcoc τῆc ζώνηc τοῦ ὠρίωνοc
ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ
ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ ἀργέcτηc
καὶ βρονταί. Μητροδώρῳ ἀργέcτηc, Καλλίππῳ νό- E
τοc, Ἱππάρχῳ νότοc ἢ ζέφυροc.

ιβ. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἑπομένου
διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸc ποταμοῦ καὶ
ποδὸc ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. * ζέφυροc, ἀργέcτηc καὶ
καῦμα.

ιγ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆc καρδίαc τοῦ λέοντοc κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc ἐπιcημαίνει. Ἱππάρχῳ πρόδρομοι κυνόc.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. Μέτωνι νοτία.

ιε. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιc ἀργέcτηc καὶ ζέφυροc. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νοτία καὶ προδρόμων ἀρχή.

ιϛ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐπὶ τῆc καρδίαc τοῦ λέοντοc 90A
κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc ἐπιcημαίνει· δυcαερία.

v. 1 ὥρᾳ ιδ S″] om. H. || v. 2 ὥρᾳ ιε S″] ὥρᾳ ιε *P* || v. 3 ἢ] solus *B* add. *(vel)* || v. 4 post Μητροδώρῳ *BS* add. ἀργέcτηc || v. 5 Ἱππάρχῳ — ζέφυροc] add. *BS* || v. 6 quae diei 11. tribuuntur in *BS*, omittuntur apud Petavium, itaque ibi ad diem 11. referuntur ea quae sunt diei 12. in *BS*, ad diem 12. quae sunt diei 13. etc. usque ad finem mensis, ubi diei 29. tribuuntur quae sunt diei 30, dies 30. omnino deest || v. 7 ὥρᾳ ιδ S″] sic *B*, ὥρᾳ ιδ *S* || v. 8 lacunam indicavi || v. 10 ὥρᾳ ιϛ *P* || v. 11 Ἱππάρχῳ — κυνόc (v. 12)] om. *BS* || πρόδρομοι scripsi pro πρόδρομοc || v. 13 ὥρᾳ ιε] om. *B* || v. 14 νοτία scripsi pro νοτίαι || v. 15 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιγ H. || v. 16 καὶ ζέφυροc] add. *BS* || v. 17 καὶ προδρόμων ἀρχή] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιε *P* || v. 19 ἐπιcημαίνει] add. *BS* || δυcαερία] δυcκραcία *P* ||

ιζ. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις πρόδρομοι. Μητροδώρῳ ζέφυρος ἢ ἀργέστης.

B ιθ. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

κ. Αἰγυπτίοις καῦμα. Καίσαρι ἄνεμος πολὺς πνεῖ. Ἱππάρχῳ βορέαι ἄρχονται.

κα. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται.

κβ. ὥρᾳ ιγ S″ κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἄνεμος πολὺς καὶ ὑετία ἐνίοτε. Δημοκρίτῳ ὕδωρ, καταιγίδες.

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || τοῦ ante ἵππου delet Hercher cf. adn. ad p. 250, 13 || v. 2 καὶ] *hor. 15 B* || v. 3 ὥρᾳ ιε S″— ἐπιτέλλει (v. 4)] add. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 7 καὶ] *hor. 15 B* || v. 8 πρόδρομοι] ὥρ. α′ πνεῖ *S*, *prodromi flant B*, πρόδρομος κυνός H. || v. 9 ἢ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 13 βορέαι ἄρχονται] *aquilo flare incipit B* || v. 15 κρύπτεται] ἐπιτέλλει H. || v. 16 ὥρᾳ ιγ S″] *hor. 15. 30 B* (errato typographico cf. praefat. totius anemologiae fol. 25) || ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || v. 17 ὥρᾳ ιδ S″] καὶ *P* || τοῦ om. *P* || v. 18 πολὺς add. *BS* || ἐνίοτε — καταιγίδες (v. 19)] add. *BS* || Δημοκρίτῳ] *Metrodoro B* (errato typographico, cum in codice Δημοκρίτῳ legatur cf. Bonav. l. s. et p. 115) || v. 19 καταιγίδες] sic exemplum Graecum B (cf. Bonav. p. 115), κατ' αἰγίδος *S* ||

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος C ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέῳ νότος καὶ καῦμα.

κδ. ὥρᾳ ιδ S″ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν.

κε. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης καὶ καῦμα.

κς. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε προκύων ἐπιτέλλει. Αἰ- D γυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐτησίαι πνέουσι, καὶ ὀπώρας ἀρχή. Καίσαρι πρόδρομοι πνέουσιν.

κη. ὥρᾳ ιδ κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ προκύων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι᾽ ἡμέρας ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ δυσαερία, πρόδρομοι πνέουσιν.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι ἄρχον- E

v. 1 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε S″] add. *BS* || v. 3 νότος] *humidus dies* (i. e. νοτία) *B* || v. 4 καῦμα] *aestus ingens B* || v. 5 ὥρᾳ ιδ S″] ὥρᾳ ιδ *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 6 ποταμοῦ] ἵππου *P* || v. 8 ἢ et καὶ om. *B* || v. 9 ὥρᾳ ιδ S″] ὥρᾳ ιδ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ S″] ὥρᾳ ιε S″ *S* || v. 13 ὥρᾳ ιε S″ — δύνει] om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] καὶ H. || v. 14 καὶ prius om. cod. || Εὐκτήμονι] om. *S* || καὶ Φιλίππῳ] add. *BS* || πνέουσι] πνεῖ H. || v. 15 καὶ ὀπώρας — πνέουσιν] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* || v. 17 ἑῷος δύνει] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιε S″ καὶ *S*, *hor. 15. 30 B* || v. 18 καὶ καῦμα] om. *BS* || v. 19 Εὐκτήμονι om. *BS* || καὶ addidi || Φιλίππῳ add. *BS* || πρόδρομι πνέουσιν] add. *BS* ||

ται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδηϲ κατάϲταϲιϲ. Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλαϲϲαν.

λ̅. Εὐδόξῳ ἐτηϲίαι πνέουϲιν. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδηϲ κατάϲταϲιϲ.

ΜΕϹΟΡΙ

α̅. Αἰγυπτίοιϲ ζέφυροϲ ἢ νότοϲ. Εὐδόξῳ καὶ Καίϲαρι νότοϲ.

β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἑῷοϲ δύνει. Μητροδώρῳ, Κόνωνι, Δημοκρίτῳ, Ἱππάρχῳ νότοϲ καὶ καῦμα.

91 A γ̅. Εὐκτήμονι καὶ Δοϲιθέῳ νοτία καὶ πνίγη.

δ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ κοινὸϲ ἵππου καὶ ἀνδρομέδαϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, κύων ἐπιτέλλει.

ε̅. Αἰγυπτίοιϲ καῦμα. Εὐδόξῳ νοτία καὶ ὀπώραϲ ἀρχή. Δοϲιθέῳ ἐτηϲίαι ἄρχονται.

ϛ̅. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ ἑῷοϲ δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυ-

v. 1 Μητροδώρῳ — κατάϲταϲιϲ] add. *BS* || v. 3 Μητροδώρῳ — κατάϲταϲιϲ (v. 4)] add. *BS* || v. 5 μὴν Αὔγουϲτοϲ, Μεϲορί *P* || v. 6 Εὐδόξῳ — νότοϲ (v. 7)] add. *BS* || καὶ om. cod. || v. 8 ὥρᾳ ι̅δ̅] add. *B* || post δύνει *BS* add. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ || v. 10 Μητροδώρῳ] om. *B* || καὶ ante Δημοκρίτῳ add. *S* || Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 11 καὶ καῦμα] add. *BS* || v. 12 καὶ Δοϲιθέῳ] Εὐδόξῳ *P* || νοτία καὶ πνίγη] νότοϲ πνεῖ *P* || v. 13 ὥρᾳ ι̅δ̅ ϛ″] ὥρᾳ ι̅δ̅ *P*, ὥρᾳ ι̅γ̅ H. || v. 14 ὥρᾳ ι̅δ̅ — ἐπιτέλλει (v. 15)] *BS* hic omittunt, sed in initio diei sequentis ponunt. || ὥρᾳ ι̅δ̅] add. *B* || v. 15 κύων ἐπιτέλλει] om. *B* || v. 16 νοτία καὶ] add. *BS* || v. 17 Δοϲιθέῳ — ἄρχονται] add. *BS* || ἐτηϲίαι ἄρχονται] sic scripsi, ἔρχονται *S*, *etesiae incipiunt* *B* || v. 18 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || v. 19 καὶ ὁ λαμπρὸϲ — δύνει] om. *B* ||

πτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν.

ζ̄. Καίσαρι νότος πνεῖ.

η̄. Ἱππάρχῳ καῦμα.

θ̄. ὥρᾳ ιδ 𐅵'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος B δύνει, κύων ἐπιτέλλει.

ῑ. ὥρᾳ ιε 𐅵'' αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος.

ια. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καῦμα μέγα.

ιβ. ὥρᾳ ιγ 𐅵'' ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Δοσιθέῳ πνίγη καὶ μετὰ C ταῦτα ἐτησίαι.

ιγ. ὥρᾳ ιγ 𐅵'' ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ 𐅵'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει.

ιδ. * κύων ἐπιτέλλει.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.

ιϛ. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ νότος, ἀὴρ ὁμιχλώδης.

v. 1 Εὐδόξῳ—πνέουσιν] add. *BS* || v. 5 νοτίου ἰχθύος] *aquilae B* || ἑῷος δύνει] om. *P* || v. 7 αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει] *P* post verba ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει ponit || καὶ ὁ λαμπρὸς — δύνει (v. 8)] *S* post νοτία (v. 9) transponit (ut videtur) || v. 8 ἑῷος] om. *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || νότος] νοτία *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιγ 𐅵''] corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || v. 17 ὥρᾳ ιδ 𐅵'' — δύνει (v. 18)] ad diem sequentem referunt *BS* || ὥρᾳ ιδ H. || v. 19 κύων ἐπιτέλλει] in initio diei sequentis ponunt *BS* || ἐπιτέλλει] sic corr. I. pro ἀνατέλλει || v. 22 ἀερομιχλώδης *P*, ἀερμιχλώδης H.

D ιζ̄. Αἰγυπτίοιϲ καῦμα μέγα καὶ πνιγετόϲ.

ιη̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ βρονταί. Εὐδόξῳ ἄνεμοϲ μέγιϲτοϲ. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ταραχή.

ιθ̄. φθινοπώρου ἀρχή· ∗ καὶ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καῦμα.

κ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ ἐπιτέλλει. Καίϲαρι ἐπιϲημαίνει.

E κᾱ. Καίϲαρι ἐπιϲημαίνει, πνιγετόϲ.

κβ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει.

κγ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἐμπροϲθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ κρύπτεται. Καίϲαρι περίϲταϲιϲ.

κδ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπιϲημαίνει.

92 A κε̄. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ κρύπτεται.

κϛ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ νότοϲ ἢ ζέφυροϲ. Δημοκρίτῳ ἐπιϲημαίνει ὕδαϲι καὶ ἀνέμοιϲ.

κζ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καῦμα καὶ ὁμίχλη.

v. 2 ιγ̄ ς″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ̄ || v. 5 lacunam indicavi || v. 7 ἐπιτέλλει add. *B* || v. 8 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 9 ἐπιϲημαίνει] *pluit B* || v. 10 Καίϲαρι—πνιγετόϲ] *Caesari calor cum imbre suffocans B* || v. 11 ὥρᾳ ιγ̄ H. || v. 12 καὶ add. *B* || ὕδρου] ὑδροχόου *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ̄ ς″] ὥρᾳ ιϛ̄ *S* || v. 14 κρύπτεται om. H. || v. 16 ὑδροχόου *P* || v. 17 ἐπιϲημαίνει] *pluit B* || v. 23 ὑδροχόου *P* ||

κη. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περςέως ἑςπέ- B ριος ἀνατέλλει.

κθ. *ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίςαρι ἐπιςημαίνει, δυςαερία. Εὐδόξῳ βροντᾶν εἴωθεν.

λ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑςπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, ἀργέςτης.

ΕΠΑΓΟΜΕΝΩΝ

α. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει, C ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ ἐπιςημαίνει.

β. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει, ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑςπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξῳ καὶ Καίςαρι ἐπιςημαίνει. Ἱππάρχῳ νότος καὶ ἐτηςίαι παύονται.

γ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ςτάχυς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέ- D μων ςυςτροφή.

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Καλλίππῳ ἐπιςημαίνει.

ε. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, ἀργέςτης.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ϛ″ — ἀνατέλλει (v. 2)] diei 28. tribuunt *BS*, diei 29. *P*, qui diei 28. nihil adsignat || v. 2 ἀνατέλλει] ἐπιτέλλει *S* || v. 3 ὕδρου] ὑδροχόου *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 καὶ om. cod. || βροντᾶν] sic corr. Fabricius p. 448, βροντῶν *S*, βρονταὶ *P*, *tonitrua esse B* || v. 5 εἴωθεν] ἕωθεν con. Petav. || v. 10 λαμπρὸς] sic *B (fulgida)*, ceteri ἐπὶ || v. 15 καὶ om. cod. || v. 18 οὐρᾶς] sic *B*, ceteri κεφαλῆς || v. 20 ὥρᾳ ιδ add. *B* ||

ἡ μὲν οὖν ἀναγραφὴ τοῦ προχείρου χάριν τοιαύτης ἔτυχε τῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τάξεως. οὐκ ἄτοπον δὲ ἴσως καὶ συγκεφαλαιώσασθαι τὸν τῶν κατατεταγμένων ἀπλανῶν ἀστέρων ἀριθμόν, μετὰ τούτων συνηγμένων φάσεων πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐν ταῖς γραφικαῖς ἁμαρτίαις παραλειφθησομένων, καὶ ἔτι τῶν τὰς περιστάσεις ἐπισημαινομένων ἀνδρῶν, ἐν αἷς τε χώραις ἕκαστοι τυγχάνουσι τετηρηκότες, ἵνα ταῖς περὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον τὰς ὁμοίας τῶν ἀφωρισμένων οἰκειότερόν πως ἐφαρμόζωμεν.

93 A εἰσὶ δὲ τῶν ἀστέρων πρώτου μεγέθους δέκα πέντε· ὁ καλούμενος αἴξ, ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας, ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος, ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος, ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων, προκύων, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, στάχυς, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος, κύων, ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος, ὁ ἔσχατος ποταμοῦ, ὁ καλούμενος κάνωβος, ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ
B τοῦ κενταύρου· δευτέρου μεγέθους ἄλλοι ιε· ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος, ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου, ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ, ὁ

v. 1 ante ἡ μὲν οὖν κτλ. *BS* add. τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου || ἀναγραφὴ] ἀναστροφὴ *P* || v. 3 τὸν add. Hercher || v. 4 ἀριθμὸν coniectura add. Petav. || v. 6 ἔτι] sic corr. Petav., et probat *B (etiam)*, ἔστι *P*, εἰσι *S* || v. 8 ἕκαστα *P* || v. 9 ἀφωρισμένων] ἀφορισμῶν *P* || v. 13 ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος] addidi || v. 15 ὁ ante στάχυς del. Hercher || v. 21 ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος] add. *BS* || v. 23 ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου] addidi ||

ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς, ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς, ὁ καλούμενος ἀντάρης, ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου.

τούτων δὲ ἑκάστου καθ' ἕνα τῶν παραλλήλων, ἐν οἷς ἀνατέλλουσι καὶ δύνουσιν, τέσσαρας φάσεις τοῦ ἔτους ποιουμένου, τὸν μὲν καλούμενον κάνωβον καὶ τὸν ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου συμβέβηκεν ἐν μόνοις τρισὶ τοῖς πρώτοις ἀπὸ μὲν τῶν ἐκκειμένων ε' παραλλήλων ποιεῖσθαι δύσεις τε καὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν ἐν τέτρασι μόνοις τοῖς πρώτοις, τοὺς δὲ λοιποὺς $\overline{\kappa\zeta}$ τὰς ἐν τοῖς ε' παραλλήλοις, ὡς συνάγεσθαι πλῆθος φάσεων $\overline{\varphi\pi}$. καὶ τούτων ἀνέγραψα τὰς ἐπιση- D μασίας, καὶ κατέταξα κατά τε Αἰγυπτίους καὶ Δοσίθεον, Φίλιππον, Κάλλιππον, Εὐκτήμονα, Μέτωνα, Κόνωνα, Μητρόδωρον, Εὔδοξον, Καίσαρα, Δημόκριτον, Ἵππαρχον. τούτων δὲ Αἰγύπτιοι ἐτήρησαν παρ' ἡμῖν, Δοσίθεος δὲ ἐν Κῷ, Φίλιππος ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι, Κάλλιππος ἐν Ἑλλησπόντῳ, Μέτων καὶ Εὐκτήμων Ἀθήνησι καὶ ταῖς E Κυκλάσι καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, Κόνων δὲ καὶ Μητρόδωρος ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ, Εὔδοξος ἐν Ἀσίᾳ, Καῖσαρ ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, Ἵππαρχος ἐν Βιθυνίᾳ,

v. 4 ὁ καλούμενος addidi || v. 5 ἑκάστου] ἕκαστος *P* || v. 9 ἀπὸ μὲν] sic *S*, *ex B*, ἀπὸ $\overset{\Delta}{\mathrm{M}}$ *P*, ἀπ' ἰσημ. H. || v. 12 τοὺς δὲ λοιποὺς] om. *P*, τὰς δὲ φάσεις *R* || v. 14 ἀνέγραψε *P* || v. 15 κατέταξα] sic etiam *R*, κατέταξε *P* || v. 19 Κῷ] scripsi ex *B*, qui *Co* vertit; ceteri Κολωνείᾳ cf. Boeckh l. s. p. 34 || v. 20 καὶ Φωκίδι] om. *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμων] om. *P* || v. 23 καὶ Σικελίᾳ] om. *P* || v. 24 Καῖσαρ ἐν] scripsi

Δημόκριτος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ. διὸ δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν τὰς μὲν τῶν Αἰγυπτίων ἐπισημασίας ταῖς περὶ τοῦτον τὸν παράλληλον χώραις, τουτ᾽ ἔστι καθ᾽ ὃν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ιδ ἰσημερίνων· τὰς δὲ Δοσιθέου καὶ Φιλίππου, καθ᾽ 92 A ὃν ἐστιν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιδ ς″· τὰς δὲ Δημοκρίτου καὶ Καίσαρος καὶ Ἱππάρχου, καθ᾽ ὃν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερίνων ιε· τὰς δὲ Καλλίππου καὶ Εὐδόξου καὶ Μέτωνος καὶ Εὐκτήμονος καὶ Μητροδώρου καὶ Κόνωνος κοινῶς, καθ᾽ οὓς ἀπὸ ιδ ς″ ὡρῶν ἰσημερίνων ἕως ιε διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν.

pro καί, quod et Caesarem hic commemorari necessarium est neque Eudoxum in Sicilia Italiaque observasse credendum est. ||

v. 1 Δημόκριτος] Μητρόδωρος *P* || δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν] sic coni. Petav. pro δὴ μάλιστα ἐφαρμόζει, *aliquis aptare poterit B* || v. 7 καὶ post ὃν del. Hercher || v. 12 post ἡμερῶν *S* add. quae non huius loci sunt: εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ζ· ἰσημερινός, ζωδιακός, ὁ διὰ μέσον τῶν ζωδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ᾽ ἑκάστην οἴκησιν, ὁ μεσημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

I

AETI AMIDENI
HEMEROLOGIVM
[TETRABIBLI LIB. III CAP. CLXIIII]

II

QVINTILIORVM
CALENDARIVM ASTRONOMICVM
[IN GEOPON. GRAEC. LIBR. I CAP. VIIII]

III

NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA
SPECTANT EXCERPTAE
EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IIII

NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA
SPECTANT EXCERPTAE
EX EVDOXI PAPYRO PARISINO

I

ΑΕΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(TETRABIBL. III C. 164)

Ἐπειδὴ καὶ οἱ κατ᾽ οὐρανὸν ἀστέρες ἀνατέλλοντες κατὰ τοὺς τεταγμένους αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ καιροὺς καὶ δύνοντες ὁμοίως τὸν ἀέρα ἀλλοιοῦσιν, ὡς συμβαίνειν ἐκ τούτου καὶ ἀνέμους ἄλλοτε ἄλλως πνεῖν· ἀναγκαῖον ἐνόμισα ἐνταῦθα δηλῶσαι καιρούς, ἐν οἷς αὐτῶν σαφῶς ἀλλοιούντων τὸν ἀέρα ἀνατολαὶ καὶ δύσεις γίνονται. καὶ γὰρ τῶν ὑγιαινόντων τὰ σώματα καὶ πολλῷ μᾶλλον τῶν νοσούντων ἀλλοιοῦται πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος κατάστασιν.

Μηνὶ Δύστρῳ, ὅ ἐστι Μαρτίῳ, ιθ̅ ὁ λεγόμενος ἵππος ἀνατέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ̅ ἰσημερία ἐαρινή· καί ἐστι μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ Ξανθικῷ, τουτέστιν Ἀπριλίῳ, α̅ πληιάδες ἀκρόνυχοι φαίνονται.[1]

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̅ πληιάδες ἑσπέριοι κρύπτονται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κα̅ πληιάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι· καί ἐστι μεγίστη ἡ περὶ τὸν ἀέρα ταραχή.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ̅ Ὠρίων ἑσπέριος κρύπτεται.

μηνὶ Ἀρτεμισίῳ, ὅ ἐστι Μαΐῳ, α̅ ὑάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι.

1) κρύπτονται coni. Pontedera p. 183, sed cf. Petav. auctar. p. 268.

μηνὶ τῷ αὐτῷ δ̄ λύρα ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ ἀλλοιοῦται ἀὴρ ἱκανῶς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ς̄ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει καὶ σφόδρα ἀλλοιοῦται ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο.

μηνὶ Μαΐῳ ζ̄ πληιάδες ἑῷαι φαίνονται, καὶ ἄρχεται ὁ ἀὴρ καθίστασθαι.

μηνὶ Μαΐῳ ιθ̄ ὑάδες ἑῷαι φαίνονται καὶ ἀλλοιοῦται πάνυ ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ̄ αἲξ ἑσπέριος κρύπτεται καὶ κινεῖται ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουνίῳ β̄ ἀετὸς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ς̄ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ θ̄ δελφὶς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ Ὠρίων ἑῷος ἄρχεται ἐπιτέλλειν· εἰσὶ δὲ τροπαὶ θεριναί· καὶ ἀλλοιοῦται σφόδρα ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουλίῳ γ̄ Ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ̄ προκύων ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει καὶ γίνεται μεγίστη τοῦ ἀέρος ταραχή, ἐνίοτε καὶ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ ἀετὸς ἑῷος δύνει· κινεῖται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Αὐγούστῳ ιε̄ λύρα ἑῷος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ δελφὶς ἑῷος δύνει· καί ἐστι τροπὴ τοῦ θέρους ἐπὶ τὸ ψυχρόν.[2])

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη̄ προτρυγητὴρ ἑῷος ἐπιτέλλει καὶ οἰστὸς[3]) δύνει. ἔστι τότε τέλος μετὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς ἡμερῶν μʹ.

2) ψύχειν al. cod. 3) corr. Pontedera p. 186 pro ὁ ἱστὸς

μηνὶ Cεπτεμβρίῳ ζ αἴξ ἑcπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ[4]) ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει καὶ ἀλλοιοῖ[5]) τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τὸν ἀέρα.[6])

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ cτάχυς ἑῷος ἐπιτέλλει· ἀλλοιοῦται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ἰcημερία φθινοπωρινή· καὶ γίνεται μεγίcτη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ τριῶν ἡμερῶν· διὸ παραφυλάττεcθαι χρὴ μηδὲ φλεβοτεμεῖν μηδὲ καθαίρειν μηδ᾽ ἄλλως τὸ cῶμα κινεῖν cφοδρᾷ κινήcει ἀπὸ ιε τοῦ Cεπτεμβρίου μέχρι κδ.

μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ς cτέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει καί ἐcτι cφοδρὰ μεταβολὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ ἔριφοι ἑcπέριοι ἐπιτέλλουcι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ ὑάδες ἑcπέριοι ἐπιτέλλουcι καὶ ἱκανὴ ταραχὴ τοῦ ἀέρος γίνεται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ πληιάδες δύνουcι· καί ἐcτι μεγίcτη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

μηνὶ Νοεμβρίῳ ς πληιάδες ἑῷαι δύνουcι καὶ ἄρχεται καθίcταcθαι ὁ ἀήρ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ[7]) λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κα ὑάδες ἑῷαι δύνουcι καὶ ταραχὴ περὶ τὸν ἀέρα γίνεται τῇ ἑξῆς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ Ὠρίων ἐπιτέλλει καὶ cτέφανος δύνει.

μηνὶ Δεκεμβρίῳ α κύων ἑῷος δύνει. τετήρηται δὲ τοῖς πολλοῖς, ὡς εἴγε χειμάcει ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπιμένει ὡς ἐπίπαν ἡ ταραχὴ τοῦ ἀέρος μέχρι ἡμερῶν λζ, εἰ δὲ εὐδιάcει, τὸ αὐτὸ cημαίνει.[8])

---

4) ιζ al. cod. 5) καὶ ἀλλοιοῖ] ἄλλοι δὲ al. cod. 6) τὸν ἀέρα addidi. 7) ια al. cod. 8) συμβαίνει al. cod.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ι ἔριφοι ἑῷοι δύνουσι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ια[9]) αἲξ ἑῴα δύνει· ταραχὴ δὲ γίνεται μετὰ μίαν ἡμέραν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ[10]) τροπαὶ χειμεριναί.

μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ δελφὶς ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ε[11]) ὁ ἀετὸς ἑσπέριος δύνει· ταραχὴ δὲ σφοδρὰ γίνεται μετὰ δύο ἡμέρας.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ἐν τῷ λέοντι δύνει, κινεῖ τε πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸν ἀέρα.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη δελφὶς ἑσπέριος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ λύρα ἑσπέριος δύνει.

μηνὶ Φεβρουαρίῳ ς[12]) ζέφυρος πνεῖ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ οἰστὸς[13]) δύνει ἑσπέριος καί ἐστι ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κς χελιδόνες πέτονται καὶ φαίνονται.

9) κα al. cod. 10) κδ al. cod. 11) ιε al. cod. 12) ιζ al. cod. 13) corr. Pontedera p. 188 pro ὁ ἱστός.

II

ΕΠΙΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΙΣ ΦΑΝΕΡΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΝΤΙΛΙΩΝ

(GEOPON. GRAEC. I C. 9)

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰδέναι τοὺς γεωργοὺς φανερῶν ἀστέρων τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὰς δύσεις, οὕτω τὰ περὶ τούτων συνέγραψα, ὥστε καὶ τοὺς παντελῶς ἀγραμμάτους ἀκούοντας ῥαδίως νοεῖν τοὺς καιροὺς τῆς τούτων ἐπιτολῆς τε καὶ δύσεως. 2 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς δελφὶς ἐπιτέλλει. 3 τῇ κϛ τοῦ Φευρουαρίου ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει. 4 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες ἀκρόνυχοι κρύπτονται.[1]) τῇ κγ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες] ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι. τῇ κθ τοῦ Ἀπριλίου ὠρίων ἑσπέριος κρύπτεται. τῇ λ τοῦ Ἀπριλίου ὑάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἀνατέλλουσι. 5 τῇ ζ τοῦ Μαίου πλειάδες ἑωθιναὶ φαίνονται. 6 τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰουνίου ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.[2]) τῇ κγ τοῦ Ἰουνίου ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. 7 τῇ δεκάτῃ τοῦ Ἰουλίου ὠρίων ὅλος[3]) ἐπιτέλλει. τῇ ιγ τοῦ Ἰουλίου προκύων ἑῷος

1) edit. Basil. pro verbis τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλ. — κρύπτονται scribit: τῇ ιϛ Ἀπριλλίου πλειάδες ἑσπέριοι κρύπτονται. eandem scripturae discrepantiam in codice quem ipse excussit Laurentiano optimo esse mihi significavit Hercher. ceterum in eodem semper Ἀπριλίου pro volgata Ἀπριλλίου exhibetur. 2) ἐπιτέλλει cod. Guelferbytan. 3) ὅλος corr. Pontedera p. 251 pro ἑῷος.

ἐπιτέλλει. τῇ κδ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κϛ τοῦ Ἰουλίου ἐτησίαι ἄρχονται πνέειν. τῇ λ τοῦ Ἰουλίου ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. 8 τῇ κε τοῦ Αὐγούστου οἰστὸς δύνει. 9 τῇ ιε τοῦ Σεπτεμβρίου ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει. 10 τῇ τετάρτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου στέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κδ τοῦ Ὀκτωβρίου[6]) πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ δύνουσι. 11 τῇ ια[7]) τοῦ Νοεμβρίου πλειάδες ἑῷαι δύνουσι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν τῇ κβ τοῦ Νοεμβρίου κύων ἑῷος δύνει.

6) τοῦ Ὀκτωβρίου] sic cod. Laurent.; volgo τούτου. 7) ια cod. F, Longolii et Bodleian.; πρώτῃ ceteri cum Laurentiano.

III

EXCERPTA EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IANVARIVS

1 Lyd. de mensib. IIII c. 8 p. 62 ed. Schow. ἰcτέον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν (Ἰανουαρίων) τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψους γίνεcθαι, τὸν δὲ cτέφανον δύεcθαι ὄρθρου.

2 id. c. 13 p. 64. τῇ πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεcθαι, Δημόκριτος δὲ τὸν λίβα μετὰ ὄμβρου φηcὶ γίνεcθαι.

3 id. c. 13 p. 65. ἰcτέον δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν (ad. XVIII Cal. Febr.) τοὺc ἐρίφουc δύεcθαι καὶ τροπὴν γίνεcθαι κατὰ Φίλιππον.

4 id. c. 14 p. 65. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτοc λέγει δύεcθαι τὸν δελφῖνα καὶ τροπὴν ὡc ἐπὶ πολὺ γίνεcθαι.

5 id. l. s. πρὸ δεκατριῶν Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκίνον δύεcθαι, ὁ δὲ Κάλλιπποc τὸν ὑδροχόον ἀνίcχειν λέγει (ὃν Δευκαλίωνα Ἵππαρχοc καλεῖ) βήccαιc καὶ χαράδραιc τῶν ὀρῶν.

6 id. l. s. πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Φεβρουαρίων Εὔδοξοc τὸν ὑδροχόον ἀνίcχειν λέγει.

7 id. l. s. πρὸ δεκαμιᾶc Καλενδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον ἐν ὑδροχόῳ γενέcθαι ὁ Καῖcαρ λέγει, ὁ δὲ Εὔδοξοc ἀνίcχειν αὐτὸν καὶ βροχὰc cημαίνειν.

8 id. l. s. τῇ πρὸ δέκα Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτος ἄνεμον λίβα πνεῦσαι λέγει.

MARTIVS

9 id. c. 31 p. 77. τῇ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν Μαρτίων ἄνεμον βιαιότερον ὡς ἐπίπαν πνεῖν προλέγει ὁ Εὔδοξος.

10 id. c. 35 p. 79. Νώναις Μαρτίαις ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν στέφανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν.

11 id. c. 36 p. 80. ταύτην τὴν ἡμέραν (id. Mart.) ὁ Μητρόδωρος κακὴν παραδίδωσιν.

12 id. c. 37 p. 80. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. XVII cal. April.) Εὔδοξος τοὺς ἰχθύας ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν παραδίδωσιν.

13 id. c. 38 p. 83. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχαναλίων (a. d. XVI cal. April.) Δημόκριτος δύεσθαι τοὺς ἰχθύας λέγει, ὁ δὲ Βάρρων ἀνεμομαχίαν ἔσεσθαι παραδίδωσιν.

14 id. c. 39 p. 84. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Ἀπριλίων ὁ Εὐκτήμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει.

15 id. c. 43 p. 86. ὁ Φίλιππος δύεσθαι τῇ πρὸ ἐννέα Καλενδῶν Ἀπριλίων τὰς ὑάδας μετὰ ⌊νότου, ἀνίσχειν λέγει ὁ Μητρόδωρος.

16 id. l. s. τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή.

SEPTEMBER

17 id. c. 79 p. 122. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωρος λέγει τὴν ἀνδρομέδαν ἀνίσχειν, τῶν τε [1]) ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν.

1) τε addidit Hase.

18 id. c. 80 p. 122. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. IIII non. Septem.) ὁ Δημόκριτοϲ λέγει ἐναλλαγὴν ἀνέμων ϲυμβαίνειν καὶ βροχῆϲ ἐπικράτειαν.

19 id. c. 82 p. 122. τῇ πρὸ ὀκτὼ Εἰδῶν Ϲεπτεμβρίων Εὔδοξοϲ τὸν ἵππον δύεϲθαι καὶ ζέφυρον ἢ ἀργέϲτην πνεῖν ϲημειοῦται.

20 id. c. 83 p. 123. πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Δοϲίθεοϲ[2]) τὸν ἀρκτοῦρον ἀνίϲχειν ϲημειοῦται.

21 id. l. s. τῇ πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Καῖϲαρ τὰϲ χελιδόναϲ ἐκδημεῖν λέγει.

OCTOBER

22 id. c. 84 p. 123. Καλένδαιϲ Ὀκτωβρίαιϲ φηϲὶν ὁ Βάρρων τὰϲ πλειάδαϲ ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίϲχειν.

23 id. c. 85 p. 123. τῇ πρὸ ἓξ Νωνῶν Ὀκτωβρίων Εὔδοξοϲ περὶ τὴν ἑϲπέραν βροχὴν ἔϲεϲθαι ὑπολαμβάνει.

24 id. c. 87 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶϲ Νωνῶν Ὀκτωβρίων ὁ Δημόκριτοϲ τοὺϲ[3]) ἐρίφουϲ ἀνίϲχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν διιϲχυρίζεται· ὁ δὲ Εὔδοξοϲ δύεϲθαι τὸ μέϲον τοῦ κριοῦ λέγει.

25 id. l. s. Νώναιϲ Ὀκτωβρίαιϲ ὁ Βάρρων ἐν ἑϲπέρᾳ τὰϲ πλειάδαϲ ἀνίϲχειν καὶ ζέφυρον πνεῖν, εἶτα καὶ λίβα προλέγει.

26 id. c. 89 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶϲ Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Εὐκτήμων τὸ μεϲαίτατον τοῦ φθινοπώρου εἶναι νομίζει.

27 id l. s. τῇ πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Μητρόδωροϲ τὰϲ ὑάδαϲ ἐν ἑϲπέρᾳ ἀνίϲχειν λέγει καὶ ἄνεμον βίαιον.

2) Δυϲίθεοϲ codex. 3) τοὺϲ corr. Roether pro τάϲ.

28 id. c. 91 p. 125. τῇ πρὸ μιᾶϲ Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίϲχειν λέγει.

NOVEMBER

29 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 113 ed. Bekker. [κα]θ' ἣν ἑορτὴν (nomen festi intercidit, a. d. IIII vel III non. Novem.) ὁ Μητρόδωροϲ νό[τον] φυϲῆϲαι λέγει.

30 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 115 ed. Bekker. ἐκ ταύτηϲ τῆϲ ἡμέραϲ (a. d. VII id. Novem.) Εὔδοξοϲ χειμῶνα λέγει.

31 Lyd. de mens. IIII c. 93 p. 125 Schow. τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτοϲ λέγει τὸν ἥλιον ἐν[4]) τοξότῃ γίνεϲθαι.

DECEMBER

32 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 117 Bekker. κα[τὰ] ταύτην τὴν ἡμέραν (calend. Dec.) δύεϲθαι τοὺϲ ὑάδαϲ καὶ τὸ λοιπὸν χ[ειμῶ]να ὁ Βάρρων λέγει.

33 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. κατὰ δὲ τὴν ἑξῆϲ (a. d. IIII non. Decemb.) Εὔδοξοϲ τὸν τοξότη[ν ἀνί]ϲχειν καὶ χειμῶνα προλέγει.

34 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν . . ., καθ' ἣν ὁ Εὐκ[τή]μων τὸν κύνα δύεϲθαι καὶ [τὸν χειμῶ]να ἐνάρ[χεϲθαι] λ[έγε]ι.[5])

4) ἐν add. Boeckh *Ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise* etc. p. 197. 5) cf. Boeckh l. s. p. 105.

IIII

EXCERPTA EX PAPYRO EVDOXI

(*notices et extraits des manuscrits etc.* tom. XVIII part. 2 pag. 72 sequ.)

COLVMNA XXI

Ἀνα[τολαὶ τοῦ] ἡλίου τροπικαὶ τρεῖϲ [καὶ δ]ύϲειϲ τρεῖϲ, ἐαρινή, ἰϲ[ημερι]νή, χειμερινή. ἀνατ[έλλει δὲ] ὁ ἥλιοϲ τὸ μὲν ἔαρ ἐ[κ τοῦ ἑ]λληϲποντίου, δύνει δὲ [ἐν τ]ῷ ἀργέϲτῃ· τὴν δὲ ἰϲημερίαν ἐκ τοῦ ἀπηλιώτου, δύ[νει] δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ζ[εφύρ]ῳ· τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν εὔ[ρ]ου, δύνει δὲ ἐν τῷ λι[βί.]

Πορεῖα[ι δὲ τοῦ] ἡλίου δύο· μία μὲν ἡ διορί[ζουϲα] τὸ θέροϲ καὶ τὸν χ[ειμῶνα], μία δὲ ἡ νύκτα καὶ ἡ[μέραν]. Ἄϲτρων διαϲτή[ματα.] ἀπὸ ὠρίωνοϲ εἰϲ κύνα ἡ[μέραι] . . . ἀπὸ κυνὸϲ

Omnia supplementa scito Letronni esse, nisi expressis verbis alii adsignantur. || v. 493 ἡμέραι legit Brunet de Presle.

εἰc ἀρ[κτούρο]υ ἐπιτολὴν
ἡμέ[ραι . . .]

COLVMNA XXII

ἀπὸ τρ[οπῶν χειμερινῶν εἰc] ἰcημε-
ρίαν [ἐαρινὴν] ἡμέραι *.
ἀπ[ὸ λέοντος εἰc ἀρ]κτούρου
ἐπι[τολὴν ἡμέραι] ΜΓ.
ἀπὸ πλ[ειάδοc εἰc ὠ]ρίωνοc δύcιν
ἡμέραι ΚΒ.
ἀπὸ ὠρίωνοc εἰc κυνὸc δύcιν
ἡμέραι δύο.
ἀπὸ κυνὸc εἰc ἡλίου τροπὰc
ἡμέραι ΚΔ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν εἰc
Ζέφυρον ἡμέραι ΜЄ.
ἀπὸ Ζεφύρου εἰc ἰcημερίαν
ἡμέραι ΜΔ.
ἀπὸ ἰcημερίαc ἐαρινῆc εἰc
πληιάδα ἡμέραι *.
ἀπὸ πληιάδοc ἐπιτολῆc εἰc τρο-
πὰc θερινὰc ἡμέραι ΜЄ.
ἀπὸ τροπῶν θερινῶν [εἰc ἰcη]-
μερίαν μετοπωρινὴν ἡμέραι ϤΑ.
Єὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ χειμε-
ριναὶ τροπαὶ ἀθὺρ ὁτὲ μὲν Κ

v. 495 ἡμέραι supplet Brunet || v. 498 ἀπὸ κυνὸc pro ἀπὸ λέοντοc dubitanter proponit Boeckh *die vierjaehrigen Sonnenkreise* p. 221 || v. 504 ἐφ' ἡλίου legit Brunet || v. 507 Ζεφυραν cod. || v. 508 εἰc om. cod. || v. 511 πληάδα cod. || v. 512 πληάδοc cod. || v. 515 μεθοπορινὴν cod. || v. 516 Єὐτόξῳ cod. || Δημοτριτωι cod. ||

ὁτὲ δὲ ΙΘ.
Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ ἀπὸ τ[ρο]-
πῶν θερινῶν εἰς ἰσημ[ερί]αν με-
τοπωρινὴν ἡμέραι ϞΑ,

COLVMNA XXIII

Εὐκτήμονι Ϟ,
Καλλίππῳ ϞΒ.
ἀπὸ ἰσημερίας μετοπωρινῆς
ἐπὶ χειμερινὰς τροπὰς Εὐ-
δόξῳ ἡμέραι ϞΒ,
Δημοκρίτῳ ἡμέραι ϞΑ,
Εὐκτήμονι ἡμέραι Ϟ,
Καλλίππῳ ΠΘ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν
εἰς ἰσημερίαν ἐαρινὴν
Εὐδόξῳ καὶ Δημοκρίτῳ
ἡμέραι ϞΑ,
Εὐκτήμονι ϞΒ,
Καλλίππῳ Ϟ.

v. 519 Εεὐτόξῳ cod. || v. 520 μεθοπορινὴν cod. || v. 524 μεθοπορίνης cod. || v. 525 Εὐτόξῳ cod. || v. 532 Εὐτόξῳ cod. ||

INDEX AVCTORVM

AB IOANNE LAVRENTIO LYDO

LAVDATORVM

INDEX AVCTORVM
IN CALENDARIIS GRAECIS
LAVDATORVM

(G = anonymi calendarium Gemini isagoges libro in fine adnexum; P = Ptolemaei calendarium; L = excerpta ex Lydiano libro de mensibus; E = Eudoxi qui fertur papyrus).

CORRIGENDA

p. 9 v. 8 post ὑμῖν male expressum est ῇ.
p. 19 adn. ad v. 2 pro „p. 20 v. 10—16“ lege „p. 20 v. 10 — p. 21 v. 1.“
p. 20 adn. ad v. 14 pro „ἀνάπαλιν (v. 17)“ lege „ἀνάπαλιν (p. 21 v. 1).“
p. 21 adn. ad v. 11 pro „p. 22 v. 12“ lege „p. 22 v. 11.“
p. 22 adn. ad v. 12 pro „p. 24 v. 10“ lege „p. 24 v. 12.“
p. 24 adn. ad v. 13 pro „p. 22 v. 12“ lege „p. 32 v. 11.“
p. 153 adn. ad v. 12 pro „cum F, *tempestatibus* Leon.“ lege „cum Leon. (*tempestatibus*).“
p. 155 adn. ad v. 20—21 pro „p. 157 v. 1—4“ lege „p. 157 v. 1—3.“
p. 176 adn. ad v. 11 pro „δλοc pro ἑῷοc“ lege „ἑῷοc pro δλοc.“

